ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ.

Περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ, ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις, παρὰ Ἰωάννου τοῦ Ἀλιπερχύδου. ὃς ἦν ἐκ τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ ἰδίου γράμματος τῶν ἀσιμέλων, ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ. ἐπιμελείᾳ τε πλείστῃ καὶ ἐπιδιορθώσει.

Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

,α φ ϟ γ΄

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ·

INRI

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ, λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι'.
Εἰς τὴν πρώτην, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου
ἱερεμίου. Ἑσπέρας προσόμοια τῆς ἑορ-
τῆς, γ'. καὶ τοῦ ἁγίου, γ'. ἦχος πλ δ'.
Κε ἐκ. καὶ κελ...

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον. καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, προφήτην καθηγίασας. ὡς προειδὼς ἀληθῶς. τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον. οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον. ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος. ἀλλὰ τῆς τῶν πηγῶν εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο. ἐν παραδείσου σκηναῖς, διὰ σοῦ αὐλιζόμενος. οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον. ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Κύριε, εἰ καὶ θρηνῳδίας ἐλάλει, ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου. ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς προφήτης οὐκ ἠμαύρωσε. τὴν γὰρ ψυχὴν σοὶ Χριστὲ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο. καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπίμπλατο:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, εἰς η'. μετὰ τῶν εἱρμῶν. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ'.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πρὸ τοῦ σε πλασθῆναι προεγνωκὼς. μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγίασθης καὶ τῶν ἐθνῶν. προφήτης ἐχρίσθης ἀνακράζων. τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν:~

Ὁ πάντων τὴν γνῶσιν προειληφὼς. σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν. ὦ ἱερεμία θεοφάντορ. καθηγητήν σε λαοῦ προκεχείρισεται:~

Σοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικὸν. σοφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς. ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης. τῷ ποιητῇ σου ποθεινότατος:~

Θεοτοκίον.

Σκηνώσαντα λόγον τὸν τοῦ πατρὸς, ἐν σοὶ παρθένε, θεοῦ ὑπὲρ φύσιν. ἐν σαρκὶ τεκοῦσα ἀνεφάνης. τῶν ποιημάτων ἁπάντων δεσπόζουσα:~

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ προκαθηγίασας, τὸν προφήτην σου δέσποτα. πρὸ τοκετοῦ. καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας:~

Χάρις σοῦ τοῖς χείλεσιν, ἐγκατοικήσασα πνεύματος. φωτίζει νῦν, διὰ σοῦ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει ἀνέδειξεν:~

Μύρον εὐωδίας σου, μὴ ὑποφέρων ὁ δῆμος σε, τοῦ ἰσραὴλ. βεβορβορωμένος. ἐν τῷ λάκκῳ καθεῖρξαν:~

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ τὸν ἄναρχον, ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος, υἱὸς θεοῦ. συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν:~

Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. τῶν προστρεχόντων.

Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ ἄνομος λαὸς. σὲ τοὺς νόμους δικαίους. κηρύξαντα σοφὲ, ὑποβάλλει βορβόρῳ. ὃς μὴ ἐν θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δέξασθαι. ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων.

ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαίᾳ. προφῆτα μακάριε :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἡ ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τοῦ παναγίου καὶ θείου πνεύματος. τῇ καρδίᾳ σου ἀστράψασα. τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο :~

Προφητῶν συμπαθέστατος. πάντων πεφηνὼς παμμάκαρ θεόληπτε. συμπαθείας με ἀξίωσον. τὸν ἐσκοτισμένον πολλοῖς πάθεσιν :~

Ὡς μεσίτης γενόμενος. ἐκφαντορικῶς τῆς θείας ἐλλάμψεως. μεσιτείᾳ σου εἰρήνευσον. πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα :~ Θεοτοκίον.

Ἰσραὴλ ἀῤῥὼν δέδωκε. τῷ ἠγαπημένῳ θεῷ, μου ἄπασαν. ἐπιστήμης τὴν ἐπίγνωσιν. ὃς ἐκ σοῦ παρθένε ἡμῖν ἔλλαμψεν :~

ᾨδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡς ὑπὲρ ἀστραπὴν, τὸν προφήτην σου ἀπέστειλας. ἱερεμίαν τὸν ἱερώτατον. τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς σε χριστὲ μηνύοντα :~

Βέλος ἐκλεκτὸν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον. ἱερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ. ὁ σὸς δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν :~

Ὤ τῆς καθαρᾶς. διανοίας ἔχων ἔνδοξε. προσομιλοῦντος σοι τοῦ πνεύματος. κατηξιώθης προφῆτα ἐπακροάσασθαι :~ Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς παρθένου τὸ μυστήριον. τὸν γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι᾽ αὐτῆς. θεὸν ἀνθρώποις μητελικῶς ἐπεδημήσατο :~

ᾨδὴ ϛ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει. καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως
» ὠθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν κρα-
» ταιὰν χεῖρα μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ πέτρῳ. καὶ
» ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι :~

Εἵλκυσας τὸν φωτισμὸν, καὶ τὴν χάριν διπλῶς θεοφόρε. πνευματικῶς τὸ στόμα τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας. καὶ πληθύνας κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ προφῆτα. τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως :~

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίαις. ἑωρακὼς ἐχάτους. τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας. καὶ πηγὴν ποταμηδὸν. βρύσαι δάκρυα τὸν λαόν σου. τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι :~

Θάνατον τοῦ λυτρωτοῦ, προεδήλου μυστικῶς θεηγόρε. ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ. τὸν χριστὸν ἀπηώρησαν. τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγόν. δῆμος ὁ ἄνομος, ἰουδαίων. τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως :~ Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως. ἐκ σοῦ ἁγνὴ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται. οὗ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιᾷ πάντες ζησόμεθα. ὡς πρὶν πάλαι, ἱερεμίας προεφήτευσεν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν. καὶ πταισμάτων.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Μὴν μάϊος. ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι΄. εἰς τὴν α΄. μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου ἱερεμίου.

Ψυχαὶ λιθώδεις καὶ ξέναι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον, θεῖον ἱερεμίαν.
Πρώτῃ ἐν μαΐοιο λίθοις κτάνον ἱερεμίαν.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἡγιάσθη. καὶ ἅγιος τοῦ κυρίου ἐστὶ προφήτης ἦν, ἐξ ἀναθώθ. ἐν δὲ δάφναις τῆς αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποθνήσκει. καὶ κεῖται ἐν τόπῳ τῆς οἰκήσεως φαραώ. ὅτι οἱ αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες παρ᾽ αὐτοῦ. ηὔξατο γὰρ καὶ αἱ ὀλοθρεύουσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπέψυξαν. καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες οὓς αἰγύπτιοι καλοῦσι μὲν ἐφώθ, ἕλληνες δὲ κροκοδείλους. καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ σήμερον, ἔρχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς, δήγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι. φασὶ δὲ, ὅτι ἀλέξανδρος ὁ μακεδὼν ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ προφήτου καὶ μαθὼν τὰ κατ᾽ αὐτὸν, εἰς ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα. καὶ ταῦτα πανταχοῦ καταστείρας τῆς πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς περιθεὶς. τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκεῖθεν ἀπεδίωξεν. ἀντεισήγαγε δὲ τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργαλοὺς, οὓς ἐκ τοῦ ἄργους ἠνήνοχεν. ἐκεῖθεν ἔχοντας τὴν προσηγορίαν. δέδωκε δὲ ὁ προφήτης σημεῖον τοῖς ἱερεῦσιν αἰγύπτου. ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἴδωλα αὐτῶν, καὶ συμπεσεῖν, διὰ σωτῆρος παιδίου,

παῖδα, ἐκ παρθένου γενομένου ἐν φάτνῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν, θεοποιοῦσι παρθένον λεχώ. καὶ βρέφους ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι. διά τοι τοῦτο καὶ Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγον. πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ ὁσίου προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα εἶπον τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου. λέγεται δὲ περὶ τοῦ προφήτου, ὅτι πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ ναοῦ, ἥρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν καταποθῆναι. καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσιν. ἀπεδήμησε κύριος ἐν Σινᾷ ἐν δυνάμει. καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. εἶπε δέ, ὅτι τὴν κιβωτὸν ταύτην, οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἀαρὼν μόνος ὁ ἰσραηλίτης. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας, οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι. οὐχ ἱερέων οὐδὲ προφητῶν. εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλεκτός. καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελάσεται καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾷ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται ἐκδεχόμενοι τὸν κύριον. καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα. ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ, ἐσφράγισε τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγένετο ὁ τύπος, ὡς γλυφὴ σιδήρου. καὶ νεφέλη φωτεινή, ἐσκέπασε τὸ ὄνομα. καὶ οὐδεὶς νοήσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἐγένετο. μεταξὺ τῶν ὀρέων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών. καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. τετελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου. τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~ Καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κατὰ Πέρσην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ. Παῖδες ἑβραίων.

Σὺ νῦν οὐκ ἔτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι προφῆτα τὰς προρρήσεις. πληρουμένας τὰς σὰς θεώμενος κραυγάζεις. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὄργανον θεῖον ἀνεδείχθης. κυβερνώμενον χειρὶ τοῦ παρακλήτου. οὐρανίους φωνὰς φθεγγόμενος καὶ μέλπων. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θρήνους συγγράφων ὦ προφῆτα. οὐκ ἠμαύρωσας τὴν θείαν εὐφροσύνην. ἣν ἐκ βρέφους αὐτός, συνήκμασας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε :~

Θκ.

Νηδὺν παρθένου ὑπεισδύνας. ὡς εὐδοκήσας ἀνθρώπους θέλων σῶσαι. τοὺς προφήτας σαφῶς ἐδίδαξας τὸ θαῦμα. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεός :~

ᾨδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γενόμενοι. οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὤτων ἐπέβης, γηθῶς θεόπτα σὲ Ἱερεμία, καὶ σὺν ἀσωμάτοις, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος περιπολεύεις. εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε :~

Θεϊκῆς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀντανακλάσεις. τοῖς ποθοῦσι νέμοις, ἔσοπτρον πολύφωτον εἰς δεδειγμένος. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε :~

Εὐσεβείας κῆρυξ, ὀραθεὶς πανάφημε ἱερώμενος. τὴν τῆς ἀθείας, ἤλεγξας ἀθέμειαν Ἱερεμία. εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θκ.

Τὴν ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σοῦ ἀνεδέξατο ὁ ζωοδότης. καὶ τῶν πειν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηρεν ὦ θεομῆτορ. εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε :~

Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου καὶ φλογός.

ᾨδὴ θ. Κυρίως θεοτόκον. σε ὁμολογοῦμεν.

Φωτὶ συνανεκράθης τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῇ τῆς θεότητος αἴγλῃ μακάριε. ἧς ἐπὶ

γῆς τὰς ἐμφάσεις φανῶς ἐκέκτησο :—
Πηγῆς τῆς ἀκηράτου. μέχρι καταντήσας, ἀ-
παυγασμάτων τῶν τῇ δὲ θεόπνευστε. τοῦ
ποθουμένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες :—
Τῇ αἴγλῃ τῇ φωσφόρῳ. ἧς νῦν ἀπολαύεις,
τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην φαι-
δρύνεσθαι. ἱκετεύοιμεν παμμάκαρ πάντας
οἰκείωσον :— Θκ.
Λιμένα σωτηρίας. οἱ πεπιστευκότες, τῷ πα-
ναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκομεν. ἐκ τῶν
κινδύνων ῥυσθῆναι σὲ ἱκετεύομεν :—

Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν
τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἡ ἀκολου-
θία ζήτει τοῦ ἁγίου ἠλιοῦ.

Κοινωνικόν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου ἀ-
λεξανδρείας. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκρα-
ξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου
γ΄. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον.
Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέ-
μεινας. θεορρῆμον ὅσιε ἀθανάσιε. ἕως τὴν
πλάνην ἐξώρισας, ἀρείου τὴν ἄθεον. καὶ
τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσω-
σας. ὁμοούσιον, τῷ πατρὶ δογματίσας,
τὸν υἱόν τε. καὶ τὸ πνεῦμα ὀρθοδόξως. ἱερουρ-
γὲ ἱερώτατε :— Ὅμοιον.
Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει
ἐφώτισας. καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀ-
πεδίωξας. προκινδυνεύων τῆς πίστεως.
στερρὲ ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός. ὡς
ἑδραίωμα ἄσειστον. παμμακάριε, τῆς χριστοῦ ἐκ-
κλησίας. διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶ-
μεν. μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι. Ὅμοιον.
Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευ-
στε. καὶ χρισθεὶς τῷ πνεύματι χρίσμα ἅ-
γιον. ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημά-
τισας. καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως
πρόμαχος. ὅθεν ἅπασα, ἐκκλησία δο-

ξάζει. σοῦ τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα.
καὶ τὸν σωτῆρα δοξάζουσα :—

Δόξα ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἀ-
θανάσιον. ὅτι ἀρείου τὰ διδάγματα πάν-
τα κατήργησε. καὶ τῆς ἁγίας τριάδος τὸ
κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον φανῶς κα-
ταγγέλλει. ἕνα θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις
ἀμέριστον. ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν.
τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου.
ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ καινὼν, ὁ ὑπὲρ πί-
στεως ἀθλήσας στερρότατα. καὶ λύσας τὴν
τοῦ ἀρείου, κακοδοξίαν μανίαις. τῶν σεπ-
τῶν σου λόγων ἀθανάσιε. φανῶς ἐκδιδά-
σκων, μιᾶς θεότητος δύναμιν. ὁριζομέ-
νην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι. παρῆς ἅπαν-
τα, νοητὰ καὶ φαινόμενα. μόνην δι' ἀγα-
θότητα, παρήχθη πρὸς γέννησιν. καὶ σα-
φηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσλη-
πτα. χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος :—

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις πατριαρχῶν ἡ κρηπίς. σάλπιγξ ἡ
ἄηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος. ἡ γλῶσσα ἡ
ὀξυτάτη. ὁ διαυγὴς ὀφθαλμός. τῶν ὀρθῶν
δογμάτων ἡ σαφήνεια. ποιμὴν ἀληθέστα-
τος. ὁ λαμπτὴρ ὁ φανώτατος. πέλεκυς
κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων. κατα-
φλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ πνεύματος. στῦλος ὁ
ἀπερίτρεπτος. ὁ πύργος ὁ ἄσειστος. ὁ τῆς
τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύνα-
μιν. φανῶς ἣν πρεσβεύεις. ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δωρῆσαι τὸ μέγα ἔλεος :—

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελεύτητου ζωῆς, ἐπωνυμία ἀ-
ληθῶς διαλάμπουσα. φυγών τε ὡραιοτά-
τη. σὺν μνηστῆρσιν ἱεροῖς. καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκ-
πετάσασα. ἐκ γῆς προσόμοια. ἔνθα μέλος
εὐφραίνεται. σεπτῶν μαρτύρων. ἔνθα
φῶς τὸ ἀνέσπερον. ὅπου ἄπαυστος, εὐφρο-
σύνη γνωρίζεται. τάγματα ἐπουράνια.
ἁγίων

ἁγίων λαμπρότητα. ὅπου ὁ ἦχος ὁ θεῖος,
ἑορταζόντων ἀκούεται. Χριστὲ ἔνθα ἐστίν. ὁ
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα ἦχος γ'. Γόρμαμυ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας νεῖλος, καὶ τῆς ἀ-
θανασίας ἐπώνυμος. διὰ τῆς ἐτησίου μνή-
μης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι,
πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρειθρα τὰ ἀθανασίας
χάσματα. ἔτι φορῶν ἀμβροσίας καρποὺς
τῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεηγορίας. τελειότης
ἀδιαίρετον κράτος ἐκδιδάσκει προσκυ-
νεῖν. ἔτι πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα,
τῶν πιστῶν καταρδεύει τὰς διανοίας. ἔτι πρε-
σβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος γ'.

Στῦλος γέγονας, ὀρθοδοξίας. θείοις δόγμα
σιν, ὑποστηρίζων, τὴν ἐκκλησίαν ἱεράρχα
ἀθανάσιε. τῷ γὰρ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον,
ἀνακηρύξας κατῄσχυνας ἄρειον. πάτερ ὅ-
σιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολο-
γίαν. κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν
εἰς ς'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

ᾠδὴ α'. ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Ὡς ἀθάνατον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον
εὔκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις. τὸν πάτερ
ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν ὑπὲρ καὶ
μετὰ θάνατον. ἐδόξασε Χριστὸς ὁ θεός, ὡς οἰ-
κεῖον θεράποντα:~

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας.
ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἱερομύστα πάτερ. τὸν
πλοῦτον ἀνίχνευσας. τῶν θείων λογίων,
καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας:~

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους πά-
τερ. ὡς πυρσὸς μετάρσιος. ἐν θέων διδαγ-
μάτων, ἰθύνεις ἑκάστοτε. τῇ γαλήνῃ τῶν λό-
γων σου. πρὸς λιμένα τῆς χάριτος:~ Θεοτ.

Ὑμνοῦμεν σε παρθένε θεοῦ ἁγνή. χερουβικὸν
ὄχημα, δι' ἧς θεὸς ἐτέχθη. σὺ γὰρ μόνη γέγο-
νας πηγὴ ἀφθαρσίας. πηγάζουσα πᾶσι ζω-
ήν. ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι. ἰάματα λαμβά-
νομεν:~ ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ. ὑψώθη κέρας
μου ἐν θεῷ μου. ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου
τὸ στόμα μου. ηὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου:~

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου ἱεράρχα. τὴν
τυφλὴν ἠμαύρωσας τοῦ ἀρείου διδασκαλί-
αν. γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν:~

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἱδρῶσιν. ἐνε-
δύσω ὅσιε τὸν ποδήρη. τῆς ἀληθείας ἐν
χάριτι. ἱερουργήσας Χριστῷ:~

Ὡς ταξιάρχης παρατάξεως θεολέκτου. συ-
νασπισμὸν διέκοψας θεομάχων. τῇ μα-
χαίρᾳ τοῦ πνεύματος, ὁ πλισάμενος. Θεοτ.

Ἡ τὸν θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη. καὶ τεκοῦ-
σα τοῦτον σεσαρκωμένον. καὶ ἀνθρώπους
τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα. θεοτόκε ἱκέ-
τευε σωθῆναι ἡμᾶς:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. κάθισμα τοῦ ἁγίου
ἦχος γ'. τὴν ὡραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διήλεγξας. καὶ
τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐκήρυξας. ὡς θεηγό-
ρος εὐσεβῶς, ἐφάνως ἱεράρχα. τρεῖς τὰς
ὑποστάσεις μέν, ἐν μονάδι θεότητος φύσει
ὁμοούσιον καὶ προσώποις ἀσύγχυτον. διὸ
καὶ συνελθόντες ἐν πίστει. ἀθανάσιε πά-
τερ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου:~

Δίς, καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τήν.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην ὅσιε πά-
τερ. τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζω-
ῆς κεκτημένος:~

Ἀνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου ὅσιε πάτερ. τοῦ
κυρίου τὰ παθήματα. ὑπὲρ τῆς ἐκκλη-
σίας αὐτοῦ:~

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων ὅσιε πάτερ. ἀπε-
δίωξας τῆς ποίμνης σου, ἀρειόφρονα
πλάνην:~ Θεοτ.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη ἁγνὴ παρθέ-
νε. τοὺς ὑμνοῦντας σε περίσωζε ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης:~

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δός.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν
γῆν. ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμε-
νοι.

μοι. στόμα γὰρ τοῦ λόγου, τοῦ προαιώνων ἀνεδείχθη διὰ πίστεως:~

Πυρσὸς φανεὶς μακάριε ἀκατάβλητος τῆς ἐκκλησίας χυ̃ τοῦ θυ̃ ἡμῶν. πάσας τοῦ ἀρείου μηχανουργίας διεσάθρωσας:~

Ταῖς ἱκεσίαις κε̃ τοῦ ἱεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν αὐτίκα κατάπεμψον. καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος:~ Θκ.

Τὴν ἐκ δαβὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν. ὡς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν. καὶ μείνασαν παρθένον μετὰ τόκον ἁγνήν:~

ᾨδὴ ς΄. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω μάκαρ, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χυ̃, καταπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ. καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας:~

Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε, μέλλος ἐδείχθης νοητός. καρποδότης ἀσεβῶν διδαγμάτων. τοῖς πιστοῖς, τὰ πέρατα τρέφων. Θκ.

Τὴν ἄχραντον ὑμνοῦμεν μητέρα. τὴν μετὰ τόκον παρθένον. τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον πάντη. τὸν συναΐδιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνι̃ λόγον:~ ὁ εἱρμός.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις. πρὸς τὸν οἰκτίρμονα θεόν. καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου
» κατωτάτου. καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωήν μου:~ Κοντάκιον ἦχος β΄.

Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα. κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες. καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας. τῇ ἐπομβρείᾳ τοῦ πνεύματος. διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου:~ Ὁ οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς οἱ πιστοί, ἀνευφημήσωμεν σήμερον. οὗτος γὰρ ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ εὐνόμιον ἅμα σὺν σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδιδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι. ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ σωτῆρος σαρκώσεως. ἣν πάντες προφῆται προκατήγγειλαν. Διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β΄. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου πατριάρχου ἀλεξανδρείας. Στ.

Ἀθανάσιε ποῦ κομίζῃ μοι πάλιν,
Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε.
Δευτερίῃ νέκυς ἀθανασίου εἰσεκομίσθη.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσεν. τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἐπισυχνῶς ἀδίκους ὑπερορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικότερον, καὶ ὁ θεολόγος γρηγόριος, ἐκτίθεται. ὅθεν καὶ διηγήσασθαι, τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν, εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν αἴγυπτον. πατέρας δὲ, πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος. παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπί τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινί, τοιᾷδε ἐχρῶντο. εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποταξάμενοι, τὸν ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον. προσῆγον τότε παῖδας αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς ἀθανάσιος, τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. τοῦτο ὁ τῆς ἀλεξανδρείας ἔφορος ἀλέξανδρος θεασάμενος, ὅπως συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μέν. γνοὺς δὲ τῷ πνι̃, ὡς μελλόντων εἶεν τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ. ἀθανάσιον δέ, γραμματιστῇ τινὶ παραδίδωσιν. εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα, διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ νικαίαν πρώτῃ συνόδῳ, συνεργὸν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται, ἀλλ' οἱ περὶ εὐσέβιον,

τὴν

τὴν προκήρυξιν προσίως οὐκ ἐνεγκόντων, πείθουσι κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα βασιλέα χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν ἀθανάσιον. ἀλλὰ κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς, τῇ ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. τοῦτο πρὸς γνῶσιν εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθὸν, ἠρεμεῖν οὐκ εἴα. διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζουσι κωνστάντιον, σύνοδον ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν ἀθανάσιον. πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἑνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι. χεῖρα τεταριχευμένην ἐν ξυλίνῃ λάρνακι θέντες, προκομίζουσιν, ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι. ὃν ἀνῃρηκέναι τὸν ἀθανάσιον ἐπὶ γοητείᾳ διεθρυλλοῦντο. καὶ κατὰ θεοῦ πρόνοιαν, ἐν τύρῳ τοῦ ἀρσενίου κατάραντος, ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφορον γένηται. ἀθανάσιος δὲ, τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται ὃς περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, ἑαυτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν ἀρσένιον. πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτὸν, εἰ οὗτος εἴη προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. τῶν δὲ συγκατατεθέντων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην ἔφη. ἰδοὺ ἡ δεξιά. ἰδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων, οἱ ἐξ ἀδὰμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι. τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ ἀρσενίῳ, ἐπιζητείτω μηδείς. οἱ δὲ, αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κελτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσιν δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ εἴς τινα λάκκον ζοφώδη, καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτὸν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. ἔπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν ἑσπέραν καταίρει. κώνστας δὲ τηνικαῦτα ὁ κωνσταντος ἀδελφὸς, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας, καὶ ἰουλιανῷ τῷ πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐξετραγῴδει. οἳ τιμῶν γράμμασι τὸν ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι. τοῦτο κωνστάντιος ὡς ἔγνω, συριανῷ τινὶ, κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγὼν, ῥώμην αὖθις ἀπαίρει. καὶ ὁ κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν ἀθανάσιον. ἀπειλήσας ὡς εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἑαυτοῦ ἀποκαταστῆσαι. ὁ δὲ κωνστάντιος, ἐν ὀρρωδίᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, τὸν ἅγιον ἀθανάσιον. μικρὸν δὲ καὶ κώνστας καταλύει τὸν βίον. κωνστάντιος δὲ αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληψομένους τὸν ἅγιον. ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπί τι γυναῖον καταφεύγει. παρθενίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον. ἥτις τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν ἅγιον ὑποδέχεται. διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο. ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ, παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. καὶ δὴ κωνστάντιος μὲν, καταλύει τὸν βίον. ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. αὐτίκα οὖν ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας εὑρίσκεται. ὑφ' ᾧ ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα, κροτούντων, εὐχαριστούντων, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ. ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος. τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα. μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἐξῶσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἀπελάσαι τὸν ἅγιον. πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας. ὁ δὲ καὶ αὖθις, ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος. νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν νεῖλον ἐλθὼν πλοίου ἐπιβὰς, πρὸς θηβαΐδα ἀπέπλει.

ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρα-
κρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς
ἀλεξάνδρειαν καταίρει. κἀκεῖ κρυπτόμε-
νος διελάνθανεν, ἕως οὗ ἰουλιανὸς ἐν τοῖς
ζῶσιν ἐξητάζετο. καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν
καταλύσαντος, ἰωβιανὸς βασιλεὺς ἀνη-
γόρευται. ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξαφανῶν
γενομένου, οὐαλεντιανὸς τῆς ῥωμαίων κρα-
τεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀ-
δελφὸν οὐάλεντα. ὁ μὲν γὰρ τὴν ἑσπέ-
ραν, ὁ δὲ τὴν ἑῴαν διεῖπεν. ὃς εἰς κόρον τῶν
τοῦ ἀρείου δολερῶν μαθημάτων πάλαι ἐμφο-
ρηθεὶς πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμά-
των ἀντεχομένους, μυρίαις αἰκίαις καὶ κο-
λάσεσι περιέβαλεν. ἀθανάσιον δὲ ἑλεῖν
θερμὴν ἐτίθετο σπουδήν. μέλλων οὖν ὁ ἅγιος
ἁλώσιμος ἔσεσθαι, εἰς τὸ μνῆμα πατρῷον τά-
φον καταδύς, τὰς τῶν φονώντων κατα-
διδράσκει χεῖρας. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο βαρυ-
μόμφον τὸν τῶν ἀλεξανδρέων δῆμον,
ἐπιτρέπει τῷ ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς ἐκ-
κλησίας προστασίαν. καὶ οὕτω μετὰ τοὺς
πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορ-
ίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους
τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρᾳ κα-
λῷ καταλύει τὸν βίον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων, ἑσπέρου, καὶ ζωῆς τῆς συμβίου αὐ-
τοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, κυριακοῦ καὶ
θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἕσπερος καὶ ζωή, ὑπῆρχον
ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως. δοῦλοι μὲν ὄν-
τες τὰ σώματα, ἐν ἰταλίᾳ. κατάλου τινὸς
καὶ τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. ἀποί-
κων ὄντων ῥωμαίων. οἱ, ἐκ παμφυλίας
τούτους ὠνήσαντο. ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυ-
χάς. ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ
πολύ, ἠνέχοντο ἀσεβέσι δεσπόταις. καὶ
ἀντὶ τοῦ ποιητοῦ καὶ πάντων δημιουργοῦ,
τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἴδωλα. τοῦ γὰρ
κυριακοῦ καὶ θεοδούλου τῶν τέκνων αὐτῶν,
πρὸς τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν
τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ᾽ ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι,
ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται διεξελθόν-
των. τῆς δέ, ὅτι κύριοι ἡμῶν εἰσὶν εἰπούσης.
τῶν δὲ τῷ τοῦ χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι
βοώντων, ἤδη τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐτοῖς.
ἐπιρρωσθέντες, παραγενόμενοι πρὸς τὸν
κάταλον, τὸν μὲν κύριον ἰησοῦν χριστόν, δεσπότην
τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν. τύχῃ δέ τινι
τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα.
εἶναι δὲ προτιμοτέραν ἐπ᾽ αὐτοῖς, τὴν
τοῦ χριστοῦ ἐξουσίαν. πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ φασὶ
μᾶλλον θεῷ, ἢ ἀνθρώποις. ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ
τούτῳ τοῦ κατάλου, τέως μεταπέμπονται
μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ γειτονίῳ, πρὸς ἕσπε-
ρον τὸν πατέρα αὐτῶν. ὕστερον δὲ γενέθλια
τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ κάτα-
λος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων, οἶνον καὶ
κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι. πειρώ-
μενος εἰ μεταλήψωνται τῶν εἰδωλοθύ-
των. ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτούς, τοῖς
κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν ζωῆς.
ὡς ὁ κάταλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνά-
ψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι
κελεύει, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι,
οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρσυνον οἱ γεν-
νήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέ-
χρι τέλους, καὶ πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου στέ-
φανον ἀποβλέπειν. ἔπειτα δὲ κατενε-
χθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι
σφοδρῶς. εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον,
καὶ τοὺς ἁγίους ἐμβληθῆναι. ἐν ᾧ γενό-
μενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ
θεῷ. ἕωθεν δέ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ
ἐνηχουμένων, ὡς ὑπὸ ψαλλόντων τινῶν,
διανοίξαντες, οὐδένα εὗρον, εἰ μὴ τοὺς
ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων,
κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. τελεῖ-
ται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ
αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ δευτέρῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις :~

ᾠδὴ ζ. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σίβλον τὴν καρδίαν. τῶν καλῶν ἐργα-
σάμενος. ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθο-
δοξίας ἡμῖν. ὃν τρυγῶντες βοῶμεν. εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~
Ἀθέους δυναστείας, οὐ κατέπτηξας ὅσιε.
ἄστε-

ἀσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος,
πυρίνως ἀνεβόας. Εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ πυρὸς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος ὅσιε. διετή-
ρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα. τῆς Τριάδος
κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς ηὐδόκησας Κύριε. καὶ
ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. διὰ
τοῦτο βοῶμεν. Εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η'. Τὸν προανάρχου τοῦ πατρός.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης
Ἀθανάσιος. τῇ οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας
δόγματα φθεγξάμενος. διὸ Χριστῷ σὺν ἀγ-
γέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν. καὶ
ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς δογματίσας, ὁμοούσιον.
σὺν τῷ Ἀρείῳ, καὶ τὴν Σαβελλίου ἤλεγξας
κακόνοιαν. διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναν-
τίαν συμπλοκήν. ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν. καὶ
ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς παρ-
θένου μητρός. καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς
ἀφράστως. καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν,
παρθένον φυλάξαντα. ὡς θεὸν ἀληθι-
νόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν. καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα υἱὸν
καὶ θεόν. καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς θεοτόκου, σάρκα
ἐνδυσάμενον. ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ
θεὸν ἐκ τοῦ θεοῦ. ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν.

ᾨδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Ἔσοπτρον θεοῦ τὴν ψυχήν σου, ἀκηλίδω-
τον δείξας. πρακτικῶς καὶ λογικῶς. τῇ
οἰκουμένῃ ἀστράπτεις τὰς θείας ἐμφά-
σεις παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχ-
θης θεόφρον. τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀν-
δρείας λόγοις. κατὰ τῶν θεομάχων ἀν-
δρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδεγμένον, τῆς σοφίας
κρατῆρα. καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσε-
βείας τὸ νηφάλιον πόμα. ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν τὸν ἀχώρη-
τον λόγον. καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερ-
μηνεύτως. θεοτόκε ἁγνὴ οἱ πιστοὶ μεγαλύνο-
μεν. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον καὶ ἁγίαν
παρθένον. τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ καὶ θεοτόκον. τὴν ἐλ-
πίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμ-
μα. Ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν
αἰνέσει. ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πι-
στῶν ὡς προστάτην. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους τὸ πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ ἁγίου
ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι. τῶν αἱρέσεων
ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη
πάνσοφε. τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι.
βυθίζεται στράτευμα. ἀπειθούντων δυσ-
σεβῶν, Ἀθανάσιε ὅσιε. σοῖς δὲ δόγμασι,
καλλωπίζεται μάκαρ. καθ' ἑκάστην, τῶν
πιστῶν ἡ ἐκκλησία. μεγαλοφώνως τιμῶ-
σά σε. Ὅμοιον.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων
σου ὅσιε ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται. καὶ
εὐσεβῶς καλλωπίζεται. ὡραίοις ἐν κάλ-
λεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον
μνήμην σου. Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος.
εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ.
ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσο-
φε. ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων
σου. καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας. λόγων
ὀχυρώμασι. παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἄσυλον καὶ
ἀλώβητον. ὃν ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων. λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦν-
τας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα τοῦ ἁγίου λεγόμενον μετὰ τοῦ στίχου. Οἱ ἱε-
ρεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην ἦχος γ'.
Γερμανοῦ πατριάρχου.

Ἡ μεγάλη τῆς ἐκκλησίας σάλπιγξ. ὁ πο-
λύαθλος Ἀθανάσιος. πρὸς εὐωχίαν σήμε-
ρον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαι-
δρῶς. πάντες πιστοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν
ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος. ὕμνοις
γεραίροντες τοὺς ἱδρῶτας αὐτοῦ πόνους. ὅπως

ταῖς

ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος :~ Δόξα ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα, ἱεροπρεπῶς ἀνευφημήσωμεν. ἔπορσε γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ᾽ ὅλης τῆς οἰκουμένης. ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα. καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰ βούληται ὁ προεστώς, δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς. ᾠδή, γ΄. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου. ᾠδή, ϛ΄. προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται. ὁ ἀπόστολος. πρὸς ῥωμαίους.

Ἀδελφοί. οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι.

εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος· ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, γ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων τιμοθέου καὶ μαύρας. ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν ἁγίων τρία. ἔστι προσόμοια τῶν ἁγίων, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον χριστοῦ, ξυνωρὶς ἡ ἔνθεος. τὸ τῶν μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι μάρτυρες. οἱ τὴν θείαν ζεῦγλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες. καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες. καὶ νῦν πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα :~ Ὅμοιον.

Μορφῇ ἀστραπτούσῃ ὦ σεμνή, μαῦρα παμμακάριστε. καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἠμαύρωσας. τοῦ δεινοῦ τυράννου, καὶ σπασμοῖς τεινομένων τῶν σῶν. θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας. ἐνταῦθα ἔφλεξας, καὶ λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι. τοῦ βελίαρ,

τὴν κάραν τὴν ἄθεον :~ Ὅμοιον.

Ἰσχύϊ τιμόθεε ψυχῆς. καὶ καρδίας ὅλης σου. θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον. πυρὶ φλεγόμενος. καὶ τοῖς ὀβελίσκοις. εἴληφας φωνῆς θεοῦ. καρδίας ἐν ὠσὶ τὴν τορνότητα. καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀνεστραμμένος πρὸς οὐράνιον. δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέξαι :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς. μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἕξ, καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ΄. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμοθέου μαύρας τε τοὺς πόνους σέβω.

Ἰωσήφ. ᾨδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν. ὁ λαὸς ὁ ἱερός, ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεόμενοι ὅπως ῥυσθείημεν :~

Ἰσοφανεῖς στεφάνους παρὰ χριστοῦ, εἰλήφεναι ἀνάξιον, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν. οἱ γενναῖοι μάρτυρες σαφῶς. ἠρετίσαντο διό, δόξης ἐπέτυχον :~

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τοὺς τῆς σαρκός. μὴ κολάσει πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν. ἀθλοφόροι μάρτυρες χριστοῦ, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε :~ Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος λόγος οὐσιωθείς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου. ἐθεούργησεν ἡμᾶς. καὶ φθορᾶς ἐρρύσατο ἁγνή. διὰ τοῦτό σε πιστῶς ἀεὶ δοξάζομεν :~

ᾨδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ. ἱερῶς, ὑφηγούμενος. καὶ φωτίζων καρδίας, στραπῶντα τοῦ χριστοῦ. τιμόθεε τῷ σεπτῷ. μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας :~

Ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχήν. πυρπολούμενος μάρτυς. τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς. διό σε ἡ τοῦ χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανέψυχεν :~

Ὁμοῦ συμμάρτυσι πρὸς θεόν, λαμπρυνόμενος μάρτυς. οὐκ ᾐσθάνετο ὅλως, τῶν σιδήρων τὰς ἀκμάς. προσψαύσεις διὰ πυρός. γενομενίας, ἔνδοξε τιμόθεε :~

παρ-

Υπάρχων φύσει ἀπαθὴς, ὁ υἱός σου παρθένε. προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν. καὶ διὰ πάθους σταυροῦ. τῶν παθῶν με, ἄχραντε ἐρρύσατο :~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ. κύριε ὁ θεός μου.

Κανὼν ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τιμήσαντες θεὸν, ἀπημαύρωσαν πλάνην. Τιμόθεος σαφῶς. καὶ ἡ ἔνδοξος μαῦρα. καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες. οἱ ὑπερένδοξοι βάσανον. ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου. καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν ἀγγέλων. οὓς πίστει δοξάσωμεν :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Μεγίστην ἄθλησιν, εὐσεβῶς ποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης τέρμα φωτός. θείου χρηματίσαντες. μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ. τῶν ἀγγέλων ἰσοστάσιοι :~

Ἀγγέλων τάγμασι, συναριθμούμενος. καὶ ἀνήκοα ὦτα πρὸς θεϊκοὺς, νόμους ἔχων ἔνδοξε. ταῖς διαρρήσεις σταθερῶς. ἐκαρτέρησας Τιμόθεε :~

Ὑψοῦντες ξύλῳ σε, οἱ ματαιόφρονες προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλήν. ἔνδοξε Τιμόθεε. ἀλλ' ἐδυνάμου σε Χριστός. θείῳ πάθει σεμνυνόμενον :~

Ῥεόντων ἄστατον, φορὰν μακάριοι. ἐβδελύξασθε ὄντως καὶ ἑαυτούς. πόνοις ἐξεδώκατε. τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, διὰ ταῦτα κληρωσάμενοι :~ Θε.

Ἀρχείας σκήνωμα, κατοικητήριον. τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων, τῶν προφητῶν, τῶν πάντων ὑπερμήχημα. θεοχαρίτωτε μαέ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον :~

ᾨδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Συζύγου μαῦρα φωτοειδὴς, λόγους ἠκροάσω ἀμέμπτως, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν. ἀπορριψαμένη, φῶς ἐχρημάτισας. διὰ τοῦ μαρτυρίου θεομακάριστε :~

Τῷ θείῳ πόθῳ σεαυτὴν, μαῦρα θωρακίσασα σεμνή. πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος. χαίρουσα ἐξῆλθες καὶ τοῦτον ἔτρεψας. καὶ νίκης τοὺς στεφάνους μάρτυς ἀπείληφας :~

Σμασε κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα ἡ σεμνὴ, χεῖ-ρας τὸν αὐτὸν πλάσαντα. τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἄδικον. ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα :~ Θε.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν. τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν καὶ κλυδώνιον. κόπασον παρθένε θεοχαρίτωτε. καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου :~

ᾨδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, τῷ ἱστίῳ τοῦ σταυροῦ, πνευματικῶς ὑπεραιρόμενοι. τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς. ἐν πίστει παρέδραμον. καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο :~

Ὑφάψαντες λέβητα. ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστόν. ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν. οἱ δυσσεβεῖς, ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβής. τὴν δρόσον τοῦ πνεύματος. δεξαμένη σεμνὴ μαῦρα ἀναψύχουσαν :~

Στρεβλούμενοι μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε. καὶ τῇ ἀγάπῃ τέλειον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε. τῆς σαρκὸς, ἀποθέσει πανἀοίδιμοι :~ Θε.

Ἡ ἀγαθὲ δέσποινα τὸν ὑπεράγαθον θεὸν, ἡ ἐν σαρκὶ κυήσασα. κεκακωμένην πάθεσι τὴν ψυχὴν, ἐμὴν νῦν ἀγάθυνον. ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε :~

Ὁ εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, γ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Ἥπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι.
Ἥπλωσε καὶ νῦν μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.
Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτῃ τανύθη ἅμα μαύρα.

Οὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος ἐν τῷ σχήματι ὢν τῶν κληρικῶν. τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητὴς ἦν, ἐκ κώμης Πεναπέων. ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου, τὴν μαῦραν ἀναγόμενος. οὔπω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀρριανόν. οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους ἃς τοῖς χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν. ἀντέφησε δὲ τῷ ἡγεμόνι. τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμεως, καλούσης αὐ-

τοὺς εἰς βοήθειαν. μηδένα δὲ ἔχοντι, τὰ ἴδια τέκνα δίδονται εἰς θάνατον. ὅθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλλον αὐτοῦ τοῖς ὠσίν. ὑφ᾽ ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους. καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι. καὶ κρεμοῦσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες. ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ μαῦραν ἀπατῆσαι ἐλπίσας ὁ ἡγεμών. ἔπειτα κοσμησαμένην. διὰ κολακίαν, θεραπείας τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. ἡ δὲ οὐκ ἤκουσεν. μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ ἡγεμόνος ἐνώπιον, χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε. τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται. καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι. ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη. ὅθεν ἐπιρραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. τῆς δὲ ἁγίας, τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος, καὶ ἐπιβαλλούσης, αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύη τὸ δέρμα τοῦ ἡγεμόνος. ἐπὶ τούτοις οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους. καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει. ἀλλήλους παραινοῦντες ὡς ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι. καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον. καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ κυρίῳ παρέδωκαν:~

Λέγεται δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθόντα τὸν διάβολον τῇ ἁγίᾳ μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένῃ, ὀρέγειν ποτήριον μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεον πιεῖν προσφερόμενον. τὴν δὲ δι᾽ ἀρχῆς ἀπώσασθαι. καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀναγαγεῖν, ῥέοντα τοὺς προοφθέντας χυμούς, καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν. τὴν δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ποτηρίου οὗ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός. καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἡττημένον ἐλθεῖν ἀπ᾽ αὐτῆς. ἄγγελον δὲ τοῦ θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναγαγεῖν, τῆς χειρὸς λαβόμενον, καὶ ὑποδεῖξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λαμπρὰν ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν. ὅτι σοὶ ταῦτα ἡτοιμάσθησαν. εἶτα πρὸς ὑψηλότατον τόπον ἀναγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδεῖξαι θρόνον ἕτερον καὶ στολὴν εὐπρεπεστάτην, καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν. ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρί σου ἀπεκληρώθησαν. ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι. ὅτι ὁ ἀνήρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις. ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ. τῷ ὄντι πέραν ἐν ἰουστινιαναῖς:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Οὗτοι μὲν ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας, τελευταῖον ὑπὸ αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζʹ. Δροσοβόλον μέν.

Οὐκ ἠθάνου ταῖς λαμπάσι παναοίδιμε φλογιζομένη πάντοθεν. πῦρ ἐγκάρδιον τὴν ἀγάπην φέρουσα Χριστοῦ. καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος. κακίας ὦ Τιμόθεε. ἐκαρτέρησας. ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χριστόν. καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὁρῶν. καὶ μελῳδῶν διηνεκῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός:~

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι μάρτυρες. τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν. κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμάσθωσαν ᾠδαῖς. βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Θκ.

Ὑπερύμνητε παρθένε, ὑπερύμνητον θεὸν ἀποκυήσασα. τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτός. καὶ ῥῦσαι γεέννης καὶ φλογός. καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἱκεσίαις σου:~

ᾠδὴ ηʹ.

Ὠδὴ η΄. Ἐκφλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐιωτηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ παντοκράτορος. ἀνομούντων τῷ κράτει οὐχ ὑπεκύψατε. σέβας πονηροῖς οὐκ ἀπενείματε δαίμοσι. μάρτυρες γενναῖοι, κυρίου κληρονόμοι:~

Συζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδεόμενοι. τὸν ζυγὸν τοῦ κυρίου τὸν ἐλαφρότατον. ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον μάρτυρες. καὶ ταῖς τῶν μαρτύρων συνήφθητε ἀγέλαις:~

Ἐπὶ ξύλου παθέντος Χριστοῦ πανεύφημοι. ἐπιπλείστας ἡμέρας διεκομίσατε. πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ παθόντος βουλήματι. ὃν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Βιαιότατον ὄντως θάνατον ἅγιοι. παρατάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε. ἄπονον διὸ πρὸς ζωὴν μετετέθητε. ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Ὡραιωθεῖσα παρθένε ἀποκυήσασα, ὡραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν κύριον. θείαις τοὺς πιστοὺς ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐκφλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' οἶκτον πανεύφημοι. τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε. καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτου παθημάτων γεγόνατε. ὅθεν συνελθόντες εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ὡρῶν ἰσάριθμον διηνύσατε. μέτρον σοφοί, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι. τοῦ δι' οἶκτον σταυρῷ ὁμιλήσαντος. ὃν καθομολογοῦντες, πάντων δεσπόζοντα. τούτου ἐν χερσὶ τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε:~

Στρατὸς ἀγγέλων χορὸς μακάριος. τῶν προφητῶν, μαρτύρων ἀποστόλων ὁσίων τε, τῇ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε. πάντων δὲ ὁ δεσπότης στέφει κατέστεψε. μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶς ὡς ὑπεράγαθος:~

Ἡμῖν τοῖς πόθῳ ὑμᾶς γεραίρουσι. καὶ τὴν σεπτήν, ὑμῶν ἐπιτελοῦσιν πανήγυριν. ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι. λύσιν ἁμαρτημάτων βίου διόρθωσιν. πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγήν, σοφοὶ αἰτήσασθε:~ Θκ.

Φωτὶ τῷ σῷ με θεοχαρίτωτε. ἐν γνώσει, παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι. ἐκ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι. ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε. ὅπως καταξίως ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖα σου:~ Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ΄. τῆς ἁγίας μάρτυρος Πελαγίας. προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς ἁγίας γ΄. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πανσέβαστον, καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον. Πελαγία ποθήσασα. σπουδῇ ἐπεζήτησας, καὶ εὑροῦσα μάρτυς. τὸν μυσταγωγοῦντα. μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς. τοῦ ποθουμένου θᾶττον προσέδραμες. καὶ ἐξ ὕμνων κατηξιώσαι, θεωρειῶν ἀξιάγαστε. ὡς νεᾶνις ὀπίσω δὲ, τοῦ νυμφίου σου ἔδραμες:~ Ὅμοιον.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιποῦσα, ὡς πρόσκαιρον. καὶ φθαρτὸν καὶ ἀμάραντον. τὴν θείαν εὐπρέπειαν. ὡς ἀεὶ ἑστῶσαν. καὶ ὡς κεκτημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονήν. καὶ θυμηδίαν, καὶ καθαρότητα. συντόμως κατεδίωξας. καὶ παρθενίαν προσείληφας. τῶν μαρτύρων τὴν εὔκλειαν. δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα:~

Ἄπειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος. Πελαγία πανεύφημε. Χριστὸν γὰρ ποθήσασα. καθαρᾷ καρδίᾳ. καὶ τελειοτάτῃ. τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρός. καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας. διὸ σε καρτερόψυχε. θάλαμον πόλον οὐράνιον. ὁ νυμφίος εἰργάσατο. ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. κάθισμα τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας συνήθως. ὁ κανὼν τῆς ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

ᾨδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει τῷ τῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τοῦ πνεύματος. νῦν μοι παράσχου μάρτυς τοῦ χριστοῦ, πελαγία πανεύφημε. καὶ πρὸς λιμένα ἄδυτον, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον:~

Ἐκ βρέφους προγνωστικῶς τοῦ κτίστου σου, ἀνατεθεῖσα σεμνή. τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπέρριψας στοργήν, πελαγία πανένδοξε. ἀρρενωπῶς τὰ πάθη δέ, θείᾳ δυνάμει κατεπάτησας:~

Λουτρὸν θεῖον ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ βαπτίσματος. ἱερουργὸν αἴρουσα τοῦ χριστοῦ, πελαγία προσέδραμες. καὶ μεταλαχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἐν ζέει μάρτυς ἔμπλεως:~

Θκ.

Ἁγίων ἁγιωτέρα πέφυκας, παρθένε ἄχραντε. τὸν τῶν ἁγίων ἅγιον χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα. τὸν θείαις δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα:~

ᾨδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῆ ὥσπερ τις ἀγαθή, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, μάρτυς χριστοῦ πάνσοφε. ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας:~

Ἰθύνθης ὡς ἐκλεκτή, πρὸς τὸν δεσπότην ἐκ θῦ ἀναδῦσα. μάρτυς χριστοῦ ἔνδοξε. θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν:~

Θκ.

Ἀνέστησας ὦ σεμνή, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα. τὸν προφανῶς αἴτιον. τῆς ὑπὲρ φύσεως ἀναστάσεως:~

Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου χριστέ.

Κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τοῦ χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρουμένη. ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι θεόφρον χαλκουργήματι, πελαγία καὶ γέγονας. τῷ δεσπότῃ σου, εὐωδεστάτη θυσία. ὅθεν σήμερον, τὴν πανάγιαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἑορτάζομεν:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τοῦ δεσπότου πορφύραν ἐνδεδυμένη. διὰ λουτροῦ πανένδοξε. παλιγγενεσίας. πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνήν. πορφύραν ἐκδέδυσαι μάρτυς πελαγία πανέντιμε.

Ὁ πόθος τῶν οὐρανίων ὡραιοτήτων. τὰς ἐπὶ γῆς ἠμαύρωσε. πόθους ἀθλοφόρε. ὅθεν ἐπτερώθης χριστῷ. βοῶσα καὶ λέγουσα. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιποῦσα. τῇ τοῦ χριστοῦ προσέδραμες. σοφῶς πελαγία, μάρτυς πανοίδιμε. εἰδώλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόλυτε.

Θκ.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε. καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα. πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν:~

ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριε μου φῶς.

Ἴσχυμας τοῦ ἐχθροῦ, καταλῦσαι τὸ φρύαγμα. πανεύφημε πελαγία. τῷ σταυρῷ τοῦ δεσπότου, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι:~

Νῦν χαίροις ἀληθῶς, συναφθεῖσα νυμφίῳ σου. ὑπέρλαμπρε μαρτύρων. καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα:~

Θκ.

Ὁ κύριος ἐν σοί, θεομῆτορ ἐσκήνωσε. τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων. τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως:~

ᾨδὴ ϛ΄. Θύσω σοι. μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ χριστῷ νυμφευθεῖσα προσέδραμες. τὸν μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπιβαλλομένη τῷ σῷ νυμφίῳ. καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσέδραμες:~

Ἐπλάκη, σῇ κορυφῇ ὡραιότατος στέφανος. δικαιοσύνης θεόφρον. πελαγία μάρτυς στεφανηφόρε. τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον:~

Θκ.

Τὸ πρὶν μέν, ταῖς ἀκοαῖς τῆς Εὔας ἐξέχεεν. ὁ δολιώτατος ὄφις. σὺ δὲ μόνη τοῦτον ἐξετίναξω. θεομῆτορ. τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα:~

Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι. μετὰ φωνῆς.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ΄. τῆς ἁγίας μάρτυρος πελαγίας. Στίχ.

Ἄθλου πέλαγος ἐμπλέει πελαγία,
Νεωρίῳ νῦν σάρκα δοῦσα καμίνου.
Ἀμφὶ τετάρτῃ πελαγίη βόα καύθη χαλκῷ.

Αὕτη

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἐζήτει τοῦ ταύτην μαθεῖν ὁποία τίς ἐστιν, ὄναρ τὸν ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρὸς ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν ἐπίσκοπον παρεγένετο. ὃς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεὶς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν. ὁ οὖν ὁ ἁρμοσάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὅλως παθὺς γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς, μεταστειλάμενος τὴν παρθένον, καὶ μεταστῆσαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεὶς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας, ἐν αὐτῷ, τὴν ἁγίαν ἔβαλεν. ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο:~

Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Νικήτα πρεσβυτέρου, καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Οὗτος ποθήσας τὴν παρθενίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν, ηὐλίσθη ἐν ὄρεσιν, ἐν μεθέξει γενόμενος πάσης ἀρετῆς, καὶ ἐτράφη ἐν πόλεσι τῆς ἡσυχίας. καὶ ὑψωθεὶς ἀμφοτέρωθεν, ἔφθασε τὴν οὐράνιον κατοικίαν. λόγῳ τε θείῳ κυβερνώμενος, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθη, καὶ πιστὸς μυσταγωγός. διὸ καὶ ὡς ἱεράρχης ἱεροῦ ποιμνίου προέστη. ἐξωσθεὶς δὲ τῆς ποίμνης παρὰ τῶν εἰκονομάχων, ἐξορίαις δειναῖς καὶ πικροτάταις καθυπεβλήθη, καὶ ὁ ἀθλητὴς ἀνένδοτος ὢν τῇ πίστει, ὡς στερρὸς ὁπλίτης ἅπασαν ψυχόλεθρον ἀπάτην τῶν θεομάχων διέπτυσεν. ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς ἀσκήσεως, διπλοῦς τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς κυρίου ἐδέξατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰωαννίκου πρεσβυτέρου, τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Ος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, θείῳ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ θεῷ προσεκολλήθη. καὶ καταλιπὼν φύσιν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθεὶς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα κύριον, καὶ ἐν ξένοις τεχθέντα. καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος ἐπιδημεῖ μάνδρᾳ. καὶ καλῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, καὶ θεαρέστως τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ:~

Οὗτος ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι δεσπότῃ ἠκολούθησε. καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. στενοτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἔξωθεν θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεὶς, τὸ θεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα. καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, καὶ ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. ζώοις γὰρ ἐπετίμα, λυμαινομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα. καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε. καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροις κατήρδευσεν. καὶ ῥοῦν ποτάμιον ὡς Ἐλισσαῖος διέρρηξε. καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο. καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο. καὶ χωλῶν καὶ παρειμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο. καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποίηκε θαύματα εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ οὕτως τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο:~

Αἷς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον μάρτυς ὄργανον. θείῳ, πυρπολουμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ. ὑπομένουσα ἐκραύγαζες. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ:~

Ὁ περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἐνέδυσε. μάρτυς, γυμνωθεῖσαν θείᾳ περιβολῇ. κατεφαίδρυνε σε ψάλλουσαν. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ:~ **Θκ.**

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα. χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναι-

ξὶν. ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα:~

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὢ μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδής, Χριστοῦ πανεύφημε. τὴν τούτου δύναμιν ἐθεολόγησας ἅπαντας. θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα. καὶ πρὸς εὐσέβειαν εἵλκυσας ψάλλοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα:~

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ. τὴν τοῦ τυράννου ὁρμήν, πᾶσαν κατέσβεσας. σοφίας πέλαγος βρύουσα, πελαγία πανσεβάσμιε. καὶ διαδήμασι τρισί, μάρτυς κεκόσμησαι. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν κύριον:~

Θεοτοκίον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν υἱόν, καὶ πνεῦμα ἅγιον. ὁμολογοῦμεν τρισὶ ἐκ σοῦ πανάμωμε λεγόντων. σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον. μονογενῆ λόγον πατρί, καὶ θείῳ πνεύματι. καὶ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα:~ Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξειπεῖν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίνους πελαγία. πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις, τῇ σοῦ νυμφίου ῥώμῃ καὶ χάριτι. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

Ἐστης τῆς ἐφέσεως νύμφη, στεφανηφόρε πελαγία. τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ ἀξιωθεῖσα μάρτυς παρίστασθαι. καὶ τὴν τρυφὴν ἀπείληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως:~

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν. τὸν σὸν νυμφίον ἐκδυσώπει. μάρτυς πελαγία θεόφρον. τὴν ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα. ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι. τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα:~

Θεοτοκίον.

Ὡραίῃς παρθένος καὶ μήτηρ. ὑπερφυῶς θεογεννῆτορ. λόγον συλλαβοῦσα ἐκ πατρός. σεσαρκωμένον τοῦτον γεννήσασα. διὸ ὑπὲρ νοῦν σωζόμενοι. σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ὁ εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ ἀκολουθία ὡς σύνηθες. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε΄. τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος εἰρήνης. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς ἁγίας γ΄. στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας γ΄. ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μαρτύρων.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τῷ οἰκείῳ πάνσεμνε. περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας. βασιλέα κτίστην, τοῦ παντὸς καὶ κύριον. πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας. σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα. ὡς παρθένος, καὶ μάρτυς πολύαθλος:~

Πυρὸς καταφλέγοντος ὁρμήν, ὑπήνεγκας πανεύφημε. ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος. ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀνταποδόσεις, τὰς ἐκεῖσε πάνσεμνε. ἃς μόνος Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι. καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν. ὡς νυμφίον ψυχῶν ὡραιότατον:~

Ὅμοιον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ. καὶ θεοὺς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, εἰρήνη ἔνδοξε. καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανεστάτην. σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας. ὡς ἐναθλήσασα. καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα. καὶ τὴν πίστιν ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας, Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κάθισμα τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἕξ. καὶ τῆς ἁγίας εἰς δ΄. ὁ κανὼν τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σαῖς με προσάχαις μάρτυς εἰρήνη σκέπε.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἄσωμαί σοι κύριε ὁ θεός μου.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς ἀθλοφόρου. ταύτης Χριστὲ ταῖς πρεσβείαις εἰρήνην τῷ κόσμῳ. καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι:~

Αἴγλῃ διαλάμπουσα μαρτυρίας. καὶ κοσμουμένη

μένη τῷ κάλλει τῆς σῆς παρθενίας. εἰρήνη μεγαλώνυμε. σῷ νυμφίῳ παρίστασαι:~

Ἴλεων γενέσθαι ταῖς ἐκκλησίαις. τὸν σὸν δυσώπει νυμφίον. εἰρήνη θεόφρον. πταισμάτων τε τὴν ἄφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσι σε:~ Θκ.

Σάρκα γενόμενον τὸν θεὸν λόγον. καὶ πεφυκότα καθ' ἡμᾶς ἁγία παρθένε. ἀφράστως ἀπεκύησας. ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν:~

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κενωθέντος αἴσθησιν. τῇ τὴν οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι. δεξαμένη ἀμετεωρώτης. πρὸς τὸν τούτου πόθον ἔνδοξε. ἔσχες τὸν θεὸν συλλήπτορα. ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ συνασπίζοντα πάνσοφε. διὰ τοῦτο στεφανωθεῖσα, τοὺς τυράννους κατεπάλαισας:~

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος. καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας. καὶ ἀνδρείας. καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα πανεύφημε:~ Θκ.

Ῥέων μέχρι σοῦ ὁ θάνατος. ἔστη, προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι παναμώμε. διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχήν σε ὀνομάζομεν:~ Ὁ εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. Κάθισμα. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστέ, ἡ παρθένος τρωθεῖσα. παρέδραμε σπουδῇ, τὰ ὁρώμενα πάντα. καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, ἀμορφίαν ἐκδέδωκε. ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις. ἀφανίζεσθαι ἣν εἰς ὡραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες δέσποτα:~

Δὶς καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ τὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος. ἀνδροπρεποῦς φρονήματος. μάρτυς καὶ δυνάμεως ἔπλησε:~

Εὐτόνως τὰ τοῖς προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον παμμακάριστε. καὶ σταθηρῶς διήλεγξας. μάρτυς τοὺς τῇ πλάνῃ δουλεύοντας:~

Εὐθέως τὴν καρτερίαν ἐπιδέδειξαι. καὶ τυράννων τὸ θράσος καταβέβληκας τῷ σῷ νυμφίῳ κράζουσα. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~ Θκ.

Χαρμονικὴν σοι γεγηθότες φωνὴν πάναγνε. διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν. χαῖρε παρθένε πάνσεμνε. χαῖρε θεοτόκε πανύμνητε:~

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου κύριε.

Ἀνδρειοτέρῳ ἔνδοξε. φρονήματι Χριστὸν θεὸν τὸν ὅλων, φανῶς ὡμολόγεις. λόγῳ δὲ στερρῷ, τοὺς ἀντιπάλους ἀθλοφόρε κατῄσχυνας:~

Ἰχνηλατεῖν ἐπόθησας. τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ. καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθεις. ἀγωνιστικῶς ὑπερήθλησας τοῦ δεσπότου πανόλβιε:~

Στίφει μαρτύρων ἔνδοξε. προσήνεγκας Χριστῷ. τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ. τούτους ἀληθῶς μυσταγωγοῦσα καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος:~ Θκ.

Μεμυημένοι μυστήριον, συλλήψεως τῆς σῆς. καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σου τόκου. νῦν πανευσεβῶς ὁμολογοῦμέν σε θεοτόκε πανύμνητε.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε προφητικῶς.

Ἀνώρθωσας, τῆς προμήτορος Εὔας τὴν ἔκπτωσιν, ἀθληφόρε. τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα, τὴν δύναμιν. καὶ καταβαλοῦσα. τὴν ἐκείνου ὀφρὺν θείᾳ χάριτι:~

Ῥωμαλέον, κεκτημένη εἰρήνη τὸ φρόνημα. τοῖς τυράννοις. ἀντετάξω ψυχῆς γενναιότητι. καὶ στεφάνῳ νίκης. πρὸς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἐστεφάνωσαι:~

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως μάρτυς φαιδρότερον, ἀπειργάσω. τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχραντον. γενικοὺς ἀγῶνας. ὑποστᾶσα στερρῶς καλλιπάρθενε:~ Θκ.

Ὑπέφηνε, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυήσεως. ὁ θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον θεώμενος. καὶ μὴ φλεγομένην. θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε. προφητικῶς. Κοντάκιον. ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι. πεποικιλμένη παρθένε. καὶ μαρτύρων στέμμασι στεφανωθεῖσα εἰρήνη. αἵματι τοῦ μαρτυρίου ῥεραντισμένη. θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων. εὐσεβῶς μάρτυς ἐδέξω. βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως:~ Ὁ οἶκος.

Τοῦ

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, ἔρωτι πανἀοίδιμε. ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρπολυθεῖσα ἔδραμες. δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις. καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα. ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ κτίστου σου, θαλάμῳ ἔνδοξε. ὡς νύμφη ἀκλεής. ἐστολισμένη πεποικιλμένη εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκτή, στεφανηφόρος ὀφθεῖσα, τοῦ ἀφθάρτου νυμφῶνος, δεξαμένη ὡς χρυσίον. Τέλος.

Βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης. Στίχ.

Ξίφει θανοῦσα καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.
Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρατο ἔθανε πέμπτῃ.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενὴς Λικινίου βασιλίσκου καὶ Λικινίας μητρός. ἐκ πόλεως Μαγεδών. Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. οὖσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπής, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῇ ᾠκοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν. πολλὴν καὶ ἄφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ. ἦν δὲ ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτέθη χρόνων ἕξ. παρὰ Ἀπελλιανοῦ τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη. ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος. ὁρᾷ γοῦν δι' ὁράματος τῇ νυκτί, περιστερὰν ἐλθοῦσαν ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε, καὶ ἀετὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν. εἶτα δι' ἄλλης θυρίδος, εἰσελθόντα κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα δηλοῦσιν, ὁ γέρων Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεσάφησεν, τὴν μὲν περιστερὰν λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι. τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων καὶ ἀνοικτήριον βαπτίσματος. τὸν δὲ ἀετόν, βασιλέα ἐν ὄρνεσιν ὄντα. διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῇ καλλοῖς, προσημαίνειν νίκην. τὸν δὲ κόρακα διὰ τοῦ ὄφεως θλῖψιν καὶ ταλαιπωρίαν ἀποφαίνειν. καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ὑπομένειν. τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. τεθεῖναι γάρ φασι τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ κληθῆναι ὑπὸ ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης Εἰρήνη. καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθῆναι. καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησομένων δι' αὐτῆς, πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες. καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος καὶ βαπτίσει αὐτήν. τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἴδωλα, κάτω ἔβαλεν. ἐξετάζεται δὲ πρότερον μέν, παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός. ὃς ἵπποις αὐτήν, συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν. ὧν ἑνὸς ἀντὶ τοῦ δρᾶσαι τὶ δεινόν, κατὰ τοῦ βασιλίσκου ἀναστατώσαντος, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ῥίψαντος τὴν δεξιὰν τούτου χεῖρα συντρῖψαι, καὶ αὐτὸν θανατῶσαι, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν ἁγίαν μακαρίσαντος. παραυτίκα οὖν αὕτη, τῶν δεσμῶν ἐλύθη. καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνέστησεν. ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστευσε. καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο βάπτισμα. καὶ τὴν βασιλείαν καταλιπών, ἐν τῷ πύργῳ τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ τοῦ λοιποῦ ἐπεβίωσε. διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὖθις ἡ ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται. καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. ἐν ᾧ ἰοβόλων ἑρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γέμη. ἐκεῖθεν δὲ ἀβλαβὴς μείνασα. μετὰ δὲ τεσσάρων ἡμερῶν περίοδον ἐκβληθεῖσα πρίζεται τοὺς πόδας. καὶ αὖθις ὑπὸ ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής. εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται, τοῦ δὲ κινοῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ ἁγία τηρεῖται ἀβλαβής. ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, χιλιάδες ὀκτὼ ψυχῶν λογικῶν.

κῶν. τοῦ δὲ σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, σαβωρίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκεῖνον στρατευσαμένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ ἁγία εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ' αὐτὸν στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι' εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε. καὶ πάλιν εὐξαμένη βλέπειν ἐποίησε. καθηλοῦται οὖν ταῖς πτέρναις ἥλοις. καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται καὶ ἔτι τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης, καὶ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδων δέκα, προσῆλθον, ἕτεροι τῷ χριστῷ, ἀνδρῶν χιλιάδων λ΄. ἔτι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν, ἐπάταξεν ἄγγελος χιλιάδες ε΄. ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς μάρτυρος γενομένης. καὶ διὰ τῆς πόλεως φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιΐαι ἐνηργοῦντο δι' αὐτῆς. ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ τιμοθέου τοῦ πρεσβυτέρου. πέντε μυριάδων ψυχὰς. τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ χριστῷ παρέστησε. καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας, τριάκοντα τρεῖς. εἰς δὲ τὴν πόλιν καλλίνικον ἔνθα νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα, καὶ τὸν χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσὶν ἐμβάλλεται. ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. τοῦ δὲ τρίτου βοὸς παραδόξως κινηθέντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ ἁγία, εἶτα διαρραγέντος καὶ τῆς ἁγίας ἀφλέκτου προϊούσης, προσῆλθον τῷ χριστῷ καὶ ἐπίστευσαν, ὡσεὶ μυριάδες δέκα. εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾶν ἐντειλαμένου τῷ ἐπάρχῳ, μὴ παριδεῖν αὐτὴν ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὗ καὶ σιδήροις αὐτὴν καταδήσαντος καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβὴς, ἀγγέλου θείου τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος, ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν ἔπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ χριστῷ. τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης. σαβώριος ὁ τῶν περσῶν βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται. καὶ αὖθις ὑπὸ ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, μνησθησομένους αὐτῆς. μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται, κλάδον ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν, εἰσελθεῖν ἐν μεσημβρίᾳ καὶ ὀφθῆναι τῷ βασιλεῖ. τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ τιμοθέου πρεσβυτέρου, μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. εἶτα τὴν ἁγίαν, ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς μαγεδὼν, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς. καὶ τὸν μὲν πατέρα ἤδη τὸν βίον λιπόντα δακρῦσαι. συντάξασθαι δὲ τῇ μητρὶ καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς ἔφεσον. καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην. μετὰ δὲ ταῦτα, καταλαβεῖν ἀπελλιανὸν, ὃν ἐπέστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ, καὶ τὴν ἁγίαν τοῖς ἐν ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνους ἓξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν ἀπελλιανὸν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ᾗ οὔπω τὶς κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι. συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν, μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὑρέθη ἠρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς μάρτυρος. ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς, ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν. ἀλλὰ τῷ θεῷ δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων νεοφύτου, γαΐου, καὶ γαϊανοῦ. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων

καὶ

καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ τῷ ὄντι ἐν τοῖς δαρείου.

Ψ Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τοῖς κύρου.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρε μάρτυς. παριστάμενη θρόνω. τοῦ σοῦ δεσπότου ὑπερφρούρησον. τοὺς πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἐν ὀσφύαις σκηναῖς. περιχορεύειν μάρτυς. κατηξιώθης ἀξία γὰρ εἶ. εἰρήνη κραυγάζουσα. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἱμειρομένη τυχεῖν. τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους. βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας. εἰρήνη ἐκραύγαζεν ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτοκίον.

Ῥήσει χειλέων τῶν σῶν ἀκολουθοῦντες πίστει. σὲ θεομῆτορ μακαρίζομεν. βοῶντες τῷ τόκῳ σου. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἤθλησας εἰρήνη μακαρία. γενναίως καὶ τοὺς τυράννους καταβέβληκας. ἔχουσα συμπαραστάτην. τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σοῦ δεσπότου δύναμιν, καὶ συνεργοῦσαν σοι. καὶ κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Νεᾶνις ἀγάπῃ τετρωμένη. ὀπίσω τοῦ σοῦ νυμφίου ἠκολούθησας, εἰρήνη πανένδοξε. τούτου τὰ παθήματα ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Ἡ σὴ ἐν βασάνοις καρτερία. εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε. τῶν τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος. ἀντεχομένων ἔνδοξε, πίστει δὲ ἔψαλλεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε:~ Θεοτοκίον.

Σοφία θεοῦ πάντων τεχνίτης. τῇ σῇ γαστρὶ θεομῆτορ σκηνώσασα, οἶκον ᾠκοδόμησεν, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον. τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Ὁ εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραστὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίστοις καλλιπάρθενε. αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην. εἰρήνη τε καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν. τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου. τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον:~

Ἔνδον τῆς παστάδος σου Χριστέ, ὡς μάρτυρα καὶ παρθένον κατεσκήνωσεν. ἔνθα παρθένον συναγάλλη καὶ σὺν τοῖς τῶν μαρτύρων στρατεύμασιν, εἰρήνη στεφανηφόρε πανεύφημε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~

Πύλας διανοίξας οὐρανῶν, ἐδέξατο τὴν ψυχήν σου τὴν πανάμωμον. μόνος ὁ πάντων βασιλέων. καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις. εἰρήνη θείας εἰρήνης ἐπώνυμε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~ Θεοτοκίον.

Ἔχουσα πρὸς τὸν σὸν υἱὸν πανάχραντε, παρρησίαν ἀνεπαίσχυντον. τοῦτον δυσώπει παναγία. τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι καὶ πάσαις ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν. ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν:~

Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου σου. τυράννων ἔλυσας θράσος. ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως. καὶ παρὰ Χριστοῦ ἀπείληφας. βραβεῖα νίκης πάνσοφε. εἰρήνη μεγαλώνυμε. ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα. τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου:~ Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου τριάδος. δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι κόρη ἀνέδειξε θεοτόκον. Εἰς τοὺς αἴνους τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζήτει τὴν ἀκολουθίαν εἰς γυναῖκα μάρτυρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ'. τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου ἰώβ.

ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε. καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον. ἰὼβ τὸν πολύαθλον. ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς

θείοις

θείοις ἔργοις. καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι. διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν δοξάζομεν. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὅμοιον.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμπτος. καὶ πιστὸς ἀπεχόμενος. Ἰώβ, κακοῦ πράγματος. ἐγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαϊσμένος. ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβείᾳ καταλαμπόμενος. διό σε μακαρίζομεν. καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον. καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν. γεγηθότες πανήγυριν:~

Ὅμοιον.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν πολύτιμον. στολιζόμενος ἄμεμπτε. Ἰώβ, τὴν συμπάθειαν. τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος. περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας. διὸ πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας. βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίῳ παρίστασαι:~

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐν ἀκριβείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐννόμων οὐδὲν ἥμαρτες. τὴν γὰρ ἐκ θεοῦ ἐπαινετὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης καρτερώτατος. πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ἐξεδύσω. τοῖς ἀφορήτοις μώλωψι, τῶν ἰχώρων, καταπαλαίσας τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέβαλες. ἔνθεν τὸ τῆς νίκης βραβεῖον παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἄγμα τῶν θείων.

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰώβ.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα τῆς ὑπομονῆς, τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον. ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία νοεροῖς ὁρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει. ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται:~

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται οὐδὲ νοῦς βρότειος. ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου. ἡ γὰρ ἄκτιστος γλῶσσα. σὲ θεοσεβῆ ἄμεμπτον ἀληθινὸν ἔφη. ὅθεν σοι συμφώνως βοῶμεν. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται:~

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον. ἀγωνιστικῶς αὐτῷ ἀναφέρειν τὸν δίκαιον. ἐξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ. ἐγυμνῷ βιαίως πρὸς παλαίσας κατερράγη, δι' ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται:~

Θεοτοκίον.

Χοροὶ προφητῶν ὑμνοῦσιν ἁγνή. τῶν ἀσωμάτων αἱ τάξεις σε γεραίρουσι. τὸν γὰρ κτίστην τῶν ὅλων. ἐν νηδύϊ σου ἀφράστως προελθόντα. τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν. ᾄσωμεν, τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται:~

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένης ἀκλινὴς τὸ φρόνημα. τῶν φιλτάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλούτου στερούμενος. ἀναμέλπων εὐλογημένον, τοῦ κυρίου τὸ ὄνομα:~

Ὕλην ἀρετῆς πεποίησαι. πλοῦτον καὶ πενίαν, δι' ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος. ὡς χρυσίον ἑπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος:~

Ῥήσει γυναικὸς προσέβαλεν. ὡς τῷ ἀρχεγόνῳ, ὁ ἀρχέκακος ὄφις σοι. ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος:~

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μῆτερ ἀπειρόγαμε. ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα. θεὸν λόγον σεσαρκωμένον. παντεπόπτην παντοκράτορα:~

Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου:~

Κάθισμα ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἰὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρώτατον. στῦλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον. ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν πειράματι. πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφημήσωμεν. μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα. καὶ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα. σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Ἱκανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη ἔμψυχος ἡμῖν ἀρετῶν. Ἰὼβ ἄμεμπτος σο-

φὸς

φὸς ἐδείχθη. οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ἀθλοθέτει σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητά. ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων. τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Θεραπεύει σοι τὸ αὔτομον, καρτερικόν τε τῆς ἀκάκου ψυχῆς. ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ ἀθλοθέτης. τῆς ἐν ἐδὲμ ὑπάρχων παραβάσεως ἴαμα. ἰὼβ παμμακάριστε:~ Θκ.

Ἀπειρόγαμε θεόνυμφε. ἡ τὸν σωτῆρα τεξαμένη σαρκί. σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη. καὶ ἀσιγήτως ὄντως σοι κραυγάζομεν. χαῖρε προστασία τοῦ κόσμου καὶ καύχημα:~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οἱ παρακλήτορές σου πρὶν. τῶν δεινῶν πρός σε τιθέντων. τοῖς θαύμασί σου ἄλγος πλείονας σοι. ἔπλεξαν τοὺς στεφάνους ἰὼβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὤφθης. καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν. οὐκ ἐκάμφθης ἰὼβ ἔνδοξε:~

Ἀπερικτύπητον σύ. τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον. δεινάμενος γενναίως ἔφερες ἔνδοξε. τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα:~ Θκ.

Τὴν τοῦ ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις. προσφέρει σοι παρθένε. χαῖρε μῆτερ ἄχραντε. ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ:~

ᾠδὴ ς΄. Ἐβόησε. προτυπῶν.

Ζενίζεται, ἀκοὴ ἐν ῥυφῶσα τοῖς λόγοις σου. ὅτι στόμα, μνημείου ἐδείχθης ἀνάπλεων. τοῦ ποιήσαντος. καὶ διδάξαντός σε θείῳ πνεύματι:~

Ἰώμενος, λυπουμένης καρδίας τὸ ἄλγημα. ἐκ βλεφάρων. συμπαθείας προέχεας δάκρυα. προϊστάμενος. ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἰὼβ ἔνδοξε:~

Ὁ βίος σου, εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος πέφυκε. διὰ τοῦτο. καὶ ὁ θάνατος ὤφθη ἀνάπαυσις. καὶ πρὸς ἄληκτον. εὐφροσύνην ἰὼβ μεταβέβηκας:~ Θκ.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, θεοτόκε. τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε. ὅτι σὲ καὶ μόνην. προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης. ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι. ἰησοῦ βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων:~ Κοντάκιον.

ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθῶς πραότατος, καὶ τοῦ θεοῦ συνόμιλος. ἡγιασμένος ἀνέφανας ἔνδοξε. ἰὼβ θεράπων γνήσιε τοῦ χριστοῦ. καὶ ἐφώτισας κόσμον ἐν τῇ ὑπομονῇ σου. τὴν καρτερίαν σου τὴν πολιτείαν σου. ὅθεν πάντες θεόφρον. ἀνυμνοῦμεν σου τὰ παθήματα ἅγιε:~ Ὁ οἶκος.

Ὁ τῶν ὅλων θεός τε καὶ κύριος, συνυφῷ βασιλεύων καὶ πνεύματι. ἐν μιᾷ θεότητι ἔλαμψε. καὶ τινὰς ἀσεβεῖς ἀπειργάσατο. ὁ αὐτὸς καὶ τὸν ἰὼβ ἐμαρτύρησεν. ἡ γλῶσσα ἡ ἄκακος, ἄκακον. θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον. πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. διὰ τοῦτο σε ἰὼβ, ἐν ψαλμῳδίαις τιμῶντες ἅπαντες:~ Τέλος.

Ὑμνοῦμεν σου τὰ παθήματα ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ς΄. τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου προφήτου ἰώβ. Στίχ.

Εἰ καὶ θανὼν ἄσειστος ἀνδρείας πέτρα,
Καὶ πῶς ἰὼβ κρύψωσε τῇ λήθης πέτρᾳ.
Ἕκτῃ ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὁρίων, ἰδουμαίας καὶ ἀραβίας, τῶν ἡσαῦ υἱῶν υἱός. ὡς εἶναι αὐτὸν, πέμπτον ἀπὸ ἀβραάμ. ἦν δὲ πατρὸς μὲν, ζαρέτ, μητρὸς δὲ βοσόρρας. προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα ἰωβάβ. καὶ προεφύτευσεν, ἔτη, με΄. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ χριστοῦ, ἔτη χίλια ἐνακόσια εἰκοσιπέντε. τοῦτον ἐξῃτήσατο ὁ διάβολος μαρτυρηθέντα ὑπὸ τοῦ κυρίου, δίκαιον, καὶ ἄμεμπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε καταισχυνόμενος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς, ἀκάμπτου καὶ ἀνενδότου τοῦ δικαίου φανέντος. τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων,

ἀνε-

ἀνεκήρυξεν ἄνωθεν ὁ θεός. καὶ ἐν διπλῷ πάντα, τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ. ὡς καὶ τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. ἔζησε δὲ μετὰ τὴν πληγήν, ἔτη, ρο'. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ, ἔτη σμη'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παρμενᾶ. ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων. καὶ τῆς ἁγίας Ἀθαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου Βωαδίου. καὶ ἡ κοίμησις τῶν ἁγίων Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας, καὶ Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας τῆς Κύπρου.

Οὗτος ἐπὶ Λικινίου βασιλέως, καὶ Σαβίνου ἡγεμόνος. ὃς παραστάς, βουνεύροις τύπτεται. εἶτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται. καὶ ἐπὶ κραββάτου σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλοῦται, καὶ ἐν φυλακῇ βληθείς. τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ δύο ἐπιβιοὺς ἔτη, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. εἰς δόξαν καὶ αἶνον, τοῦ αὐτὸν δοξάσαντος θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Νομίμων ἄγαμος ἐπῶν, ἀλλὰ προφητῶν, τὲ καὶ μόνου. φέρων τὸ πλήρωμα Ἰώβ. δι' ἀγάπης θεῷ ἀρέσκηκας. μελῳδῶν, ὑπερύμνητε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων :~

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα. εἰς χοῦν κατέαξας χρυσόν. τῷ θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος. ὑπερύμνητε κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Εἵλκωσε πάντας πονηρῷ, καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας. ὁ τῶν δικαίων δυσμενής. τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε. τοῦ βοᾶν ὑπερύμνητε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Θ.

Τὴν ἀλοχεύτως προελθεῖν, ἐκ ὑπὲρ φύσιν δεξαμένην, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν θεόν. ἀσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα. εὐσε-

βῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς μητέρα τοῦ ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα. καὶ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις. χριστὸν τὸν θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Πανηγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων. ἐν ὑψίστοις χορός. τῷ θεσπεσίῳ συμμέλπων Ἰώβ. διὸ κραυγάζει. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐπιδιπλασιάσε σοι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης θεόφρον Ἰώβ. διὸ κραυγάζεις ἱερεῖς εὐλογεῖτε :~

Ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ ἰχῶρες τῆς σῆς, σαρκὸς μακάριε βρύουσι τοῖς μελῳδοῦσιν. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα.

ᾠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰὼβ μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς, λαμπρότητι ἐπαξίως ἐστεφάνωται. σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυθρωπάζεις. οὐ φέρων τοῦ δικαίου τὸν στέφανον. διακενῶς γὰρ ἐλπίσας ᾐσχύνθης σατάν. μόνε ἀδίκων δυσμενέστατε :~

Ὡς θέμις ἄνω κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον. φόβῳ κραθεὶς καὶ εὐλαβείᾳ. ἐβόησεν Ἰὼβ λίαν ἔντρομος. σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ κύριε. ὅθεν σε πάντως μεγαλύνομεν :~

Ἡ βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς, ἐδέξατο καὶ ταμεῖα ἐπουράνια. σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα. καὶ πλήρης ἡμερῶν τῶν τοῦ πνεύματος. Ἰὼβ θεράπων κυρίου μακάριε. ὅθεν σε πάντως μακαρίζομεν :~

Θ.

Σοφία χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος ἀνεδείχθης κόρη ἄμωμε. ἔμψυχος θρόνος τὲ καὶ πύλη. διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν. παρθένοι σὲ παρθένε ὀπίσω σου. ἀπενεχθεῖσαι τῆς θεόπαιδος :~

Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ΄. μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου σταυροῦ, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐπὶ κωνσταντίου βασιλέως, υἱοῦ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀκακίου καὶ κοδράτου. εἰς τὸν ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ τρία. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου σταυροῦ.

ἦχος, δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πλήθυς ἡ θεία. φαίνει γὰρ οὐράνιος σταυρὸς ἐν πέρασι. λάμπει αἰθὴρ φ[illegible] πρόσωπον. ἀὴρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὡραΐζεται. μέλπει θείοις ᾄσμασιν ἡ ἐκκλησία χριστοῦ. σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπὲρ θαυμαστόν. οὗ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ δεσπότῃ προσέλθωμεν κράζοντες. εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ ὅμοιον.

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη. σήμερον ὁ πάντιμος σταυρὸς καὶ ἔνδοξος. ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτως τοῦτον γεραίροντας. χαίρετε ἔθνη καὶ πάντα τὰ θερμῶς προστρέχοντα. τῷ βαπτισμῷ ἐπαγάλλονται. καὶ ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφὴ ἣν ἐν θεός. ὃν γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπευδον, ἰουδαῖοι δὲ ὕψους αἰθέριος. καταυγάζει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας:~ ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω. σήμερον γὰρ ἤστραψε σταυρὸς ἐν πέρασιν. ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. σήμερον συγχαίρουσι χοροῖς ἀγγέλων βροτοί. τὸ γὰρ διεῖργον μεσότειχον, σταυρῷ ἠρμένον εἰς ἓν τὰ πάντα συνήγαγεν. ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι. καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει. τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας:~

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια. τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀκακίου. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, τῷ θυμῷ προσερχόμενος. καὶ χριστοῦ τὴν ἄμαχον καὶ ἀνίκητον, περιζωσάμενος δύναμιν. θεόφρον ἀκάκιε. τῶν κακῶν τὴν ἀρετὴν, πρὸς τὴν γλῶσσαν καταβέβληκας. τὴν ὑπέροφρυν, καθελὼν δυναστείαν. καὶ τοὺς ταύτῃ, συνεργοῦντας ὑπηρέτας. διαφόρως κατῄσχυνας:~

Τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν. τῶν καλῶν τὴν οἰκείωσιν, μελετήσας ἄνωθεν, ἔργῳ γέγονας. ὅπερ ἐκλήθης τὸ πρότερον, ἀκάκιε πάνσοφε. εἰ καὶ μᾶλλον προκληθεὶς, ὅπερ πέφηνας ὕστερον. ἡ γὰρ πρόνοια, τῶν μεγάλων πραγμάτων. τὰς αἰτίας, ἀπορρήτως καὶ βαθέως. προκαταβάλλεται πόρρωθεν:~ Καὶ τοῦ ἁγίου κοδράτου.

ἦχος, πλ. α΄. προσόμοιον, Ὅσιε πάτερ.

Μάρτυς κοδράτε, ἀθλοφόρε πανοίδιμε. νάματα ἀειζώων μὲν πλέων ἔχων ψυχήν. καὶ δίψει μαρτυρίου κεκρατημένος. ἦλθες αὐτόκλητος, πρὸς πάλην ἐχθρῶν. τούτων καταλύσας τὰς ἁλμυρὰς θαλάσσας τῆς ἀπιστίας ὡς ἀληθῶς. τῶν μελιρρύτων σου λόγων τῇ ἐκβλύσει. καὶ τῇ τοῦ αἵματος ἐκχύσει θεομάκαρ. οἷς καταρδεύεται χριστοῦ ἡ ἐκκλησία. αὐτὸν ἱκέτευε. αὐτὸν δυσώπει ὅσιε. δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος:~

Δόξα καὶ νῦν εἰ βούλει. εἰθ' οὖν καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος, πλ. β΄.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου κύριε. τὸ φοβερὸν τοῦ σταυροῦ σου σημεῖον. καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν. ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦντες σε βοῶμεν. θεὸς ὢν ἀπαθὴς, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἑκουσίως κατεδέξω. διό, σῶσον λαὸν ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ αἵματι:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ εἰς ς΄. ᾠδὴ α΄. ἦχος, δ΄. ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἅρματα φαραώ.

Ἔφανας ἐπὶ γῆς τὰς ἀκτῖνας τοῦ σταυροῦ. ἐν ᾧ τὸν διάβολον καταβαλών. τῶν ἀνθρώπων ἔσωσας τὸ γένος κύριε. διὸ ὑμνοῦμεν

τὴν δόξαν σου :~

Γνώσεως ἀπειθοῦς, σταυρῷ ὁ λυτρωτής, ἔλυσεν τὸ δέλεαρ. τῇ τοῦ πράγματος αἰδοκίᾳ. ᾄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινὸν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Σκῆπτρον νικοποιόν, κατεφύτευσας Χριστέ. ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδὲμ τὸν σταυρόν σου. ὃς φωτοειδὴς ἐξέλαμψεν. ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον :~ Θεοτοκίον.

Ἣν ὑπὲρ τῶν προφητῶν προεώρακε χορός. ὡς πύλην οὐρανίου. καὶ ἀκατάφλεκτον βάτον. σὲ παρθενομήτορ ἄχραντε. Θεὸν τεκοῦσαν ἔγνωμεν :~

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένη~.

Ὅπλον θυρεῷ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀηττήτου σταυροῦ τύπῳ δέσποτα. ὃν μὴ φέρων ὁ ἀπακταῖος, δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἑσμός.

Ἀκτῖνας ὁ σταυρός σου ἤνεγκε, τοὺς ἐρρωμένους σε Θεὸν καταγγέλλοντας. οἳ ἔκλαμπον καὶ ἀπροσίτῳ, ὡραιότητι ἐξέλαμψε :~ Θεοτοκίον.

Χαῖρε μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα. καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον :~

Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ κατὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους. ἐν οὐρανοῖς περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος σταυρός. ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας. δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγούμεθα φέγγος. καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Μυστικῶς μὲν τὸ πρίν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον. κατηγλάισας Χριστέ, τοῦ σοῦ σταυροῦ τὸν τύπον :~

Τὸ παράνομον τῶν θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου σωτήρ, ἐθριάμβευσας φωτὶ οἰκτίρμον :~

Ἐβεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα. τῷ αὔλῳ σου φωτὶ τὸν σταυρὸν ἡμῖν Χριστὲ χαράξας. Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη δέσποινα. ὁ μὲ κυή-σας, Θεὸν ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν :~

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας.

Θαυματηφόρον τὸ ξύλον, ὁ σταυρὸς ζωηφόρος. τοῖς τῆς Ἐδὲμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστέ. ἔνοικον αὖθις. διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος :~

Ὑποστήσας τῷ λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέλας. ὡς υἱῷ πατὴρ φωταυγῆ τὸν σταυρὸν νῦν διαγράφει τῷ σταυρωθέντι. μαρτυρῶν τὴν θεότητα :~

Ἐν τῷ ὠδίνειν σε κόρη, τὰ μητρῶν οὐκ ἔγνως. ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεόν. τέτοκας σαρκί, διὸ πάντες, δοξάζομεν :~

ᾠδὴ ς'. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν σταυρὸν ἐκλάμπεις, πέρασι Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ ἐφώτισας δέ, δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :~

Καλυπτέτωσαν νῦν, ὄμματα οἱ παράνομοι. τοῦ σταυροῦ τὸ κάλλος, ἐξαστράπτον γὰρ οὐ φέρουσιν :~

Ἐντρυφάτωσαν τῇ αἴγλῃ, τοῦ ἀχράντου σταυροῦ. οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί :~ Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τεκοῦσα παρθένε ἀπειρόγαμε. ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, τὸν υἱόν σου ἱκετεύουσα :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐβόησα πρὸς Κύριον. καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου :~

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'.

Ὠ τρισμακάριστε σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε. σὲ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ νῦν ἀγάλλομαι. ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος κόσμον ἔσωσεν. ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον με τῇ δυνάμει σου. καὶ ἐκ παντοίων κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι. χαῖρε ξύλον μακάριον :~ Ὁ οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἁγίασόν μου τὴν ψυχήν, ἵνα ὑμνήσω λόγε τὸ σεπτόν ξύλον σου. κατάπεμψον τὸ πνεῦμα σου καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω. Χαῖρε σταυρὲ οἰκουμένης δόξα, χαῖρε σταυρὲ ἐκκλησίας κράτος. χαῖρε ἱερέων προπύργιον ἄσειστον, χαῖρε βασιλέων διάδημα τίμιον. χαῖρε σκῆπτρον τοῦ παν-

τάμακτος, καὶ πάντων δημιουργοῦ. Χαῖρε ὅτι
κατεδέξατο προσπαγῆναι σοι χριστός. χαῖρε
τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα. χαῖ-
ρε τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὅπλον.
χαῖρε σταυρὲ δαιμόνων ἀντίπαλε. χαῖρε σταυρὲ
ἀγγέλων εὐπρέπεια. χαῖρε δι᾽ οὗ κατεπό-
θη ὁ ᾅδης. χαῖρε δι᾽ οὗ ἐξανέστημεν πάντες.
Χαῖρε ξύλον μακάριον :~
τέλος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ. Τὴν ἀνάμνησιν ἑορτά-
ζομεν, τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου σταυ-
ροῦ. ἐπὶ κωνσταντίου βασιλέως υἱοῦ τοῦ με-
γάλου κωνσταντίνου, καὶ κυρίλλου ἀρχιεπι-
σκόπου ἱεροσολύμων. στίχ.

Σταυροῦ παγέντος ἡγιάσθη γῆ πάλαι.
Καὶ νῦν φανέντος ἡγιάσθη καὶ πόλος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, μη-
νὶ μαΐῳ ἑβδόμη, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας,
ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς σταυρός. συνεστὼς
ἐκ φωτὸς. ὁρώντων πάντων τοῦ λαοῦ. ὑπε-
ράνω τοῦ ἁγίου γολγοθᾶ. ἐκτεταμένος μέ-
χρι τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν. ὅστις τῇ
τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι, τὰς ἡλια-
κὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. ὅθεν πᾶσα ἡλι-
κία νέων τε καὶ γερόντων σὺν νηπίοις καὶ
θηλάζουσι, τὴν ἐκκλησίαν κατέλαβε. καὶ ἐν
ἀμέτρῳ χαρᾷ, καὶ θερμῇ κατανύξει, δόξαν
καὶ εὐχαριστίαν τῷ θεῷ ἀνέπεμψαν, ἐπὶ τῷ
παραδόξῳ τούτῳ θεάματι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀκακίου. στίχ.

Ἴσον τίς ἄλλος ἐν χορῷ τῶν μαρτύρων,
Κάλλιστος ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς κάραν.

Οὗτος ἦν, ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως.
καππαδόκης τὸ γένος. ἀριθμοῦ τῶν μαρ-
τησίων. προσαχθεὶς δὲ φίρμῳ τῷ ἄρχον-
τι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ. καὶ πλεῖστα
παρ᾽ αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται βιβια-
νῷ ἑτέρῳ ἄρχοντι. ὃς αὐτὸν ἤγαγε μεθ᾽ ἑτέ-
ρων δεσμωτῶν ἐν τῷ βυζαντίῳ. δειναῖς
δὲ μάστιξι καὶ στρέβλαις συγκόψας, ἐν φυ-
λακῇ κατέθετο. ἔνθα ἐπιστάντες αὐτῷ
ἄγγελοι, κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. μετὰ
τοῦτο πέμπεται φλακκιλιανῷ ἑτέρῳ ἄρ-
χοντι. οὗ, προστάξαντος, τὴν κεφαλὴν
ξίφει ἀφαιρεῖται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ
σύναξις ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ μαρτυρείῳ, τῷ
ὄντι ἐν τῷ παχάλῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος
κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. στίχ.

Ζωμοὺς χύδας σῆς τοὺς ἱδρῶτας κοδράτε.
Ἅλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύσας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν νικομηδείᾳ τῇ πόλει, ἐπὶ
δεκίου καὶ οὐαλεριανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν
πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ
ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς πόλεως ἀνθυ-
πάτῳ. καὶ ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ τὸν χριστὸν,
ἡπλώθη κατὰ γῆς καὶ ἐτύφθη βουνεύ-
ροις ξηροῖς. αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν
γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδόθη. εἰς νίκαιαν
δὲ ἀχθεὶς παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου, πάλιν
ἐτιμωρήθη. ἰδὼν δὲ τινας τῶν σὺν αὐτῷ,
φόβῳ τῶν κολάσεων μέλλοντας θύειν,
τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ὑπομνήσας ἐστήριξεν.
οὓς εἰς πῦρ ὁ ἀνθύπατος ἔκαυσεν. ὁ δὲ
ἅγιος κοδράτος ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν τῶν
εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε
ξόανα. ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται. καὶ ἐν
σάκκῳ βληθεὶς, τύπτεται βουνεύροις.
ἔνθα σατορνῖνος καὶ ῥουφῖνος, πιστεύσαν-
τες τῷ χριστῷ, κρεμασθέντες ξέονται, καὶ
τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. εἰς δὲ τὴν
ἀπολλωνίδα ἐλαύνων ὁ ἀνθύπατος, ἐπα-
γόμενος καὶ τὸν ἅγιον, ἅλμην σὺν ὄξει
συγκεράσας, καταχέει κατὰ τῶν πλη-
γῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνα-
τρίβει. καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἀγεί ταῖς
πλευραῖς αὐτοῦ. διαβὰς δὲ τὸν ῥυνδα-
κὸν, καὶ ἑρμούπολιν καταλαβὼν, ἦγε καὶ τὸν
ἅγιον ἐφ᾽ ἁμάξης, μὴ δυνάμενον βαδί-
σαι. ἔνθα ἐπ᾽ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλώσαν-
τες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἄνωθεν ἐπέ-
χεον. εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτε-
μον. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ὁμολογητοῦ, ἰωαννικίου τοῦ ψυχαΐτου.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου ἰωάννου, καὶ ἠλίου
τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγω-
γίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέ-
μους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτα-
τα.

τα. ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν περικαθαρθείς, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν θεὸν ἱλασκόμενος. καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων. τοῦ χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βδελύγματα καταστρεψάμενος, ἢ εἰς ἄσεν. ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας. καὶ νόμων προϊστάμενος, καὶ πατρικῶν παραδόσεων, μόνον βασιλικὸν κατέπαυσεν. ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο. νοσούντων σώματα, καὶ ψυχὰς θεραπεύων. ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ θεοῦ δεξάμενος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος μαξίμου.

Οὗτος ὁ μακάριος παρρησίᾳ τὸν χριστὸν κηρύξας. καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθείς, καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, ἥλιος μεσούσης ἡμέρας. ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητός, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ὁ τῇ θεότητι ἐν πυρί, πάλαι ὁ μιλήσας καὶ γνόφῳ. σταυροφανῶς δὲ ἀστραπῇ, ὡς θεὸς δοξαζόμενος σήμερον. ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων :~

Τὸ ἐκ φωτὸς καὶ ἐν φωτί, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον. καὶ τῷ ἀχράντῳ σου φωτί, τοῦ σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον. ὑπερύμνητε κύριε :~ Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρί, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην. τὸν ἀναλλοίωτον θεόν. ἀσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα. εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν. ὡς μητέρα τοῦ ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα. ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις. χριστὸν τὸν θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ὁραθέντα. καὶ ἐν ξύλῳ σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσίᾳ σαρκός. ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὸν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα. φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον. ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον. ὑμνεῖτε παῖδες. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Δοξολογοῦντες ἓν τῆς τριάδος. τὸν ἐν τῇ αἴγλῃ τοῦ σταυροῦ, τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα. ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν. τῇ οἰκουμένῃ χριστὸν τὸν θεόν. ὑμνεῖτε παῖδες. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὁ πάλαι πυρί τε καὶ γνόφῳ. τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας. νῦν τῷ πιστοτάτῳ λαῷ. τὸν τοῦ σταυροῦ σου τύπον διέγραψας. ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν :~

Ἐπένθησε ζόφῳ ἡ κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν. νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτί. ὁ ζωηφόρος λάμψας σταυρός σου χριστέ. τῆς ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὡραιότητα :~

Ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας. ὁ περιούσιος λαός σου. σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν σταυρόν. καὶ τὸ φρικτόν σου αἷμα προβάλλεται. ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίβλεψον. λόγε θεοῦ ἡμῶν τὴν λύτρωσιν :~ Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον παρθένε. ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως. τοὺς καθαρᾷ καρδίᾳ σε. εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας :~ Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος. Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς ἐκκλησίας. σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα. σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα. καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ θεολόγου εἰ τύχῃ τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων, ἢ τοῦ παραλύτου, ἢ τῆς σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ τυφλοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ θεολόγου, τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων, ἢ τοῦ παραλύτου, ἢ τῆς σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ τυφλοῦ, ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄. δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν θεοτοκίον. τὸ α΄ τοῦ ἤχου τοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ ἁγίου, τρία τὰ εἰς τὸν στίχον. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν, θεοτοκίον. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου δ΄. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν θεοτοκίον. τὸ α΄ τοῦ ἤχου. τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου, δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἀναστάσιμα, τοῦ ἤχου, καὶ τὰ κατὰ ἀλφάβητον. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, θεοτόκε παρθένε δίς, καὶ τοῦ ἁγίου ἅπαξ. ἀνάγνωσις εἰς τὰς πράξεις, καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἁγίου αἱ περίοδοι. Εἰς τὸν ὄρθρον, θεὸς κύριος. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον δίς, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν στιχολογίαν κάθισμα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ ἀναβαθμοί. ὁ πολυέλεος, καὶ κάθισμα τοῦ ἁγίου, καὶ θεοτοκίον. προκείμενον τοῦ ἤχου. εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. οἱ κανόνες, ὁ κανὼν τοῦ πάσχα, μετὰ τῶν θεοτοκίων εἰς ϛ΄. τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς δ΄. καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ πάσχα. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου. καὶ τὸν οἶκον. καὶ κάθισμα τοῦ ἁγίου, καὶ θεοτοκίον ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. εἰ μὴ τύχῃ τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων. ἐξαποστειλάριον τοῦ πάσχα, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. τὸ πᾶσα πνοή, στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. καὶ ἰδιόμελον, τὸ εἰς τὸ δόξα μετὰ τὸν στίχον τοῦ ἁγίου. δόξα τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. δοξολογία μεγάλη. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον μόνον, ἡ ἐκτενή, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον. ἡ συνήθης λιτή. δόξα τὸ ἑωθινόν, εἰς τὰς ὥρας, τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον καὶ τοῦ ἁγίου. καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ΄. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄. ἡ ἕκτη ᾠδή, τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον. κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. ἀπόστολον εὐαγγέλιον, καὶ κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. ἡ δὲ τοῦ ἁγίου ἀρσενίου ἀκολουθία ψάλλεται, ὅταν θέλῃ ὁ ἐκκλησιάρχης.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τοῦ θεολόγου τῇ δ΄. τῆς μεσοπεντηκοστῆς. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς δ΄. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἁγίου, δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἁγίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἵα ἂν ἡμέρα τύχῃ τοῦ θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ τῇ κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς μεσοπεντηκοστῆς. καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία. τῆς σαμαρείτιδος καὶ τοῦ θεολόγου. ὡσαύτως τῇ κυριακῇ τῶν πατέρων, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος, καὶ τοῦ θεολόγου, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἰωάννου τοῦ θεολόγου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀρσενίου

τοῦ

τοῦ μεγάλου. Ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ. στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. εἰ τύχη τῆς μεσοπεντηκοστῆς, ἱστῶμεν στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς, δ'. καὶ τοῦ ἁγίου δ'. δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως τύχῃ καὶ ἐν τῇ ἀναλήψει, ἱστῶμεν στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τοῦ τυφλοῦ στιχηρὰ ς'. καὶ τοῦ ἁγίου, δ'. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τοῦ τυφλοῦ. Τίς λαλήσει. ὡσαύτως εἰ τύχῃ καὶ ἐν τῇ ἀναλήψει, τῆς ἑορτῆς ς'. καὶ τοῦ ἁγίου δ'. δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀποστόλου, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων. καὶ ἑρμηνευτὴς τῶν ἄνω, τοῦ θεοῦ μυστηρίων. ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου. γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ εὐαγγέλιον. θεολογεῖν τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. καὶ τὸ πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν :~ Ὅμοιον.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν. ὁ μυστογράφος ὑπάρχων, τὸ θεόγραφον στόμα. τὸ ᾆσμα τῶν ἀσωμάτων. ᾄδει τορπνῶς. τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς μαγάδας. ὥσπερ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν. ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~ Ὅμοιον.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος. τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας τὸν ἀπόκρυφον λόγον, θεῷ ἠγαπημένε. κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς. ὅτι ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν θεοῦ :~

Ἕτερα τοῦ ὁσίου. ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε. ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν. τῷ θεῷ ὡμίλησας, ἀνενδότοις καθάρσεσι. καὶ τῇ ἐλλάμψει στῦλος ὁλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῷ λαμπόμενος. ὤφθης μακάριε, μοναστῶν τὸ καύχημα. καὶ νῦν ἡμᾶς. πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου :~

Ὅσιε πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν θεὸν ἐκζητῶν. καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοβόλοις λάμψεσιν. εὐσεβῶς ἐφιέμενος. περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βασιλείους αὐλὰς κατέλιπες. καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ. νῦν συναυλιζόμενος θεομακάριστε :~ Ὅμοιον.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἴπερ τις ἄλλος ὀφθείς. ἀρεταῖς τε κατάκομος. πάσης δόξης γέμοντας. τῆς ἐνταῦθα ἀνάπλεως. ἀλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος. καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμενος. φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα βίον ἔζησας ἀσκητικόν. βάρος δόξης ἄρρητον, ἀνταλλαττόμενος :~ Δόξα, ἦχος β'. Ἑρμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων. τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρότιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων θεοῦ σοφίας. τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον, μετὰ πνεῦμα γένος κατάξιον ἀνευφημήσωμεν. ὑπάρχων γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τό, ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ λόγου. αὖθις δέ, τὸ πρὸς τὸν πατέρα ἀχώριστον. καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα, τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας. διεκνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἁγίας τριάδος. δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ πατρί. ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινόν. τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ. ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας. δόξῃ καὶ τιμῇ καὶ πίστει. θεμέθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως. δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως :~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰ τύχῃ τῆς ἀναλήψεως, ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ ἁγίου.

Εἰ δ' οὖν, εἴσοδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

Καθολικῆς α' ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Ἀγαπητοί. ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ. ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ. ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ἀγαπῶμεν

πῶμεν

πῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε. ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν. ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστι. καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστι. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται. καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν. ἤδη ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὲ τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς. ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί. διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν. ὁ γινώσκων τὸν χριστόν, ἀκούει ἡμῶν. ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν :~

Καθολικῆς α΄ ἐπιστολῆς, ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί. εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὑμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστί. καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ θεῷ μένει, καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ :~

Καθολικῆς ἐπιστολῆς ἰωάννου.

Ἀγαπητοί. ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν. καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστός, ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν. καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Εἰς τὴν λιτὴν λέγομεν στιχ. ἐν τῆς ἑορτῆς. εἶτα τὰ παρόντα τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ ὁσίου. ἦχος α΄. Τ ομαμοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν ἀπόστολε. ἐξ ὧν ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως τριάδα ὁμοούσιον. ἣν καὶ νῦν αἴτησαι ἰωάννη θεολόγε. στηριχθῆναι καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς ᾠδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτήν. βοήσατε πρὸς αὐτὸν, ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ δεσποτικὸν, καὶ ἐπομβρήσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον ἰωάννη ἀπόστολε. ὁ τὴν παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. αἴτησαι ἡμῖν παρὰ χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος :~ Τοῦ αὐτοῦ. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον λόγον. ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς θεὸν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν θεὸν ἰωάννη ἀπόστολε, ἐπιστήθιε χριστοῦ καὶ φίλε γνήσιε. καὶ τῆς τριάδος τὸ ἔνδυσμα. καὶ τῆς ἐφέσου καὶ πάτμου, τὸ στήριγμα τὸ ἀσάλευτον. ἡμῶν δὲ βοήθεια. πρέσβευε θεολόγε παμμακάριστε. ἐκ δυσμενῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαὸν, τὸν τὴν μνήμην σου ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς :~ Ἦχος β΄.

Τὴν τῶν ἀποστόλων ἀκρότητα. τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα. τὸν πραγματικὸν στρατηγόν. τὸν τὴν οἰκουμένην θεῷ καθυποτάξαντα. δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, ἰωάννην

ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον. ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον. ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα τὴν φοβερὰν τοῦ δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν. ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμῖν. αἴτησαι φίλε μυστικὲ χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου:~

Τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς κύριον. αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Δόξα, ἦχος δ'.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου χριστοῦ. ἐν τῷ δείπνῳ κυρίου, ἠγαπημένε μαθητά. ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον. χριστὸς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰ τύχη τῆς μεσοπεντηκοστῆς ψάλλομεν ἀπὸ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς τὰ εἰς τὸν στίχον. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἀναλήψει. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ πάσχα τύχη, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου τὰ εἰς τὸν στίχον μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἁγίου. εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τοῦ ἁγίου ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐν θείοις σήμερον. ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον. οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. ὅθεν, βροντοφῶνος ἐδείχθη. ὡς τῷ εὐαγγελίῳ κόσμῳ, λάμψας πολύσοφος ὁ ἀοίδιμος:~

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν.

Ὄντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ χριστῷ. στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα. ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον ὡς θεηγόρος θεοῦ. ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταύτην, ἡ τὸ πρὶν χριστοῦ ἐκκλησία. νῦν εὐφραινομένη ἐπαγάλλεται:~

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Χαίροις, θεολόγε ἀληθῶς. χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ κυρίου υἱὸς παμπόθητος. σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ χριστοῦ. τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ δεσπότου. ἴδε νῦν ἡ μήτηρ σου πρὸς σὲ βοήσαντος. ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες. ὡς χριστοῦ ἀπόστολον θεῖον. καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν:~

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Λέοντος μαΐστορος.

Ἀπόστολε χριστοῦ, εὐαγγελιστὰ ἰωάννη. τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος. τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα. τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν φαμώσας τοῖς πιστοῖς. καὶ τὸ οὐκ ἦν ἀποβαλών, τῶν αἱρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους. ἐπιστήθιος φανεὶς καὶ φίλος ἠγαπημένος. ὡς ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ μωσῆς ὁ θεόπτης. παρρησίαν ἔχων πρὸς θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχη τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, λέγε τό, Ἀναστάσεως ἡμέρα. καὶ χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ. τὸ νῦν ἀπολύεις. τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ τὸ θ', τὸ α', τοῦ ἤχου. Εἰ δὲ τύχη ἐν ταῖς προγραφείσαις ἑορταῖς λέγε πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ ἁγίου. καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς, ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος β'.

Ἀπόστολε χριστῷ τῷ θεῷ ἠγαπημένε. ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε θεολόγε καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι. αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λέγεται δὲ ἐν τῇ εὐλογήσει τῶν ἄρτων, εἰ τύχη ἐν ταῖς ἑορταῖς, οὕτως ὡς ἄνωθεν εἴρηται. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, τοῦ ἁγίου δίς. καὶ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος. Εἰς τὴν α'. καὶ β', στιχολογίαν κάθισμα, τῆς ἑορτῆς. εἰ τύχη ἐν ταῖς προγραφείσαις. ἑορταῖς, καὶ εἰς τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ τύχη τῇ δ'. πρὸ τῆς ἀναλήψεως. εἰς τὴν α'. στιχολογίαν κάθισμα ἀναστάσιμον. εἰς δὲ τὴν β'. στιχολογίαν,

στιχολογίαν. καὶ τοῦ τυφλοῦ, εἰς δὲ τὸν πολυέλεον, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ πάσχα, τό, περιλαμβάνουσα τὸν ὄρθρον, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ καθίσματα, εἰς μὲν τὴν α΄. στιχολογίαν, καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς. εἰς δὲ τὴν β΄. στιχολογίαν, καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν, καὶ λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ. παρρησίας τυχὼν ὡς μαθητής. πυθόμενος τίς ἐστιν ὁ προδότης σου κύριε. ἠγαπημένος λίαν, ὑπάρχων ἀνέφηνε. διὰ τοῦ ἄρτου ὥσπερ σαφῶς ὑποδειχθῆναι. ὅθεν καὶ ὡς μύστης, τῶν ἀρρήτων γενόμενος τοῦ λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις, τὰ πέρατα. θεολόγε ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~

Δὶς τὸ αὐτό. καὶ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν πολυέλεον κάθισμα ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ ἀποστόλου πιστοί. ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. ὥσπερ ὁ τοῦ κυρίου ἀληθὴς θεολόγος. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος. διὸ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα:~ Δίς. καὶ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. προκείμενον ἦχος δ΄. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ. οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. τὸ πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον ἑωθινόν, ια΄.

Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀναλήψει τύχῃ, εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. τὸ ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. οἵαν ἡμέραν τύχῃ. καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, λέγε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεολόγου. δόξα, ταῖς τοῦ ἀποστόλου. καὶ νῦν ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις. εἶτα ἐλέησόν με ὁ θεός. Εἶτα.

Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ οἱ κανόνες τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τῶν ἁγίων ἀνὰ δ΄.

Εἰ δὲ ἐν ταῖς προγραφείσαις ἑορταῖς τύχῃ τῆς μεσοπεντηκοστῆς δηλαδή, ὁ δ΄. τῆς μεσοπεντηκοστῆς μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς΄. καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς δ΄. καὶ ὁ πλ. δ΄. εἰς δ΄. καταβασία. τὸν εἱρμὸν αὐτοῦ, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. εἰ δὲ ἐν τῇ προ τῆς ἀναλήψεως δ΄. τύχῃ, τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς΄. τοῦ ἀποστόλου εἰς δ΄. τοῦ τυφλοῦ τὸ ἀναστάσιμον τετρ. εἶθ' οὕτως τοῦ τυφλοῦ. δόξα τὸ τριαδικόν. καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον. καταβασία, τῷ σωτῆρι θεῷ. ὁ δὲ προεόρτιος καταλιμπάνεται. εἰ τύχῃ τῆς ἀναλήψεως, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς ι΄, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. Ὁ κανὼν τοῦ πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου ὁ πλ. δ΄. εἰς ς΄.

Κανὼν τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, πλ. δ΄.

ᾨδὴ α΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτί. καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος. πεπαρρησιασμένῃ ψυχῇ. ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἵλκυσας. μάκαρ Ἰωάννη ἀπόστολε:~

Ὑπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ὁ λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. καὶ ἐν ἀρχῇ λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος. πρὸς τὸν αὐτοῦ γεννήτορα. καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. καὶ σὰρξ ὁ λόγος ἐγένετο. καὶ θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος:~ Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἁγνὴ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα. τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἄχραντε. διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα. πεπτωκότας εἰς βάθος. πλημμελημάτων ἀνάγαγε. θείαις σου ἁγνὴ παρακλήσεσιν:~ Καὶ τοῦ ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι. βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς. καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος. ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος:~

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν Ἀρσένιε, ὡς ἁμαρτίας πηγάς. τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας. ὅθεν ἐν ἀταραχῷ τὸν νοῦν, ἡσυχίᾳ τηρήσας. τοῦ θείου πνεύματος γέγονας ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα:~ Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν. ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. ἁγνὴ δὲ διαμείνασα θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν τὴν μετὰ

θεὸν

θεὸν προστασίαν ἡ (ψυχή) :~

Καταβασία. ἀναστάσεως ἡμέρα.

Εἰ δὲ τύχῃ τῆς ἀναλήψεως.

Θείῳ καλυφθείς. ἦχος γ΄.

Δ ἄντε πόμα πίωμεν καινόν.

Ν ῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.

Χ θὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ε ξ ἁλιέων ἁλιεὺς, παρθένος καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφεῖ ὠ ἀνύμνη. ἀφθόνως πατρικῆς. καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως. καὶ τῷ δεσπότῃ λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἑπόμενος :~

Κ εκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὦ θεολόγε. ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν. ἐκ πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ λόγου καὶ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. δι᾽ οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηνται προστάγματι :~

Θεοτοκίον.

Ε πὶ τὴν σὴν προσπεφευγὼς θεομῆτορ παρθένε. σκέπην ἀπαλλάττομαι πάσης. ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ. καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου. ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνὴ ῥυσθείην κολάσεως :~

ὁ αὐτός.

Κ ἐν ἀρσένιε τῆς σῆς, χειροθεσίας τοῦ τέλους ἐπιτυχείας. τῷ βραχὺ καὶ ἀτελέστατον ῥάκκος. καὶ παράδοξον τῆς πρὶν, ἐσθῆτος κατεκάλυψε. τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοὶ περιποιούμενον :~

Τ ὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ τῶν μεγάλων πραγμάτων. ἐκ θεοῦ συντετειμμένῃ καρδίᾳ. δεδεγμένος ἀρρωγὴν, ἀρσένιε κατέρραξας. τροπαιοφόρος πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος :~

Θεοτοκίον.

Τ ῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα. θεοτόκε σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον θεόν. ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν :~

Καταβασία.

Δ εῦτε πόμα πίωμεν καινόν. κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τῶν ἑορτῶν. κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. εἶτα καὶ τοῦ ἀποστόλου ἦχος, πλ δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τ ῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσών. καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθών. ἐνθέως ἐβρόντησας, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. καὶ ἀναγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν. καὶ προκηρύξας πᾶσι, τοῦ λόγου τὴν σάρκωσιν. ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη. τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι. θεολόγε ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν :~

Τροπάριον ὅμοιον.

Τ οὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγών, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν. τὰ πάθη ἐνέκρωσας καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν θεὸν, καὶ στύλος, πυρὸς ἐχρημάτισας. καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε. ὄμβροις δὲ δακρύων. παιγνόμενος ὤφθης. ὡς δένδρον κατάκαρπον, θεοφόρε ἀρσένιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ε πὶ τῆς θείας φυλακῆς. ὁ θεηγόρος.

Α ρσεν μὲν ὡς διανοίξας τὴν παρ.

Ω ς ἐνιαύσιος ἀμνὸς ὁ εὐλογούμενος.

Ο θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, προεορτῆς.

Ἄλλος. Εὐμενοῦς χριστέ κε.

Κ ὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ κύριος ἔφησε. τῆς βροντῆς τε, πρὶν ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ πατρός. καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως καὶ ἀπορρήτου. διὸ σὺ θεολόγε, τὴν πανσέβαστον μνήμην. ἐν ᾠδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ε ὐ ἀρετῶν, ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπόστολε. σὺ κατεῖδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα. μονογενῆ, λόγον ἐν σαρκί. τὸν ἐν τοῖς πατρῴοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον. φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης. μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἱότητα :~

Θεοτοκίον.

Ε πὶ τὴν σὴν. νῦν καταφεύγω ἀντίληψιν. ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου πανάμωμε, μὴ αἰσχυνθῶ. σὲ γὰρ πρὸς θεὸν, ἔχω προστασίαν. καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον. ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης. καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι :~

Τροπάριον ὁ αὐτός.

Ε ὐ βιαστὴς, φύσεως ὤφθης ἀρσένιε. σὺ τὰ πάθη, πέρα καθυπέταξας. τῷ μονοτρόπῳ γεννικῶς. καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὑπηρετεῖν ἐγκελευόμενος. διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας

ἐβόας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Εὐ τὸν θεὸν, ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας. σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας. καὶ τῇ καθάρσει θεοειδής. ὅλος χρηματίσας. τῷ ποθουμένῳ, ὡμίλησας. καὶ ἔγνως τῇ ἑνώσει, τὸν ὑπὲρ τόνον πάσης. καταλήψεως πάτερ ἀοίδιμε :~

Θεοτοκίον.

Εὐ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε. σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε. καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ. θεοτόκον ἁγνὴν σε γινώσκοντας :~

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέως.
Τὴν ἀμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν.
Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου. λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄδυτον. καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας γενόμενος. τὰ τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν θεολογίας. ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας :~

Ἐπ' ἴσης ὡς ὁ νόμος, διὰ μωϋσέως ὁ σκιώδης γέγονεν. ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἠγαπημένε. ἀγγελίσω αὐτοῦ τὴν θεότητα :~

Θεοτοκίον.

Εὐ μου σκέπη καὶ κράτος, παρθένε ἁγνὴ καὶ στήριγμα καὶ τεῖχος ἄρρηκτον. καὶ σὲ προσκαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ με φρούρησον. ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ βελίαρ. ἵνα πίστει, καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ ὁσίου ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς προ[illegible]της, πάτερ ἀναβάσεως τοῦ προ[illegible]του ἀδάμ. ἀσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδὼς τὰ σοφίσματα. διὸ ἐν ἀδύτῳ, χοροβατῶν φυσικῆς λιμένι. τὸν δεσπότην χριστὸν καθικέτευε :~

Ἑαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος. καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας ἀοίδιμε. καὶ χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος. ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας :~

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένη παρθένε. συστεμοὺς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην. ἱλασμὸν ἀνθρώπων προβαλλόμεθα :~

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.
Φύλαξας τὰ σύμφωνα σῶα χριστέ.
Σωτήρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄνθρακα θείου πυρὸς, προκατεῖδε τυπικῶς ἠσαΐας. προκαθαρθεὶς τὰ χείλη. προφητείας ἠξίωται. σαρκωθέντος δὲ θεοῦ, λόγου μακάριε, ἰωάννη. σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος :~

Λόγος ὁ μονογενὴς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ πατρὸς ἱδρυμένος. σωματωθεὶς ὡράθη. ἰωάννη μακάριε. καὶ ὡς μύστῃ προσφιλεῖ. σοὶ ἐδεήσατο, ἀσωμάτως. θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε :~

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης. τῆς τοῦ πατρὸς παρθένε. θεοκυήτορ(?) πανύμνητε. τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς χάριν κατέχοντες, θιασῶται. τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο :~

Τοῦ ὁσίου ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, ἀσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας. οὐκ ᾑρετίσω κλῆρον. τὸν ἐπίγειον ὅσιε. τῆς χριστοῦ ἐπιποθῶν. πάτερ ἀοίδιμε, ἐν ὑψίστοις. κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν :~

Ἥλιος ἐπιφανεὶς, τὴν ὁλόνυκτόν σου ἔλυσε στάσιν. τοῦ νοητοῦ ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν. μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ. βίου καμάτους σου, προμηνύων. παναυγάζειν σοι ἀοίδιμε :~

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον λόγον. σῶσον ἡμᾶς βιαίας. καὶ δεινῆς περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοί. παρθένε δέσποινα, προστασίαν. ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα :~ Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου εἰ οὐ τύχῃ ἐν ἑορτῇ.
Εἰ δὲ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν τῆς ἑορτῆς.
Εἰ δὲ

Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸν οἶκον. κοντάκιον αὐτόμελον. ἦχος, β'.

Τὰ μεγαλεῖα σου παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα καὶ πηγάζεις ἰάματα. καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ:~ Ὁ οἶκος.

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν. καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον. ὥσπερ γὰρ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστι μόλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ θεολόγου εἰπεῖν ἱκανῶς. τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν. οὗ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε. καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνεστιάθη. Τέλος.

Ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ η'. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἐπιστηθίου, ἠγαπημένου, καὶ παρθένου, ἰωάννου τοῦ θεολόγου, ἤτοι, ἡ σύναξις τῆς ἁγίας κόνεως τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ μάννα. Στ.

Οὐ βρῶσιν ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει,
τὰ τοῦ τάφου σου μάννα μύστα Χριστοῦ.

Ὀγδοάτῃ τελέουσι ῥοδισμὸν βροντογόνοιο.

Ὁ πανάγαθος θεὸς καὶ φιλάνθρωπος κύριος ἡμῶν, οὐ μόνον τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, προφήτας καὶ μάρτυρας καὶ πάντας τοὺς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ βασιλείας οὐρανῶν καὶ τῶν αἰωνίων ἠξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. καὶ γὰρ ὁ τάφος ἐν ᾧ ὁ μέγας ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης ὁ θεολόγος μέλλων μετατεθῆναι ἐτάφη, κόνιν ἁγίαν ἣν οἱ ἐγχώριοι μάννα μετονομάζουσιν, ἐν ῥωγμάσι τμήματος ἁγίου κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ μαΐου μηνὸς, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρύει καὶ ἀναδίδωσιν. ἣν οἱ προσερχόμενοι λαμβάνοντες, χρῶνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν. εἰς θεραπείαν ψυχῶν. εἰς ῥῶσιν σώματος. θεὸν δοξολογοῦντες, καὶ τὸν αὐτοῦ θεράποντα ἰωάννην γεραίροντες:~ ἑωθ. ρυιν.

Ἱστέον ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ θεολόγου ὁ ζεβεδαῖος ἦν. ἡ δὲ μήτηρ, σαλώμη. θυγάτηρ ἰωσὴφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν θεοτόκον. ὁ γὰρ ἰωσὴφ, υἱοὺς εἶχε τέσσαρας, ἰάκωβον, συμεὼν, ἰούδαν, καὶ ἰωσῆν. καὶ θυγατέρας τρεῖς. τήν τε ἐσθὴρ, τὴν μάρθαν, καὶ τὴν σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ ζεβεδαίου, μήτηρ δὲ ἰωάννου τοῦ θεολόγου. ἐντεῦθεν ὁ σωτὴρ, θεῖος ἦν ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς σαλώμης τῆς θυγατρὸς ἰωσήφ. μόνον δὲ τὸν ἅγιον πέτρον ὁ κύριος ἐβάπτισεν οἰκείαις χερσί. ὁ πέτρος, ἀνδρέαν. καὶ ἀνδρέας ἰάκωβον καὶ ἰωάννην. ἰωάννης δὲ καὶ ἰάκωβος τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους. ὅτι πάντων φυγόντων ἰωάννης ὡς ἀγαπητὸς ἐν τῇ παραδώσει καὶ ἐν τῷ σταυρῷ παρὼν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ πέτρου ἦλθεν. ἔλαβε δὲ καὶ τὴν θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. μητέρας δὲ εἶχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς. πρώτην τὴν σαλώμην ἐξ ἧς ἐγεννήθη. δευτέραν, ὅτι βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισε. τρίτην δὲ τὴν παναγίαν θεοτόκον, κατὰ τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κυρίου, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. ἐβάπτισαν δὲ τὴν ἁγίαν θεοτόκον πέτρος καὶ ἰωάννης. καὶ μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς συνῆν αὐτῇ ὁ θεολόγος. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς ἔφεσον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς ἀρτέμιδος. καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, λατρευόντων τῇ ἀρτέμιδι τῆς πλάνης ἀπήλλαξε. καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. καλεῖται δὲ λίβατον τὸ ὄρος ἐν ᾧ ἵσταται ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. ἐκ δὲ δύσεως κεῖται ὁ ἅγιος τιμόθεος. μαρία δὲ ἡ μαγδαληνὴ καὶ οἱ ἑπτὰ παῖδες, ἐν τῷ πλησίον ὄρει χειλέων καλουμένῳ. ἡ δὲ ἁγία ἑρμιόνη θυγάτηρ μία οὖσα φιλίππου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων ἐκ τῶν τεσσάρων προφητίδων θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. καὶ ἀδαυκτος ὁ μάρτυς. καὶ ἡ αὐτοῦ θυγάτηρ καλλισθένη. καὶ ἕτεροι μάρτυρες ἐπίσκοποι γενόμενοι. ἀρίστων τύραννος. καὶ ἀριστόβουλος. καὶ παῦλος

ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατάκειται.
τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ
ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ ἑβδόμῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρ-
σενίου τοῦ μεγάλου. Ἀρ.

Λαθεῖν βιῶσαι Ἀρσένιος ἠγάπα,
Οὐδὲ θανὼν ἐκβιώσας λανθάνει.
Οὗτος ἦν τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης γέννημα καὶ
θρέμμα. ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων, καθα-
ρὸν τηρηθεὶς τῷ θεῷ ἐνδιαίτημα. καὶ πάσης
ἀρετῆς καὶ σοφίας θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης
πλήρης ὑπάρχων. ὅθεν καὶ τὴν τοῦ διακό-
νου χειροτονίαν δεξάμενος. τοῦ μεγάλου Θεο-
δοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν τότε
ἰθύνοντος, πολλὴν δὲ ποιουμένου σπουδήν,
καὶ ἐπιζητοῦντος ἄνδρα πραγματικόν, καὶ
λόγιον, ἱκανὸν ποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέ-
κνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς
θεραπεύεται θεός. μαθὼν περὶ τούτου,
γράφει τῷ βασιλεῖ Γρατιανῷ καὶ τῷ πά-
πᾳ Ἰννοκεντίῳ, καὶ μόλις ἴσχυσε τοῦ ποθου-
μένου τυχεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀπαίρας τῆς Ῥωμαίων
Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντίνου πόλιν κατέ-
λαβεν, ἔσχη κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου.
εἶδε δὲ αὐτόν, σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρό-
σωπον καὶ τὸ χρῶμα. ἄτακτον τὸ βλέμ-
μα. ταπεινὸν τὸ φρόνημα. καὶ πάσῃ ἀρετῇ
κεκοσμημένον. καὶ πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμη-
δίας ἐμπλησθείς, ἔκτοτε ὡς πατέρα ὑπερε-
τίμα, καὶ ὡς διδάσκαλον ἐσέβετο. οἱ δὲ
τῆς συγκλήτου ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέ-
ποντες ἐθαύμαζον. αὐτὸς δὲ μισόδοξος
ὢν καὶ φιλόθεος. καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβα-
λα ἡγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν τὸν μονήρη
βίον, καθ᾿ ἑκάστην κατελιπάρει τὸν θεόν,
πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν. καὶ παραυ-
τίκα φωνῆς ἐνωτίσθη θείας. Ἀρσένιε λέ-
γουσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σώζῃ. ὁ
δέ, μηδὲν μελλήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτα ἀ-
παλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμ-
βάνει. καὶ τὴν κόμην κειράμενος, ἐν τῇ
σκήτῃ γενόμενος. πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ τα-
λαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ
θεοῦ δεόμενος. καὶ πάλιν θεία φωνὴ πρὸς
αὐτόν. Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε,
καὶ σώζου. τοῦτον τὸν μέγαν ἠρώτησέ ποτε
Θεόφιλος ὁ πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελ-
θὼν σὺν ἑτέροις. εἰπὲ ἡμῖν περὶ λόγον ὠ-
φελείας. ὁ δέ, ἔφη. ἐὰν εἴπω φυλάττεις;
οἱ δέ, εἶπον. ἐκ παντός. καὶ εἶπεν. ὅπου ἐὰν
ἀκούσητε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσητε. περὶ
τούτου λέγεται, ὅτι παρ᾿ ὅλον τὸν χρόνον
τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν
ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δά-
κρυα. ἦν δὲ ἀστεῖος τῷ σώματι. ὁλοπό-
λιος. ξυρός, καὶ μακρός. εἰ καὶ μελιχῶς,
ὑπὸ τοῦ γήρους κεκύρτωτο. τὴν ὑπήνην
ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας. τὸ εἶδος ἀγγελικὸν
ὡς Ἰακώβ. διὸ οὐδὲ φαίνεσθαί τινι ἤθελε
κατὰ πρόσωπον. ἠγρύπνει τε πολλά, ὄρ-
θριος ἱστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδόλως
κλίνων τὰ γόνατα μέχρις ἂν ὁ ἥλιος, τὴν
ὁλονύκτιον αὐτοῦ ἔλυσε στάσιν. ὅθεν τὴν
ψυχόλεθρον πύρωσιν, τοῖς τῶν δακρύων
χεύμασι κατέσβεσε. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ
ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆ-
ρας ἐληλακότος. ἦν γὰρ ἐνδύσας τῶν ἑκα-
τὸν ἐτῶν. ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ. τὸ, πῶς. καὶ ὅπως δεῖ κατατεθῆναι αὐτόν.
ὁ δέ, οὐκ οἴδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς πο-
σί μου καὶ ἆραι πρὸς τὸ ὄρος, καὶ αὖθις λέ-
γει πρὸς αὐτούς. ἴδετε ἴδετε πόσος φόβος
ἐστὶν ἐν ἐμοὶ μέλλοντι ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ
σώματος; οἱ δέ, οἴδαμεν. ὁ δέ, ἀφ᾿ οὗ ἐγενό-
μην μοναχός, οὐδέποτε ὁ φόβος οὐδ᾿ ὅλως ἀπέ-
στη ἀπ᾿ ἐμοῦ. καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ
θεῷ, ἐν εἰρήνῃ παρέδωκεν. Ταῖς αὐ-
τῶν ἁγίαις πρεσβείαις :~

ᾨδὴ, ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.
Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες.
Θανάτου ἑορτάσωμεν νέκρωσιν.
Ὡς ὄντως ἱερὰ καί. Αὕτη ἡ κλητή.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὦ
παμμακάριστε. ὡς θεοῦ παραστάτης καὶ
θεοπειθὴς γενόμενος ἄγγελος. θεολογί-
ας βοῶν ἐξεπαίδευσας. ἀλόγητος ὁ θεὸς
ὁ τῶν

ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ως χόρτον λελόγισται, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὦ παμμακάριστε. ὡς θεοῦ παραστάτης. δι' ἐνεργείας λαμπρότερος γενόμενος. ἐθεολόγεις τῇ κτίσει καὶ ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον. καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβανόμενον λόγε μονογενὴς τοῦ θεοῦ. τοῖς ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγελλεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ βασιλέως χριστοῦ γεγέννησαι. καὶ κλίνη μόνη ῥῦσις ἣν ὡς ἔφησε. γραφῆς κυκλοῦσι σολομῶν ἑξήκοντα. σοὶ νῦν παρθένε βοῶσι καὶ ψάλλουσι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πρώην ἡμῶν :~

Τοῦ ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρων πάτερ ἀρσένιε. δυσωδίας ἥμεχου, καὶ εὐωδία χριστοῦ γενόμενος. ἐν μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες. εὐλογητὸς ὁ θεός :~

Τὸν θεῖον ἐν στόματι, ὑπέδης γνόφον πάτερ ἀρσένιε. ἐν χριστῷ μυηθεὶς δέ, πατρὸς ἀνάρχου γνῶσιν καὶ πνεύματος. τὴν ἐν τριάδι μονάδα ἀνύμνησας. εὐλογητός :~ Θεοτοκίον.

Απάντων μὲν κύριε. ἐμὸς δὲ μόνου μονογενοῦς υἱοῦ. ὀρθοδόξως πατρὸς θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν. καὶ ἐν εἰδότες σοῦ ἐκ παρθένου ὀρθὸν. πνεῦμα ἀθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Τοὺς παῖδας ἐκ καμίνου.

Ὠδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Αρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου.

Πάτερ παντοκράτορ καὶ λόγε καὶ πνεῦμα.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως εὐπρεπὴς καὶ ἄσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου. εὐαγγελιστὰ τῆς ἰησοῦ θεότητος. ἐνθέως μυρίζουσα, τὴν ἐκκλησίαν ἔλαμψεν. ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὸν θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον. σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ χριστὲ θεολογούμενον.

Μαΐος.

θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι. καὶ χαρμονικῶς ὑμνολογοῦντες βοῶμεν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, θεὸν λόγον πανάμωμε. τοῦτον ἐκδυσώπει τοῦ πυρός με ῥύσασθαι. ἰδοὺ γάρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται. ὅλος ἐκδεδούλωται δεινῶς ταῖς ἁμαρτίαις. διὸ πρὸς σὲ παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας. καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν κεχαριτωμένην :~ Τοῦ ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν. τὴν κολαστικήν τε τῆς γεέννης ἔκκαυσιν. εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων χεύμασιν. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς ἐξ ἀμφοτέρων ῥυσθῆναι. μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. χριστὸν ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἑπταπλασίως ὅσιε, καταψύξεως κάμινον. τῆς βαβυλωνίας σεαυτῷ ἐξέκαυσας. ἐν ᾗ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε :~ Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ θεότητα, ἐν μιᾷ ἐκλάμπουσαν. αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως. γεννήτορα ἄναρχον. ὁμοφυᾶ τε λόγον πατρός, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον πνεῦμα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε :~ Καταβασία.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Εἰ τύχῃ κυριακή, ἡ τῆς μεσοπεντηκοστῆς, ἢ πρὸ τῆς ἀναλήψεως ἢ τῆς ἀναλήψεως· ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς μεσοπεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἢ ἐν τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων.

Ὠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου ἡ νέα ἱερουσαλήμ.

Ω θείας ὢ φίλης ὢ γλυκυτάτης σου.

Ω πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον χριστέ.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Στέρνῳ τῷ τοῦ δεσπότου παρεστηκώς. τὴν παρθένον τε καὶ θεοτόκον ἁγνήν. τῶν μαθητῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρόν. θεολογίας ἔργανον.

γάμον. οἷα ὑπὲρ παρθένος ἐγχειρισθεὶς. καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας θεοτόκου. νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται:~

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου. ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς. σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ. υἱὸν σε καταγγείλας μητρὸς τῆς θεοτόκου. μεθ᾽ ἧς σε πάντες μακαρίζομεν:~ Θκ.

Ἔλεος γενοῦ μοι πύργος ἁγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας. καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν. καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνον, καὶ καθαρὰν. διδοὺς ἐλευθερίαν. καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα:~ Τοῦ ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς παρθένου τὴν κύησιν. συμβολικῶς, βάτον τυπουμένην φλογοειδῆ. σὺ δὲ τῷ θείῳ πνεύματι, ὅλος δι᾽ ἐκστάσεως συγκραθεὶς. πνευμόμορφος ὡράθης. διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν ἀρσένιε:~

Ἀνέτειλε χριστὸς σοι ἄδυτον φῶς. εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο. ἐν οὐρανοῖς. μνήμη μὲν θανάτου διηνεκεῖ. τὸν σεαυτοῦ προσήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς. διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπείληφας τῶν πόνων. ἐπικαρπίας παμμακάριστε:~ Θκ.

Ὡραίας ὦ παρθένε μῆτερ θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι. τὸν ἀγαθὸν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο. πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα μονοῦμεν. εἰ καὶ σῶμα περιβέβληται:~

Καταβασία. Φωτίζου φωτίζου ἡ νέα ἰλήμ. Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός. καὶ τοῦ ἀποστόλου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. καὶ πρὸς θεὸν ὁ λόγος ἦν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. ἀπόστολε ἰωάννη. τοῦ χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν δὲ. πληρωθεὶς θεολογίας. ῥεῖθρον ζωῆς, ἀρρυσάμενος θεολόγε. τὴν κτίσιν ἅπασαν ἄρδεις, ἥτις σε καὶ γεραίρει:~

Τοῦ ὁσίου. Ὅμοιον.

Τῷ τοῦ δεσπότου ὅσιε, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ. πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβὼν τὸν σταυρόν σου. πάτερ ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ. νηστείαις καὶ τοῖς δάκρυσι, θεοφόρε σχολάζων. καὶ προσευχῇ, στάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ. δι᾽ ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ ἁγίᾳ τριάδι:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς οἷας τύχῃ.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς, τῆς μεσοπεντηκοστῆς δηλαδὴ καὶ τῆς ἀναλήψεως καὶ ἐν τῇ πρὸ αὐτῆς δ΄. ἱστῶμεν στίχους ς΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῆς τῆς χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πεφυκὼς, μαθητῶν ἀγαπώμενος. τῷ παντεπόπτῃ λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς. τῆς καθαρότητος. καὶ ἁγνείας κάλλεσι, καταυγασθεὶς. σῶμα καὶ διάνοιαν θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα. τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν. δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον. τὸ τοῦ πνεύματος τέμενος. τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος. τῆς ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον. ὄμμα τὸ πάνσεπτον. ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς. νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην χριστοῦ:~

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσὼν. τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας. ἰωάννη μακάριε. τῇ τῆς τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν. κατεξήρανας τῆς ἀθεότητος. στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν. πρὸς τὴν ἐπουράνιον κληροδοσίαν ἡμᾶς:~

Τοῦ ἁγίου ὅμοιον.

Ἱερὲ θεόφρον ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν. ἐκχωρήσας συγχύσεως. πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα. αὐτὴν ποθήσας τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν. αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἔφθασας. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι.

ψεν. μάκαρ πυρσευόμενος. ἁμαρτιῶν. ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου. ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα. ἦχος, ὁ αὐτός.

Εὐαγγελιστὰ ἰωάννη. ἰσάγγελε παρθένε, θεολόγε θεοδίδακτε. ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὸ ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας. ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Καὶ μνήμη τῆς ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχη τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως. ψάλλομεν. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου δ. τὸ προσόμοιον τὸ ὃ α. εἶτα ἀναστάσιμον ὁ θεός. καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. τὸ χριστὸς ἀνέστη α' πάσχ. δοξολογία μεγάλη. πρὸ τοῦ ἀναστάσιμον. ἐκτενή. ἡ κατήχησις. ἡ συνήθης λιτή. ἡ α' ὥρα, καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ πάσχα ᾠδὴ γ', καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ϛ'. προκείμενον. τοῦ ἁγίου. ἀπόστολον καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς τύχη. ἐν τοῖς μακαρισμοῖς. ᾠδὴ γ'. τῆς ἑορτῆς. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ἡ ϛ', ᾠδὴ. πρὸ τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου. κοντάκιον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς. προκείμενον, ἀπόστολον. ἀλληλουιάριον, καὶ εὐαγγέλιον, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου ὁμοίως, καὶ κοινωνικόν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, θ'. Τοῦ ἁγίου προφήτου ἡσαΐου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος χριστοφόρου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ϛ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'. στιχηρὰ τοῦ προφήτου, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄνθρακι θεότητος, τῷ σαρκωθέντι ῥυπτόμενος. προφητείαν πιστεύεται. ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει ἡσαΐας. διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, ὑπερλαμψίαν καὶ καθαρότητα. καὶ κῆρυξ προχειρίζεται. καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σέλαν τοῖς ἔθνεσι. καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν:~

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεὶς ἀξιάγασε. ἡσαΐα τοῦ πνεύματος. ἐναρμόνιον ὄργανον, ἐνεργείας τούτου καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις. ἀνακρουόμενος ἀεί, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενος. ἐγένου ὑπεραοίδιμε. τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυούμενος:~ Ὅμοιον.

Μίαν κυριότητα, τρισυπόστατον θεότητος. τρισαγίῳ φθέγματι, ἀπαύστως δοξάζοντα. σεραφὶμ τὰ θεῖα, μάκαρ θεωρήσας. καὶ μυηθεὶς προφητικήν, ἐν ἐπιστάθης χάριν θαυμάσιε. διὸ σοῦ τὸ ὑπέρλαμπρον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον. τῷ χριστῷ σε προσάγομεν. πρεσβευτὴν δυνατώτατον:~

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ μάρτυρος. ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν. δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀένναος χάρις, χριστοῦ τοῦ ζωοδότου. καὶ γὰρ κραταιῶς, τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος. κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν. τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο:~

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγάς. τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει. διό σε καὶ νῦν, χριστοφόρε πολύαθλε. ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει ὅπως ἀεί. διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῶν:~ Ὅμοιον.

Ἐν σοὶ τὸ μνημόσυνον μάρτυς, εὐωδιάζει φανῶς. ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων. δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοι. τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἀνυμνοῦσι τὸν σωτῆρα χριστόν:~

Δόξα, ἦχος δ'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, χριστοφόρε πολύαθλε. τῷ γὰρ σταυρῷ καθοπλίσας ἑαυτόν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ χριστοῦ προθύμως ἑλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντεκατέστης. καὶ καταισχύνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νίκη τῆς στρατιώτης ὤφθης τοῦ χριστοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα,

πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~
καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. δόξα ἦχος δ΄. ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν. καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον. σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόροις ἀνέτειλε. καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν. τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον:~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ προφήτου. ἦχος, β΄.

Τοῦ προφήτου σου κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες. δι᾽ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ καὶ τοῦ μάρτυρος.

Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ.

καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῶν ἁγίων. ὁ κανὼν τοῦ προφήτου.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ἄσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου.

Φώτισόν με κύριε ὁ θεός μου. καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς. τοῦ θείου προφήτου. τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον. ἀνυμνῆσαι πανήγυριν:~

Θεόφθογγος σάλπιγξ τοῦ Ἠσαΐου. περιηχήσασα τὴν γῆν. τοὺς τῆς ἐκκλησίας τροφίμους συνεκάλεσεν. ἑορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος θεοφόρε. τῷ τῆς ψυχῆς στερρῷ ὑποτάξας. τὴν δόξαν κατηξίωσαι. ἰδεῖν τοῦ παντοκράτορος:~

ἄλλος τοῦ μάρτυρος ἦχος καὶ εἱρμός. ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι. τοῦ χριστοφόρου τὴν μνήμην. τοῦ τῆς ἀληθείας μάρτυρος θεοφρόνως καὶ εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἀνδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν τυράννων ἀπειλάς, μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχύϊ ῥωννύμενος. τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας:~ Θεοτοκίον.

Ῥάβδον προεορῶν σε τὴν θεοτόκον. ἄνθος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκούμενον λόγον. προηγγέλλεν ὁ ἔνδοξος. Ἠσαΐας πανάχραντε:~

ᾠδὴ, γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν.

Ὅλην, τὴν αὐγὴν τοῦ πυρός, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας ἔνδοξε. τῆς τοῦ λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον:~

Ἤρθης, πρὸς οὐράνιον ὕψος. καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας. τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, σὺ διήλεγξας ἀθέμιτον.

Λίθον ἐκ σιῶν ὑπέρτιμον. ἀκρογωνιαῖον τὴν οἰκουμένην συνδέοντα. τὸν δεσπότην ὁ Ἠσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον:~

τοῦ μάρτυρος ὁ αὐτός.

Ὅπλῳ, τοῦ σταυροῦ φραξάμενος, μάρτυς ἀθλοφόρε. τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας. γενναίως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος:~

Σὰρξ μέν, αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ θεοφιλὴς δέ σου ψυχή. δι᾽ ἀγάπης ἐτρέφετο. μελετῶσα τῆς βασιλείας, χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν:~ Θεοτοκίον.

Ῥῆσις, ἀληθῶς πεπλήρωται. ἡ τοῦ Ἠσαΐου. ἡ παρθένος γὰρ τέτοκε. σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην. καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου:~

κάθισμα ἦχος, γ΄. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς κυρίου. Ἠσαΐα προφῆτα πανένδοξε, τῆς ἀληθείας προρρήσεις ἐκήρυξας. καὶ ἀνόμους τυράννους διήλεγξας. διὸ σοι ἐπέθεντο. ξυλίνῳ πρίονι διχάσαντες. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Τοῦ μάρτυρος ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβών. ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλών. μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος. τῶν εἰδώλων ἔσβεσας τὸ ἄθεον φρύαγμα. ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων. ἐδέξω τὸν στέφανον. καὶ παρέχεις ἰάματα, χριστοφόρε πολύαθλε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~ τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ, δ΄. τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψωθεὶς πρὸς ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσομιλήσας. γεγηθό-

γηθότως ἔψαλλον, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.
Προφητικὴν ἠσαΐα χάριν πεπιστευμένος. καὶ
θεοῦ ἐν δι' αἰτήματι θεῖον δέδεξαι. σὺ οὖν τῶν
σημειώμασιν. δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι:~
Ἐγκαινίζεσθαι νήσους, ἔφης αἰνιττόμενος.
τὰς ἐθνῶν ἐκκλησίας τοῦ θείου πυρὸς πλη-
ρωθησομένας ἔνδοξε. μύστης ἀῤῥήτων γενό-
μενος:~ τοῦ μάρτυρος. Ὁ αὐτός.
Τῶν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν, μάρτυς εἴλη-
φας. ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.
τὴν τῶν εἰδώλων ἔσβεσας. πλάνην ἀν-
δρικῶς διὰ σὸ δαίμονα:~
Τῶν γυναικῶν σοι τὴν πεῖραν μάρτυς, προ-
σέφερεν. ὡς ἀδὰμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφις
ποτέ. ἀλλ' ἡττηθεὶς ἠσχύνετο. βραχὺς κατ'
αὐτοῦ τεκταινόμενος:~ Θεοτοκίον.
Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς προφήτιδος, τὸ
τεχθὲν πρὸ ὠδίνων, τῆς θεομήτορος. οὐκ ἀρ-
χὴ ἐπώνυμος. θεῖος ἠσαΐας ἐκήρυττεν:~
ᾠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμὸν σου κύριε.
Τὸ κεκρυμμένον ἄνωθεν μυστήριον ὁρῶν. καὶ
τὴν ἀρχαίαν βουλὴν τοῦ ὑψίστου. τῆς πρὸς
ἡμᾶς οἰκονομίας, θεοῤῥήμον κατήγγειλας.
Τῶν παθῶν σου κύριε, ἀένναος πηγή. τῶν πα-
θημάτων ἡμᾶς ἀπαλλάττει. ἥκεις γὰρ σωτὴρ ὡς
ἠσαΐας, ὁ προφήτης ἐδίδαξεν:~
τοῦ μάρτυρος. Ὁ αὐτός.
Τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐξωγρήσας λαούς.
καὶ τὴν μανίαν ἀθέων τυράννων ἔλυσας
σαφῶς. τῆς ἐπιγείου σοφίας ἐνδεδυμένος.
τὴν δὲ οὐ ψευδῆ ἐνέργειαν:~
Ὀδυνῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς.
τῆς ἐπιγείου σοφὲ χριστοφόρε. ἔφθασας στεῤ-
ῥῶς. βασάνων πόνους τῷ σταυρῷ δυναμούμενος.
Ἐπὶ νεφέλης κύριε, καθήμενος ἁγνῆς. τῆς πα-
ναμωμήτου μητρὸς. ἠσαΐας βλέπει σε φανῶς.
τῶν αἰγυπτίων καθαιροῦντα τὰ ξόανα:~
ᾠδὴ ς΄. Ἐβόησε προτυπῶν.
Τῷ πυρὶ, τυπωθεὶς ἠσαΐας ἑώρακεν, ἐπὶ
θρόνου. κυκλότητα δόξης ἀστράπτουσαν.
ὑμνολογουμένην, τρισαγίᾳ φωνῇ τὸν τρι-
σαρίθμον:~
Τῷ στόματι, δεδιὼς σοι προσάγει τὸν ἄν-
θρακα ἠσαΐα. σεραφεὶμ τῇ λαβίδι δρα-
ξάμενον. καὶ θεοῦ προφήτην, ἐκτελεῖ
μυστικῶς ἱερώτατε:~
Τὴν ἔκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προῤ-
ῥήσεων. ἠσαΐας. νοερῶς σὺν ἀγγέλοις ἀ-
γάλλεται. καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πλη-
ροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα:~
τοῦ μάρτυρος.
Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλην
ἀράμενος. ἐναντίων, τὰς ἀρχὰς ἐτρο-
πώσω καὶ δαίμονας. ἀοράτῳ σθένει. τοῦ
υἱοῦ τοῦ θεοῦ κρατυνόμενος:~
Ἠγάπησας, ἀπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρό-
τητα. ἀθλοφόρε. οὐκ ἠσθάνου τῶν πόνων
ξεόμενος. τὴν διανοιάν σου, ἐνορεῖδων ἀεὶ
τῷ δεσπότῃ σου:~ Θεοτοκίον.
Τὴν παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεω-
μένος. καὶ τεκοῦσαν. ἠσαΐας ὡς ἔφη ὁ ἔν-
δοξος. σαρκωθέντα λόγον, καὶ υἱὸν τοῦ θεοῦ
νῦν ἀγάλλεται:~ Ὁ εἱρμός.
Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμε-
νος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι. ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν
δυνάμεων:~ Κοντάκιον. ἦχος, β΄.
Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.
Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος.
προφητομάρτυς ἠσαΐα θεοκήρυξ. πᾶσιν
ἐτράνωσας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ κυρίου. φωνή-
σας μεγαλοφώνως εἰς τὰ πέρατα. ἰδοὺ ἡ
παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται:~ ὁ οἶκος.
Ὅλως ὑπάρχων μεμολυσμένος, καὶ ἀκάθαρ-
τα χείλη κεκτημένος Χριστὲ, πῶς οἴσω σοι αἶ-
νον ἐπάξιον. ὅμως γινώσκων τὴν σὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, ὅτι σώζεις τοὺς πίστει προσι-
όντας. ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ
δύο λεπτὰ, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυ-
παρῶν, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι.
τὸν νοῦν μου φώτισον δέσποτα. ἵνα λέγω
μετὰ τοῦ προφήτου σου. τέλος.
Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται:~
Τῷ αὐτῷ μηνὶ, θ΄. ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἐνδό-
ξου προφήτου ἠσαΐου. Στίχοι.
Ὡς ἄσπορον προεῖδεν υἱομητείαν,
Πεισθεὶς ἄναρχον εἶδεν υἱοπατείαν.
Ἠσαΐας δ' ὁρόων μέλλοντ' ἐν ἀτῃ χειὶ πρίσθη.
Οὗτος

Οὗτος ἦν ἐν προφήταις μέγιστος. καὶ μεγαλοφωνότατος ἀπὸ ἱλήμ. θνήσκει δὲ πρισθείς, ὑπὸ μανασσῆ τοῦ βασιλέως, υἱοῦ ἐζεκίου. καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυός, ῥωγήλ. ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων. ἅπερ ἀπώλεσεν ἐζεκίας ὁ βασιλεύς, καταχώσας αὐτά. καὶ ὁ θεός, τὸ σημεῖον τοῦ σιλωάμ, ἐποίησε δι' αὐτὸν τὸν προφήτην. διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγωρήσας, ηὔξατο, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ θεὸς διὰ τὸ τὸν προφήτην πιεῖν ὕδωρ. καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ. διὰ τοῦτο ἐκλήθη σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐζεκίου πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους, καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ τῇ εὐχῇ ἡσαΐου, μικρὸν ὕδωρ ἐξελήλυθεν. ὅτε ἦν ἡ πόλις ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων. καὶ ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ πόλις μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἠρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι, πόθεν αὐτοῖς τὸ πότιμον ὕδωρ· καὶ ἐχαράκωσαν τὴν πόλιν, καὶ παρεκαθέζοντο τῷ σιλωάμ. ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ ἡσαΐᾳ οἱ ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἕως σήμερον, αἰφνηδίως ἐξέρχεται. καὶ κατὰ τὴν ὥραν, ἣν ὁ προφήτης ἐπεδήμει σὺν τοῖς ἰουδαίοις, ἵνα δειχθῇ τὸ μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ σιλωὰμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν ἐνδόξως. ὅπως διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως, τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος:~

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ προφήτου, ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν βασιλέων, ὄπισθεν τοῦ τάφου τῶν ἱερέων. ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους δαβὶδ διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς σιών. ἥτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ γαβαών. μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι. καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς. καὶ ἔστιν ἕως σήμερον, ἀγνοουμένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ὅλῳ τῷ λαῷ. ἐκεῖ εἶχεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἐξ αἰθιοπίας χρυσίον, καὶ τὰ ἀρώματα. καὶ ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ἐζεκίας ἔδειξε τὸ μυστήριον τοῦ δαβὶδ καὶ τοῦ σολομῶντος, τοῖς ἔθνεσι βαβυλωνίοις, καὶ ἐμίανεν ὀστᾶ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐπηράσατο, εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ θεός, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ ἁγίου μάρτυρος λαυρεντίου:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος χριστοφόρου.

Ὃν χριστοφόρον οἶδας ὦ χριστοφόρε,
χριστῷ τυθέντα τῷ θεῷ διὰ ξίφους.
Χριστοφόρον δὲ ἐνάτῃ σύγχροος ἔκταμε χαλκός.

Καὶ περὶ τούτου λέγεται τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος, τερατώδη τινὰ καὶ παράδοξα. ὅτι τε κυνοπρόσωπος ἦν. ἐκ τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων, καὶ ὅτι καταχθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητός τινος, καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι μὴ δυνάμενος, προσηύξατο τῷ θεῷ, καὶ ἐπέμφθη αὐτῷ ἄγγελος κυρίου λέγων. ῥέπρεβε ἀνδρίζου. τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. καὶ ὅτι ἁψάμενος αὐτοῦ ὁ ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὅτι εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν χριστιανῶν διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ θεοὺς νομίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα. τύπτεται οὖν ὑπὸ βαχχίου τινός, πρὸς ὃν ἀποκριθεὶς εἶπεν. ὡς ὑπὸ τῆς τοῦ χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος, κατέχεται. εἰ γὰρ δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βαχχίον αὐτῷ ὑποστήσεσθαι. οὐδ' ὅλως τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἰσχὺν μηδὲν οὖσαν, καὶ διεφθαρμένην. διακοσίων οὖν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτόν, διά τε τὸ φοβερὸν καὶ ἐξηλλαγμένον τοῦ εἴδους, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον οὖσαν. καὶ καταλαβόντων αὐτόν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχοντα. ἥτις παραδόξως ἐβλάστησε, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἀναγόντων. ἐπεὶ ἄγγελος ὀφθείς, ἤδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις,

εἰς

εἰς πλῆθος αὐτοὺς αὖθις κατέστησε, τῷ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες οἱ στρατιῶται, ἐπίστευσαν τῷ χῷ. καὶ βαπτίζονται ἅμα τῷ ἁγίῳ χριστοφόρῳ, ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βαβύλα, ἐν ἀντιοχείᾳ γενόμενοι. ἔνθα ἀντὶ ῥεπρέβου, χριστοφόρος ἐκλήθη. κατιδὼν οὖν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς παραγενόμενον καὶ ἐκπλαγείς, ὕπτιος εἰς τοὐπίσω κατέπεσε. καὶ πάλιν ἀνενέγκας. δόλῳ μετελθεῖν αὐτὸν, καὶ κολακείαις μαλάξαι, καὶ κατ' ὀλίγον ἀποστῆσαι τοῦ χῦ, ἀλλὰ μὴ φανερῶς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο. ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας τὴν ὄψιν διαπρεπεῖς, ἀκολάστους δὲ καὶ πρὸς μῖξιν ἑτοίμους, καὶ δημαῖς ὑποθερμᾶναι καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγεῖραι ἀνδρῶν νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμάς. ὄνομα δὲ, τῇ μὲν, καλλινίκη, τῇ δὲ, ἀκυλίνα, εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν κελεύει. καὶ παντοίαις χρήσασθαι μηχανίαις, ὡς ἐν συνηθείᾳ τῇ πρὸς αὐτάς, καὶ ἀγαπήσει γενόμενον, ἀποστῆναι μὲν τῆς τοῦ χῦ πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν. ἃς ὁ ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. αἳ τοῦ βασιλέως ἐνώπιον, χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀνειποῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν. καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτερήσασαι, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. ἐπὶ τούτοις εἰς ὀργὴν ἐξαφθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ δέκιος ὄνομα, ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν ἔδωκε. ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν. τὸν δὲ ἅγιον χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊὰν γενέσθαι κάτωθεν. καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβής. οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαράδεκτα διηγούμενος. ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾶν. μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα. οὗ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος. πυρπόλους δὲ κύκλῳ καὶ στρατιώτας ἐξηρτημένον. πρὸς οὓς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες, κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν καὶ κατατροπῶσθαι. ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ. καὶ συνταράξαι καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν. τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν ἅγιον ἀλώβητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντας, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ χῷ. καὶ τὸν ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν. ὁ δὲ ἅγιος χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ῥίπτεται. ἐκεῖθεν δέ, ὑπὸ ἀγγέλων ἀνελκυσθείς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται. καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου ἐν τῷ κυπαρισσίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἐπιμάχου καὶ γορδιανοῦ καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος κοδράτου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, παρεσομένην βλέπων. ὁ ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν. ἥξει ἀνεβόησεν. ὁ τῶν πρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίου στέφος. ὁ ἡσαΐας ἀνεδύσατο. ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις. ὁ τῶν πατέρων :~ Δπ.

Τῆς εὐσεβείας ὅρους. καὶ πολιτείας νόμους.

θεο-

θεοφορήτῳ γλώσσῃ τέθεικας, προφῆτα θεσπέσιε, ὁ τῶν πατέρων :~

Τοῦ μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῆς μαρτυρίας ὁδόν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων. ὁ χριστοφόρος τὰ ὑπέρμια. πολλαῖς σκηνώματα. ὁ τῶν πρῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Τῆς ἀσεβείας φλόγα. τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ χριστοφόρος κατεμάρανε. καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν. ὁ τῶν πρῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Στ.

Τῆς παρθενίας ὅρων, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον. καὶ τῆς ἁγνείας τὴν λαμπρότητα. ἠσαΐα βόησον, ὁ τῶν πρῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ ᾠδ. η΄. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα νυμφίου περικείμενος τρόπον. ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς ἠσαΐας ὁ ἔνδοξος. καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων. ἀγγέλοις συμφθέγγεται. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :~

Οἱ θεοῦ νῦν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις. ἐνδίκως ἀπωλείσαντο. γῆς τῆς ἁγίας οἱ τάλανες. προφήτου φωναῖς ἀκολούθως. καὶ μέλπειν οὐ δύνανται. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Τὴν πλάνην καταλιπόντα. τῇ θείᾳ προσέδραμον φέγγει. τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν. καὶ θεοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡρμόσθησαν, ὡς πάλαι φησὶν ἠσαΐας. καὶ ὕμνοις νῦν μέλπουσιν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Τοῦ μάρτυρος.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας θρασέως προσρηγνύμενον κῦμα. μαρτύρων ἐθραύετο στερραῖς ἀπτώτοις ἐνστάσεσι. τῶν ὑπὲρ χριστοῦ ἐλομένων. κινδύνους, καὶ μελπόντων αὐτῷ. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Βασιλικὴν ἁλουργίδα βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος χριστοφόρε ἀήττητε. ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις. καὶ μέλπεις τῷ κτίστῃ σου. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :~ Στ.

Ἡ παρθενομήτωρ κόρη ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται. τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωὴν καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα. ὡς ἔφη τὸ πρὶν ἠσαΐας. καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

ᾠδ. θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ῥήματι παρέστηκας φαιδρῶς θεόληπτε, τοῦ δεσπότου τῶν δυνάμεων. δόξῃ δὲ τούτου ἐπευφραίνῃ. τὰς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος. ἐπικαρπίαν παμμάκαρ ἀοίδιμε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν :~

Δεῦτε νῦν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος οἱ ποθοῦντες ἀπαρρύσασθε. βίβλῳ προθύμως ἠσαΐου. τῷ τῆς θεογνωσίας ἐγκύμονι. συντόνῳ ἐπιθυμίᾳ προσέλθωμεν. καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα :~

Νάματι σοφιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, ἠσαΐα θεοφρύρητε. πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας. τὸ θεῖον καὶ σεπτόν σου μνημόσυνον. πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτούς. καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως :~

Τοῦ μάρτυρος.

Στέφανον ὡς νικητὴς λαμπρῶς δεξάμενος, χριστοφόρε πανοίδιμε. συμβασιλεύεις τῷ δεσπότῃ. τῷ σοὶ τὴν βασιλείαν παρέχοντι. καὶ χεῖρα ζωηφόρον δωρήσαντι. τοῖς ἐκτελοῦσί σου τὴν ἄθλησιν :~

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατηυγάσθης ὑπερένδοξε. νῦν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες. εἰρήνην δὲ τῷ κόσμῳ αἰτούμενος. μὴ διαλίπῃς μάρτυς ἔνδοξε :~ Στ.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν ἁγνὴ θεόνυμφε, ἠσαΐας ὃν τεθέαται. φέρεις ἀγκάλαις θεομῆτορ. μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον. καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεομῆτορ.
» τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ
» τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἡ ἀκολουθία ὡς συνήθως. καὶ ἡ πρώτη ὥρα, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν ζήτει εἰς προφήτας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἀποστόλου γ'. Στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ θαυμάσιος, τῶν ἀποστόλων τὸ καύχημα. ὡς βολὶς ἐξαστράπτουσα. διῆλθε τὰ πέρατα. ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθεΐας. σωτηριώδεσιν αὐτοῦ, ἐν φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι. καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν θεότητα. ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον:~

Ὅμοιον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφαὴς καὶ ὑπέρτιμος. τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος. σαγήνη ἡ ἔνθεος. ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγροῦσα. θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κῆρυξ ἅπαντας. Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἱστιάσατο. τὰ αὐτοῦ κατορθώματα. περιτιθεὶς πανδαισίαν τερπνήν:~

Ὅμοιον.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα. ὡς τροχὸς κυλιόμενος. πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν. εἰδωλομανίας. καὶ τῇ ἀσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιστοῖς ὁ ἔνδοξος. καὶ πάντας κατεφώτισε. μίαν δοξάζειν θεότητα. ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον:~

Δόξα. ἦχος, β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθείς, Σίμων ἀξιάγαστε. ζήλων ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι. καὶ θείων σε θαυμάτων ἔμπλεον ἀνέδειξε. ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτὴς μακάριε ἐκλήθης. καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτήσω. διὸ, ὑψηλὸς ὑπάρχων ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνούμενος. πρέσβευε θεόπτα, τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. ἦχος, α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Σίμων παναοίδιμε τρυφῆς, τὸν χείμαρρον ἔπιες. καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, θεοῦ ἐπίγνωσιν. τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος. ὃ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας. δόξαν θεώμενος, τῆς τριάδος τὴν ὑπέρφωτον. καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον:~

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅμοιον.

Σίμων ὑπερθαύμαστε θεοῦ, κατορθῶν τὸρ πμότατα. ὡς ἐφικτὸν καὶ ὡρόμενος, ἑνώσει κρείττονι. ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος. τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες. Χριστοκῆρυξ παναοίδιμε. τοῖς ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὅμοιον.

Σίμων παμμακάριστε θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι. πιστὸς μεσίτης γενόμενος. καὶ νῦν ἀνίλατον, ἀπαρρησιάστοις, προσάγαις πιθεὶς ἡμῶν. Χριστὸν μὴ διαλίπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διῆλθες, Σίμων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ σωτῆρος καὶ ἀπόστολε. καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας. τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ. ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε ἅγιε πρέσβευε. καὶ τῆς ἑορτῆς. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Μετὰ δὲ τὴν συνήθη στιχολογίαν κάθισμα τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἀποστόλου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀποστόλου Σίμωνος ἐξᾴδω κλέος.

ᾨδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἆισμα ἀναπέμψωμεν.

Ἄνω τῷ δεσπότῃ παρεστώς, ἀπόστολε θεσπέσιε. τῷ σὲ δοξάσαντι. καὶ μαθητὴν οἰκεῖον, λαμπρῶς ἀναδείξαντι. φώτισον τὴν ψυχήν μου. ἵνα σου μέλψω τὴν ἔνθεον μνήμην:~

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δεδώρηται.

ρηται. καὶ τὰς ἀκρότητας. τῶν θείων χαρισμάτων. ἀπόστολον δείξας σε. κρίσει δικαιοτάτῃ. θεοφάντορ ὁ δίκαιος μόνος:~

Ὅλην τὴν τοῦ πυρὸς αἴγλην δεξάμενος ἀπόστολε. καταφοιτήσασαν. ἐξ οὐρανόθεν. πυρίπνοος γέγονας, ἄνωθεν καταφλέγων. ἅπασαν τὴν ἀπάτην τῆς πολυθεΐας:~ Θκ.

Ἐνοῦν τὸ θνητὸν καὶ τὸ φθαρτόν. ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον σωτὴρ ἀνέδειξας. παρθένου παναγίας. οἰκήσας πανάχραντον. μήτραν ἀπειρογάμως. μορφωθεὶς τε τὴν βρότειον φύσιν:~

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος.

Τὸ θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως. ἐμυήθης ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε. παρ' αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον:~

Ὁ λόγος ὁ ἄναρχος καὶ ἀΐδιος. τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην Σίμωνα σε θεσπέσιε. ἀστραπαῖς φαεινοτάταις. πλουσίως ἐλάμπρυνε. ταῖς τῆς θείας χάριτος:~ Θκ.

Λυχνία ὑπάγχρυσος σὲ προέγραψε. θεοτόκε βαστάζουσαν. φῶς τὸ ἀνέσπερον. τὸ φωτίζον τὸν κόσμον. ἀκτῖσι θεότητος Χριστοῦ τὸν θεὸν ἡμῶν:~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος.

Κάθισμα ἦχος γ'. Θείας πίστεως. ὁμολογία.

Θείου πνεύματος, τῇ φωταυγίᾳ. σκότος ἔλυσας, πολυθεΐας. καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας. ἀναβοήσας σεπτὰ δόγματα. καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σίμων ἔνδοξε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Δίς. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ὅλος θησαυρὸς ὑπάρχων, χαρισμάτων, ἀγγελικῶν, χαρίτων πεπλησμένος. καὶ φῶς τοῦ κόσμου καὶ ἅλας τῆς οἰκουμένης. Σίμων παμμάκαρ ἐχρημάτισας:~

Ὕλης ἀκηδοῦς. ἐμφάσεις ἀπεγράφης. ἄϋλον δὲ φῶς, ἰδεῖν κατηξιώθης. καὶ τῆς θεότητος εἶδος ἐπειλημμένος. ὕλης βροτείας ἀξιάγαστε:~

Σίμων μαθητά, ζωῆς τῆς ἀκηράτου. νέκρωσον ἡμῶν, τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν. τῇ ζωηφόρῳ δυνάμει τοῦ ζωοδότου. ἧς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν:~ Θκ.

Ἴσος πεφυκώς, πατρὶ κατ' οὐσίαν. ἴσος τοῖς βροτοῖς, ἐγένου κατὰ φύσιν. ἐκ τῆς ἀχράντου παρθένου τὴν ἡμετέραν. δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος:~

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς παμμάκαρ. σὺ ὁρωμένην τὴν γλῶσσαν τοῦ πνεύματος ὑπεδέξω προθύμως. ἐν τῷ ὑπερῴῳ καθήμενος:~

Ὡς ὑψηλὸς ὑπάρχων. ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνούμενος. ὑψηλὰ καὶ μεγάλα. δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας:~ Θκ.

Νόμος ἡμῖν παρθένε παρεισελθὼν ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται. ἤνθησε δὲ ἡ χάρις. καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν:~

ᾠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ ζήλου ἐπώνυμος κληθείς. Σίμων ἀξιάγαστε. ζῆλον ἐζήλωσας. τῷ κυρίῳ καὶ θεῷ παντοκράτορι:~

Σὲ θείων θαυμάτων αὐτουργόν, ὁ σωτὴρ ἀνέδειξε. δοὺς ἐξουσίαν σοι. ἐνεργείᾳ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος:~ Θκ.

Ἐμφράττεται στόμα δυσσεβές. τῶν μὴ θεοτόκον σε, φρονούντων πανάμωμε. καὶ ἡ ὄψις ἐν τερπνῇ ἐνδιδύσκεται:~ Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα. ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον. ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν. τὸν θεηγόρον μύστην Σίμωνα. τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται. καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις εὐφραίνεται. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~ Ὁ οἶκος.

Τοῦ ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σεπτὰς ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. αὕτη γὰρ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ὡς ὑπὲρ ἥλιος λάμπει. φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα. καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ τοῦτου τὴν μνήμην ἐκτελοῦντας. καὶ πόθῳ γεραίροντας. διὸ προ

θύμως

θύμως συνδραμόντων. ἀνυμνοῦντες αὐτόν. αὐτὸς γὰρ χριστῷ παρίσταται. Πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ι΄. Ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου σίμωνος τοῦ ζηλωτοῦ. Στίχ.

Ἔοικε χριστὲ τοῦτό σοι σίμων λέγειν,
ζηλῶν πάθος σὸν καρτερῶ σταυροῦ πάθος.

Ἡ δεκάτῃ τριτάτῃ, θὴρ δάμασε γλυκερὸν ἐχθροί.

Οὗτος ἐστὶ σίμων, ὁ καὶ ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ ἐν ᾧ ὁ χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν κανᾶ, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. ὅθεν ὁ νυμφίος τὸν γάμον καὶ τὸν οἶκον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ, καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε. καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερώῳ συνὼν, ὅτε πνεῦμα ἐν εἴδει γλωσσῶν τὸ πνεῦμα ἐπεφοίτησε. καὶ τούτου πλησθεὶς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἰπεῖν διαδραμὼν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν ἀφρῶν χώραν διελθὼν, ἐκήρυξε τὸν χριστόν. ὕστερον δὲ ἐν βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς καὶ τεθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. ὡς δὲ ζῆλον διάπυρον ζηλῶν θεῷ παντοκράτορι, κλῆσιν τὸν τρόπον ἐκτήσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀλφειοῦ. φιλαδέλφου. καὶ κυρίλλου. Στίχ.

Ὁ φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,
σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον ἄρατο στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν βασκανῶν χώρας. πόλεως πρεφεκτῶν. εὐγενεῖς καὶ τῇ περιουσίᾳ λαμπροί. υἱοὶ γενόμενοι βιταλίου ἄρχοντος τῆς αὐτῆς χώρας πρεφεκτῶν. τραφέντες ἐπ' εὐσεβείᾳ, καὶ τῇ τῶν θείων γραφῶν ἀναγνώσει, διὸ μνησίμου τινὸς ἁγίου ἀνδρὸς, κηρύττοντος τὸν χριστόν. ἐρωτῶνται οὖν, πρῶτον μὲν, παρὰ λιγελλίωνός τινος, ἐκ ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος. καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς ῥώμην πρὸς λικίνιον. ὁ δὲ τούτους, βαλλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι. παρ' οὗ ἐν ποτιόλοις πρὸς τὸν ἡγεμόνα διομήδην ἐκπέμπονται. καὶ ὕστερον αὐτοὺς, πρὸς τέρτυλον ἀποστέλλει, τὸν τῆς σικελίας ἀρχὴν διέποντα. καὶ παρ' ἑκάστῳ τούτων, διαφόροις βασάνων ἰδέαις δοκιμασθέντων. ἀφ' ὧν οὐκ αὐτῆς μιᾶς περιγένοιτο. ἀλλὰ θάνατον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθεῖεν. δυσυποίστων ὄντων οὕτω καὶ λίαν σφοδρῶν, τέλος διὰ τοῦ τερτύλλου τὸ μακάριον ἐδέξαντο τέλος:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἡσυχίου. Στίχ.

Ἥσυχος ἡσύχιος ἦν πρὸς τὸν μόρον,
τοῦ ἡσυχάσαι πρὸς θεὸν ποθῶν ἄγαν.

Οὗτος ἦν, ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων. προστάξαντος δὲ τοῦ μαξιμιανοῦ τοὺς ἐν στρατείᾳ χριστιανοὺς, λύσαντας τὰς ζώνας ἰδιωτεύειν, καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεῆ μᾶλλον ἑλομένων βίον, ἢ τὴν ἔνδοξον πολιτείαν τιμήν. μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ ἅγιος ἡσύχιος. καὶ τοῦτο μαθόντος τοῦ βασιλέως, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια ἃ περιεβέβλητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίου, καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν. καὶ τούτου γενομένου προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται ἐπυνθάνετο ἐκ τῆς τῶν μεγίστων τιμῆς, εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγήν, μὴ δὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς χριστιανοὺς, ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. τοῦ δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τοῦ δὲ χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς προσέταξε. καὶ μέσον τοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου ὀρόντου ῥιφῆναι, ἐν ᾧ, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἡσυχίου τοῦ ὁμολογητοῦ. Στίχ.

Τὸν βίον ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,
ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς θεὸν διαβαίνει.

Οὗτος ὁ ὅσιος ἡσύχιος ὥρμητο ἐκ τῆς ἀδραμυτηνῶν πόλεως. ἦν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ

πρᾶος. καὶ φερωνύμως ἔχων τὸν τρόπον τῇ κλήσει κατάδηλον. δεηθεὶς οὖν τοῦ θεοῦ ὑποδεῖξαι αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ καταμόνας γενόμενος, δουλεύει καὶ διαρεστήσει αὐτῷ. ἀπεκαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαιῶνος, ἔνθα γενόμενος καὶ ἐπὶ πλεῖον διαγαγών. εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθών, καὶ πλησίον ἀντίκειον τοῦ ἁγίου ἀνδρέου κατασκηνώσας. καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκώς, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν.

αἷς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ζέον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων. φερωνύμως ζηλωτὴς μάκαρ ἐκλήθης. καὶ τὸν τρόπον τῇ κλήσει σύμφωνον ἐδείξω. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἅμα τῷ λόγῳ συγχορεύων. καὶ συνόμιλος αὐτῷ γεγενημένος. βασιλείας ἐκεῖ, μετέσχηκας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Δόλῳ τῆς πάλαι ἀκληρίας. τοὺς προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὄφις. σὺ δὲ τούτους θεοῦ μῆτερ ἀνεκαλέσω. εὐλογημένος πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας:~

ᾠδὴ η'. Μυστικῶν ὀργάνων.

Ὡς ὡραῖοι Σίμων οἱ σοὶ πόδες. εὐπρεπὴς ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα. λαλοῦσα δόξαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις. καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας. ἐγνώσθης Σίμων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον. τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Λογισμὸς οὐ δύναται τὸν τόκον. σοῦ θεογεννῆτορ ἑρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος ἀτονεῖ. θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας παρθένε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ὁ εἱρμός.

Μυστικῶν ὀργάνων συμφωνούντων. καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων. εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες. τὸν κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ'. Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἐμφανὴς ἐγένου τοῖς πέρασι. φωτὶ καταλάμπων. καὶ τὸ πῦρ τὸ τοῦ πνεύματος δεδεγμένος. φωτοειδὴς ἐδείχθης. διό σε μακαρίζομεν.

Ὁλικῶς θεῷ ἀνακείμενος. αὐτῷ συνεκράθης. ὃν νῦν καθικέτευε. θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν. τῶν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων σε:~ Θκ.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον. φανεῖσαν ἀνθρώποις. καὶ τὸν κόσμον φωτίσασαν λαμπηδόσι. θεοειδοῦς ἁγνείας ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~ Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. λαοὶ θεοτόκον. τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως. ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν:~ Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παμοικτίρμονος. εἰρήνην αἴτησαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας. τῷ φιλοχρίστῳ ἄνακτι. ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν. καὶ σωτηρίαν ἅπασι. τοῖς εὐφημοῦσί σε Σίμων. ὡς μαθητὴν θεηγόρον:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀποστόλου.

ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος ἐκ βυθοῦ ματαιότητος. τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας Σίμων ἔνδοξε. τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων μακάριε. τοῦ φωτίσαντος τὴν σήν, κατὰ πᾶσαν διάνοιαν. καὶ ἀπόστολον, καὶ σε πιστὸν θεηγόρον. καὶ φωσφόρον. ἀναδείξαντα τοῦ τόκου, ἀκαταλήπτου θεότητος:~ Ὅμοιον.

Ἡ τοῦ πνεύματος ἔλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε. τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει καὶ σὲ μακάριε. θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο. συντόμως ἐλαύνοντα. ἀθεΐας τὴν ἀχλύν. καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα. τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων. μυστολέκτα, ἀποστόλων ἡ ἀκρότης. Σίμων θεόφρον πανόλβιε:~

Ὅμοιον.

Ὅμοιον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας ἀγνωσίας ἔνδοξε κατεφώτισας. καὶ ἀναδείξας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ. οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας. καὶ τὸν θάνατον. καὶ τῆς δόξης ἐγένου, κληρονόμος. ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθητὴς ἀληθέστατος:~

Δάτορυ τὸ πρὸ τούτου. δόξα ἦχος πλ. δ'.

Μαθηταὶ τοῦ σωτῆρος, καὶ ἀπόστολε σίμων ζηλωτὰ πανένδοξε. ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κῆρυξ διαπρύσιε. πρέσβευε ἐκτενῶς ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων. καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἀποστόλου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μωκίου, καὶ τὰ γενέθλια τῆς κωνσταντινουπόλεως. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡ τῶν πόλεων ἄνασσα, τῇ κυρίᾳ τῆς κτίσεως. τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται. ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται. καὶ φῦλα πολέμια, καὶ ὑψαύχενα ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθησιν. τῶν πιστῶν αὐτῆς, βασιλέων βοῶσα. ἡ παρθένος. καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων, καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα:~ Τοῦ μάρτυρος.

Φωταυγὲς ὥσπερ ἥλιος. ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλβιε. ἀθλητῶν ἡ καλλονή. ἱερέων εὐπρέπεια. ἰσοστάσιε, τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ὁ τῆς πλάνης, τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας. θεομακάριστε μώκιε:~ Ὅμοιον.

Εὐσεβείᾳ πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομούμενος. καὶ ἀνδρείᾳ μώκιε λιπαινόμενος. ὥσπερ χάλκαντος γέγονας, ἀοίδιμε μάχαιρα. παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου, καὶ ἁγίαν, ἑορτάζομεν σου μνήμην. κλέος μαρτύρων καὶ καύχημα:~

Ὅμοιον.

Καὶ τροχοῖς συντριβόμενος. καὶ πυρὶ δαπανώμενος. καὶ θηρσὶ μακάριε συμπλεκόμενος. καὶ μεταβάσει θλιβόμενος. καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἠρνήσω τὸν χριστόν. οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης. καὶ συνήφθης, τοῖς χοροῖς τῶν ἀσωμάτων. ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. τροπάριον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τοῦ ἁγίου. Ὁ μάρτυς σου κύριε. καὶ τῶν γενεθλίων ἦχος ὁ αὐτὸς δ'.

Τῆς θεοῦ ἡ πόλις τῇ θεῷ προσφόρως. τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται, καὶ κραταιοῦται βοῶσα πρὸς αὐτήν. χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ κάθισμα τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου δέσποτα, ἥνπερ ἐπύργωσας φύλαττε. καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν. ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας. σεισμοῦ τε ἀκράδαντον. λοιμοῦ πυρὸς καὶ λιμοῦ:~

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυβέρνησον. νόος μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς κατάπεμψον. τῇ καρδίᾳ μου. ὑμνοῦντι τὴν φωσφόρον. καὶ ἔνδοξον μνήμην σου, μάρτυς πανεύφημε:~

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος. χρυσοῦ ἀειζότερος, μώκιε γέγονας. καὶ ἐκσφράγισμα, χριστοῦ τῶν παθημάτων. καὶ πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε:~ Θε.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα. τῆς ὅλης θεότητος, ὤφθης πανάμωμε. ὅθεν πάντες σοι, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Ἡ τῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου δέσποτα, καυχωμένη ἐστὶ σοί. τὴν ἑαυτῆς πρεσ-

σανέθετο. ἡμέραν σεπτόν, τῷ βασιλεῖ τοῦ θεοῦ.
Ἀμφιδιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας
ἐχώρησας. τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ. τὸ ἀσθε-
νές σου ῥωννύμενος. ὅθεν τὸν μεγάλαυ-
χον, ὄφιν κατέβαλες :~
Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον ἀ-
κλειαν. διὰ πόνων τῆς σαρκός, τὴν δι-
αιώνιον ἀπόλαυσιν. ἄθλων ὡς ἐπόθησας,
μάρτυς ἀήττητε :~ Δόξα.
Ἐ ἡ σοφία, τοῦ θεοῦ καθαρώτατον σκήνω-
μα. εὑραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμά-
των σεσάρκωται. καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἄφ-
θορον ἔδειξεν :~ Ὁ εἱρμός.
Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.
Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ἀστὴρ ἀνατέταλκας ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητά.
καὶ πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκουμένην αὐ-
γαῖς. τῶν θείων ἀγώνων σου. φθάσας τὴν
βασιλίδα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης. λέλυ-
σαι διὰ ξίφους, καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω.
ἀνέδραμες συνεῖναι Χριστῷ, μάκαρ ἔνδοξε :~
ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.
Κραταιουμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ
πόλις σου. ἐστὶ σοὶ νῦν πᾶσαν σωτὴρ τὴν
ἐλπίδα ἀνέθετο. ἣν περιφρούρει παμ-
τάναξ, καὶ διάσωζε. ἐξαιρούμενος ἐκ πει-
ρασμῶν καὶ ἐχθρῶν δυσχερῶν :~
Δερματίνους τοὺς χιτῶνας, παλαιᾶς τῆς νε-
κρώσεως. ἐξεδύσω μάκαρ, πάντοθεν τὸ
σῶμα ξεόμενος. καταστολὴν ἀφθαρσίας,
ἐνεδύσω δέ. καὶ δρυφάς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
ἀγαλλόμενος :~
Ἀθείας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε.
κραταιᾷ χειρὶ γάρ, σε ὁ πλαστουργὸς διε-
σώσατο. οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων οὐκ ἐ-
σάλευσαν. τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον σο-
φὲ τὸν ἀσάλευτον :~ Δόξα.
Ὁ θελήματι τὰ πάντα, πλαστουργήσας βου-
λήματι. ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἑαυ-
τῷ ᾠκοδόμησε. καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, εἷς
προέρχεται. μητροπάρθενε σώζων ἡμᾶς
ἀγαθότητι :~ ᾠδὴ ε΄. Οὐ κε μυ φῶς.
Ἔχουσα Χριστέ, κραταιὸν καταφύγιον. ἡ
πόλις σου σοὶ προσπίπτει. καὶ κρατύνε-
ται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη ἀεί :~
Τοῖς αἵμασιν ἡ γῆ, ἡγιάσθη μακάριε. τοῖς στί-
γμασι κατεστίχθη. τῶν δαιμόνων τὸ στῖφος,
θεόφρον ἀξιάγαστε :~
Ἐ ἔχουσα φαιδρόν, μαργαρίτην καὶ σὲ τί-
μιον. ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ. ἡ σεπτὴ ἐκκλη-
σία, παμμάκαρ ὡραΐζεται :~ Δόξα.
Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.
γεγέννηκας ὑπὲρ λόγον. ἀγαθότητος
πλούτῳ, γενόμενον πανάμωμε :~
ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.
Ἡ πόλις, ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων σήμερον,
πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης. τῷ σωτῆρι
σοὶ προσανέθετο. ἣν ὑπὲρ σῶζε. ἐκ παν-
τοίων κακώσεων ἄτρωτον :~
Ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν.
ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερρὸν ὁπλί-
την τῆς εὐσεβείας. διὰ τοῦτο, καὶ τῆς πλά-
νης καθεῖλεν ὀχύρωμα :~
Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν διεχώρι-
σας. καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει. ἀνενδότῳ
νεύσει ἐνατενίζων. τὰς βασάνους, εἰς οὐ-
δὲν ἐλογίσω πανεύφημε :~ Δόξα.
Ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστοῦ ἡ κυήσασα. ἀ-
μαρτιῶν ἐκβυθοῦμε. συμπαθὴς ὡς μόνη
ἀνάγαγε. καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναν-
τίων διάσωσον :~ Ὁ εἱρμός.
Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ια΄. Τὴν ἀνάμνησιν πανη-
γυρικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ γενεθλίου ταύτης
τῆς θεοφυλάκτου, καὶ βασιλίδος τῶν πό-
λεων. τῆς κατ᾽ ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ
δεσποίνῃ ἡμῶν τῇ ἁγίᾳ θεοτόκῳ. καὶ ὑπ᾽ αὐ-
τῆς διαπαντὸς σωζομένης. Στίχ.
Γενεθλίων σὺν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μω-
κίου. Στίχ.
Μωκώμενόν σε δυσειδαίμονα πλάνην,
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι μώκιε ξίφει.
Μώκιος ἐν δεκάτῃ κεφαλὴν τμήθη ἀγαθό-
φρον.
Οὗτος ἦν ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως,
καὶ

καὶ Λαοδίκου ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, πρεσβύτερος. γεννήτορας δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος, καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. ὁ δὲ ἅγιος Μώκιος τῇ διδασκαλίᾳ ἀεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, πᾶσι παρεγγυῶν. ἐπεὶ δὲ θυσίας τελουμένης παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμόν. καὶ κατασχεθείς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται ἀπὸ τῶν κροτάφων τὰς σιαγόνας καὶ τὰς πλευράς. ἔπειτα ἐξαφθείσης καμίνου, ἐκ πίσσης καὶ στυππείου καὶ κληματίδος, ὡσεὶ ἑπτὰ πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, μέσον ἐμβάλλεται. ἡ δὲ φλὸξ σῶον, ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε. καὶ ὡρᾶτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν, μεθ' ἑτέρων ἀνδρῶν τριῶν. ὧν ἑνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγάς, ἤστραπτε τοῦ ἡλίου. καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἅγιος ἄφλεκτος, καὶ ὑγιής, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἁψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός. ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν ἀνθύπατον καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἄνδρας ἐννέα, κατέφλεξεν. ὡς μηδὲ βραχύ τι μέρος σώματος αὐτῶν μαρανθείσης τῆς φλογὸς εὑρεθῆναι. καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Θαλασσίου. ὕστερον Μαξίμου τοῦ ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ ἅγιος εἰς ἐξέτασιν. καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμνεται. παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθείς, θηρίοις ἀφίεται. ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀβλαβὴς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππήσιον ἐν Περίνθῳ, πόλιν τῆς Θρᾴκης. ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἔνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἑνὸς τῆς πόλεως τίθεται. ὕστερον δέ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς, καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς, πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ περισέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἁγιωτάτῳ μαρτυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Διοσκορίδους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων μητροπόλεως. καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης ἄρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. καὶ πάλιν ἐρωτηθείς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένων πίστει, προστάξαντος τοῦ ἄρχοντος ἀναιρεῖται :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἥνπερ ἐπύργωσας Χριστέ, πόλιν σου περίεπε ταύτην. ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων. τοῦ βοᾶν εὐχαρίστως σοι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθείς, αὔραν δὲ δροσίζουσαν λόγον. τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα. ἐκβοῶν παμμακάριστε. ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Κατὰ ξιφῶν κατὰ πυρός, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων. μάρτυς ἀντέστης ἀνδρείως, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος. καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγήν. ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην. ἀποκυήσασαν ἡμῖν. Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, ἀειπάρθενε. ἀνυμνοῦμεν κραυγάζοντες. ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

ᾨδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο. δέσποτα τῷ κράτει σου. ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐχθρῶν εἰς ἀεί. βοῶσαν σοι ἐν πίστει οἰκτίρμον. ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας καὶ ταύτην περικείμενος. φέρων

ἀντὶ σκήπτρου τε, ὅπλον τὸ ἀήττητον. συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός. τὸν κύριον ὑμνεῖτε:~

Ὡς ἥλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγάζουσα. νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς. ἐν ᾗ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν. Μώκιε ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ κατωρθώθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ βασιλέως τῶν δυνάμεων. πύλη ἐπουράνιε. κόρη ἀπειρόγαμε. ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀπογαιώσασα. διό σε τὴν παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε σωτήρ, λυτρούμενος ἐκ παντοίων περιστάσεων. νίκας τῷ ἄνακτι παρέχων. ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα. πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε. καὶ τῶν ἁγίων πολυέλεε:~

Ὄλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ, γενόμενος καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος. ἔνδον ἐχώρησας παστάδος. φρονίμοις σὺν παρθένοις γηθόμενος. καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον. οὗ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο:~

Πόλεσιν ἑτέραις περιπατῶν, ἀοίδιμε Βυζαντίδα πόλιν ἔφθασας. μάρτυς ἐν ᾗ τῶν σῶν ἀγώνων. τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον ἐδέξω ἀθλητὴς ὡς ἀήττητος. ἣν περιέποις ταῖς δεήσεσιν:~ Θεοτοκίον.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, ἑκάστοτε ὦ παρθένε σὲ δοξάζομεν. λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως. πατρὸς τὸν πρὸ αἰώνων ἐγέννησας. ἐκλάμψαντα αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν:~ Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν αἶνον τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. καὶ ἡ α' ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ'. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων, ἀνὰ τριῶν. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου.

ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε. δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ σωτῆρος χάριν. τῆς θεογνωσίας. προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα. ἥνπερ καὶ ἐφανέρωσας. ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε. τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα:~

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, θεόφαντορ μακάριε. φωτίζων τὰ πέρατα. ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δᾳδουχίαις. καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος. πανσόφως ἐστηλίτευσας, διδασκαλίας πανόσιε. καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας:~

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι. συνδραμὼν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια. καὶ δαιμόνων θράσος, περιαπελαύνειν. καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐν τάξει. καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἔδειξεν. Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ.

ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Λεόντιον φρύαγμα στερρῶς, Γερμανὲ κατέβαλες. τὸν δυσσεβείας ἀνάμεστον. τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἠρνήσατο. ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεόφαντορ ἐξελήλεγκται. καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν:~ Ὅμοιον.

Ὁ λέων ὁ ἄθεος ὁ θήρ, ὁ θεομισούμενος. τοῦ ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος. ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀθετήσας ὅσιε. τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισαι. διὸ αἰτοῦμέν σε, Γερμανὲ θείαις πρεσβείαις σου. τὸν παρόντα, κατάπαυσον τάραχον:~

Ὅμοιον.

Ἐφέ-

Ἐφέσεως ἔτυχες τῆς σῆς, θεοφάντωρ πόρρωθεν. πεποθημένης σαφέστατα. τῷ γὰρ δεσπότῃ σου μετὰ παρρησίας, γερμανὲ μακάριε. νῦν ἰσοπρεπῶς προσεχώρησας. ᾧ παρεστάμενος, ἀπολαύων τῆς θεώσεως. τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δυσώπησον:~

Δόξα. ἦχος β'.

Εἰ καὶ μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα. ἀλλ' ἡ χάρις περ ἡ τοῦ χριστοῦ ἐν σοὶ ἐπλάμψασα. μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο. ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνου, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφὼς ἔκβασιν. ἀπὸ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. διὸ ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν. λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑορτῆς.

Δόξα τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν, διδάσκαλος ὤφθης ἐπιφάνιε μακάριε. χριστοῦ ἀνθρώπων ποδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων, αἱρετικῶν διεσκέδασας. διό, αἰτοῦμέν σε ἅγιε, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν ἄχρι τέλους. τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν. καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἔπλησε χθόνα.

ᾠδὴ α'. ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος. τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ διέπρεψας παμμόλβιε. καὶ φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα:~

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθείς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας τὸ δίκαιον. πάτερ ἐπιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω [illegible] σεπτόν. πίστιν τῆς τριάδος, ἐκ θείας ὡς ὑπὲρ τῆς γνώσεως.

Ἰατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδής σοι ἐγένετο ἀμνός. τῷ ὑποζυγίῳ σου. τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας ὅρμημα. καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα:~ Θεοτ.

Ὅλην τὴν μορφὴν ἡμῶν προσλαβών, ὁ ἐν μορφῇ θεοῦ πρὶν καθορώμενος. ὅλην ἀνεκαίνισε τῇ σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς ἐνώσας ἁγνή. ὅθεν θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν:~

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φαιδρὸν περιβόλαιον ἰδών, αἰτήσαντι τὸ ἔλαιον. μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι. λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενος. μοναστῶς τελέαται. καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον:~

Ἀκούσας ῥήματα τῶν ἀσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω νῦν. καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον. ὡς αἵματος δὲ συμμετασχοῦσαν σοι. καὶ τῆς γνώμης μέτοχον. προσλαβὼν ὁ μαίμομα. ἀνεδείχθη τε ζεῦγος μακάριον:~

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποτραφείς, παμμάκαρ ἐπιφάνιε. ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν θεῷ. τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες. καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς παμμόλβιε. τῶν νεκρῶν σου πεδίλων τὴν ἔκπτωσιν:~ Θεοτ.

Ἁγίων τὸν ἅγιον χριστόν, ἁγίως ἀπεκύησας. ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα. τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ᾧ βοῶμεν ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε:~

Κάθισμα ἦχος γ'. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Θείοις δόγμασι, τὴν ἐκκλησίαν, πάτερ ἔπλησας, ὀρθοδοξίας. ταῖς διδαχαῖς σου αἱρέσεις τρεψάμενος. τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας. καὶ σὺν τῷ παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας. ἐπιφάνιε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἱκέτης ὡς δοῦλος προσελθὼν τῷ βαπτίσματι. υἱοθετήθης δι' αὐτοῦ καὶ κληρονόμος γενόμενος, θεοῦ ἐπιφάνιε. καὶ τοῦ χριστοῦ συγ-

κλη-

κληρονόμος γεγέννησαι. θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος:~

Ὁρᾶσου πολύ, ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον. καὶ ἀπορρήτως ὁ ποιμήν. δόξει καὶ στέφει ἀπρεπεῖ. τὴν ἔνδοξον κάραν σου ὑπερφυῶς, κατεστεμμένην ἀοίδιμε. τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα:~

Ὑπῆρξας δοχεῖον θείας χάριτος ὅσιε. καὶ διεσκόρπισας σαφῶς. πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον χριστῷ. καὶ ὄλβον αἰώνιον. ἐν οὐρανοῖς ἄσυλον ἐθησαύρισας. ὥσπερ ἀγχίνους κριτὴς ἐπιφάνιε:~ Θκ.

Ἁγίων ἁγία θεοτόκε πανύμνητε. ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν. ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ κύριος. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε:~

ᾨδή, ε'. Ὁ φωτίσας. τῇ ἐλλάμψει.

Ὁσίως σου, τὴν γαστέρα ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι. ἐστένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι. καὶ παθῶν ἐκράτησας. σαρκὸς ἐν σώματι, τὸν βίον, τῶν ἀσωμάτων μιμούμενος:~

Κατοικτείρας, ψυχομένους τῷ δίψει ἐν καύσωνι. καὶ ἠμείψω θεοπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος. ὡς θεράπων ἄριστος. τὸν σὸν μιμούμενος δεσπότην. ὕδωρ εἰς οἶνον μακάριε:~

Ὑπεδράσας, τὸ κενὸν τῶν ἀνθρώπων δοξάριον. καὶ ἔρημον ὥσπερ ὁ σὸς δεσπότης κατῴκησας. πειρασμοῖς δ' ἐχόρησας. δεσποτικὴν πρὸς πάλην ἀοράτως. τὸ ἄθεμόν σου μαιρούμενος:~ Θκ.

Ἀγάλλονται, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι σε. εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται τῷ σῷ, παρθένε θεοτόκε. ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

ᾨδή, ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν. τῆς ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι. τὸν δεσπότην δ' ἐκμιμούμενος τὸν σόν. τὸν ἀδικοῦν αὐτ' ἀοργέτησας. καὶ διφανῆ, ἔδειξας πάτερ τὸν ἑτερόφθαλμον:~

Ὁ πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυόμενος, τοῦ πρὸς σε ὄργανον. καὶ θεῖον ὡς μωϋσῆν τοῦ φαραώ, ἔδειξε ἀράβων τοῖς σκηνώμασιν. πανμαλη-θῶς, ὤφθης γὰρ τὸν τρόπον σὺ θεομίμητος.

Ἐκινέσει σε τῶν ἀσυρίων ἄνακτα, τὸ πνεῦμα διωκόμενον. ἐχρημάτισε δὲ ἄγγελος τῆς σῆς. περ' ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος. τοὺς γὰρ αὐτόν, οἶδε δοξάζειν θεὸς δοξάζοντας:~ Θκ.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες. τὴν ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη. Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος. σὺν γερμανῷ τὸν θεῖον ἐπιφάνιον. οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας. καὶ δόγματα σοφώτατα ἀνεκήρυξαν πᾶσι. τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεί. τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον:~ Ὁ οἶκος.

Ὡς ἱεράρχων καλλονήν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων. δυάδα τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν ἀξίως. οὗτοι γὰρ ὤφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας. κατ' ἐχθρῶν τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων πάντοτε. τῆς πίστεως στῦλοι ἀκλόνητοι καὶ τῆς ἐκκλησίας θεῖος κόσμος. ὃν φοροῦσι ὀρθοτομεῖ ἀθύμως βοῶσι. εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου. ὅτι τὴν στολήν μου ὥσπερ πρὶν ἀπολαβοῦσι. ἣν αἱρετικοὶ διέρρηξαν μὴ ὑμνοῦντες. Τέλος.

Τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιβ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντίας τῆς κύπρου. Στί.

Φανεὶς ἐπιφάνιος ἐν κύπρῳ μέγας.
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.
Τῇ δύο καὶ δεκάτῃ ἐπιφάνιον μόρος εἷλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς ἐπιφάνιος, χώρας γέγονε φοινίκης. ἐκ περιοικίδος ἐλευθεροπόλεως. γονέων αὐτουργῶν. τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ οἵαν ἔχοιεν πένητες ἄποροι καὶ γυπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος, τῆς κατ' εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ, τῇ τοῦ νόμου σκια-

ἐναπομεινάντων λαφεία καὶ σκιᾷ, καὶ μὴ διωχθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος. αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμεν. μικρᾶς δραξάμενος ἀφορμῆς. κλεοβίου γάρ τινος, ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγήν, ἣν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑποζυγίου θανατωθέντος. τότε μέν, ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς εἶχε τὴν γνώμην. τὸ δὲ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ μόνου προσεῖχε δουλείᾳ. ὕστερον δὲ λουκιανῷ τινὶ μονάζοντι ἐντυχών, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν. ὁ δὲ καὶ φιβώνιον ἐπέδωκε. καὶ αὐτίκα, ἄνωθεν ἐκείνῳ στολὴ τῷ λουκιανῷ ἐνεδύετο. καὶ ταῦτα θεασάμενος ἐπιφάνιος, τῇ τῶν χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα παρὰ τοῦ ἐπισκόπου δέχεται. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, δυσέφικτον ἐμὲ ἐπὶ τὸ μὴ πάντα ὑπολαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον δεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος ὢν τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίως, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν. ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατάδηλον εἶχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προβεβιωμένοις. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν καὶ πλήθη θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθήν, καὶ συγγραμμάτων πλήθη πάντας ἐπαίδευσεν. ὑπὲρ οὗ πολλοὺς ὑπῆρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. ζήσας δὲ ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ἑκατόν, καὶ μησὶ τρισίν, ὡς αὐτὸς ἀρκαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο. οὐκ ἐν τῷ οἰκείῳ δὲ θρόνῳ κατὰ τὴν τοῦ χρυσοστόμου αἴτησιν. ἐπεὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἐξορίᾳ συνῄνεσε. τὸν δὲ φασὶν αὐτῷ γράψαι, μὴ δὲ αὐτὸν τὸν τόπον πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ ἁγίου φιλήμονος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γερμανοῦ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. στί.

Χαίρων ἀφεὶς γῆν γερμανὸς καὶ τὸν θρόνον.
Τῆς δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν, υἱὸς ἰουστινιανοῦ τοῦ πατρικίου, ἀνδρὸς ὑπερφανοῦς καὶ ὑπερβοήτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἡρακλείου τοῦ βασιλέως, πλείστας ἀρχάς, δημοσίας προστάξαντος. ὃν θαυμασθέντα παρὰ τῆς συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν ἀσέβειαν, ὁ ἔγγονος ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε. καὶ γερμανὸν υἱὸν αὐτοῦ βραχύτατον ὄντα ἀνούχησεν, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κατέλεξεν. ὁ δὲ ὡς ἑρμαίῳ χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν θείων γραφῶν μελέτῃ. τάχει δὲ φύσεως καὶ πόνοις ἐνδελεχέσιν. ἐπὶ πλεῖστον προῆλθεν γνώσεως. καὶ τὸν βίον ῥυθμίσας καλῶς, πρότερον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν κυζίκῳ ἐκκλησίας ἐπίσκοπος. οὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμούς, ἀλλ' ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθών. ἔπειτα δὲ τῶν ἐκκλησιῶν ἐμφερόντως ἐπιστασίας δεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγου καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς κυζίκου, πρὸς τὴν μεγάλην κωνσταντίνου πόλεως καθέδραν ἀνάγεται. ἔνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὸν λαὸν καταρτίσας, καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς γραφῆς ἑρμηνεύσας, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν ἐκκλησίας φαιδρύνας, καὶ μελῳδίαις καὶ ᾄσμασι, τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον καταθέλξας. ἐπεὶ λέων ὁ ἴσαυρος τὴν τῶν ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας κατεῖχεν, κατὰ θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρησε. καὶ οὔτε κρείττοσιν ἀποδείξεσιν ὡς δεῖν προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι ἐπείθετο. ἀλλὰ καὶ τὰς συνταχθείσας

βίβλους ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων κατέκαυσε. συνιδὼν οὖν ὁ ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινὶ καὶ ἀναιδεῖ καὶ ἀνοήτῳ παραινεῖ, θεὶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἠσπάσατο, καὶ ἐν γήρᾳ καλῷ τὸν βίον κατέλυσεν. τοῖς ἐνενήκοντα χρόνοις προσεπιβάς. καὶ παρ᾽ αὐτὴν τὴν ἐκφορὰν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ, παντοίων καταλλάξας παθῶν. καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρύον. κατετέθη ἐν τῷ ἁγίῳ μοναστηρίῳ τῆς χώρας. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀθαλίας.

Καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος κοΐντου τοῦ θαυματουργοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου φωαδίου καὶ κοίμησις τῶν ἁγίων ἀνδρονίκου καὶ ἀθανασίας. καὶ θεοδωρήτου πρεσβυτέρου ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου ἐπισκόπου κυρηνείας τῆς κύπρου.

Οὗτος ἐπὶ λικινίου βασιλέως. ὢν παραστὰς, βουνεύροις τύπτεται. εἶτα κρεμᾶται, καὶ ἐπὶ κραββάτου σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλοῦται. καὶ ἐν φυλακῇ βληθείς. τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, δόγματι τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ δύο ἐπιβιοὺς ἔτη, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς:~

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν θκε.

Ἐκ θεϊκῆς δεξιᾶς δεξάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρεάν. τοῖς αἰτοῦσί σε χορηγεῖς, πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασιν ἀφθόνως τε. ὡς ὁ δεσπότης σοι ἔταξεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πρων, θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:~

Πίπτει ποδῶν, σου προσκυλινδούμενος ὁ ἀσσυρίων βασιλεύς. εὐλαβεῖται γὰρ ἀρετὴν, οἶδε καὶ πολέμιος. ἅπας ὑποπίπτει δὲ, οἷς ἐνοικῶν χς ἀναπαύεται. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων:~

Λόγος σιγᾷ, τῶν κατορθωμάτων σου. καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν. τὸ κατ᾽ ἔπος οὐδυνηθεὶς, φράσαι παμμακάριστε. ψάμμον ὑπερέβη γὰρ, ὧν ὁ χς σοι δεδώρηται. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων:~ Δ.

Τριφεγγὴς, ἑνιαία ἄληκτος. ἄπειρον πέλαγος φωτός. ἐποπτάνοις σοὺς ὑμνητὰς, ὁ ὑπερυψούμενος. ἄναρχος πατὴρ υἱὸς καὶ πνα συναΐδιον. ὁ αἰνετὸς τῶν πρων, θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:~ Θκ.

Σὲ ἰακὼβ, θκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ. διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε. συναναστράφη ὡς ηὐδόκησεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:~

ᾠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἤλεγξας σοφῶς. αἱρέσεων τὴν πλάνην. καὶ φρένα τῆς ἀσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτήν. βοῶν ἐπιφάνιε. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ:~

Ἐπὶ θρόνου ἄρθης ὑψηλοῦ, παθῶν γὰρ βασιλεύσας. σαρκός τε ἐπικρατήσας. σὺ ἐποίμανας χυ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Χορευέτω πᾶσα νοερὰ, καὶ λογικὴ οὐσία. τῇ μνήμῃ τοῦ ἱεράρχου. καὶ θεράποντος χυ. πιστῶς ἀνακράζουσα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων. τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σήν. διὸ ἀναμέλπομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~ Θκ.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε θυ. πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος. διὸ φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε χς τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραήλ.

ᾠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ὄρος πρακτικὸς ὁ βίος σου, καὶ θεωρίας πάτερ οἱ λόγοι σου. τῷ θεόφρονι ὄντως λαῷ καταλέλειφθησαν. ἐπιφάνιε μάκαρ ἀοίδιμε. διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν:~

Νύμ-

Νύμφη τῆς Χριστοῦ προΐστασαι. τῆς ἐκκλησίας ἔνδοξε ἐπιφανής. καὶ κατεύνασον τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον. ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα. ὡς ἔχων παῤῥησίαν. πρὸς τὸν δεσπότην καὶ φιλάνθρωπον:~

Ἄναξ τῶν ἀνάκτων ἅγιε. μοναρχικὴ τριὰς ἡ πάντων δεσπόζουσα. τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν. καὶ τοῦ βίου παντὸς τὴν κατάστασιν. ἀπείρασον παράσχου, ταῖς τοῦ ὁσίου σου ἐντεύξεσιν:~ Θεοτοκίον.

Ἅπας ἐγκωμίων πανάγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου. ἀλλὰ δέσποινα παροίκε τῶν ἀναξίων σου, τὸν ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον. προσδέχου Θεοτόκε μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον:~ Ὁ εἱρμός.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν ζήτει εἰς ἱεράρχας.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Γλυκερίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, γ'. καὶ τῆς ἁγίας, γ'. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Διὰ πόνον ἀθλήσεως, τῷ δεσπότῃ νενύμφευσαι. παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα. καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ πανάοιδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν. καὶ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων. Γλυκερία δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας:~

Ὡς ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα. καὶ γενναία ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου ἔνδοξε ἐναπέφηνεν. ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι. τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κατεπάτησας λέγουσα. σὺ εἶ Κύριε, ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κλέος. τῶν σῶν δούλων. ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τὸν ἰσχυρὸν τροπωσάμενος:~ Ὅμοιον.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος. ἀλγεινῶν ἡ ἐπίτασις. τῆς ἀγάπης ἔνδοξε οὐ κατίσχυσαν. Χριστοῦ χωρίσαι ἀοίδιμε. οὐ κάθειρξις βίαια, οὐδὲ κάμινος πυρός. οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις. ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον. Γλυκερία. καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηΐνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τροπάριον τῆς ἑορτῆς. τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν καὶ τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας.

ᾨδὴ α'. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς. τῶν μυστικῶν πληρώσασα, κρατῆρα ἅπαντας. Γλυκερία ἡ μάρτυς. εἰς πόσιν εὐφροσύνης πιστοὺς προσκέκληται:~

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη λαμπρότησι. τῷ καθαρῷ παρίστασαι, μάρτυς νυμφίῳ σου. ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Πρὸς αἰκισμούς, πρὸς ἀλγηδόνας πρὸς μάστιγας. πολυειδεῖς ἀπτόητος, μάρτυς ἐχώρησας. συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ πνεύματος τὴν χάριν καὶ συνεργοῦσαν:~ Θεοτοκίον.

Γνῶσιν Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτίσθημεν. οἱ ἐπιγνόντες δέσποινα, σὲ θεομήτορα. καὶ κυρίαν τιμῶμεν. τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους, ἐπισφραγίζοντες:~

ᾨδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὥσπερ ἀρώματα, καὶ μύρα, κομίσασα ἀθλοφόρε. εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ. πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα:~

Εὐφράνθη μονητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου. μαρτύρων, καλλώπισμα ὁ δεσπότης. εὐφροσύνην ὅθεν θείαν σοι. τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐπεβράβευσεν:~ Θεοτοκίον.

Ἐῤῥάγη τῶν ἀρῶν θεοχαρίτωτε. τὸ πάλαι, μεσότοιχον καὶ ἡ ἔχθρα. ἐξηφάνισται τῷ τόκῳ σου. καὶ ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα. τῶν ὁρωμένων τὸ ῥᾳστὸν παριδοῦσα. ταῖς θεϊκαῖς ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν. ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως μάρτυς. χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες. καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ. ὦ Γλυκερία τὸν ἄδυτον στέφανον:~

Καὶ

Καὶ τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους θῆρας γλυκαιρία. ὁρωμένους θῆρας οὐκ ἐδειλίασας:~

Ὃν ἐκήρυττες Χριστόν, πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρῶσα ἀθλοφόρε. ὑπερεῖδες πάντων τῶν αἰσθητῶν:~

Θεοτοκίον.

Οἱ προστάτην σε δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς παρθένε προσδοκίαν. εὐσεβῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται:~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Φόβον θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη. πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίου. ἔτεκες γενναιόφρον. παραδόξως στερρῶς ἀθλήσασα. καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα:~

Ἐσοῦ τὸ στερρόν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη. ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα. πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη. ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα. ἕτερον ἐκτός σου θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι:~

Θεοτοκίον.

Ἡ φωτεινή, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην. λύουσαν τὸν ζόφον τῆς ἁμαρτίας. δίδου μοι χεῖρα. καὶ παθῶν ἐν τῷ βορβόρῳ, θεοτόκε κείμενον ἔγειρον. μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις:~

ᾠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος, καὶ τῆς καθαρότητος ταῖς ὡραιότησι. κεκοσμημένη ἔνδοξε. τῷ δεσπότῃ Χριστῷ νῦν παρίστασαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἆθλον ἀγωνισαμένη. καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα. δικαιοσύνης εἴληφας. ἐκ θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον:~

Θεοτοκίον.

Ἱματίων ἀφροσύνην γινώσκων σε. πάναγνε παθῶν τῆς ἀχρειίας τὸ κάλυμμα. ταῖς σαῖς πρεσβείαις δέσποινα. ἀπόθου με δόξα τῷ κράτει σου:~

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος γλυκαιρίας. Στίχοι.

Θερὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ γλυκαιρίᾳ,
Τὸ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ, θὴρ δάμασε γλυκαιρίαν.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως, καὶ σαβίνου ἡγεμόνος, ἐν ἡρακλείᾳ πόλει. θύοντος οὖν τοῦ ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὕτη ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν τίμιον σταυρόν, ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα, χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα. καὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῇ παραινοῦντος θῦσαι, εἰσελθοῦσα ἐν τῷ ναῷ, δεξαμένη τὸ θεῖον, κατέβαλε τὸ τοῦ διὸς ἄγαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν. οἱ δὲ συνόντες ἕλληνες λίθους ῥίπτοντες κατ' αὐτῆς, οὐκ ἀφικνοῦντο αὐτῆς. κρεμᾶται οὖν ἐκτείνων καὶ ξέεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ βληθεῖσα, ἄσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολλάς, ἔνθα δι' ἀγγέλου δεξαμένη τροφήν, οὐδὲν κακὸν ἔπαθε. καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. εὗρον τὸν πίνακα καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ, ἀκριβῶς τοῦ δεσμωτηρίου ἠσφαλισμένου. καὶ οὕτως ἐμβάλλεται ἐν καμίνῳ πυρός. κατενεχθέντος δὲ ἄνωθεν δρόσου, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. ἐπὶ τούτοις ξυροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου. καὶ δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας. καὶ ὑποσωρευθέντων λίθων, ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ. ἔνθα ἐπιστασίᾳ ἀγγέλου λυθεῖσα τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιὴς γενομένη τὴν κεφαλήν, τὸν δεσμοφύλακα ἐξέπληξεν. ὃς παραυτὰ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. ἡ δὲ μάρτυς πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται. ὧν μίαν ἀψαμένην αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μὴ πληγὴν μηδὲ μώλωπα, ἀλλ' ἢ δῆγμα καὶ μόνον, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. καὶ κατετέθη ἐν ἡρακλείᾳ τῆς θρᾴκης:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν σεργίου τοῦ ὁμολογητοῦ. Στίχοι.

Θεοῦ τιμῶν σέργιος εἰκόνα φέρει,
Ὕβρεις, φυλάττων σῶον τὸ κατ' εἰκόνα.

Οὗτος ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο.

παρί-

παρίσταται οὖν τῷ διώκτῃ καὶ ἀθέῳ βασιλεῖ, διὰ τὰς ἁγίας καὶ ἱερὰς εἰκόνας προσκυνεῖν. καὶ σχοῖνος αὐτῷ δεσμεῖται περιαυχένιος. καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιάγεται. καὶ προπηλακισμοὺς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, καὶ τῶν προσόντων ὑπαρχόντων στερεῖται. καὶ φυλακῇ προσταλαιπωρεῖ. καὶ σύνοικον ἅμα γυναικὶ καὶ τέκνοις ὑπερορίζεται. καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοφρίας δημίων κατεμφυφᾶ, θλίψεσι προσπαλαίσας ποικίλαις. ὅθεν κληθεὶς πρὸς θεοῦ, ἀποληψόμενος ἅπασιν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων. Στίχοι.

Ὁ Παυσίκακος παῦσιν ἄρων τοῦ βίου.
Παῦσιν κακῶν ἄρατο τῶν ἐκ τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ μακάριος πατρίδα μὲν ἔσχε πόλιν Ἀπάμειαν. γεννήτορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ ἀγενῶν, καὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν χριστιανῶν πίστεως τροφίμους. ἔτι δὲ νέος ὤν, νηστείᾳ καὶ συντόνῳ δεήσει καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑποδύεται, καὶ τρέφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι. καὶ ἐπιτήδευμα τὸ τῆς ἰατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων. καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται, καὶ φυγάδας ἀποτελεῖ. ἀμβλώματα λύει. συγκεκυφότας ἀνορθοῖ. καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα. ὑπὸ δὲ τῆς ταῦτα δῆλα ποιούσης φήμης, τῷ προέδρῳ Κωνσταντινουπόλεως γνωσθείς. Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ μακάριος. τῇ Συνάδων ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτονηθεὶς πέμπεται. καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ, τοὺς νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει. καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ ὡς σεσηπότα μέλη τεμών, ἔξωθεν βάλλει, ὡς μή τινα βλάβην καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνεται. καὶ Μαυρικίῳ τῷ βασιλεῖ ἐντυχών, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάθους ἐλαφροῖ. καὶ τὸ ἐτήσιον τέλος ὅπερ ἐστὶ χρυσίου λίτρα μία τῇ πόλει αὐτοῦ μετὰ σφραγῖδος χρυσῆς, καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσεως τὸν βασιλέα πείθει δωρήσασθαι. ἐπανιὼν δὲ πρὸς τὰ Σύναδα, καὶ ἐν τῷ σόλιμι γενόμενος, ὕδωρ δι᾽ εὐχῆς μόνης ἀναβλύσαι πεποίηκε, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθούμενος. οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς σωτὴρ γενόμενος, μεταλλάττει τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ τῆς ἁγνείας. καταμαυροῦσα ἐπεπόθησας, τοῦτο ἐνθέως ἀοίδιμε. καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω, δι᾽ ἀθλήσεως ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὡραίαν στολήν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς πεποικιλμένην. ὑπερθεμένη καθυπέδυξας, τῆς ἀσεβείας τὴν κόσμησιν. πᾶσιν ἀθλοφόρε τοῖς πιστοῖς, ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτοκίον.

Ἰδοῦσα ἁγνή, πᾶσα φύσις ἡγεμόνων δοξολογοῦσιν. ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κυήσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἁγνείας νοητόν, κεκτημένη ἐραστὴν Χριστὸν νυμφίον. σεαυτὴν ἀθλοφόρε, ἐν καθαρότητι νοῦ. καὶ πόνοις, θείοις ἐκαλλώπισας. καὶ τούτῳ ἡρμόσθης διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Ἡ συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας. τῶν αἱμάτων ἡ ῥῆσις, τῆς ἀθείας δήμους, χειμάρρους σοφὲ ἀπεξήρανε. πέλαγος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα:~ Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα θεὸν ἀποτεκοῦσα. ὑπὲρ λόγον παρθένε, πυρκαϊὰς λογισμῶν. παθῶν τε, ἐξαίρουσα καύσωνα. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἁγνὴ θεοκυῆτορ:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδὴ θʹ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Ὑπεραρθεῖσα ἁπάσης, σαρκικῆς προσπαθείας. τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου σεμνή. ἄσαρκον βίον ἐπόθησας. διὸ σὺν τοῖς ἀΰλοις, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου, νοερῶς. καθορῶσα δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον:~

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σόν. οὗ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν. αἱ ἐπουράνιαι τάξεις. Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ. ἐστεφάνωσε μάρτυς, μονίμως ἐναθλήσασαν:~ Θεοτοκίον.

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη. τῶν θερμῶς σε αἰτούντων. ἡ μόνη, τῶν πιστῶν καταφυγή. σῶσον οἰκτείρησον δέσποινα. διατήρησον βλάβης. ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν, ἐπιβουλῆς. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε μεγαλύνοντας:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου. ἀφράστως σωματούμενον Θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τροπάριον τῆς ἑορτῆς. ἐκτενής. ἡ αʹ, ὥρα ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιδʹ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γʹ. καὶ τοῦ ἁγίου, γʹ. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου, ἦχος δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζήλῳ πυρπολούμενος, τῆς ἀσεβείας Ἰσίδωρε. ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον. θερμῶς τῆς ἀθλήσεως. καὶ βραβεῖον νίκης, μάρτυς ἀπηνέγκω. κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, θεοπνεύστοις ὡραϊζόμενος. χαρίτων δὲ τοῦ πνεύματος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες. τὸν ἀλάστορα τύραννον. νικηφόρος δεικνύμενος:~ Ὅμοιον.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι. στολὴν ἀφθαρσίας δέ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβεβλημένος. θάνατον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀπεκατέστης ζωὴν δρεψάμενος. τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον ἔνδοξε. ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος. τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφραινον:~ Ὅμοιον.

Ὄντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν μαρτύρων παλαίσματα. τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν. καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν. οἱ στερροὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας. σῶμα θνητὸν καὶ παθητόν, ἴσον ἡμῖν ὅμως περικείμενοι. πυρός τε κατετόλμησαν. καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν. ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ οἱ κανόνες. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δʹ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὕμνῳ προφρόνως.

ᾠδὴ αʹ. ἦχος πλ. δʹ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις μάρτυς Χριστοῦ. Ἰσίδωρε μάκαρ, νεανόθεν μοι φωτισμόν. παράσχου καὶ χάριν, ἀνυμνῆσαι. τὴν ἑορτήν σου τὴν σεβάσμιον:~

Ὁλόκληρον ἔχεις πρὸς τὸν Θεόν. Ἰσίδωρε μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχήν. πανάμωμον ἔσχες καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος:~

Νομίμως ῥυθμίσας σου τὴν ψυχήν. Ἰσίδωρε μάκαρ, ὥσπερ ἄσυλον θησαυρόν. τὴν πίστιν ἐκράτησας ἄτρεπτόν τε. τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε:~ Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Χριστόν. Κύριον ἀληθῆ Θεόν, καὶ ἀληθῶς. τὴν προσηγορίαν καταλλήλως. τῷ θείῳ τόκῳ ἁγνὴ περιφέρουσα:~

ᾠδὴ γʹ. Σὺ εἶ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς ἔνδοξε. μάρτυς Χριστοῦ. ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἠμαύρωσας:~

Ἔχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν ἔνδοξε. παρ' ἀσεβῶν. τὴν ὁμολογίαν, ἀβλαβῆ διετήρησας:~

Ἵλεον πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντὸς κελεῦσαι? τὴν ἐργάσαι. τοῖς εὐλαβῶς. τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, ἀθλοφόρε πανήγυριν:~ Θεοτοκίον.

Νεκρω-

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν
δέσποινα. καὶ τὴν ψυχὴν, ζώωσον παρ-
θένε. τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε :~

Ὁ εἱρμός. Εὐ εἶ τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον ἦχος, γ. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀγωνισάμενος κατὰ τοῦ ὄφεως. ἔστησας τρό-
παιον μάρτυς ἰσίδωρε. ἐκ τῆς αἰγύπτου
γὰρ φωστὴρ, αὐγάζων τὴν εὐσέβειαν. πᾶ-
σιν ἐξαμέτειλας τὰς κινήσεις ποιούμενος.
πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ παρθένου θεό-
παιδος. διὸ σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦ-
μα εὐῶδες γεγένησαι :~

ᾠδὴ δ΄. Σύ μου χριστὲ κύριε. σύ μου.

Ὅλον ἐν σοὶ, τὸν λόγον εἰσοικισάμενος. στρα-
τιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος. τυραννικὴν, ἤ-
σχυνας ὀφρύν. καὶ τροπαιοφόρος, ἐνταῦθα
μάκαρ γενόμενος. στεφανοῦσαι μαραντους,
ἐκεῖθεν ἐκομίσω. πανμακάριε μάρτυς ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας ἰσίδωρε. τοὺς ἐχθροὺς
σου, τούτοις κατελέαινας. τῷ φοβερῷ, ὅ-
πλῳ τοῦ σταυροῦ. περιπεφραγμένος, ἰσχὺν
τε περιζωσάμενος. καὶ τοὺς μισήσαντάς
σε, ἐξωλόθρευσας κράζων. τῇ δυνάμει σου
δόξα φιλάνθρωπε :~

Ἰχνηλατῶν, τὰ τοῦ δεσπότου παθήματα.
ἐμιμήσω. θάνατον ἑκούσιον, τὸν δι᾽ αὐτὸν,
θέλων ὑποστάς. ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε
μάρτυς ἠξίωσεν. ὁ κύριος τῆς δόξης. οὗ χερ-
σὶν ἐναπέθου. τὴν ψυχήν σου παμμά-
καρ ἰσίδωρε :~ Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον. ὅλος
ὅλῳ, παρθένε ἑνούμενος. ὁ πατρικοὺς
κόλπους μὴ λιπών. καὶ τὴν σὴν γαστέρα,
οἰκῆσαι καταδεξάμενος. ὁ πλούτῳ εὐ-
σπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας. καὶ
πλουτίσας τὸν κόσμον θεότητι :~

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἱερεῖον προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ
σῷ δεσπότῃ χριστῷ. καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ
τὸ αἷμα σου ῥάνας ἰσίδωρε. κοινωνὸς τοῦ πά-
θους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας, χρη-
ματίζεις ἀξίως συμμέτοχος :~

Δυναμούμενος σωτὴρ, τῇ παντοδυνάμῳ σου
σθένει κατέσβεσε. τὴν ἀχλὺν τῆς πλά-
νης, ὁ καλλίνικος μάρτυς ἰσίδωρος. ἐκτμη-
θεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδό-
τῃ. εὐκλεῶς ἐναπέθετο δέσποτα :~

Ὡραΐζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν
ἡ ἐκκλησία χριστοῦ. καὶ φαιδρύνεταί σου, ταῖς
τῶν ἄθλων ἐνστάσεσιν ἔνδοξε. πρὸς τὴν
ἁμαρτίαν, σὺ γὰρ στερρῶς μέχρις αἱμάτων.
ἀνθιστάμενος ὤφθης ἰσίδωρε :~ Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν τὴν φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπό-
τητος τῇ παραβάσει τὸ πρίν. καὶ δεινῶς
φθαρεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστη-
σας. τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν
ἀθανασίας. θεοῦ παναμώμε δέσποινα :~

ᾠδὴ ϛ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Ὁλόκληρον πρὸς θεὸν τὴν ἔφεσιν. κεκτημέ-
νος ἀθλοφόρε παμμάκαρ. τῶν ἀγαθῶν.
τὸ ἀκήρατον ὄντως. τῶν ἐπιγείων τὸν πό-
θον ἠμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν.
ἐκολλήθην ὀπίσω σου δέσποτα :~

Νυμφίος ὡς εὐπρεπὲς ἰσίδωρε. καλλοναῖς
μαρτυρικαῖς διαπρέπων. πρὸς οὐρανοὺς, ἀ-
νελήλυθας χαίρων. καλλοποιῷ λαμπη-
δόνι παρίστασθαι, δεόμενος διαπαντὸς.
ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὑπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος. προορῶν
τὴν διαιώνιον σοι δόξαν. καὶ τὴν τρυφὴν
τὴν ἀΐδιον ὄντως. μετὰ μαρτύρων ὡς μάρ-
τυς ἀήττητος, ἀπείληφας παναληθῶς.
στεφηφόρε παμμάκαρ ἰσίδωρε :~ Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ τοῦ δεσπότου σκήνωμα, ταῖς λαμπραῖς
τῆς παρθενίας ἀκτῖσι. φωτοειδῶς, ὡς πορ-
φύριον ἐκλάμψαν. τῆς ἀκανθώδους ἐν μέ-
σῳ συγχύσεως. σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς.
τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεσιν.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

**Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιδ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἰσι-
δώρου. Στίχοι.**

Ἔστεψεν ἰσίδωρον ἐλπὶς τῶν στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν ἐξ ἧς τὸ στέφος.
Τῇ δὲ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ ἰσίδωρος ἐλαύθη.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους δεκίου τοῦ βασιλέως.
ἕλκων τὸ γένος ἀπὸ ἀλεξανδρείας τῆς
πόλεως. στρατευόμενος δὲ, τὴν τοῦ ὀπίω-

μος τάξιν ἐπεῖχε. καταίρας δὲ ἐν χίῳ τῇ νήσῳ, μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων, ὧν ἐναυάρχει νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ ἰουλίου κεντηρίωνος. ὅτι φησὶ, σέβεται τὸν χριστὸν, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς, οὐ προσάγει σέβας. τοῦ δὲ ἁγίου ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν χριστόν. ὁ νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ καταιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτως στέφανον εἴληφεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος μαξίμου. στίχ.

Φωνῇ μεγίστῃ μάξιμος τὴν μέγαν,
φησὶ χριστὸν καὶ κατεστέφθη λίθοις.

Οὗτος ὁ μακάριος, παῤῥησίᾳ τὸν χριστὸν κηρύξας. καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεράποντος. στίχ.

Ὤφθης θεράπων οἷα θύτης τοῦ λόγου.
Ὤφθης θεράπων καὶ δι' αἵματος πάτερ.

Οὗτος ὁ ἅγιος πόθεν μὲν ἦν, καὶ πόθεν ὥρμητο, ἢ ἐκ τίνων ἔφυ, ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος, ἐνίκησεν ἀνδρῶν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ, συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἵλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ. ἐστὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος, αὐτὸν ἀναγράφουσαι. καὶ ὅτι ἐπίσκοπος κατὰ τὴν κυπρέων γέγονε νῆσον. καὶ ὅτι τῷ χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρειλήφαμεν. καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πρὸς τὴν κωνσταντίνου πόλιν. τῶν ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ κυπρέων νήσῳ ἐπιθέσθαι. αὐτοῦ τοῦ ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος. καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἑκάστοτε. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζʹ. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ηὐγὴν ἐλλαμπόμενος τρισμάκαρ. τῇ τοῦ πνεύματος αὐγῇ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας. ἐλλαμφθῆναι σὺν σοὶ ηὐδόκησον βοῶντας. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὤ τῶν καλλίστων σου ἀγώνων. δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων. καὶ τυράννους δεινοὺς κατῄσχυνας κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτ.
Ἰαμάτων δέσποινα παρθένε. τῶν παθημάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίῳ. συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος. εὐλογημένος δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥᾳδιουργίαις ᾤετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος. τῆς σῆς καρτερίας τὸ στεῤῥὸν καὶ ἄτονον. παμμάκαρ ἰσίδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν. ἀλλὰ σὺ θεόφρον τῷ θεῷ ἀνεβόας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἱλαρὸν σου τὸ πρόσωπον. τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο. ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφραγιασθεὶς προσήχθης θεῷ. ὦ ὡς πλαστουργῷ μελῳδικῶς ἀνεβόας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε :~

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο. τῆς ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως. ἀστράπτον ἰσίδωρε. μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος. θαυματοποιΐαις τε ποικίλαις ἐμπρέπον. δωρούμενον ἑκάστῳ, τὰς ἰάσεις ἐμφερόντως, καὶ σάλου ἐξαρπάζων, σαφῶς καὶ ἐκκινδύνων :~

Θεοτ.
Ῥητορευόντων γλῶσσαι σε, εὐφημῆσαι οὐ σθένουσιν. ὦ θεογεννῆτορ μαρία μ' θεόνυμφε. θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ὄντα πάντων κόρη ἁγνή. ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι. λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.
Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θʹ. Ἐξέστη ἐστὶ τοῦτο οὐρανός.

Ὁ πλοῦ-

Ὁ πλούτῳ, διὰ σπλαγχνίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας σταυρόν τε καὶ θάνατον. ὑπὲρ ὑμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός. τὸν δι' αὐτὸν σὺ θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς. αὐτοῦ τῆς βασιλείας, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ. συγκληρονόμον ἀπειργάσατο :~

Νομίμως σὺ τῶν αἱμάτων ἀπὸ τῆς γῆς. οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντων Ἰσίδωρε. ἐν νεραμοῖς, χλαῖναν σοὶ ἐφοίνιξαν εὐπρεπῶς. ἐξυφασμένην χάριτι, ἣν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ. παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανίοις. στεφανηφόρε μάρτυς ἔνδοξε :~

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἱκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε. ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν. τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι. μνήμην σου ἀξίως τὴν ἱεράν. ψυχῶν τε σωτηρίαν αἰτούμενος τρισμάκαρ. τῆς κληρουχίας καταξίωσον :~ Θκ.

Ἔρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτήν, σεπτάς με κόρη ἀξίωσον. ἐπιτυχεῖν, πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειράς. ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα. πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθεῖς. ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων βασιλέα. τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον :~

Ὁ εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιε΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ μεγάλου. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ὁσίου γ΄. στιχηρὰ ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν θεὸν ἀνατείνας κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν, κατέλιπες. καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθου. ὁλοτρόπως δι' ἀσκήσεως. ἐκκαθαιρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος. τὴν ἔνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα. καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφερον ὑποστάς. ὡς νικηφόρος ἀπείληφας, στέφος τὸ ἀμάραντον :~

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας. διασχόντι σώματος. τὸ παχὺ περικάλυμμα, καὶ προσπάθειαν. τῆς σαρκὸς ῥήξαντι. τῷ θεῷ κραθῆναι. ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενος, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικαῖς ἀμαρύγμασι. καὶ νεύσεσι, θεούμενος, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι. καὶ νῦν θεοφόρε, μακάριε γενόμενος Χριστῷ. ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὅμοιον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεὶς τῷ δεσπότῃ. καθαρῶς ὡμίλησας τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε. λογισμῷ κρείττονι. τῶν παθῶν κρατήσας. καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρεψάμενος. καὶ καταπατήσας Παχώμιε. καὶ νῦν ἐν διαιτώμενος, τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι. πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε Χριστῷ. ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Δόξα, ἦχος, δ΄.

Κεῖνόν σε ἡ ἔρημος ἐξηλώθησε πάτερ. ἅπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως καὶ τερπνόν. ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοδέξιος. καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει. ἀπολαβὼν τὴν κρείττονα ψῆφον. ἔκ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἔκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ θεῷ. αὐτὸν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ. καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας :~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Δόξα. ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Παχώμιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. ἀγγέλων συνόμιλε, ὁσίων συμμέτοχε καὶ δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ ἁγίου. ἦχος, πλ. α΄.

Ἀγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας πάτερ Παχώμιε. πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον. καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθείς, καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας. νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ. καὶ συγχορεύεις ταῖς οὐρανίαις σκηναῖς:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ψαλ αὐτά, καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀνάγνωσις, εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ϛ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταχωμίῳ τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

ᾨδὴ α΄. ἦχος, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότατα. σοὶ τὴν ᾠδὴν, προσφυῶς ἀναχρώομαι. ἀλλ' ἀμυδρῶς θεσπέσιε. τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, λαμπρυνον Παχώμιε πανμάριστε:~

Ἀπαθείας ἔρωτι θερμῶς, πάτερ κατεχόμενος. τὰς ὑλικὰς, τῶν παθῶν κατενάραξας, ἀφορμὰς Παχώμιε. καὶ κατέλαβες, δι' ἀγάπης πτερούμενος. πᾶσαν τὴν πηγαίαν ἔλλαμψιν παμμάκαρ τῆς θεότητος:~

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, ὁσίων τὰ τάγματα. τὸν ποιητὴν, ἐπιγνοὺς πάσης κτίσεως. ἐκ φρουρᾶς γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν. τούτου θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος:~ Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφυκας ἁγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως. τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ᾨδὴ γ΄. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Ὡς ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ ὅσιε. καὶ ῥανισθεὶς βαπτίσματι, τῷ ἁγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας. δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου:~

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθαρὸν σου ὅσιε. τῶν δυσμενῶν αἱ φάλαγγες, θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως. πειρασμούς σοι ποικίλους, ἐπεκτείναντο:~

Ἱερὰν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας. τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος. Χριστῷ τούτους προσάγων πανμακάριε:~ Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν ἀγγέλων πάναγνε. καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ εἱρμός. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος. κανὼν ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν δακρύων τοῖς ὄμβροις σου τὴν ψυχήν. καταρδεύσας πλουσίως, πάτερ σοφέ. πολύχουν ἐθέλησας ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν. καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὁσίων γενόμενος. ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας. ὅθεν ἀναλύσας ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως. πρώην Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. διατοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ὡς ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε. μοναστῶν συστήματος. δι' ὃ πρεσβείας γὰρ πάνσοφε, πάτερ κεχρημάτισαι. τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρων φροντιστήρια:~

Τοῦ πνεύματος, τοῦ ἁγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος. ἀστὴρ φαεινότατος, λάμπων τῇ χάριτι γέγονας. πᾶσιν οὓς ὡδήγησας. εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν:~

Ὁ βίος σου, θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε. κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γεγένηται. ὃν νῦν πολιτεύονται. οἱ σοῖς ἑπόμενοι πάτερ θείοις δόγμασιν:~

Νυττόμενος, τοῦ δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας. σαρκὸς τὴν ἐπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε. ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῦμα καθιέρωσας:~ Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον. θεοτόκε δέσποινα, πάντες οἱ πιστοὶ ἐπιστάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ᾨδὴ ε΄. Μεσίτης θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ἀγάπῃ θεοῦ, διδαχαῖς ὡμίλησας τοῦ πνεύματος. δι' ὧν φωτιζόμενος. ἀρετῆς ἀκρότητα κατείληφας. τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν:~

Ἱκέτην

Ἱκέτην τὸν σόν, ἀσκητὴν προσάγομέν σοι δέσποτα. δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμὸν τῆς χάριτος καὶ γνώσεως. καὶ τῇ σῇ πανταχίᾳ διαπαντὸς φυλάττεσθαι:~

Νεκρώσας τῷ νοΐ, ἐντολῶν τηρήσεσι Παχώμιε. τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ ἐγκρατείᾳ κατεμάρανας. καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, θεοφιλοῦς συστήματος:~ Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεὸν παρθένε ἁγνή. αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς δὲ ἐν ἁμαρτίαις ὑπερστάσεως. ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν εἰρηνικὴν δωρήσασθαι:~

ᾨδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀλεθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, πάτερ, μηχανήματα, τὴν τοῦ δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν. καὶ σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος:~

Συνεχῶς τῶν προσκαίρων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας ὅσιε. καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τῷ πνεύματι πάτερ, τὴν ἀθάνατον καὶ ἀδιάδοχον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν. καὶ τὸν ἄφραστον πλοῦτον ἀπείληφας:~ Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως παρθένε ἐκύησας. καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος. τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου τὰ σύμβολα:~

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαεινός, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι. τὴν ἔρημον δέ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι. σεαυτὸν ἐσταυρώσας, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος. καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Τῇ αὐτῇ μηνί, ιε'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Ταβεννησιώτου. Στίχ.

Ὁ Παχώμιος λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.
Σαρκὸς τμήξας πρὶν Παχώμιος πάχος,
Σχήματι καὶ πράγματι μιμεῖται νόας.
Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου τῆς Θηβαΐδος τῆς κάτω. κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως. εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας. μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἤκουε τοῦ νεωκόρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας, λέγοντος. ἄρατε τὸν τῶν θεῶν ἐχθρὸν τὸν ἐνταῦθα, καὶ ἀπελάσατε τοῦ δαιμονίου. ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ ὅσιος πιών, ἐξέμεσε. συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλόγοις. καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαΐδα. δέχεται δέ, τὸ εἰς Χριστὸν βάπτισμα. καὶ τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀποτρέχει. ἔνθα κατά τινα τόπον τῆς Ταβεννησίας, ἄνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, δι' ἧς ἀφυΐαν ἐδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνελευσομένων, ἐπήξατο μοναστήριον. τῷ χρόνῳ δὲ πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ ἡγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητὴς καὶ ζηλωτής. ἔν τε τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασι, αὐτῷ συνεξέλαμψεν. καὶ τοσοῦτον δι' ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν, νοερῶς καθορᾶν. καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνεστῶτα προβλέπειν. καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν μοναχῶν πλῆθος ὅπερ προσῆλθεν αὐτῷ, εὑρέθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων. κἀν τούτου δῆλον, ὅτι θεῖός τις ἦν ἀνήρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος. οὐ γὰρ τρυφῆς ἡγουμένης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες, προσίασιν ἀπαρνησάμενοι τῶν οἰκείων. ἀλλ' ἐγκρατείας καὶ τῶν κατ' ἄσκησιν πόνων. τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν ἀγγελικὴν διαγωγήν, ζηλοῦντες αὐτοῦ. τελειωθεὶς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ κατατίθεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης. Στίχ.

Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,

Μνή-

Μνήμην ἔχουσα ἐν θάνατον τὸ σὸν πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. Ἐξ ἀσεβῶν γεννητόρων φὺς καὶ ἀναδοθείς. δι' ὧν ἀσέβειαν, καὶ θεοσέβειαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπεδεύεται. πάσαις δὲ ταῖς κατὰ θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν μεγάλῃ συνόδῳ παραγενόμενος. καὶ μέχρι τέλους τοῖς πατράσι συγκαμών, καὶ συναγωνισάμενος. καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελών, καὶ ἀναθέματι παραπέμψας, αὖθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται. καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος. ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν. εὐκτηρίους οἴκους ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ δεσπότου. ὡς χοῦν ἡδυπάθειαν, τοῦ βίου κατεπάτησας. τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς. ἧς νῦν καὶ μετέσχηκας, χοροῖς ἀγγέλων συναυλιζόμενος:~

Καρδίαν κτησάμενος καθαρωτάτην. ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον. ἐντεῦθεν μακάριος ὡς ἡ ὑπόσχεσις. πάτερ ἐχρημάτισας ὑμνῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον:~

Ὀρθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος. μονάδα τρισάριθμον, τριάδα ὁμοούσιον. πάμμακαρ ἐκήρυξας. καὶ τὴν τοῦ λόγου φρικτὴν σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμνῶν, τὴν θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον:~

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγίαν σε καταμανθάνομεν. ὡς μόνην κυήσασαν Χριστὸν τὸν ἀναλλοίωτον. παρθένε ἀμόλυντε μῆτερ ἀνύμφευτε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου:~

ᾠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Τὰς τῶν ἀσκητῶν, σοφὰς ὑποτυπώσεις. πρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐμυήθης σοφέ. ἐκ θείου προστάγματος. ἃς ὑπὲρ νῦν ἐκτρεφόμενοι. οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι. κράζομεν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~

Ὡς ὑπὲρ ἀστραπή, μεγίστης φρυκτωρίας. ἡ πολιτεία διαλάμπουσα. τοῖς πᾶσιν ἀνέτειλε τῆς ἀσκήσεώς σου πάνσοφε. τοῖς εὐσεβῶς τῷ κτίσαντι. κράζουσιν εὐλογεῖτε. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον:~

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου. πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων ἐκήρυξε Παχώμιος ὁ ἔνδοξος. καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον. μίαν τὴν τῆς τριάδος φύσιν εἰδὼς καὶ θεότητα:~

Θεοτοκίον.

Ἥλιον σὲ φωτός, παρθένε θεομῆτορ. οἱ εὐσεβοῦντες ὀνομάζομεν. πρὸς γὰρ ἀπαύγασμα, ἑνωθὲν σαρκὸς παχύτητι. ὑπερφυῶς ἐγέννησας, πανάγνε ὃν ὑμνοῦμεν. πάντα τὰ ἔργα ὡς κύριον:~

Ὁ εἱρμός.

Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

ᾠδὴ θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς Παχώμιε. ὡς πιστὸς ὑπηρέτης θεῷ παρίστασαι καὶ κατατρυφῆσαι τῆς δόξης. ἀξιωθείς, τῆς ἀκαταλύτου. διὸ τὴν σεβάσμιον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν:~

Ἐπλέκη σοι στέφανος, ὡς νικητῇ Παχώμιε. δεξιᾷ ζωηφόρῳ καὶ παντοκράτορι. καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας σὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως. τῶν πταισμάτων πανάοιδιμε:~

Καρποὺς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε. τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν. ἀλλὰ νῦν πρεσβεύειν σωθῆναι, τοὺς φοιτητάς. Χριστὸν μὴ ἐλλίπῃς, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας. καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε:~

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας. τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα. τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσιν. καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, θεοτόκον καταγγέλλουσιν:~

Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος σαρ-

κωθείς

» κωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ
» ἐσκοτισμένα φωτίσαι. συναγαγεῖν, τὰ
» ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον θεο
» τόκον μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἵστωμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου, γ΄. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν, ὁ πρὶν πιθεὶς ὡς δεσπότης. ἐν νεφέλῃ κούφῃ νῦν, καταβὰς εἰς αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμψαντας. ἐκλεκτοὺς προεώρισε. τοὺς ἁρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας. μεθ' ὧν θεόδωρος, ὁ ἡγιασμένος πατὴρ ἡμῶν. ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος. ὁ φαεινοτάταις, ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ χριστοῦ. καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὅμοιον.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν. ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὡραΐζεται. καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου. κοσμουμένη διαδείκνυται. ἐν ᾗ διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος. θεόδωρος ὁ ὅσιος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος. ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπείνωσιν μιμούμενος χριστοῦ. καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὅμοιον.

Ἄσκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν. ἀποχὴν κακότητος. ἀρετῆς ὑπερβολὴν. ἐκ νεότητος. ὁ σοφὸς θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο. θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστὴς ἀγαπήσεως. καὶ πάντα τὰ ὁρώμενα, χαίρων ὑπερβὰς ὁ θαυμάσιος. διὰ πολιτείας. ὑψούμενος ὡμίλει τῷ θεῷ. καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει νῦν. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης. καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὑμνῳδίαις μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν πανήγυριν. τῶν θεϊκῶν, δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος. δωρεὰν παράσχου μοι. φωτοφόρον ἐκ θησαυρῶν ἀῤῥυόμενος. τῶν ἀδαπανήτων. χάριτος τῆς θείας πανάοιδιμε :~

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, πέρ τὸν ἁγνότατον. ὅλος ἁγνὸς, καὶ καθαρὸς γεγένησαι. τῷ πανάγνῳ λόγῳ δὲ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἁγνείας λαμπρότατον. σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε :~

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, πάτερ τὴν ἰσάγγελον. ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσεβῶς μετερχόμενος. τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας. σταυρὸν ἐπὶ ὤμων ἄρας σου θεόφρον πανάοιδιμε :~

ᾠδὴ γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ δεσπότῃ ὅσιε. τὴν σὴν ψυχὴν θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως. παθῶν ἀπηλλαγμένην προσήνεγκας :~

Θεῷ καθοσιούμενος, ὑπερέβης πάνσοφε. τῶν ὀρεκτῶν τὴν αἴσθησιν, καθαρῶς δὲ συμπροσωμίλησας. νοῒ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε :~

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων ἔνδοξε. τὸν ἐκ παρθένου λάμψαντα. θεὸν λόγον σὺ προσδεχόμενος. ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαστε :~

Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. ὡσεὶ κρίνον κύριε.

ᾠδὴ ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν. καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς. τῷ πνεῦμα γεγονὼς τῶν ἀγγέλων συμμέτοχος. τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος. τῆς τριάδος ἐδείχθης θεράπων μακάριε. ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη. καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι. θεοφόρε θεόδωρε. πρέ

πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~ καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ὁμόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος. τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, πάτερ θεόφρον Θεόδωρε. τούτου τὴν ἐγκράτειαν. καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος:~

Ὑμνοῦμέν σε, βασιλείας, καὶ θείας ἐλλάμψεως. ἀξίως γὰρ τέτυχας, ὡς γενόμενος ἐπιτήδειος. περὶ καθαρότητι. πρὸς μετοχὴν, τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος:~

Σκηνώματα, αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα. τὴν σὴν ἐποιήθησαν ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν. καὶ τὴν ἀκατάπαυστον. ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν ἀξιάγαστε:~ Θκ.

Ἐν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν. τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, θεογεννῆτορ παναμώμητε. δῆμος τῶν ὁσίων δὲ, ἐθαυμαστώθη ἀξίως θείᾳ χάριτι:~

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Δογμάτων θερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος διέλυσας. πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις σοφέ. τῆς τριάδος τῇ πίστει, περιφρουρῶν τὴν ποίμνην σου:~

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας θεόδωρε. πολιτείαν ἄμεμπτον, πεπολιτευμένος πανάοιδιμε. ἀσκητῶν ἡ τερπνότης, τῶν μοναστῶν τὸ καύχημα:~

Ῥοαῖς ἀσκηταῖς, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σου. καρποφόρον ἔδειξας. τῷ ἐξανατείλαντι δεσπότῃ Χριστῷ. ἐκ παρθένου ἁγίας, θεόδωρε πανόλβιε:~

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ λαμπρὸς καὶ θεάρεστος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον πάτερ λαμπρότητα. τὴν τῶν ἁγίων ἔδειξεν. ἐν σκηναῖς οὐρανίοις θεόδωρε:~

Νικητὴς τροπαιοῦχος θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι. τῷ παρακλήτῳ πνεύματι, συνεργῷ κεχρημένος θεόληπτε:~ Θκ.

Νεφέλη ἡ κούφη ὑπάρχουσα. ἧς ἐπικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παντοκράτωρ κύριος. καὶ φωστῆρας ὁσίους εἰργάσατο.

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοῖνιξ ἐξηνθήσας. καρποὺς ἀρετῶν, Χριστῷ προσήξας τε. διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀρίστης πάτερ ὅσιε. ὅθεν καὶ μακαρίζεσαι, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἰσοστάσιος:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου. Στίχ.

Δῶρον σε θεῖον θεόδωρε δεικνύει,
Ἐν ἁγίοις ἅγιος ἡγιασμένε.
Τῇ δὲ ἓξ καὶ δεκάτῃ θεόδωρος ἀφοίτα το γαίης.

Οὗτος ὁ μακάριος μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ ὅλος καθαρὸς γενόμενος, καὶ σκεῦος ἄχραντον καὶ ἡγιασμένον δειχθείς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσηγορίας καταξιοῦται. ὁμόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ Παχωμίῳ χρηματίσας. ὅθεν σκηνώματα αἰθιόπων κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαβὶδ καταποιήσας, καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας. μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἱδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει. πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γεωργίου, μητροπολίτου μιτυλίνης.

Ὃς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τὸν μοναστὴν ὑπέδυ βίον. ταπείνωσιν ἄκραν ἀσκήσας, καὶ πραότητα κατορθώσας. ὅθεν οἶκον ἑαυτὸν κατασκευάσας τῆς ἁγίας τριάδος, μητροπολίτης τῆς κατὰ μιτυλίνην ἐκκλησίας ἀναδείκνυται. ἐλεήμων ὑπὲρ τὸ μέτρον γενόμενος. δαψιλῶς τοῖς πεινῶσιν ἐπήρκεσεν. πάσης δὲ κακοδοξίας ἀντίμαχος, καὶ ὑπέρμαχος ὀρθοδοξίας γενόμενος. τὸν δρόμον καλῶς καὶ θεοφιλῶς τελέσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. πηγὴν θαυμάτων τὴν θείαν αὐτοῦ σορὸν, καὶ μετὰ θάνατον καταλείψας, τοῖς πόθῳ πρὸς αὐτὸν καταφεύγουσιν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα ἀναιρεθέντων μοναχῶν. καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου ἱεροσολύμων. καὶ τῆς ἁγίας εὐφημίας

πλυ-

πλησίον τοῦ νεωρίου λιμένος, εἰς τὴν ἁγίαν διώχμην. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀνθίμου τοῦ ἐπισκόπου. καὶ πρεσβυτέρων ις'. καὶ διακόνων ἐννέα. καὶ μοναζόντων ς'. καὶ παρθένων ζ'. ἀπὸ πατρίδος καρχάρ. καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων βαχθισοῦ ἰσαακίου καὶ συμεῶνος :~

Οὗτοι τὸν χριστὸν ὁμολογοῦντες, καὶ κηρύττοντες ἐν παρρησίᾳ. κατεσχέθησαν καὶ προσήχθησαν τῷ ἄρχοντι. διὸ ἀναγκάζονται, θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθέντες, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους. εἶτα πυρὶ παραδίδονται, μετὰ τῶν αὐτῶν φοιτητῶν. καὶ τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐκομίσαντο :~

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ιμωσῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ θεόπτης. θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι θεόδωρε. διὸ τὰ ὁρώμενα πάντα κατέλιπες. γνόφον ὑπεισδύνας δὲ ὁρᾶν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον :~

Ιὸν σὺ τοῦ ὄφεως τοῦ ψυχοφθόρου. παμμάκαρ θεόδωρε, μηδαμῶς προσηκάμενος. τὸ τούτου μνημόσυνον πάτερ ἀπώλεσας. μνήμην ἀκατάπαυστον θεοῦ. ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς κτησάμενος :~ Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν ἅγιον, τὸν ἐν ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἁγίως ἀπεκύησας. παρθένε πανάμωμε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν. ἄνθρωπον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν ἀσώματον :~

ᾠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Εὐφωτοειδής, φωτὶ τῷ φανωτάτῳ προσομιλήσας ἐναπέφηνας. παμμάκαρ θεόδωρε. τῇ ἑνώσει τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος. κράζων εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον :~

Μάρτυς γενόμενος, στερρὸς πρὸς ἁμαρτίαν. μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος. θεόφρον θεόδωρε. τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, σὴν κορυφὴν ἐκόσμησας. κράζων εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον :~ Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἡμῖν, ἐκ σοῦ θεογεννῆτορ, δικαιοσύνης φαιδρὸς ἥλιος. φωτίζων τὰ πέρατα, λαμπηδόσι τῆς θεότητος. σωματωθεὶς ὁ ὕψιστος. ὃν ὑπερυμνοῦμεν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς κύριον :~ Ὁ εἱρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι.

ᾠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ χριστὸς ὀπτάνεται. πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον, ὁρᾶται πρόσωπον. τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει. τῶν τῆς σκιᾶς, λυθέντων ἐσόπτρων. δωρεῶν ἐπώνυμε, τοῦ σωτῆρος καὶ θεοῦ ἡμῶν :~

Ὁ πόθος ὁ θεῖος σου, πεπλήρωται θεόδωρε. ὅτι φθάσας τὸ τέλος τῆς διασκήσεως. πόρρωθεν ἑώρας συντόμως, οὗ καὶ τυχὼν. ἐφέσεως ἔσχες. ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων ἡ εὐπρέπεια :~ Θεοτοκίον.

Νοήσας τὸ φθείρεσθαι παρακοῇ ὁ πρωτόπλαστος ἀδάμ. διὰ σοῦ θεομῆτορ ἀνακεκαίνισται. σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκοῦσα, χωρὶς φθορᾶς. τὸν ἄφθαρτον λόγον. φθορὰν ἐξωστράκισας. ἀφθαρσίαν δὲ ἐξιλώθησας :~ Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος υἱὸς θεὸς καὶ κύριος.

Ἐξαποστειλάριον. τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρονίκου καὶ ἰουνίας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρά, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθεΐας φθοράν. ὡς τοῦ λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος. καὶ φωστὴρ διαυγέστατος. τῆς οἰκουμένης θεομακάριστε. διό σε λόγοις θείοις δοξάζομεν. καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἑορτάζομεν. περιχαρῶς. αἴνεσιν προσάγοντες τῷ παντοκράτορι :~ Ὅμοιον.

Παῦλος ὁ θεῖος ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς. ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι. τὴν ὑμῶν γενναιότητα. πρὸ τούτου λέγων ἀποδεχθῆναι ὑμᾶς. θεοῦ τοῦ λόγου μαθηταῖς πάνσοφοι. καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς. μάκαρ τε ἀνδρόνικε θεοῦ θεράποντες :~ Ὅμοιον.

Πᾶσαν ἱερῷ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες

τὴν

τὴν γῆν. τὴν ἀχλὺν ἀπελάσατε, τὴν
τῆς ματαιότητος. καὶ πρὸς φῶς ὡδηγήσατε,
θεογνωσίας τοὺς ἐν ὑπάρχοντας. ἐν σκό-
τει πάλαι τῆς ἀθεότητος. θεῖοι ἀπόστολοι,
ὁδηγοὶ σωτήριοι καὶ πρεσβευταί. πάντων
τῶν πιστῶν ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε :~
ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύ-
σατε. καὶ τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ
τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ ἀνδρονίκῳ.
ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Αἶνον θεῷ προσάγει, ἐν τῇ παναγίᾳ μάκαρ
μνήμῃ σου ἡ σεπτὴ ἐκκλησία. τοὺς ἀγῶ-
νας σου πίστει δοξάζουσα :~
Ἰθύνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις
ἱδρώτατε. πρὸς θείων θελημάτων. ὑπο-
πλήρωσιν χαίρων ἀνδρόνικε :~
Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν
πονηρότατα. ἐκ θεοῦ θείαν χάριν. ἐκομί-
σω θεόφρον ἀνδρόνικε :~ Θεοτ.
Ὀμβρισόν μοι παρθένε, πάντων τῶν πται-
σμάτων ἀπολύτρωσιν. καὶ διόρθωσιν βίου.
τῇ ἐν σοὶ μεσιτείᾳ καὶ χάριτι :~
ᾠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σου ἀγωνίσμασιν. τὴν
ζωὴν κατηξίωσαι. τῶν ζώντων θεάσα-
σθαι. ἐπὶ γῆς σαρκοφόρον χριστὸν τὸν θεὸν
ἡμῶν. ἀνδρόνικε ἀπόστολε :~
Πυρίπνοος γέγονας θείου πυρός. καθαρᾷ δια-
νοίᾳ σου. τὴν θέρμην ἀπόστολε, περιφέ-
ρων καὶ φλέγων. τῆς πλάνης τὴν ἄκαν-
θαν. ἀνδρόνικε πανεύφημε :~
Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν
θαυμάτων ἐπέδραμε. τοῦ κόσμου τὰ πέ-
ρατα. μαθητὰ τοῦ κυρίου. πιστοῖς ἐκδιδάσκουσα.
χάριν τὴν σωτήριον :~ Θεοτ.
Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σου δέσποινα. καὶ
οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλὴν σου πανάμωμε.
τοῦ θεοῦ γὰρ τῶν ὅλων, χωρίον μόνη ἐχρη-
μάτισας :~
κάθισμα ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ θεῖος ἀνδρόνικος, φωτοειδὴς πεφυκώς.
καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτί. κυρίῳ
προσέρχεσθαι. ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀνα-
βλύζει ἰάσεις. πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σε-
πτῷ αὐτοῦ οἴκῳ. καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πι-
στοῖς τὸ μέγα ἔλεος :~
ᾠδὴ, δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὲ ὡς συστημὴν, ἀσπάζεται ὁ παῦλος. ἔνδον
τῇ πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους. ἀνακη-
ρύττων ἀνδρόνικε θεοῤῥῆμον. φωταγωγὲ
τῶν ἀνυμνούντων σε :~
Οἴκους γεγονὼς, τριάδος παναγίας. οἴκους
καὶ βωμοὺς, κατέστρεψας τῆς πλάνης. καὶ
ᾠκοδόμησας πανεύφημε ἐκκλησίας. εἰς σω-
τηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~
Ἴχνεσι θεοῦ, τὸ ὄνομα περιφέρων. τὰ τοῦ
δυνατοῦ ἁρπάσαι σκεύη μάκαρ. καὶ ἐκτε-
λέσαι τοῦ πυρὸς τοῦ ἁγίου. κατοικητήριον ἀν-
δρόνικε :~ Θεοτ.
Σὲ διὰ παντὸς, παρθένε θεοτόκε. πάντες οἱ πι-
στοὶ, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν. ὡς ἀσφαλῆ
καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν. καὶ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν :~
ᾠδὴ, ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὡς συγγενῆ σε παῦλος. καὶ περὶ αὐτοῦ μαθη-
τὴν χρηματίσαντα. σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶ-
μεν. πίστει συνελθόντες ἀνδρόνικε :~
Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας. καὶ ἱεροὺς ἀποστό-
λους τιμήσωμεν. ἰουνίαν ἐνθέως, καὶ τὸν
θεοφόρον ἀνδρόνικον :~
Ὡς ἐπισήμους ὄντας. ἐν ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ
μακάριος, παῦλος ἀνακηρύττει. ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ μακάριοι :~ Θεοτ.
Σὲ παναγία κόρη, τῶν προφητῶν ὁ χορὸς
προεχάραξεν. ἱεροῖς ἐν συμβόλοις ἔσε-
σθαι κυρίου λοχεύτειραν :~
ᾠδὴ, ϛ΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ οἶκός σου ἰάσεων πηγὰς, τοῖς πόθῳ προσ-
τρέχουσι, πηγάζει ἀπόστολε. ἀποπλύ-
νων ψυχικὰ ἀῤῥωστήματα :~
Φθαρεῖσαν ἀθεΐᾳ τὴν πληθὺν. ἐθνῶν ἀνε-
καίνισας. μονίμοις σου δόγμασι. τοῦ ἀφθάρ-
του ἰησοῦ φίλε γνήσιε :~
Ὡς ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν. ἀνδρόνικε
πάνσοφε. τὸ νοητὸν ἀκτιστον, καταγγέλ-
λων τοῖς πιστοῖς φῶς θεότητος :~ Θεοτ.

Αἱ θεῖαι

Αἱ θεῖαι τοῦ δεσπότου ἐντολαὶ σοί, πορεῖαι ἐγνώθησαν. τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος. καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς ἀπφρόγαμε. Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρονίκου καὶ ἰουνίας. Συν.

Ἔθνη διδάξας ἀπόστολε μυεία,
Πρὸς Χριστὸν ἦλθον, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.
Ἑβδόματη δεκάτη θάν' ἰουνίη ἀνδρόνικός τε.

Οὗτος ὁ τοῦ κυρίου ἀπόστολος, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ὡς ὑπόπτερός τις διαδραμών, πᾶσαν πλάνην ἐκ βάθρων ἀνέσπασεν, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συνεπομένην ἔχων, καὶ τὴν ὑπερθαύμαστον ἰουνίαν, τῷ κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. ὅθεν πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν ἑλκύσαντες. εἰδωλικοὺς μὲν οἴκους κατέστρεφον. ἐκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρέος ὡς ἄνθρωποι ὄντες τῇ φύσει ἀποτιννύουσιν. τούτων καὶ ὁ μέγας ἀπόστολος παῦλος, ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται. ἀσπάσασθε λέγων ἀνδρόνικον καὶ ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου. οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος σολόχωνος. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἡρακλείου. παυλίνου. καὶ βενεδίμου. καὶ ἡ ἀνάδειξις τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος. τῆς ἐν καμουλιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων. ἀλεξάνδρων δύο. διονυσίων δύο. ἀγαπίου. τιμολάου. ῥωμύλου, καὶ πλησίου.

Οὗτοι ὑπῆρχον, κατὰ τοὺς καιροὺς διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ὁ μὲν ἀγάπιος, ἀπὸ τῆς πόλεως γάζης. τιμόλαος δέ, ἐκ πόντου. οἱ δύο διονύσιοι, ἐκ τῆς πόλεως τῆς φοινίκης. καὶ ὁ ῥωμύλος, ὑποδιάκονος ἦν, τῆς ἐν διοσπόλει ἐκκλησίας. ὁ δὲ πλήσιος καὶ οἱ δύο ἀλέξανδροι, ἦσαν ἐξ αἰγύπτου. καὶ αὐτοὶ τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν συνδήσαντες φίλτρῳ, τὴν ἀσέβειαν ἐπαρρησιάζοντο. διαβληθέντες δὲ οὐρβανῷ τῷ τῆς καισαρέων πόλεως ἡγεμόνι προσηνέχθησαν. καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, εἰς ὀργὴν ἐκεῖνον ἐξεκαλέσαντο, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. καὶ οὕτως πρὸς κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας. ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων. ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων. ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων. πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων. ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ αὐτόπτα. διὰ τοῦτο σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ῥητορικὴν σοφὲ ἀδολεσχίαν, καταβαλών. ἁπλότητι δογμάτων. θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἴδει. ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι. Θτ.

Ὁ ἐν γαστρὶ τῆς παρθένου οἰκήσας. καὶ ἐν αὐτῇ τὸν ἀδὰμ ἀναπλάσας. εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριε.

ᾨδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Νεμομένην κακίαν σηπεδόνα. τῶν ἀνθρώπων ἀνδρόνικε καρδίας. ἅλατι θείῳ ἔστησας δογμάτων σου. καὶ τῷ κενωθέντι λόγῳ, σωζομένας παρέστησας τρισμάκαρ.

Ἱερεύς τε, θυσία τε καὶ θύτης. τῷ τυθέντι δι' οἶκτον ἐγνωρίσθης. καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες ἀνδρόνικε. στέφος ἀφθαρσίας καὶ δικαιοσύνης παρὰ τούτου δεδεγμένος.

Κῆρυξ θεῖος ἀπόστολος θεότητος. καθαιρέτης ξοάνων ἀπωλείας. καὶ πλουτιστὴς ἀπόρων ὤφθης ἔνδοξε. καὶ σιὼν τῆς ἄνω μέγιστος οἰκήτωρ. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θτ.

Ὡς δαβίδ χερσὶν ἄνθρακα φέρεις. δρόσον θεῖον πηγάζοντα παρθένε. τοῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι. φλέγοντα δὲ πάθη. τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα. καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς παρθένου. τῷ μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντι. κύριον ὑμνεῖτε, καὶ δοξολογεῖτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'.

ᾨδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς, ὀφθῇς κληρονόμος. τοὺς νενεκρωμένους τὸ πρίν, δαιμόνων ἐπηρείαις. ἀνεζώωσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ. ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε:~

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γενόμενος ἀμπέλου παμμακάριστε, κλῆμα εὐφορώτατον. οἶνον ἀφθαρσίας ἐναπέσταξας. καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὔφρανας πανεύφημε Ἀνδρόνικε:~

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν ὕλην. τῆς πολυθείας σαφῶς. καὶ φῶς θεογνωσίας καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου. πάντες μακαρίζομεν:~

Ἡ ἱερωτάτη σου μνήμη ἐφαπλουμένη. εἰς τὰ πέρατα σήμερον. φωτίζει τὰς καρδίας. τῶν ἐν ταύτῃ σε ἱερῶς ἀνυμνούντων. ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε:~

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι, ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα. καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν. καὶ ψυχῶν σωτηρίαν τοῖς εἰδόσι σε. ἀληθῆ θεοτόκον, ἄχραντε παρθένε πανάμωμε:~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ. ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου. εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν. ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιη΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Πέτρου. Διονυσίου. Ἀνδρέου. Παύλου. Χριστίνης. Ἡρακλείου. Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν ἁγίων γ΄. ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Αἴγλῃ φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου θεότητος. σκοτασμὸν παρεδράμετε. βασάνων καὶ ὤφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες. τὸ τῆς ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα ἀεί, φωταγωγοῦντες ἅγιοι μάρτυρες. διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν. προσκυνοῦντες τὰ λείψανα. καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος:~

Ὅμοιον.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδιμον. τοὺς γενναίους ἀδάμαντας. Χριστίναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει. νῦν μακαρίσωμεν πιστοί, ὑπὲρ Τριάδος στερρῶς ἀθλήσαντας. καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας. καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι:~

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν μακάριοι. τοῦ θεοῦ τὴν ἀσάλευτον. καὶ ὅρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους. πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρείᾳ θεομακάριστοι. ἐν τάξει μακαρίζεσθε. νῦν ἱκετεύοντες πάντοτε. τοῦ δωρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. ἦχος δ΄.

ᾎσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου.

Πίστεως ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀεί, τελοῦντας πανήγυριν. παθῶν ἀπολυτρώσασθε. καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἱστίῳ πτερούμενοι θεοφόροι. τῷ τοῦ σταυροῦ παναλκέως. ἀβρόχως τὸ πέλαγος. βασάνων διεπλεύσατε. ἐχθρὸν καταπατήσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις. καθυπομείναντες πληγάς. ἐν σώματι ἅγιοι. διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν:~

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον σε παρθένε τοῦ βασιλέως. ἐμφανθίσας τοῖς πιστοῖς. καθέδραν κυρίου. ἡ τοίμασε γεραίρομεν. καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾨδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στήσας, ἐπὶ πέτραν πίστεως. Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε. τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπης. τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Ὅλον, ὡς ἀστέρα λάμποντα. λάμψακος σε Πέτρε. τῇ οἰκουμένῃ προβάλλεται. ἐκμειοῦντα τῆς ἀθεΐας, τὴν ἑσπέραν θείᾳ χάριτι.

Νάσει, πρὸς θεὸν νευρούμενος. Πέτρε τεροχαντῆρσι. καὶ δεσμοῖς συνθλιβόμενος. ἀνενδότως ἅπαν τὸ σῶμα, στεφανίτης ἀναδέδειξαι:~

Θεοτοκίον.

Μόνη,

Μόνη, παρθενεύεις τίκτουσα. μόνη μνηστεύῃ, μεγίστου ὄντως διάκονος. ἐγνωρίσθης θεὸν τεκοῦσα, θεομῆτορ παρθένε :~

Ὁ εἱρμός.

Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Καὶ ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι καλλωπιζόμενοι. κυρίῳ παρίστασθε τῷ τοῦ παντὸς βασιλεῖ. καλλίνικοι μάρτυρες. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην. σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν. αἰτούμενοι δωρεῖν δι' ὑμῶν καὶ μέγα ἔλεος :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδ. δ'. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους οἰκτιρμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τῆς ἐκ τῆς ἀμελείας ἐγρηγόρσεσι θείαις. πᾶσαν ἐκοιμήσατε ἀθέων κακόνοιαν :~

Ὡς ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ λόγου λίθοι ὁ ἀνδρέας καὶ παῦλος, θανατωθέντες λίθοις. καὶ ὁ διονύσιος, ζωῆς ἠξιώθησαν :~

Τὸν πρὸ πρόσωπον λῆμμα τῆς ἀσεβείας. τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν, τοῦ χριστοῦ εὐωδίαν. πίστει εὐφημήσωμεν, τοὺς μάρτυρας σήμερον :~ Θκ.

Ὑπερύμνητε παρθένε θεοκυῆτορ. τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, τοὺς εἰς σοὶ πεποιθότας. πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων :~

ᾨδ. ε'. Τὸν φωτισμὸν σου κύριε.

Σημειωθέντες μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ. βασάνων σκότος καὶ νύκτα πονηρὰν ἀθέμιτον, θείκῳ πολυθείας ἀπροσκόπως διέβητε.

Ὁ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σοῦ. χριστίνα μάρτυς ἡ δίστῳ λόγῳ ἔρωτα θεοῦ. εἰς δεδεγμένοι ἐν ἄθλοις στερρότατα :~ Θκ.

Νύμφη χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιοῦ λυθέντες χρέους, υἱοὶ κατὰ χάριν ὤφθημεν πρὸς ἐπ' οὐρανοῦ. τοὺς ὑμνοῦντας σε φύλαττε.

ᾨδ. ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ὁ ἔνδοξος, ἀριστεύσας ἡρακλέος ἦρατο. μέγα κλέος. παραδείσου πολίτης γενόμενος. καὶ σὺ τοῖς χορείαις, ἑνωθεὶς ἀθλητῶν ἀγαλλόμενος :~

Ὑμνήσωμεν, σὺν παυλίνῳ τὸν θεῖον βενέδιμον. καὶ ἀνδρέαν. καὶ ἡράκλειον καὶ διονύσιον. πέτρον τε καὶ παῦλον, καὶ χριστίναν κυρίου τοὺς μάρτυρας :~ Θκ.

Ὡς ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας. θεοκυῆτορ. τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα. καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστέλλοντα :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιη'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων πέτρου. διονυσίου. χριστίνης παρθένου, ἀνδρέου, παύλου βενεδίμου, παυλίνου, καὶ ἡρακλείου,

Ὧν ὁ μὲν ἅγιος πέτρος, ἦν ἐκ λαμψάκου τῆς πόλεως. ἀχθεὶς δὲ δεκίῳ τῷ ἄρχοντι τῆς ἀοιδίμων πόλεως. καὶ θῦσαι προσαχθεὶς τῇ ἀφροδίτῃ, καὶ μὴ πεισθείς, ἀλλὰ τὸν χριστὸν θεὸν ὁμολογήσας, δεσμοῖς καὶ ξύλοις, καὶ τροχὰν τῷ πρὶν ὅλον τὸ σῶμα συντρίβεται, καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. παῦλος δὲ καὶ ἀνδρέας ἐκ μεσοποταμίας ὄντες, ἅμα τῷ ἄρχοντι δεκίῳ, ὑφ' ὃν ἐστρατεύοντο, τὰς ἀθήνας καταλαμβάνουσι. συλληφθέντων δὲ ἐν αὐταῖς διονυσίου καὶ χριστίνης, τὴν αὐτῶν πιστεύονται φυλακήν. τὴν δὲ ἁγίαν χριστίναν, παρθένον οὖσαν καὶ εὐπρεπῆ. καὶ γάμων ἔχουσαν ὥραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν. τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι, μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, καὶ πιστεύσαντες τῷ χριστῷ. ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ διονύσιος, ῥιφαῖσι τῶν λίθων κατεχώσθησαν. καὶ ἡ ἁγία χριστίνα ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν. τεκούσης. ἀλεξανδρείας. κλαυδίας. φαεινῆς. εὐφρασίας. ματρώνας. ἰουλίας. καὶ θεοδότης. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀμφιανοῦ καὶ ἐδεσίου τοῦ πολυκάρπου.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ μητρὸς ἀδελφοί. τῆς λυ-

δίας ὁρμώμενοι χώρας. κατὰ δὲ βυρηττὸν
γενόμενοι, ὑπὸ τοῦ μάρτυρος παμφίλου
παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν,
τῷ ἄρχοντι παρέστησαν οὐρβανῷ. ὧν ἀμ-
φιανὸς πρῶτον κηρύξας τὸν χριστὸν παῤῥη-
σίᾳ πληγαῖς κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται,
καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται.
καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ κα-
ταφλέγεται, καὶ ἀναρτηθεὶς ὥρας τὸ ὅλος
διωδηκὼς καὶ ἀπὸ τῶν λακτισμάτων διερ-
ῥωγώς, καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρ-
κας δαπανηθείς. ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς χριστὸν
ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδο-
ται, καὶ ἐν αὐτῷ τελευτᾷ. ὁ δὲ αἰδέσιος,
ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' αἴγυπτον τοῖς τοῦ
χαλκοῦ μετάλλοις ταλαιπωρούμενος. ἐ-
πειδὴ τὸν ἄρχοντα ἱεροκλέα τιμωρούμενον
ἀφειδῶς τοὺς χριστιανοὺς ἐθεάσατο, αὐτο-
χείρως αὐτὸν ἔτυψε. καὶ πολλαῖς βασάνοις
ἐκδίδοται καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ ῥιφεὶς, τὸν
τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν βαβυλῶνι παῖ-
δας. τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισήλθετε βοῶν-
τες μακάριοι. ὁ τῶν πατέρων:~

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς. οἱ ἀθληταὶ
τῆς δόξης ἀναχεθέντων τὸν ἀοίδιμον, θά-
νατον ὑπέστητε. τὰς ἀθανάτους λήξεις
σαφῶς ἀπολαβόντες:~ Θκ.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ. τοῦ θείου μάννα στά-
μνον. χρυσῆν λυχνίαν τε καὶ τράπεζαν.
τὸ ὄρος τὸ ἅγιον. τὴν θεοτόκον. πάντες πιστῶς
ὑμνολογοῦμεν:~

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος. ἀπεκ-
δύσει πηλίνου τοῦ σώματος. οἱ ἀθληταὶ ἱμά-
τιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες. εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

Ῥαντισμῷ θείου αἵματος μαρτύρων. καθαρ-
θέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον. ὑπὲρ χριστοῦ ἐκχέα-
τε. μελῳδοῦντες ἀπαύστως πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

Ὡραιότατοι βότρυες ὤφθητε. νοουμένης ἀμ-
πέλου μακάριοι. οἶνον ἡμῖν προχέοντες,
εὐσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν. εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον:~ Θκ.

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας. τὰς ἁπάν-
των δεήσεις δεχομένη. καὶ τῷ υἱῷ σου πά-
ναγνε, ἀναφέρεις εἰς λύτρον τῶν μελῳ-
δούντων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκατα-
βὰς ἐδρόσισας. καὶ ἐδίδαξας μέλπειν πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ
τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν:~

Ἱέρωσαν πόθῳ ἑαυτοὺς οἱ μάρτυρες οἱ γεν-
ναῖοι ἀγαλλόμενοι ἔδωκαν αἷμα τὰ προ-
θύμως, καὶ ὄλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον.
καὶ νῦν ταῖς τῶν μαρτύρων ἠρίθμηνται,
χοροστασίαις οἱ πανεύφημοι:~

Ὡράθητε ἀνθημονταί, μυρίζοντα ἀθληφό-
ροι τὴν ἀσέβειαν. θείας τε πόλεως πολῖ-
ται. λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι. φω-
στῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι. ὅθεν ἀξίως
μακαρίζεσθε:~

Σὺν πέτρῳ καὶ παύλῳ τοῖς σοφοῖς, ἡράκλειον
καὶ παυλῖνον καὶ βενέδιμον. ἅμα ἀνδρέαν
καὶ χριστίναν. καὶ τῷ διονυσίῳ τιμήσωμεν.
στεῤῥῶς ὑπὲρ χριστοῦ μαρτυρήσαντας. καὶ τὴν
ἀπάτην ἀφανίσαντας

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυ-
θέντα μεγαλώνυμοι. ὑπὲρ τοῦ πάντων
εὐεργέτου. σκηναὶ δὲ τῶν δικαίων τὰ πνεύμα-
τα. μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητε.
τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε:~ Θκ.

Φωνήν σοι πιστοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν
τοῦ ἀγγέλου θεονύμφευτε. χαῖρε βοήθεια
ἡμῶν. μαρτύρων ἀποστόλων κραταίωμα.
καὶ πάντων προφητῶν περιήχημα. θεο-
γεννῆτορ παναμώμητε:~ Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

ἐξαπο

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τῶν ἁγίων. ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεία, τετρακτὺς ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς καθὼς στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ. ὧν τῇ ἑδραιότητι σοφία οἶκον ὑψοῖ. τῶν δογμάτων τὰ θαύματα, προτίθησι πᾶσιν. οἶνον τὸν ἀειφέρσιμον, κιρνᾷ κρατῆρι σεπτῷ. μένει, τὴν φύσιν, καὶ τὴν χάριν. τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην. τῶν ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ. Ὅμοιον.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ ἱερομάρτυρες θεῖοι. κόσμον φρουρήσατε. μέγιστε Πατρίκιε σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ. ἱερώτατε Μένανδρε. πολύαθλε μάκαρ. στῖφος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων νόων. θείαν, ὡς τελοῦντες χορείαν. καὶ θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ. συντηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς. Ὅμοιον.

Ὄντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν. ἐπὶ θαλασσῶν τὸν ἀφράστως θεμελιώσαντα γῆν. καὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῇ, προετοιμάσαντα. σοῦ τοῖς θείοις προσρήμασι. διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον τὸ ὑπὲρ θαύμασιν. ὑπὲρ, παροχαῖς νῦν ἐνθέοις. δίδου καὶ ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις. ἰαμάτων ἄνωθεν τὰ νάματα. Δόξα καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς. προσόμοιον. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν ἀθλοφόροις αἴνων ᾄδω. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλάγιος δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ἣν αὐτοδαπάναις κεκοσμημένην χάρισιν, ἱερωσύνης στολήν. καὶ ταῖς βαφαῖς αὖθις, μαρτυρικοῦ αἵματος, ὡραϊσθεῖσαν ἔνδοξοι. περιθέμενοι πάντες, τῆς ἀσεβείας ἐδείχθητε. πρόμαχοι στερροὶ καὶ τῆς πίστεως.

Ἀγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, πρὸς τὴν ἐμφανῶ δεξιᾷ. τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι. τῶν ἀγώνων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε. προσφυῶς ἡρμοσμένον. χορὸν μαρτύρων τετράριθμον. ᾄσμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς ἐκκλησίας προεστὼς Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθός. ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχήν σου τέθεικας. σὺν Ἀκακίῳ Μένανδρον. πολύαθλόν τε τὸν θεῖον. σοφοὺς πλουτήσας συλλήπτορας. ᾆσμα τῷ θεῷ ἀναπέμπων ἀεί. Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι θείων προφητῶν ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν. τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, σάρκα προσλαβόμενον. οἱ θεήγοροι μάρτυρες. ἐξ ἀχράντου παρθένου, ἣν θεοτόκον δοξάζοντες. ᾄσμασιν ἀεὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Τοὺς παραθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ μαρτυρίου. καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον δρόμον. μακαρίσωμεν πιστοί. ὡς νικηφόρους μάρτυρας. καὶ στεφανίτας θείους. καὶ ἱεράρχας θεόφρονας.

Ὁ θεήγορος πυρωθείς, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας. κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης. ῥητορείων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα. καὶ συνετίζων πάντας, πρὸς θείαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Κεχρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς ἀσεβείας. ὁ Πατρίκιος δῆμον ἡγεμόνα. εἰσεπήδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα. καὶ διασπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τοῦ θεοῦ, τὸν λόγον ὦ θεοτόκε. ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. ὃν οἱ μάρτυρες θεοῦ, ἀνδρείως ὡμολόγησαν. ὡς στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενόμενοι.

Ὁ εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

ᾠδὴ δ΄. ἦχος δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκάκιον τὸν σοφόν. καὶ πολύαθλον πίστει τὸν ἱερόν. τιμήσωμεν ᾄσμασι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον. ἱερεῖς γὰρ ὑπῆρχον, θεοῦ παντοκράτορος. γενόμενοι πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν. ὅθεν καὶ ἀγγέλοις, συναγάλλονται πίστει. καὶ τούτοις συνήφθησαν.

σαν. οἳ ἐκ πόθου βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ'. Σύ μου χε̄ κε̄.

Ρώμην Χριστοῦ, περιεβάλου Πατρίκιε. ἰσχύος γάρ, τούτου ἐχρημάτισας. καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἴχνεσι σαφῶς. κατηκολούθησας, διὰ βασάνων προσήνεξαι. τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ἱερουργός, θεῖος ἐδείχθης ἀκάκιε. θείας ἀγάπης πάτερ ἐμφορούμενος. καὶ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς ἀληθής. ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατεπάτησας. διὸ καὶ γεγηθότι, συνειδότι κραυγάζεις. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ἐπὶ σοὶ Χριστέ, τῶν σῶν μαρτύρων ὁ μέγανδρος. συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς λάμπει νῦν ταῖς σαῖς. καὶ φωτοχυσίαις, ὡραίαις ἀγλαϊζόμενος. κἀκεῖ σοι τῷ δεσπότῃ γεγηθὼς ἀνακράζει. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~ Θκ.

Ὅπλον Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν παναμώμητον. κεκτημένοι. πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχανὰς μάρτυρες σοφοί. καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν. καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως. τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια. ἑαυτοὺς τυθέντες. ὥσπερ ἀμνοὶ τοῖς τοῦ δεσπότου. πειθαρχοῦντες ἐν θείοις προστάγμασιν :~

Ἐναθλοῦντες νομίμως, μάρτυρες πανεύφημοι ἐστεφανώθητε. καρτερήσαντες γάρ, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας. τῶν παρανόμων, ἐν οὐρανοῖς κατατρυφῆσαι. τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἠξιώθητε :~

Νοερῶς σὺν ἀγγέλοις, νῦν ἐνδιαιτώμενος μάκαρ Πατρίκιε. τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου μέμνησο. πρὸς τὸν σὸν δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων. ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφημε. Θκ.

Ἀληθῆ θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε μάρτυρες ἔνδοξοι. τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, θεὸν λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου. ἀνθιστάμενοι κόρη πανύμνητε :~

ᾨδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικόν. ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα μαρτύρων. ἱεραρχῶν ἀξίως. εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον. ὁ λαὸς ὁ εὐσεβής, νῦν συστησάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν :~

Λύουσι σωματικῶν, ἀλγηδόνας ἀθληταὶ νοσημάτων. ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων αὐτομάτοις ἐκβλύσεσιν. καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν. θείαις ἐντεύξεσι. τοὺς ἐν πίστει. προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν :~

Ὄρθρον μοι τὸν νοητόν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένῳ. τοῦ μοχθηρῶς ἐνταῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι. προσευχαῖς μάκαρ ταῖς σαῖς. νῦν ἐξανάστησον, ἱκετεύων τὸν λυτρωτὴν Χριστὲ Πατρίκιε :~ Θκ.

Φώτισόν μου τὴν ψυχήν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης. τῆς τοῦ πατρὸς παρθένε. θεοτόκε πανύμνητε. τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταί. χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων. τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο :~ Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει. καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρα μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ. καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι :~

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε. ἡ ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου ἀγαλλομένη κράζει σοι. διὰ σοῦ ἅπας κόσμος ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, κρατύνεται καὶ περισκέπεται. ἐξ αἱρέσεως πάσης ἀλώβητος, ὡς ἀήττητος :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιθ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀκακίου. Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου. Στίχ.

Ἔφερε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος,
Ὑπὲρ κλέος πᾶν γνησίων πατρικίων.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ ταμε Πατρίκιον ξίφος ὀξύ.

Ὧν ὁ μὲν Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθείς, παρέστη ἰουλίῳ τῷ ἐπάρχῳ. καὶ τούτου πάθη αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων περιβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς παρόμοια τῶν θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ᾽ ὀργεσία τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ ἅγιος μάρτυς ἀντέφησεν. ἐπ᾽ ὀργεσία μέν, τὰ θερμὰ ἀναδέδοσθαι. τῇ δὲ δυνάμει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. ταξάντος δύο τόπους. τὸν μὲν ἀγαθῶν ἔμπλεον, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. τὸν δέ, σκότους καὶ πυρός, ἔνθα κατακλεισθήσονται οἱ ἁμαρτωλοί, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἀνέθηκεν ὁ θεός, καὶ τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνέμιξε. καὶ ἔστι μὲν ὑπὲρ ἄνω τοῦ στερεώματος, πῦρ καὶ ὕδωρ. ἔστι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς. ἐξ οὗ ἀναδιδόασιν αἱ πηγαί. αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρί, θερμόν. αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι, ψυχρόν. καὶ ὅτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ, κολαστήριόν ἐστι ψυχῶν ἀσεβῶν. τὸ δὲ κατωτάτω ὕδωρ, εἰς κρύσταλλον πεπηγός, τάρταρος ὀνομάζεται. ἔνθα οἱ θεοὶ τῶν ἑλλήνων, ἔλαχον κατοικεῖν. καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπών. προστάξαντος τοῦ ἄρχοντος, μέσον τῶν ἀναδιδομένων ἐβλήθη θερμῶν. τῶν δὲ τοὺς βάλλοντας μᾶλλον, ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ ἅγιος ἀβλαβής. καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δεξάμενος, μετὰ ἀκακίου μενάνδρου καὶ πολυαίνου, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οἱ ἔνδοξοι μάρτυρες, ἱερωσύνης κεκοσμημένοι στολήν. τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι. ἐν θεοπτίᾳ χορεύοντες ἔψαλλον. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων δεινότητας, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγαζόμενος. ἐξεφαύλισας μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς. οἷς οὐκ ἐφλέχθης κραυγάζων Πατρίκιε. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θκ.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, διὰ Δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόρρησις. λιτανεύει γὰρ πόθῳ. τε ρας μαρτύρων τῷ σῷ προσώπῳ ἁγνή. τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους μάρτυρας, ἱεράρχας θεόφρονας. δεῦτε γεγηθότες οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν. Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχύν. τὰς τῶν δυσμενῶν. μὴ δεδοικέναι βασάνους. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι. λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσθω Μένανδρος. εὐφημείσθω Ἀκάκιος. καὶ σὺν Πολυαίνῳ ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος. χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα λόγον πατρός. ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὑμνείτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι. αὐτὸν ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες ἔνδοξοι, τῶν δαιμόνων. τὰς φάλαγγας. καὶ τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς μὴ πτήξαντες. στεφάνους ἐδέξασθε παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι. ὧνπερ νικηφόροι ἀθληταὶ μελῳδοῦντες. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Τρισοφαῆ θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν. αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως. γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε λόγον πατρός, καὶ συμβασίλειον ὁμοούσιον πνεῦμα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ὁ εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τοὺς ἀθλητάς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τύραννοι. καὶ τὰς ψυχάς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς. ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ. δι᾽ ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνεις. ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσι.

Ἰδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν. τὴν πηγὴν ἱεράρχαι καὶ μάρτυρες. ἐν οὐρανοῖς, πάσας οἰκείας τὰς ἐν τῇ γῇ. καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπήν. τῆς θείας βασιλείας, τρυφῆς ἀξιωθέντες.

τῆς

τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος:~

Λιμνάσατε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν. καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε. καὶ νῦν φαιδρῶς, τὴν διαιωνίζουσαν ἀθληταί. ἀνάψυξιν εἰλήφατε, τῶν ἐπουρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς. ἐν αἷς στεφανηφόροι, χορεύοντες ἀπαύστως. ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε:~ Θεοτοκίον.

Ὡς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν. τοὺς πιστοὺς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν. ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε παρθένε τεχθεὶς θεός. ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς. δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν. τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο:~

Ὁ εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. τὸ περὶ τῆς ἑορτῆς. ἐκτενή. καὶ ἡ αʹ ὥρα ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κʹ. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θαλλελαίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γʹ. καὶ τοῦ ἁγίου γʹ. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε. ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας. νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, ῥείθροις ἀπελαύνεις. πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις τῇ θείᾳ χάριτι. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν. καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα:~ Ὅμοιον.

Θάλλον σε κατὰ καρπόν, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε. ἐλαίῳ τῶν πόνων σου. καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, θαυματουργημάτων. ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν δοξάζοντες. μεγάλως τε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλήσαντα. καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα:~ Ὅμοιον.

Ηελάγριτούμενος, καὶ ταῖς ῥαβδίσιν εἰλούμενος. καὶ ἀπόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος. τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος. ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ. πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον. Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν ἀσωμάτων ὁμότιμε. ἀθλοφόρων συνόμιλε. πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σωτηρίας:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. καὶ τῆς ἑορτῆς. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δʹ. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Θαλλέλαιον ἀφυμνεῖν θέμις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. ἦχος δʹ. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τοῦ παντουργοῦ πνεύματος. καταλαμπόμενος ἀεί. τοὺς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελοῦντας πανήγυριν φώτισον. τοῦ μεγαλύνειν σε πιστῶς μάρτυς Θαλλέλαιε:~

Ὀχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ. καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ παμοικτίρμονος θεοῦ. γενναιοφρόνως Θαλλέλαιε. πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας. καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος:~

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων. ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος. θεογνωσίαν ἀληθῆ. καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας. εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν. ἀποσεισάμενος σαφῶς μάρτυς Θαλλέλαιε:~ Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα. ἡ τῶν ἀγγέλων χαρμονή. χριστιανῶν τὸ διάσωσμα. ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα. γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα πιστούς, σῶζε τοὺς δούλους σου:~

Ὠδὴ γʹ. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια παμμάκαρ. καὶ μετὰ τῆς ἀθλήσεως. τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς σε κολάζειν προθεμένου. αἱ τούτου χεῖρες ὤφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι:~

Ἀποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν δεσπότην. τὸν νίκην σοι παρέχοντα. οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς, ἀθλητὰ ὁμολογίας. ἀλλ᾽ ἀκλινὴς διέμεινας. ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει. Ἀλέξανδρον ἐζώγρησας. καὶ τὸν ἄγγελον ἀθλητά.

ταί. καὶ θεῷ τῷ εὐεργέτῃ. τὴν εὔκλεεῖς παρέστησας. θαλλέλαιε μάρτυρας :~ Δο.

Λάμψον μοι φῶς παρθένε μετανοίας. ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἁμαρτίας φρενοβλαβῶς. καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων, ὅπως σε δοξάζω τὴν ἀνύμνωμε :~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροτὴν καὶ κτίζων πνεῦμα. στερέωσόν με κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς. καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν :~

Κανὼν ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος. τῆς ἀθείας σκοτασμὸν ἀπεκρούσω. καὶ πρὸς ποινὰς καὶ θάνατον ἐχώρησας. ὅθεν διανύσας σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας. μέγιστον ἀντέλαβες, κληρουχίαν καὶ δόξαν. τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθληταὶ παρεχομένην θαλλέλαιε ἔνδοξε :~

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε ὁ θεός.

Ἐν θαλάσσῃ ἀπορριφεὶς. διωχθεὶς θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης. ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας. τῷ βυθῷ θαλλέλαιε. τῶν ἱδρώτων αἱμάτων σου μάρτυς σοφέ :~

Λαμπροφόρους ταῖς θεϊκαῖς. μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίαις. ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι. διελέγχων ἔνδοξε. τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου φανῶς :~

Ἁγιώτατον ναὸν. τῆς φωτοειδοῦς δόξης γεγονότα μάκαρ ἐγνωκότες. ναούς τε καὶ ξόανα τῶν πονηρῶν δαιμόνων συνέτριψαν τα :~ Δο.

Ἱεροὶ προφῆται. τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προαναπεφώνησαν. ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον. πύλην τε καλοῦντες σε. δι' ἧς κύριος μόνος ἀγνὴ διώδευσεν :~

Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι κύριε.

Οἱ πόνοι σου μακάριε. εὐώδεις ὡς θυμίαμα. τῷ εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν. τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν. βασιλείαν ἅγιε καὶ ζωὴν κεκληρωσαι. μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν :~

Ναμάτων θείων ἔμπλεος, ὑπάρχων τῶν τοῦ πνεύματος. ψυχὰς ἐξώρησας φλεχθείσας φλογμῷ τῆς ἀσεβείας. καὶ πρὸς ὕδωρ ἔνδοξε τὸ τῆς ἀναπαύσεως. καθωδήγησας σαφῶς :~

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος. ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, μάρτυς θαλλέλαιε πεφύτευσαι. ἐλαίῳ εὐσεβείας, τῶν πιστῶν ἱλαρύνουσα. τὰς καρδίας πάνσοφε. καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί :~ Δο.

Υἱοὺς φωτὸς ἀπέδειξας. τοὺς σκοτισθέντας πάθεσι. πατέρα ἀπαύγασμα κυήσασα. Χριστὸν τὸν φωτοδότην. τὴν παναγία δέσποινα. διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν :~

Ὠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα. εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἁμαρτημάτων. ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθέ. προφθάσας διάσωσόν με ὡς τὸν προφήτην καὶ σῶσόν με :~

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω. συνεργοὺς θαλλέλαιε, ἁγίους ἔχων ἀγγέλους. ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου σοφέ. δι' ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες :~

Ἡ φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα. τοῦ λόγου σε μάρτυρα. ὁρμὴν τὴν ἄλογον φαίνει καὶ τιμᾷ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου ἀγωνιζόμενον ἔνδοξε :~

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων. ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως. καταβάλλεται μάστιγι θεϊκῇ. θαλλέλαιε, καὶ φέγγος θεογνωσίας εἰσδέχεται :~ Δο.

Ἔλυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἁμαρτίας. τεκοῦσα τὸν κύριον. τὸν λύσαντα τὰ τοῦ ᾅδου θεοῦ, βασίλισσα ἁγνή. καὶ πάντας συνδεσμοῦντα. πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν :~ Ὁ εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῶν μαρτύρων συνάθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης. στρατιώτης ἄριστος, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας. ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας. διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ θαλλέλαιε :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος θαλλελαίου. Στίχ.

Κάρᾳ βοτάνῃ τμηθεῖσα τῷ θαλλελαίῳ,
θεραπείαν πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.
Εἰκοστῇ θαλλέλαιος ἑὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως. ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου. πατρὸς μὲν Βερουκίου, καὶ μητρὸς Ῥωμυλίας. ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς ἰατρικῆς τέχνης. συνελήφθη δὲ ἐν Ἀναζάρβῳ, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ ἄρχοντι. ὃς μὴ πειθόμενον αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ σχοινίοις κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν, ἐκ τῆς θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, ξύλον ἀντὶ τοῦ ἁγίου τρυπήσαντες ἀπῃώρησαν. τύπτονται οὖν ὡς κατὰ τοῦ ἄρχοντος παίξαντες. εἶτα ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς φορῶν ἐσθῆτα λευκήν. μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται, καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείνας, ἐν ἐδέσῃ τῆς Αἰγέων πόλεως, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Εὐλογητὸς ὁ θεός.

Ἑστὼς μέσον τῆς φλογὸς τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ παῖδες. τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους ἔνδοξε. δεχόμενος σαφῶς. καὶ τὸν Σωτῆρα πάντων θεὸν δοξολογῶν:~

Θαυματουργίας τοὺς πιστούς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι. τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φάλαγγας. καὶ λύων πειρασμῶν. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις μαρτύρων καλλονή:~ Θκ.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν θεοχαρίτωτε κόρη. σὲ δυσωποῦμεν σαφῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς. πειρασμῶν αἰωνίων καὶ πάσης ἀπειλῆς:~

ᾠδὴ η'. Ἐν φλογὶ πυρὸς παριστάνται.

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν. καὶ βουλὴν καὶ ἰσχὺν ἔνδοξε. τριάδος θείας καταγγέλλων ἀσεβῶς, πολύθεον ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν. καὶ πόνους ὑπομείνας πολλούς. μεγάλως ἐδοξάσθης:~

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον. τῷ τυθέντι ἀμνῷ ἅγιον σὺ προσηνέχθης. τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ. καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν τὸν ἐν πρὶν ἐν παραδείσῳ. παρακοῆς θανάτῳ Ἀδὰμ καὶ Εὔαν ἀνελόντα:~

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τῶν πιστῶν ἀθληταί. ὅσιοι ἀγγέλων δῆμοι. ἀποστόλων προφητῶν. μεθ' ὧν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις. μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρεσβεύων ἀθλοφόρε:~ Θκ.

Ἱλασμὸν τῶν ἐπταισμένων μοι πανάγια ἁγνὴ αἴτησαι. καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν. δεινῶς χειμαζομένῳ. ἵνα σε μακαρίζω, ἵνα πιστῶς κηρύττω. τὴν σὴν βεβαίαν προστασίαν:~

ᾠδὴ θ'. Παρθενομάρτυς πολύαθλος.

Ὡς καθαιρέτην τῆς πλάνης σε. ὡς θεῖον ναὸν τοῦ θείου πνεύματος. σήμερον ἀνευφημοῦμεν σοφέ. τοὺς μακαρίους σου πόνους. τὰ τίμια στίγματα. καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι:~

Ἡ γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα ἐδέξατο τὸ τίμιον θαλλέλαιε. καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων. ἐν ᾗ προστρέχοντες πιστοί. τῶν δεινῶν λυτροῦνται. χριστὸν μεγαλύνοντες καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν:~ Θκ.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι παρθένε. καὶ θρόνος τοῦ παντάνακτος ἄχραντε. ἐν ᾧ καθίσας τοῦ παλαιοῦ πτώματος ἤγειρεν ἡμᾶς. καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θείᾳ ἐτίμησε. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας:~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κα'. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων θεοστέπτων βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἑσπέρας στιχολογοῦμεν τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἁγίων γ'. εἴπερ τύχῃ ἐντὸς τῆς πεντηκοστῆς. εἰ δὲ τύχει ἐκτὸς τῆς πεντηκοστῆς, ψάλλομεν μόνον τῶν ἁγίων, τὰ παρόντα γ'. προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας.

δωκας. τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον. δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβείᾳ. καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. μεθ' οὗ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν. ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ Ὅμοιον.

Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι. σολομῶντος τὴν φρόνησιν. δαβὶδ τὴν πραότητα. καὶ τῶν ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν. ὡς βασιλέων βασιλεῦ, κυριευόντων ἁπάντων κύριε. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν. ἰησοῦ παντοδύναμε. ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ Ὅμοιον.

Ἡρώως καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα ἀείμνηστε. βασιλεῦ ἑκουσίως χριστῷ. αὐτὸν ἐπιγνοὺς θεόν. καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην. νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον. ἀνθ' ὧν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατάθυμον. ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα τῶν ἁγίων. ἦχος, β'. Βυζαντίου.

Ἠλυσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφὼς παρὰ θεοῦ, ἄναξ κράτιστε κωνσταντῖνε μέγιστε. καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας, καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ παναγίου πνεύματος. ὑπὸ σιλβέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος. ἐν βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος. τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα, προσοικοδομήσας τῷ κτίστῃ σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ χριστῷ τῷ θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου. ὡς παρρησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἴσοδος τὸ φῶς ἱλαρόν. προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰ τύχῃ ἐν ταῖς προρρηθείσαις β'. ἑορταῖς δηλονότι τῇ ἀναλήψει καὶ τῇ πεντηκοστῇ, πρῶτον τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῶν ἁγίων. Βασιλειῶν γ'. τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔστη σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου, ἐνώπιον παντὸς ἰσραήλ. καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεὸς ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου. πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς μου, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ. τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. οὗ εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεώς μου τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς:~

Προφητείας ἡσαΐου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με. ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει. οὕτως ἀνατελεῖ κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα πάντων τῶν ἐθνῶν. διὰ σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ τὸ σωτήριόν μου ὡσεὶ λαμπὰς καυθήσεται. καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό. καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου. καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου, καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη. καὶ ἡ γῆ σου, οὐκέτι κληθήσεται ἔρημος. σοὶ γὰρ κληθήσεται ὄνομα ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη. ὅτι εὐδόκησε κύριος ἐν σοί. καὶ ἡ γῆ σου συνοικηθήσεται. καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτως κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου. καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί:~

Προ-

Προφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ. ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. ὅτι ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη. ἐπὶ σὲ δὲ φανήσεται κύριος. καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητι τῆς ἀνατολῆς σου. ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί. ἥκουσι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. τότε ὄψει καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ. ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτον θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν λαῶν. καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων. καὶ καλύψουσί σοι κάμηλοι μαδιὰμ καὶ γεφάρ. πάντες ἐκ σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον. καὶ τὸ σωτήριον παρὰ κυρίου εὐαγγελιοῦνται. καὶ πάντα τὰ πρόβατα κηδὰρ συναχθήσονταί σοι. καὶ κριοὶ ναβαιὼθ ἥξουσί σοι. καὶ ἀναχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς αὐτῶν. ἐπ' ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα θαρσεῖς ἐν πρώτοις, τοῦ ἀναγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν. διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. καὶ οἰκοδομήσουσιν υἱοὶ ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι. διὰ γὰρ ὀργὴν ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλὴμ διὰ παντὸς ἡμέρας καὶ νυκτός. καὶ οὐ κλεισθήσονται τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. τὰ γὰρ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται. καὶ ἡ δόξα τοῦ λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει. ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκει καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες, οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε. καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε. καὶ κληθήσῃ πόλις κυρίου σιών, τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν. διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον. εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι. καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ θεὸς Ἰσραήλ:~

Εἰς τὴν λιτήν. στιχηρὰ. ἦχος α΄.

Εἰ τύχῃ τῆς ἀναλήψεως ἢ τῆς πεντηκοστῆς, τῆς ἑορτῆς πρότερον, εἶτα τοῦ ἁγίου. ἦχος α΄.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε. πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα. φωτισθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει νικαέων, ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα. καὶ αἱρετικῶν ἠσθένησαν, γλῶσσαι καὶ ἐμωράνθησαν. τῶν δὲ ὀρθοδόξων, ὑψώθη τὸ στῖφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος. καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατήρ, ὡς πρῶτος τὴν ἁλουργίδα, παρὰ θεοῦ κομισάμενος. διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~ ἦχος β΄.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος παῦλος. ἔσχες δὲ μᾶλλον ἐνδόξως ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντῖνε ἀπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθείς, ὡς κάλλιστον θήραμα. ἐν τούτῳ καὶ νίκης τῆς κατὰ ὁρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθης ἀήττητος. ὅθεν δυσωποῦμέν σε ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες. ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμόν, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

ἦχος, β'. Βυζάντιος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε. Χριστὲ γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε. ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς. ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον:~ ἦχος, γ'.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα. καὶ τοῦ δυσμενοῦς πολεμήτορος τὸ θράσος, τῇ πανοπλίᾳ σταυροῦ κατέβαλες. ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντῖνε ἀπόστολε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ ἦχος, δ'.

Αἶνος τῷ θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως. φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσεῤῥείσθης τῷ φέγγει τῆς τριάδος. καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου:~

Δόξα. ἦχος, πλ. α'.

Ἡ ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου ἄναξ μυστικῶς εὐφραίνεται. καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως γεραίρει κραυγάζουσα. χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις, ἀνάκτων παμμέγιστε, καὶ ἀποστόλων ἰσότιμε. χαίροις πιστῶν τὸ στήριγμα. καὶ βασιλέων προπύργιον, Κωνσταντῖνε μακάριε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, βασιλέων ἐγκαλλώπισμα:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ ἱερέως.

Εἰ τύχῃ ἐν τῇ ἑορτῇ, στιχ. εἰς τὸν στίχ. τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν στ. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πρῶτος, βασιλεὺς χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Χριστοῦ Κωνσταντῖνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες. σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον. τὸ σωτήριον σύμβολον. δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν. ὅπλον, ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν μάκαρ. διὸ καὶ προσήχθης τῷ θεῷ ἡμῶν:~ στίχ. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου. ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Οὕτως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία ἡ σὲ βαστάσασα. μέδων κοσμοπόθητε χριστιανῶν ἡ χαρά. Κωνσταντῖνε θεόστεπτε. Ῥωμαίων ἡ δόξα. πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν. σκέπη, ταπεινῶν καὶ ἀπόρων. θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως. καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάῤῥυσις:~ στίχ.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα κατέλαβεν ἐν τῇ ἁγίᾳ Σιών. εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον. ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ἔνθα, τὸν σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε δόξα. τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἤλπιζον:~

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἐπαστρώτατος. ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν θεότητος παροχθεὶς. ἤχθης ἁγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν. καὶ τύπον σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν, ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ πνεύματος. ἱερεὺς χρηματισθεὶς καὶ βασιλεύς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. ὀρθοδόξων βασιλέων πατήρ. οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύει Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ νῦν ἀπολύεις καὶ τὰ λοιπά. τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος. καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος. ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀπόστολός σου Κύριε. βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο. ἣν περίσωζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ. πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ λέγομεν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν α΄, καὶ β΄, στιχολογίαν. Εἰς δὲ τὸν πολυέλαιον, τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. εἶθ᾽ οὕτω λέγε τῶν ἁγίων. εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, καὶ ἦχος, γ΄.

Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις. κέρας ἄνωθεν, εἰς δεδεγμένος. τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον. διὰ τοῦτο πνς ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος λόγος καὶ κύριος. ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον σοφὲ βασίλειον. αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. καὶ ἦχος, πλ. β΄.

Ἑλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ ὁ ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως. σὲ ὡς ἀστέρα φαεινὸν, ἐξ ὕψους δι᾽ ἀστέρων ἐφελκύσατο. ὃ καὶ κράτος προσεχῶς τὸ βασίλειον ἐπέθηκε. διόσε ἀνευφημοῦμεν κωνσταντῖνε βασιλεῦ, ἀοίδιμε, σὺν ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονι:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. καὶ ἦχος, δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ ἀοίδιμος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα θεογνωσίας φωτί. κωνσταντῖνε θεότιμε ἀοίδιμε. σὺ γὰρ ἐν βασιλεῦσιν, ἀοίδιμος ἀνεδείχθης. μόνος ἐπ᾽ ἐμοῦ, βασιλέως τηρήσας. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν:~ καὶ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. προκείμενον ἦχος, δ΄. στίχ.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. στίχ.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κύριος ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. Ὁ πεντηκοστός. δόξα, ταῖς τοῦ θεοστέπτων πρεσβείαις ἐλεῆμον. καὶ νῦν ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις. Ἐλέησόν με ὁ θεός. ἦχος β΄. Τοῦ ἀοιδίμου κωνσταντίνου. ζήτει εἰς τὴν λιτήν. Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ οἱ κανόνες. Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς ἐν τῇ ἀναλήψει ἢ τῆς πεντηκοστῆς οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς ι΄ μετὰ τῶν

εἱρμῶν. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. καταβασίαν δὲ λέγομεν τῆς ἑορτῆς. ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ τὸν οἶκον. ἀφ᾽ ἕκτης τῆς ἑορτῆς. ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄, καὶ τῶν ἁγίων εἰς ἕξ. καταβασίαν, λέγομεν τὸν εἱρμὸν τῆς ἑορτῆς. ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸν οἶκον. ἀφ᾽ ἕκτης τῶν ἁγίων. ἐν τῇ θ΄ ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. εἰ δὲ ἔξω τῆς πεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται τὸ, τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν. καὶ ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς ὀκτωήχου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄, καὶ τῶν ἁγίων εἰς ϛ΄. στιχολογεῖται καὶ ἡ τιμιωτέρα. ἀφ᾽ ἕκτης τὸ κοντάκιον.

Πεντηκοστὴν δὲ λέγομεν, οὐ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς μόνον, ἀλλὰ τὰς ἡμέρας πάσας τῆς πεντηκοστῆς. οὕτως δεῖ ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ταῖς καθημεριναῖς. εἰ δὲ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὡς προγέγραφη.

Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. ᾠδὴ, α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε βασιλεῦ. τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας μου ἐπ᾽ ἐμοί. τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις. τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον:~

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστὴς, μάκαρ κωνσταντῖνε. βασιλείας τῷ βασιλεῖ. πάντων καὶ δεσπότῃ διανοίᾳ. καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας:~

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ. σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς. θεόφρον ἑλένη, καὶ γνησίως. τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας:~ θκ.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς. ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν. τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαι με δέσποινα:~

ᾠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας. ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον ἐπηκολούθησας. καὶ σκότος ἔλιπες, πάτερ παράδοξον πλάνην. καὶ φωστὴρ ἐν πνεύματι θείῳ γεγένησαι:~

Τῷ

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πάνσεμνε. ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ τόπους κατέλαβες. ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη. σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος:~

Τὸ σεπτὸν ὅπλον, τὸ ἄρραγες τρόπαιον. τῶν χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα σταυρὸν τὸν τίμιον. φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θείῳ. φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε. Δόξα.

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατακείμενος, ὅλος γεγένημαι, ἡ τὸν κριτὴν τετοκυῖα. πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με:~

Εἰ τύχῃ ἐν ἑορτῇ, κοντάκιον τῶν ἁγίων. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Κανὼν ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν. καὶ τῶν ἄστρων καταμανθάνων τὴν καλλονήν. ἐκ τούτων μυούμενος, τὸν τῶν ἁπάντων κύριον. τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ὅπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψεν. διαγράφων ἐν τούτῳ, νικᾷν καὶ κρατύνεσθαι. ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας. Κωνσταντῖνε πανσέβαστε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλον σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ κύριος. Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε. βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι:~

Ὑπερλάμπρῳ σημείῳ σε, μάκαρ διαστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος. καταυγάζει, καὶ φωστῆρα σε. τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι:~

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, μακαρία ἐχρημάτισας. διὰ τοῦτο πιστοὶ σε δοξάζομεν:~

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις Θεὸν πλείστοις, νῦν θεῖον τρόπαιον. τοῦ σταυροῦ δι᾽ οὗ σεσώσμεθα. καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν:~ Δόξα.

Τὴν ψυχήν μου καταύγασον. τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν. ἡ τὸν ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε:~

ᾨδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, καὶ δεσπότην. βασιλεῦ θεόσοφε. φωτὸς ἀνάπλεος γέγονας:~

Ἀγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν. φοροῦσα κατῴκησας. νῦν εἰς τὰ ἄνω βασίλεια:~

Συνήφθης ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, θεὸν θεραπεύσασα. ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι:~ Δόξα.

Παρθένε τὴν ψυχήν μου καθάρισον. μολυνθεῖσαν. ἡδοναῖς τοῦ σώματος. τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφεως:~

ᾨδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Συνήθροισας θεοφόρων πρώην. τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως. καὶ δι᾽ αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας. ὁμότιμον δοξολογεῖν. τῷ τεκόντι τὸν λόγον καὶ σύνθρονον:~

Ἡ ἰσάσασα Θεὸν κύριον ζῶντα. τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν καὶ ματαίων εἰδώλων. νεκροποιὰ ἀπεβάλου θρησκεύματα. καὶ εἴληφας περιχαρῶς. βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον:~

Ἡ παλάμη σου κυβερνώμενοι λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος. καὶ τῆς δυσμενοῦς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεόντων ἔλιπον. καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς. εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι:~ Δόξα.

Ἴασον ἀνιάτως νοσοῦσαν. καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν. τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου κόρη. καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον. καὶ σῶσόν με τὸν Θεὸν σοί, πεποιθότα πρεσβείαις σου ἄχραντε:~

Κοντάκιον. ἦχος γ΄.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ. τὸν σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον. πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα. ὅπλον δὲ κατ᾽ ἐναντίων πιστῶν ἀνάκτων. δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν:~

Ὁ οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν.
τοῦ δαβὶδ γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι.
ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ τὸν τρι-
σύνθετον σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σεπτὸν
πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέ-
στησαν τοὺς ἰουδαίους, παρασκευάζεσθαι,
δεῖξαι τὸ τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κε-
κρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκα-
νίαν τὴν αὐτῶν. καὶ τοῦτο εὑρόντες ἀνέ-
δειξαν αὐτοί. διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι, νικηφό-
ροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀ-
περιμάχητον.
Τέλος.

Σημεῖον μέγα καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα΄. Μνήμη τῶν ἁγίων ἐν-
δόξων θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων μεγά-
λων βασιλέων κωνσταντίνου καὶ ἑλένης. Στί.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς βασιλεῖς τὸ σέβος,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου σέβος.
Ἐ... ιώλαμεν εἰκάδι πρώτῃ μετῆλθε κωνσταντῖνος.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἀοίδιμος ἐν βα-
σιλεῦσι κωνσταντῖνος, υἱὸς γέγονε κωνσταν-
τίου τοῦ χλωροῦ καὶ ἑλένης τῆς τιμίας. ὁ γὰρ
κώνστας, θυγατριδοῦς γέγονε κλαυδίου τοῦ
προβεβασιλευκότος ἐν ῥώμῃ πρὸ τῆς
διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ βασιλείας. οὗτος
ὁ κώνστας παρὰ διοκλητιανοῦ τοῦ ἑρκουλίου
προσληφθεὶς κοινωνὸς εἶναι τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ, μετὰ μαξιμιανοῦ γαλερίου. τῶν
ἄλλων ἁπάντων τὸν κατὰ τοῦ χριστοῦ διωγμὸν
σφοδρῶς ἀναρριπιζόντων, μόνος οὗτος
πρᾳότητι καὶ συμπαθείᾳ χρώμενος. μᾶλ-
λον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ χριστοῦ πίστεως ἀγωνι-
ζομένοις ἐχρῆτο, καὶ συμβούλοις, καὶ κοινω-
νοῖς τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων. οὗτος
καὶ κωνσταντῖνον τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν μετὰ
ταῦτα πρότερον τοῖς χριστιανοῖς χρημα-
τίσαντα βασιλέα τὴν εὐσέβειαν διδά-
ξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατέ-
λιπεν ἐν ταῖς βρεταννικαῖς νήσοις. ὃς ἀνα-
μαθὼν τὰ κατὰ τὴν ῥώμην γενόμενα πα-
ρὰ μαξεντίου τοῦ υἱοῦ ἑρκουλίου, ἔκθεσμα καὶ
ἀπότροπα καὶ σφαγὴν καὶ βέβηλα. ζήλῳ
θείῳ κινούμενος, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν χριστὸν
ἐπικαλούμενος σύμμαχον. οὗπερ ἰδὼν
ὁ θεὸς τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, πρότερον
μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφάνισεν
ἑαυτόν. ἔπειτα κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας,
δι' ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐγχαράξας
γεγραμμένον. ἐν τούτῳ νίκα. πάλιν αὐ-
τῷ καὶ τοῖς ἀξίοις ὁ φιλάνθρωπος θεὸς ἐμφα-
νίσαι ἠξίωσε. διὸ θαρρήσας τῷ τύπῳ τοῦ
τιμίου σταυροῦ, ὁπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ
χρυσοῦ, ἀνελθὼν ἐν ῥώμῃ, αὐτόν τε τὸν
ἀλιτήριον μαξέντιον κατέβαλεν ἐν πο-
ταμῷ τιβέρει ἀποπνιγέντα παρὰ τὴν
μουλβίαν γέφυραν, καὶ τοὺς ῥωμαίων πο-
λίτας τῆς τούτου τυραννίδος ἠλευθέρω-
σε. τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς ῥωμαίων
πόλεως, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐρχόμενος, ἐβού-
λετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι
ἐν τῇ ἰλίῳ, ἔνθα τὸν πόλεμον τῶν τρώων
μετὰ τῶν ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. ὑπὸ
δὲ χρησμοῦ θείου κωλύεται. μᾶλλον ἐν τῷ
βυζαντίῳ ὑπὸ θεοῦ προτραπείς, τὴν αὐ-
τοῦ πόλιν κτίσαι. διὸ τῷ θείῳ κατακολου-
θήσας θελήματι, κτίζει τὴν θεοφρούρητον
ταύτην πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ
οἱονεί τινα τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἀπαρχὴν ἀνα-
τίθησι τῷ θεῷ. ζητήσας δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς
πίστεως τὴν ἀκρίβειαν, τοὺς πανταχόθεν
ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν νικαίαν ἤθροισε. δι'
ὧν ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ
πατρί, ὁμοούσιος ὁ υἱὸς ἐγνωρίσθη. ἀρείου καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας πα-
ραπεμφθέντων τῷ ἀναθέματι. οὐ μὴν ἀλ-
λὰ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἑλένην κατὰ
ζήτησιν τῶν τιμίων ξύλων ἐν οἷς χριστὸς ὁ θεὸς
ἡμῶν ἐπάγη σαρκί, ἀποστείλας εἰς τὰ ἱερο-
σόλυμα, δι' αὐτῆς ταῦτα ἀνεκομίσατο.
τὰ μὲν ἐν ἑαυτοῖς τοῖς ἱεροσολύμοις κα-
ταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν βασιλίδα πό-
λιν ἀναγαγούσης. ἥτις τὴν κωνσταντίνου πό-
λιν καταλαβοῦσα, τὸν βίον κατέλυσεν. ὁ δὲ
μέγας κωνσταντῖνος ἐγκαινίοις καὶ πανη-
γύρεσι, τὴν πόλιν φαιδρύνας, καὶ μικρόν
τι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔ-
τους, ἐν ᾧ τῆς βασιλείας κατῆρξε, τῆς κα-
τὰ τῶν περσῶν ἐκστρατείας ἁψάμενος, καὶ

ἔν τινι

ἐν τῇ μονῇ τῶν κατὰ τὴν νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς κύριον ἐκδημεῖ. καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑμνῳδίαις μεγαλοπρεπῶς δεξιούμενος. καὶ ἐν τῷ ἱερῷ σηκῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐναποτίθεται. ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ ῥώμῃ, κατὰ τὸ πεντακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος. διακοσιοστὸς δ᾽ οὗτος βασιλεὺς ἀπὸ αὐγούστου γενόμενος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. καὶ ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ ναῷ, ἐν τῇ κινστέρνῃ τῆς μονῆς τοῦ πατριάρχου, ἅμα τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ συγκλήτῳ, μετὰ λιτῆς ἐκεῖσε παραγενομένου, καὶ τὴν θείαν μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦντος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων. ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ κωνσταντῖνος. ἀνομούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις. ἀναβοῶν σοι κύριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ξύλον τὸ πάντας ἀνελκύσαν. ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας. συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις. καταχωννύων δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας:~

Πράξεσι θείαις ἐδομήσω. τὴν καρδίαν σου ναὸν θεοῦ ἐλθεῖν. καὶ ναοὺς ἱεροὺς αὐτῷ ἀνῳκοδόμεις. ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη πάθη:~ Θκ.

Γνώμῃ οἰκείᾳ ἁμαρτάνων. καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις. τῇ συνήθει σου νῦν προστρέχω συμπαθείᾳ. ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, παναγία θεέ:~

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα ἔνδοξε, στολισθεὶς τὴν συμπάθειαν. καὶ ὥσπερ χλαμύδα τὴν καλὴν συμπάθειαν. στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείῳ νοΐ. καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασίλεια κραυγάζεις. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Εὐφραινομένην βλέπων τήν, σὺν ὑφ σοῦ θεό

Μαΐος.

φρονι. ἔνδοξε ἑλένη εἰς θεοῦ βασίλεια. χριστὸν μεγαλύνομεν, τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτήν. δείξαντα ἡμῖν ὥσπερ ἀκτῖνας ἡλίου. ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας. λαὸς ὑπερυψοῦτε χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σου, καὶ ὁ τρόπος ὁ ἔνθεος. ἔνδοξε ἑλένη γυναικῶν τὸ καύχημα. τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα. τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων. ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν. ἀποτυφλωθέντα θεοτόκε φώτισον. τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι. ἐκταρασσομένην ἡδοναῖς πολυτρόποις. καὶ σῶσόν με βοῶντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε:~

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμα σου. μαρμαρυγὰς θείων ἰαμάτων εἰλικρινῶς. τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν. τὸ σκότος ἀπελαύνων. καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε:~

Ἁγίως σου τελέσασα τὴν ζωήν, σὺν ἁγίοις νῦν κατεσκήνωσας. ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ. τῶν ἰαμάτων πάντοτε. ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς. καὶ πάθη κατακλύζεις, ἑλένη μακαρία. καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Προάναρχε ἀθάνατε βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας. οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς. τοὺς βασιλεῖς κύριε. σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς. ἑλένην τὴν ἁγίαν, τὸν μέγαν κωνσταντῖνον. ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἰκτείρον:~ Θκ.

Τὸν πάντων βασιλέα καὶ ποιητήν, συλλαβοῦσα παρθένε ἐκύησας. καὶ νῦν ἰδού, οἷα περ βασίλισσα δεξιᾷ. τούτου ἁγνὴ παρέστασαι. ὅθεν δυσωποῦ σε ἀεὶ στερρᾶς. μερίδος λυτρώσασθαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης. καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον:~

Εἰ μὲν ἐστὶν ἐν τοῖς τῆς πεντηκοστῆς, ἢ ἐν κυριακῇ, ἢ ἐν τῇ πεντηκοστῇ, ἢ τῇ δ΄ τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, ἢ ἐν τῇ ἀναλύσει, λέγομεν πρῶτον τῆς ἑορτῆς, τὸ ἐξαποστειλάριον. εἶτα τῶν ἁγίων. ἔπειτα πάλιν τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς πεντηκοστῆς, πρῶτον, τοῦ ἁγίου, εἶτα τῆς ἑορτῆς. ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων. τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος. ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν, ἐξαστράπτων δὲ βλέπει. σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον, ὃς ἐν τούτῳ ὀλέσας, τοὺς δυσμενεῖς. καὶ εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην. ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν :~

Εἰ τύχῃ ἑορτῇ. ψάλλομεν εἰς τοὺς αἴνους προσόμοια τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ δ΄. ἔπειτα τοῦ ἁγίου. δόξα, τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄ τῇ πρὸ τῆς ἀναλήψεως, ψάλλομεν τοῦ τυφλοῦ γ΄ καὶ τοῦ ἁγίου γ΄, εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα τοῦ τυφλοῦ καὶ νῦν, ἀναστάσεως ἡμέρα. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου δ΄. δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν κυριακῇ τύχῃ, δόξα τῆς ἡμέρας. καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγή. ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι. τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. χαίροις ἡ ῥίζα ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ. χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε χριστιανῶν. βασιλέων πρώτιστε, χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν :~ Ὅμοιον.

Ὁ βασιλεὺς τῆς κτίσεως, τὸ ἀπειθὲς προσορῶν. τῆς καρδίας σου πάνσοφε, λογικῶς θηράσειε. ἀλογίᾳ κρατούμενον καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν. τῆς ἀσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι. κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγαῖς. θείων ἀποπεμπόμενα, πράξεων ἔνδοξε :~ Ὅμοιον.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτή. δεξαμένη πανεύφημε. ἐναρέτων πράξεων, ἀνακαρπίαν ἐβλάστησας. τὰς διανοίας ἡμῶν ἐκτρέφουσαν. τῇ ἐκμιμήσει ἐλέμη πάνσοφε. τῆς πολιτείας σου. ὅθεν ἑορτάζομεν, ὑπερχαρῶς. σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες :~ Ὅμοιον.

Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς [illegible] μετόχους Χριστὲ Κωνσταντῖνον ἐλαμήν τ[illegible], παραδόξως ἔχρισας. τὴν ἀπάτην μισήσαντας. καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντ[illegible] καὶ βασιλείας τῆς οὐρανίου σου. τούτους ἠξίωσας, ἀσεβῶς τὸ προτόρον, ἐπὶ τῆς γῆς. λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου :~ Δόξα. ἦχος πλ. δ΄.

Μεθοδίου πατριάρχου.

Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ καὶ θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους. αὐτὸς οὐρανόθεν ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν. ἐν τούτῳ φήσας νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι. καὶ ἄρας ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. σὺν αὐτῇ οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ. καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς. τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς :~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν εἰ τύχῃ ἐν κυριακῇ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τῆς ἡμέρας ἡ γ΄ ᾠδή. καὶ τῶν ἁγίων ἡ ς΄ ᾠδή, εἰς δ΄. ἀπόστολον, εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν πρῶτον τῆς ἡμέρας εἶτα τῶν ἁγίων. εἰ τύχῃ ἐν τῇ πεντηκοστῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τῆς ἑορτῆς ἡ γ΄, ᾠδή. καὶ τῶν ἁγίων ἡ ς΄, ἀνὰ δ΄. ὁμοίως ἐν ἄλλῃ ἑορτῇ, οἷα τύχῃ. ἀπόστολον δὲ καὶ εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῶν ἁγίων, ὁμοίως καὶ κοινωνικόν. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, ἡ γ΄ καὶ ς΄, ᾠδὴ τοῦ ἁγίου, προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Πράξεων τῶν ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ἀγρίππας ὁ βασιλεύς. τέλος. ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. Ἀλληλουιάριον, ἦχος α΄. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν τοῦ λαοῦ.

λαοῦ μου. καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ βασιλεύς. εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.
Εἶπεν ὁ κύριος· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύ-
ρας. τέλος. ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν

Χρὴ δὲ γινώσκειν. εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγί-
ων, τῇ κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ ἑορτὴ τῆς μεσοπεντηκοστῆς.
καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος, τῆς
σαμαρείτιδος, καὶ τῶν ἁγίων. ζήτει τὰ ἀπο-
ρούμενα εἰς τοῦ θεολόγου. ὡσαύτως εἰ τύ-
χῃ τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πρώην, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἀναλήψεως,
καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἡ ἀναστάσι-
μος καὶ τῶν ἁγίων πρώην καὶ τῶν ἁγίων:—
Εἰ τύχῃ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς ἀναλήψεως
ἢ τῆς πεντηκοστῆς:—

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχει ἡ παροῦσα ἑορτὴ τῶν
παρόντων ἁγίων ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν δύο
ἑορτῶν. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶ-
μεν στίχους ί. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ς΄. καὶ
τῶν ἁγίων, δ΄. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν τῆς
ἑορτῆς. εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα, τῶν
ἁγίων. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τροπάριον τῆς ἑορτῆς,
καὶ τῶν ἁγίων. καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν
ὄρθρον κάθισμα τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορ-
τῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ί. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ΄.
ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἀφ'
ἕκτης τῶν ἁγίων. εἰς τοὺς αἴνους ἡ ἀκολου-
θία ὡς ἐτάχθη ἐν ταῖς ἑορταῖς. ὁμοίως καὶ
εἰς τὴν λειτουργίαν. τὴν αὐτὴν ἑρμηνείαν
ὀφείλομεν τηρεῖν καὶ ἐν τῇ τοῦ προδρόμου
ἑορτῇ. εἰ τύχῃ ἐκτὸς τῆς πεντηκοστῆς, λέ-
γομεν ἀπόστολον κυριακῇ, κ΄.
Ἀδελφοὶ γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Βασιλίσκου, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπεί-
ληφας. Βασιλίσκε ἔνδοξε καὶ παρίστασαι.
τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων. σὺν πάσαις
γηθόμενος, τῶν ἀγγέλων στρατιαῖς. ἀνα-
μέλπεις γηθόμενος. τὸ ἀένναον καὶ μα-
κάριον ᾆσμα. φρικτωρίαις, κατὰ μέθεξιν
ταῖς θείαις. περιφανῶς αὐγαζόμενος.

Ὅμοιον.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπῖσιν
ἡλώσαντο. ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους
περιπάτε. τοῦ μαρτυρίου ἀοίδιμε. μεθ' ὧν
κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς.
καὶ τελείως συνέτριψας. καὶ ἐβάδισας,
ἀσφαλῶς τὰς πορείας. οὐρανίους. τῷ δεσπό-
τῃ νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἔνδοξε:—

Ὅμοιον.

Ἱερουσαλὴμ σου ἐβλάστησε. ξύλον ἀείκμον
περίτερον. καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος
ὕδατος. τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος. ἡ γῆ κα-
θηγίασται. ὁ ἀὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ
πανόλβιε. ὅθεν πίστει σου. τὴν ἁγίαν τιμῶ-
μεν. Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν.
ἐν ᾗ μονίμως ἡμεῖς ὑμνοῦμεν:—

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορ-
τῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον κάθισμα τῆς ἑορτῆς. ὁ κανὼν
τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.
Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.
Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ταύτην τὴν φαιδρὰν σου ἑορτήν. τοὺς εὐσε-
βῶς γεραίροντας. μάρτυς πολύαθλε. τὸν
βασιλέα Χριστόν, ἱκέτευε σώζεσθαι. καὶ τῆς ἐπ-
ουρανίου βασιλείας μετόχους γενέσθαι:—
Ὅλῃ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀνακραθεὶς πανόλ-
βιε. σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελ-
λούσης. καὶ ἤνεγκας βάσανα. γνώμῃ ἀνδρειο-
τάτῃ. στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.
Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ. τοῦ παναγίου
πνεύματος καταλαμπόμενος. παρῆλθες
Βασιλίσκε. καὶ ἄθλων λαμπρότησιν.
ἥλιος καθωράθης. πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς
καταυγάζων:— Θεοτοκίον.
Πόκον προεώρα Γεδεών, τὴν ἄχραντον γα-
στέρα σου. δρόσον τὸν ὄντως παρθένε δεξα-
μένην. θαλάσσας ξηράνασαν, κόρη τῆς
ἀθεΐας. καὶ τακείσας ἀρδεύσασαν φρένας.
ᾠδὴ, γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Αἵμασιν

Αἵμασιν ἀθλήσεως, αἰθαλικὴν πυρὰν ἔσβε-
σας. καὶ τῆς ῥυφῆς, μάρτυς τὸν χείμαρ-
ρουν. ἐν ῥυφαῖς ἀγαλλόμενος :~

Μαρτύρων τελειάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἔνδο-
ξε. τῶν ἀθλητῶν. ἀπολειπομένη, πρὸς
χριστὸν ἐπεδήμησεν :~ Θκ.

Σ ὗρον μίσε πάναγνε, χειραγωγοῦσαν με πάν-
τοτε, πρὸς ἀρετάς. καὶ πρὸς μετανοίας,
τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. Κάθισμα ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τῷ μόνῳ βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων.
διάδημα φαιδρὸν, καὶ στολὴν τῶν οἰκείων.
βαφεῖσαν αἱμάτων σου, ἱδρῶσι περικείμε-
νος. καὶ θεούμενος, καθαρωτάτῃ μεθέ-
ξει. ὅθεν σήμερον, τὴν πανάγιαν σου μνή-
μην. τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Γεωπονήσας τὴν ἄρουραν, μάρτυς τῆς ψυχῆς
σου ἑκατοστεύοντα. στάχυν ἐξήνεγκας ἀθλή-
σεως, ἀποθήκαις θείαις συντηρούμενον :~

Ἰδρῶσιν ἐπακήκοας, ἄνωθεν παμμάκαρ φω-
νῆς καλούσης σε. καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλή-
σεως. βεβαιούσης μάρτυς παναοίδιμε.

Σταθηρῶς ἐνδυνάμενος, ἔνδοξε τὴν ἔν-
στασιν ἐκαρτέρησας. ταῖς ἀλύσεσι δεσμού-
μενος. καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύν-
δεσμον :~ Θκ.

Ὁ πατρὶ ὁμοούσιος. ὤφθη κατὰ πάντα ἀμοῖς
ὅμοιος. σαρκωθεὶς καθὼς ηὐδόκησεν. ἐκ
τῶν σῶν αἱμάτων παναμώμητε :~

ᾨδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Κομίμως ἐναθλῆσαι ἑλόμενος, ἀνομοῦν-
τας. δυνάμει τοῦ πνεύματος, μάρτυς θεό-
φρον κατῄσχυνας :~

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον τοῦ μαρ-
τυρίου. τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολε-
μήτορος ἔνδοξε :~

Αἱ βάσεις σου τοῖς ἥλοις θεόφρον ἐμπεπαρ-
μέναι. ἐχθροῦ πολυμήχανον, κάραν τε-
λείως συνέθλασαν :~

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, θεοτόκε. τὸν ἀ-
καταμόνητον, καὶ ἀπερίληπτον κύριον :~

ᾨδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἰκρίῳ τὸν ὑψωθέντα κηρύττων. ἐν ξηρῷ δὲ
σημῆσαι ξύλῳ καὶ τοῦτο, σὺν προσάγων,
ἐπομβρείαις δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλ-
λοις παντοίοις κατάκομον. εἰς στήριγμα
τῶν εὐσεβῶν. βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν
πόνων σου :~

Λυθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας. οἱ πα-
ράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι. τὴν σιδηροῖς. πε-
ρονίζουσιν ἥλοις. καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συ-
νελαύνουσι. τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν.
ἁγιάζοντα μάρτυς πολύαθλε :~

Ἱστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας. ἀνεπτέρω-
σας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν θεόν. καὶ πη-
γὴν ἀναβλύσαι. ὕδατος ζῶντος, αὐτὸν
ἐδυσώπησας. εἰς μνήμην σου πανάκλεε.
καὶ ψυχῶν θεραπείαν μακάριε :~ Θκ.

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου. καὶ
τὰ χρόνια ἴασον πάθη. τὸ μιαρὸν τῶν
ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁρμὴν ἀτάκτως παρ-
θένε κινήσασα. καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί.
τὰς ἐλπίδας πανάμωμε θέμενον :~

Ὁ εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κβ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Βασιλίσκου.

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτμηθεὶς τὴν κάραν,
Κατεῖμον τοῦ Βασιλίσκου τὴν κάραν.
Εἰκάδι δευτέρῃ Βασιλίσκον φάσγανον
εἷλε.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους μαξιμιανοῦ, χωρίου χου-
μιαλῶν, ἐνορίας ἀμασίας. ἀνεψιὸς τοῦ
ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τοῦ τήρω-
νος. προήθλησε δὲ, μετὰ τοῦ ἁγίου εὐτροπίου καὶ
κλεονίκου, οἳ τιμωρήθησαν στρατιῶται τοῦ ἁ-
γίου θεοδώρου. κατελείφθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ,
ἐκείνων τῶν ὑπὲρ χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύ-
ριον. ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων, τὸν τῆς ἀθλήσεως
δρόμον τελέσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου δεόμενος
τοῦ θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ κυρίου ἐπιφανείας.
παρεγγυῶντος αὐτὸν, συντάξασθαι τοῖς
οἰκείοις, καὶ ἐν κομάνοις γενόμενον μαρτυ-
ρῆσαι. καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελ-
θὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς

ἀδελ-

ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη, παρὰ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ ἡγεμόνος. δεσμήσαντες οὖν αὐτόν, καὶ κρηπῖδας σιδηρᾶς ἔνδοθεν ἥλοις πεπυκνωμένας ὑποδήσαντες, ἤλαυνον τὴν αὐτοῦ κομάνων ὁδόν. καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον δακρύων, ηὐλίσθησαν παρὰ γυναικί, καλουμένῃ Ῥαΐανῇ. καὶ προσεδέθη ὁ ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας περιηγκωνισμένος. καὶ ἀξάμενος, νεοθαλῆ καὶ κομῶσαν τὴν πλάτανον ἔδειξε, καὶ πηγὴ ὕδατος, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀνεδόθη λαγόνων, ἔνθα ὁ ἅγιος ἵστατο. ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικί, πιστεῦσαι ἔφασι τῷ Χριστῷ καὶ λῦσαι τὸν ἅγιον τῶν δεσμῶν. καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν κομάνων, παρέστη τῷ ἡγεμόνι ὁ ἅγιος. καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι, πῦρ δὲ ἄνωθεν διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη, ὅ τε τῶν εἰδώλων ναός, καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχέτῳ θυμῷ βληθεὶς ὁ ἡγεμών, ξίφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ῥιφῆναι ἐν ποταμῷ, καὶ οὕτω, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν. εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀμήν :~

ᾠδ. ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Κόσμος μαρτύρων ἀνεδείχθης. ὑπερκόσμια σκηνώματα τρισμάκαρ. κατοικῶν καὶ ἡμῖν τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι. τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, καταπαύων ταῖς πρεσβείαις :~

Οἶκος ῥιάδδος ἀνεδείχθης. τὰ ἰνδάλματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων. καταστρέφων σοφέ, καὶ ψάλλων τῷ δεσπότῃ. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Νέμει σοι γέρα ὁ δεσπότης. ἐναθλήσαντι στερρῶς καὶ καθελόντι. μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συμφώνως. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θκ.

Ἰδεῖν οὐκ ἔφησε παρθένον. ἐν τῷ πυρὶ ὁ μέγας Ἡσαΐας. ἐν γαστρὶ τὸν θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει. ᾧ μελῳδοῦμεν κύριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδ. η'. Νικηταὶ τυράννου.

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευμάτων ἔνδοξε τῆς πονηρίας. ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σὲ δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ, τῷ νεκροῖς ἐμπνέοντι ζωὴν δεσπότῃ. Βασιλίσκε μάρτυς, ἀκλινῶς ἑπόμενος ἔψαλλες χαίρων, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε.

Σώματος βασάνους, ἐνεγκὼν στερρότητι ψυχῆς θεόφρον. ἀσωμάτοις θείοις, συγχορεύων αἴνεσιν θεῷ προσάγεις. καὶ βοᾷς ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θκ.

Ὤφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα θεὸν ἐν μήτρᾳ. τὸν στενοχωρίας, πονηρᾶς ῥυσάμενον τοὺς μελῳδοῦντας. παναγία κόρη. ὑμνεῖτε τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας :~

Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :~

ᾠδ. θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱστίῳ μάρτυς τοῦ σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον. τὸν γαληνότατον τῆς βασιλείας ὅρμον κατέλαβες. καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλός, τὸν φόρτον διέσωσας τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν :~

Ὡς πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεσβίτης Ἠλίου κατήγαγετο. οὕτω μακάριε. τῇ σῇ δεήσει φλόγα κατήγαγες. δι᾽ ἧς ἐμπρίζεται ναός, εἰδώλων καὶ ξόανα. δαιμόνων φλέγονται. καὶ θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται :~

Σώματος λέλυσαι σοφέ, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ δεξαμένων σου. σὲ τῶν δυνάμεων, τὸ θεῖον πνεῦμα νικήσαντα χάριτι τῆς πονηρίας τὰ δόγματα. πανόλβιε πνεύματα. καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς. στεφηφόρος Βασιλίσκε βασίλεια :~

Ἡ γῆ μέν, μάρτυς τῇ ταφῇ, οὐρανὸς δὲ τῇ ψυχῇ καθηγίασται. τῇ σῇ θεόπνευστε. ὡς

γὰρ

γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος,
περιβαλλόμενος τοῦ σοῦ. Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν,
συμβασιλεύεις ἀεί, μεμνημένος τῶν πι-
στῶς μεμνημένων σου :~ Θεοτοκίον.

Φύσει μὲν πέφυκας θεός, ἀλλ᾽ ἠμέλλου πε-
ριέθεσθαι τὸν ἄνθρωπον. μήτραν ἀμώμη-
τον, ἐθελουσίως εἰς δεὶς φιλάνθρωπε. ὅθεν
διπλᾶς τὰς φυσικάς. εἰδότες θελήσεις
σου. σὲ μεγαλύνομεν, τὴν μητέρα σου πιστῶς
μακαρίζοντες :~ Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ
νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες
καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κγ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ
ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων.
Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια
ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἱερὲ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ᾽ εἰκόνα θεοῦ.
διετήρησας ἄμεμπτον. καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραν-
τον, χαρακτῆρα ἐτίμησας. καὶ διδαχαῖς σου
πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν
ψυχῆς στερρότητι. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρ-
τερᾶς ἐνστάσεως, δι᾽ ἧς Χριστῷ. μάκαρ ἀνηρέ-
στησας, τῷ παντοκράτορι :~ Ὅμοιον.

Ἱερὲ Μιχαὴλ θεόπνευστε, ἱερωσύνης στολὴν.
ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στά-
διον, καὶ Χριστῷ προσεμνήστευσαι, διπλοῖς στε-
φάνοις μάκαρ κοσμούμενος ἀρχιερέων τά-
ξεις ὀψόμενος. ὢ τῆς ἀφράστου σου. χαρμο-
νῆς μακάριε. ἧς μετασχεῖν. ὄντως κατη-
ξίωσαι θεομακάριστε :~ Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπτα τε, σὺ τῷ ποδήρει σα-
φῶς. ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος. καθωραϊζό-
μενος. τῶν ἁγίων τὰ ἅγια, νῦν κατοπτεύεις
ἔνδον γενόμενος. καὶ τοῦ δευτέρου καταπε-
τάσματος. ὢ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν
ἐλλάμψεως, ἱεράρχων. θεῖον ἐγκαλλώ-
πισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν συνήθη στιχολογίαν. κάθισμα τῆς
ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁ-
γίου. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Ἀπορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, πάτερ δι᾽ ἀ-
σκήσεως. ἀρχιερεύς, τοῦ θεοῦ ἐχρημάτισας,
Μιχαὴλ θεόσεπτε. τὸ βασίλειον, ποδηγῶν
ἱεράτευμα. καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν ἐκ-
κλησίαν παμμακάριστε :~

Ῥητορείων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσά-
φησας. τῶν εὐσεβῶν, τὰ θεόπνευστα δόγ-
ματα. Μιχαὴλ πανόλβιε. τῶν αἱρέσεων,
διελέγχων τὸ βλάσφημον. καὶ τῆς εὐσε-
βείας, ἄριστα παμμάκαρ προϊστάμενος :~

Χαρισμάτων θείων γεγονώς, μάκαρ ἐνδιαί-
τημα. πᾶσι πιστοῖς, περιφανῶς μεταδέδω-
κας. Μιχαὴλ θεόπνευστε. θεομίμητον, πο-
λιτείαν κτησάμενος. καὶ δικαιοσύνην,
περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον :~ Θεοτοκίον.

Ἐγκαρπός σου πανάγνε σεμνή, λάμψας ἡ-
μῖν ἥλιος. θεουργικαῖς, ἀστραπαῖς κατεφαί-
δρυνεν. ἐκδιώξας ἅπασαν. τῶν δαιμό-
νων, τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν. ὁ δε-
δοξασμένος, καὶ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ῥεόντων περιτετίμηκας θεορρῆμον. τὰ ἄρ-
ρευστα καὶ μένοντα δι᾽ αἰῶνος. ποικίλως
γὰρ διέπρεψας ἀνακράζων. οὐκ ἔστιν ἅ-
γιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε :~

Ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι θεία χάρις. ἐπλάτυ-
νας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω. σοφίας τὰ χαρί-
σματα καὶ ἐβόας. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς
ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε :~

Ὑπέταξας τὰ πάθη δι᾽ ἐγκρατείας. ἐφώτι-
σας τὸν νοῦν σου τῇ θεωρίᾳ. ἐγένου πρακτικώ-
τατος ἀναμέλπων. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θε-
ὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε :~ Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον θεοτόκον. ὑμνήσω-
μεν ὡς πρόξενον σωτηρίας. φανεῖσαν, οἱ
θεόφρονες βοῶντες. οὐκ ἔστιν ἄλλη τίς
ἐλπὶς καὶ στήριγμα. τῶν πιστῶν πανύμνη-
τε θεοδόξαστε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλά-
τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς μου. ηὐφράν-
θη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν
ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου κύριε:~

ᾠδὴ γ'. ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἱερώσας σαυτὸν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὤφ-
θης ἱεράρχης, τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. παρ' οὗ δυνα-
μούμενος. αἱρετίζοντα στόματα. ἀπεφί-
μωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνος. ἀνοιγόμε-
να, καὶ διωκόμενος περὶ, τὸν δρόμον τετέ-
λεκας:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ἱέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης κατέλι-
πες. σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, ἱερομύστα πα-
μόλβιε. ὅλον δὲ τὸν βίον σου. ὡς εὐωδέ-
στατον θῦμα Χριστῷ τέθεικας:~

Χωλαίναντα, ἀπαθείας τῆς τρίβου κατέ-
πεσον. εἰς ζόφον αἱρέσεως, οἱ μιαιφανέν-
τες ἀλλότριοι. οὓς περ ἐξεφαύλισας. Χριστοῦ
τιμῶν τὴν εἰκόνα, παμμακάριστε:~

Ἡ γλῶσσά σου, ἀνεδείχθη τοῦ πνεύματος κάλαμος,
μιχαὴλ πανένδοξε. οἰκονομίαν τὴν ἔν-
σαρκον, γραφὴν μελετήσασα. τοῦ παντο-
κράτορος λόγου, πανάοιδιμε:~ Θεοτοκίον.

Ἰθυνόν μου, θεοῦ τὸν βίον προστάγματι. ἐν
θεῷ ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος λόγου
ἐκ σοῦ. καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον. παρθενο-
μῆτορ μαρία θεονύμφευτε:~

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ἐξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ λόγῳ ἱεροφαν-
τορ. εὐπρεπὲς ἀνάθημα δεδεγμένος. ἐν
διαπρέψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ. καὶ σο-
φίας καρπὸν δρεψάμενος. γέγονας ποι-
μὴν γὰρ σαφῶς ἀξιόληπτος:~

Ῥῆμα θεοῦ, δαψιλῶς κατοικήσαν ἐν σοὶ θεό-
φρον. ποταμοὺς ἀνέβλυσε διδαγμάτων.
οἷς ἐν φυσῶντας, ἐφραινόμεθα μάκαρ.
σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες. ἵλεον
ἡμῖν ἐργαζόμενον κύριον:~

Ὁ θείκῃ, δυναστείᾳ τὰ πάντα διακοσμήσας.
σὲ ὦ θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυστικωτάτης
κατηγλάϊσε μύρῳ. προγνωσκων τὴν σὴν
λαμπρότητα. ὤφθης ἱεράρχης γὰρ θεοῦ

μεγαλόφωνος:~ Θεοτοκίον.

Ἴσον ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας. ἐν σοὶ κατεσκήνωσε θεομῆτορ. πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ πανάγιος λόγος. καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ πανάμωμε. ἄνθρωπος ὁ μὲν καὶ
θεὸς παντοδύναμος:~

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θείου χιτῶνα πανεύφημε, θείας εὐφροσύ-
νης τε περιβαλλόμενος. ὁμολογίας στέ-
φανον. πρὸς θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον:~

Ὑπομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφὲ, εἰς εὐρυ-
χωρότατον πλάτος κατήντησας. τοῦ πα-
ραδείσου μάρτυσι. συγχορεύων θεόφρον
πανόλβιε:~

Μαθητὴς χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. τούτου
τὰ παθήματα, μάκαρ ἐζήλωσας. προ-
κινδυνεύων ἄριστα. τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας
θεότιμε ἅγιε:~ Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες
οἱ προφῆται σου πάναγνε κύησιν. τυπι-
κῶς τυπούμενοι. καὶ προλέγοντες πᾶ-
σι τὰ μέλλοντα:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

κοντάκιον ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς περ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας. καταυ-
γάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φω-
τί. καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμψεσι. θαυ-
ματοφόρε ἀγγέλων ὁμώνυμε:~

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, κγ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μιχαὴλ
τοῦ ὁμολογητοῦ. ἐπισκόπου συνάδων. Στίχοι.

Ψυχῆς κατῶδε μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ.
Λύει μιχαὴλ, οἷα κούφη πομφόλυξ.
Εἰκάδι τριτάτῃ μιχαὴλ μόρεν ἔνθεν ἄφαρ.

Οὗτος ὁ ἀγγελώνυμος μιχαὴλ, διὰ βίου τε-
λείου ἑαυτὸν ἐκκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγ-
καλῶν, γενόμενος ἀνάθημα τῷ θεῷ, ὤφθη
ἱεράρχης τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ ὑπ' αὐτοῦ δυνα-
μούμενος, τῶν θεομάχων ἅπασαν κατέ-
σβεσε γλωσσαλγίαν. αἱρετιζόντων φι-
μώσας τὰ ἄθεα στόματα, κατὰ τῆς θείας
μορφώσεως ἀνοιγόμενα. μὴ φέρων δὲ τῆς
γλώσσης αὐτοῦ ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος τὸ θεῖον
ῥῆμα, οὐδὲ γὰρ κατεπλάγη, τὰς αὐτοῦ ἀ-
πειλάς. οὐκ ἐχαυνώθη ταύταις τὸν νοῦν.
ἀλλ'

ἀλλ' ἐλευθέρα τῇ φωνῇ, διεβόησε, τὴν μὲν ἄχραντον καὶ θείαν εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ, τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρός. τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λογίζομαι. ἐν τούτοις οὖν ὁ τύραννος αἰσχυνθεὶς καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ὑπερορίᾳ τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ. αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τηρῶν ἀρρήτως καὶ ἀκηλίδωτον. καὶ διωκόμενος τόπον ἐκ τόπου, εἰς εὐρύχωρον πλάτος κατήντησε. καὶ οὕτως τὸν καλὸν δρόμον τελέσας καὶ διπλοῖς στεφάνοις κοσμούμενος, προσετέθη τοῖς ἀρχιερεῦσιν ὡς ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς μάρτυς τοῖς μάρτυσι. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς:~

ᾠδ. ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν θεῖον φθόγγον. ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος μιχαὴλ ἱερώτατε. ἀλλ' ὑπερορίαις σε καταδικάζει μακραῖς. ὅμως κατῃσχύνετο τὴν σὴν. ἱεροκῆρυξ ὁρῶν στερρότητα:~

Ἰθύνεται πάνσοφε τῶν διδαχῶν σου. χριστοῦ τὸ πανίερον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα. ἐγένου γὰρ ὄργανον θαυματουργὲ μιχαήλ. πνεύματι κρουόμενον βοῶν. τὰ μεγαλεῖα τοῦ παντοκράτορος:~

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων. φοφίμων τοῦ μάμεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν. χριστοῦ τὴν πανάχραντον πὲρ εἰκόνα φανῶς. καὶ τῆς θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν ἁγίων μιχαὴλ ὅσιε:~ Θεοτ.

Σαρκώσεως γέγονας θεοῦ τοῦ λόγου. παρθένε πανάμωμε, ὡραῖον ἐνδιαίτημα. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν. ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. ὁ ὢν ἀλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

ᾠδ. η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐπὶ τοῦ βήματος ἑστὼς, θεοκῆρυξ μιχαὴλ οὐ κατεπλάγης. ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων. ἀλλ' ἐλευθέρᾳ φωνῇ. ἐβόας, εἰκόνα τὴν ἄχραντον. σέβω τοῦ σωτῆρος, χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων:~

Ὁ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τῆς εἰκόνος τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ. διαβαίνουσαν περ τῆς θεοπνεύστοις γραφαῖς. συνᾴδων, τοὺς πάντας ἐδίδαξας. σέβειν τὴν εἰκόνα, χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων:~ Θεοτ.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις. οὗ τὴν ἄφθονον χάριν ἀπαρυόμενοι σοῦ. ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον τὸν ἄχραντον. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ὁ εἱρμός.

ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδ. θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ πανόλβιε. τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμενος. τοῦ πεποθημένου σοι τέλους. τυχεῖν σαφῶς, περ ἠξιώθης. πρὸς ὃ ἀπαδῶν ἔδραμες, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος:~

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητα. ἧς ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις πάτερ ἐκέκτησο. ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι, τοὺς φοιτητάς. χριστοῦ ἐκδυσώπει. τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε:~

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμασι. θεομάχων τὸ θράσος σοφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε, ὡς τὴν πηγὴν. ἔνδον κεκτημένος. μιχαὴλ θεσπέσιε, χριστοκῆρυξ ἱερώτατε:~ Θεοτ.

Ὡς πόκος πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον. ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας. τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι. καὶ σὲ τὴν πανύμνητον. θεοτόκον καταγγέλλουσιν:~ Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος υἱὸς θεὸς καὶ κύριος.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.
καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κδ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου, γ΄. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενικὰς ἀρετάς. θεωρίαις καὶ πράξεσι, συμεὼν πανόλβιε. τῆς ψυχῆς ἀπετέλεσας. τὰ τῆς σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα. καὶ ζωηφόρον ἀμφιασάμενος. νέκρωσιν ὅσιε, ὡς

φωστὴρ

φωστὴρ γενόμενος ἀειφανής. πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπων τῇ χάριτι:~

Ν όμῳ τῷ θείῳ τηρούμενος, ἔτι τὴν σάρκα φορῶν. καὶ τὸν χοῦν περιτιθέμενος. τοῖς ἀγγέλοις γέγονας, περιφανῶς ὁμοδίαιτος. τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ πάτερ ὑψούμενος. ὅθεν ἐλήλυθας ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον. διηνεκῶς. θείαις ἀναβάσεσιν ἐπεκτεινόμενος:~ Ὅμοιον.

Σ άρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφορῆ τὴν ψυχὴν. καὶ θεῷ πλησιάζουσαν, συμεὼν ἀπέδειξας. καὶ δοχεῖον τοῦ πνς. καὶ τῇ δυνάμει τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελεῖν ἠξίωσαι. ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν. πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται:~

Δόξα. ἦχος, β'. Γερμανοῦ.

Ε ἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, ὦ θαυμαστὸν ἀνελθὼν. καὶ τὴν στενὴν κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πρᾶξιν ἀρίστην. καὶ ἐπίβασιν θεωριῶν ἐπεδείξω. τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς. ὡς ὁρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος. τῇ δὲ, θεὸν ὁρῶν τε καὶ ὁρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν. ὃν ἱκέτευε σεβάσμιε συμεὼν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. Πρ. ἦχος, α'.

Υ πομονῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε. τὸν ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι. τὸν ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ἐκτήσω ἐν σώματι, συμεὼν πατὴρ ἡμῶν. πρέσβευε χῷ τῷ θῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. κα. τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου.

ᾨδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Θ εολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἔστιν ἡ μνήμη σου. θαυματουργὲ πάτερ, συμεὼν καὶ ἔλλαμψις. τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασι. καθαραῖς ταῖς καρδίαις, ὑμνῆσαι ταύτης τὸ μέγεθος. καὶ τὸν ἀξιάγαστον βίον σου:~

Α πὸ φωνῆς τοῦ βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, ἀνήγε-

λίσθης σύ, ἡ ἀνελεὴς μήτηρ. καί σε ἀνωθὲν τὸ (?) τὸν, καὶ θεῖον καταγώγιον. παμμακάριστε πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε. τῆς τελεσιουργοῦ θεότητος:~

Υ περφυῶς, δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαρίτωτον. ἐκ σπαργάνων πάτερ, μετῆλθες ἐσόμενον. προέγνως ὁ μέγας πρόδρομος. ἀνωνύμου μαθοῦσε ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται. καὶ τοῦ δεξιοῦ σε ἐκτρέφεσθαι:~ Θε.

Η ποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, θεοχαρίτωτε. τὸν τοῦ πρς λόγον, σάρκα χρηματίσαντα. δι' ἄσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. εὐλογημένη γεγέννηκας. μείνασα παρθένος ἀμόλυντε:~

ᾨδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Α παλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστὴς ἄριστος. ἔφυς ἐραστής τε τοῦ κάλλους ὄντως διάπειρος. ὅθεν ἐκμήρας σε, προεγνωκὼς ὁ δεσπότης. συμεὼν ἡγίασε πάτερ ἀοίδιμε:~

Τ ῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φρικτῆς ὅσιε. πάτερ ἐλλαμφθεὶς θεωρίας, ξένην διάγνωσιν. ἐκτήσω τῶν ἀγαθῶν. καὶ τῶν ἑτέρως ἐχόντων. συμεὼν καὶ ἄπταιστον βίον ἐξιώθησας:~

Ε μφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς ἄγγελος. τὸν ἀγγελικὸν θεοφόρε παρεγγυώμενος. βίον ἀσπάσασθαι. ἀγαλλομένῳ ποδὶ δὲ, τοῦ ὀφθέντος εἵπεσο, πάτερ τοῖς ἴχνεσιν. Θε.

Ν εκρωθέντα με πάλαι. πρὸς τὴν ζωὴν πάμμακαρ. πάλιν ἐπανήγαγες μόνη τὴν ἐνυπόστατον. ζωὴν γεννήσασα, ἣ προσβαλὼν διερράγη. περιφανῶς ὁ θάνατος ὁ δυσμενέστατος:~ Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. κα. ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ε ν πέτρᾳ ῥιζωθεὶς, τῶν χῦ θελημάτων. ὡραῖος τῆς ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος στῦλος. σημείων ἐπιδείξεσιν, ἰαμάτων τὰ πέρατα. ὅθεν πίστει σου. ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην. φωτιζόμεθα, ἀναβοῶντές σοι πάτερ. πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς κε.

Μ έμειν ἐν τοῖς, ἥκιστα κόσμου ὑπέμεινας. ἔτι

πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν Χριστοῦ. εἰς δὲ τὰς ἀβάτους, ἐρήμους συνδιαιτώμενος. θηρσὶ συναναστρέφου, ἀδεῶς παῖς ὑπάρχων. καὶ τοῖς πόνοις ἀφραίνου τοῦ σώματος:~

Ἐπιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν. ἐπεπόθεις, πάτερ θεορρύτους πηγάς. καὶ ἀρρηκώς, ταύτας Συμεών. τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας. ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκὼς ἀναβλύζεις. τῷ προσώπῳ Χριστοῦ ὁ ἐπαινούμενος:~

Ἀγχιμονῶν, ὥσπερ σε ἐστὶ ὁ χήματος. διεσκόπει, ὅπερ φορόμενον. τοῖς νοεροῖς, πάτερ ὀφθαλμοῖς. στύλῳ φωτεινῷ τε, παιδίῳ συνοδηγούμενον. ὁ θεῖος Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βάσει. περὶ τῆς σῆς περὶ αὐτὸν ἀναβάσεως:~ Θ.

Δαβιτικῆς, ἐκ βασιλίδος ἐβλάστησας. συγγενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς. λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα. ἐγέννησας παρθένε, διό σε θεοτόκον. θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν:~ ᾨ. ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιότατος πλήρης, παῖς ὡς ἀπρεπέστατος πάτερ ὁ κύριος. ἐμφανῶς ἐπέστη. ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι. καὶ ἀστράψας δόξαν, ὑπομονῆς καθὼς ἡττήσω. ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον:~

Συνεξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου. ὡς ἐν τῷ θείῳ μύρῳ εὐωδίας γενόμενος ἔμπλεως. τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς θεοῦ θεράπων. τῶν δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας:~

Ὑψωθεὶς θεωρίαις, θείαις παμμακάριστε, νοῦ καθαρότητι. καὶ πηγὴν σοφίας, ζωηφόρους ῥοὰς ἀναβλύζουσαν. τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ θεοῦ θεόφρον πάτερ. τὰς ψυχὰς τῶν νοσούντων ἐφώτισας:~ Θ.

Θεοῦ θεὸς λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων πατρὶ συννοούμενος. δι' εὐσπλαγχνίας πλοῦτον, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε. καὶ βροτὸς ἐφάνη ἐστὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας. θεοπαρθένε πανύμνητε:~

ᾨ. ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς. ὁ θεσπέσιος γενόμενος πάτερ. ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου νάματι θείῳ. προσεπιβὰς ὑπερήρθης τῷ πυρί. καὶ δύναμιν φωτιστικήν, εἰληφὼς ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι:~

Ἐκένωσεν ἑαυτοῦ ὁ δυσμενής. τῶν βελῶν τῶν ψυχοφθόρων φαρέτραν. μανιωδῶς, θεοφόρε τοξεύων. καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε. τῇ πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρραγεῖ, ἀραρότως Χριστοῦ ὑπεστήρικτο:~

Ὡς φέροντι ἀνιαρῶς τοὺς ἱδρῶτας. τῆς ἀσκήσεως θεσπέσιε πάτερ. ἐπιτορφθείς, ὁ δεσπότης σου ῥάβδον, παναλκεστάτην χειρὶ ἐγχειρίζεται. καὶ ταύτῃ σε τῶν ἀσθενῶν. θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται:~ Θ.

Ἐνιδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι. τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος. ὅτι θεόν, ἐν γαστρί σου συλλήψῃ. οἱ θεηγόροι προέφησαν προήγγελλον. πανάμωμε, καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστούμεθα:~ Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος. καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν στύλον τεκταινάμενος. δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην ὅσιε. καὶ Χριστὸν τὸν θεὸν πάντων πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Δ.

Θαυμαστὸν ᾤκει πρὶν Συμεὼν γῆς ὄρος,
Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.
Εἰκάδι ἡ δὲ τετάρτη ὄρους Συμεὼν ἤμειψε.

Οὗτος ὁ ὅσιος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστίνου τοῦ πάλαι. γεγέννηται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας ἐκ πατρὸς Ἰωάννου. ἐξ Ἐδέσσης ὁρμωμένου τῆς πόλεως, καὶ μητρὸς Μάρθας. ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχέων τραφείς. τὰ δὲ ἐντεῦθεν θαυμαστὰ πάντα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ ποιῆσαι αὐτὸν λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον. ἡ ἐν γαστρὶ σύλληψις, δι' εὐχῆς. καὶ περὶ τῆς συλλήψεως παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, μαρτυρία τὴν ἐσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν, τῇ μητρὶ προμηνύοντος. καὶ ὅτι γεννηθεὶς

ἀπέ-

ἀπέσχετο τὸ παράπαν, τοῦ ἀνωνύμου μαθητοῦ. τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι συντομον ἕξει, τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁρμὴν ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ χείρονος, ἀμέθεκτος πράξεως. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιβὰς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθήσεως, ῥαθυμεῖν τὸν νέον εἴωθεν καὶ σχολάζειν καὶ πρὸς τὰ τυχόντα, ῥαδίως ἐκφέρεσθαι. αὐτὸς τῶν ἐν ποσὶ πάντων ὑπερβλέψας, τὸ ὄρος κατέλαβε, καὶ εὐθὺς τῷ χρόνῳ συνεθιζόμενος, σκληρᾶς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο. καὶ θεοφανείας συχνὰς, καὶ ἀγγελοφανείας, τὸ πρακτέον ὑφηγουμένας καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων. τὰ μὲν ἑλεῖν, τὰ δὲ, προφανεστάτας φυγεῖν. καὶ ὅτι ἐν σώματι, τὰ τοῦ σώματος ὑπερβὰς, οὐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ἀμβροσία δὲ οὐρανόθεν χορηγουμένῃ τρεφόμενος μέχρι τῆς ἐν χριστῷ διηρκέσεν ἀναλύσεως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἄπειρον πλῆθος ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία, δηλοῖ διεξοδικῶς. ἐκεῖνο δὲ, ἀποσημήνασθαι ἄξιον. ὅτι ἐκμετρήσας ἡλικίας, τὸν κόσμον καταλιπὼν, πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ μονῇ, εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατῆλθεν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνους ἕξ. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν στύλον ἀναβὰς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. ἐν δὲ τῷ θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἔν τινι τόπῳ διὰ ξηρῶν λίθων ἀνεστηκότι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. εἰς δὲ τὸν μικρὸν στύλον ἀναβὰς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρόνους. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. τούτων δὲ αὐτῶν, τὰ ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα τῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον διετελέσαι, ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ. καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν ἀγγέλων μετετάξατο δόξαν, καὶ κατάστασιν. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς :~

ᾨδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Νεανικῶς θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμου τὴν πύρωσιν. κενῆς τε δόξης ἅμα, τὴν κατάπτωσιν φλέγων. ἡσυχάζειν ἐπόθησας. ἐκβοῶν ἀπαύστως. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος. χριστοῦ μετὰ ἀγγέλων, ἐν δόξῃ ἀπορρήτῳ, θεοφόρε τεθέασαι. ἐπ' ὄρους τοῦ τοῦ θαυμαστοῦ, ἀναβιῶναι σε προστάττοντα :~

Οὐρανοδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπειγόμενος πάτερ ἐμβὰς τοῦ κίονος. πρὸς τοῦ τοῦ δεσπότου. τοῖς θείοις πειθαρχήσας, σοῖς ἰνδάλμασιν ἔφθασας. τὸ ὄρος τοῦτο, ὃ θαυμαστὸν ἐπωνόμασεν :~ Θεοτοκίον.

Ἐν φωτὶ τοῦ κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε πάντες τὴν ὑμνήσωμεν. τὴν μόνην θεοτόκον, τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τοῦ βασιλέως. χριστοῦ μαρίαν τὴν ἄχραντον μητέρα θεοῦ, πιστῶν τὴν σκέπην :~

ᾨδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς ἀναρμόστοις ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν. ἡ τρισοφεγγὴς ἐγκατῳκίσθη ἔλλαμψις. ὑφ' ἧς δᾳδουχούμενος, ὡς ἐκ μιᾶς θεότητος. ταύτης περὶ τοῦ στύλου τὸν τρισόλβιον οἶκον. ἐνδόξως ἐδομήσω. καὶ τὴν ἄκτιστον σέβειν. ἐθέσπισας ἐν τούτῳ, τριάδα εἰς αἰῶνας :~

Ἡ παντοσθενὴς τοῦ πνεύματος, τοῦ ἁγίου ἐνέργεια. σοὶ θεοειδῶς παμμάκαρ ἐνσκηνώσασα. συνθρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἅπαντας. τοὺς ὑπὸ πνευμάτων πονηρῶν μαινομένους. καὶ τούτους θεραπεύων τῇ βαΐνῃ σου ῥάβδῳ. ἐδίδασκες τὸν κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας :~ Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν υἱόν σου καὶ κύριον. τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι. καὶ σὲ θεομήτορα, ὁμολογούντων πάναγνε. τῶν ἁμαρτημάτων αἰτουμένη τὴν λύσιν. τυχεῖν τε σωτηρίας τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾨδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄρτοις ὀλίγοις συμεὼν, τὸν χορτάσαντα πλήθη πολυάνθρωπα, χριστὸν τρισόλβιε. ταῖς προσευχαῖς σου ἐκμειλιξάμενος. τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενοὺς, σιτῶνας ἐπλήρωσας. ταῖς εὐλογίαις σου καὶ ἐκπέμπεις ἐλυ φώσω τὴν ποίμνην σου :~

Ρήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὁσίας σου μητρὸς παμμακάριστε. ἱκετηρίοις σε, προσλιπαροῦσης ἐκδυσωπῆσαι χριστόν. οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν. καὶ δεῦρο πόλεως, τὴν θήλατον ὀργὴν ἀπελήλακας. Θεοτοκίον.

Εκπλήρωμα γέγονας θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα. καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον λόγον γεννήσασα. ὃν ἐκδυσώπησον ἁγνή, πταισμάτων συγχώρησιν. πᾶσι δωρήσασθαι. τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κε. Ἡ τρίτη φανέρωσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ προδρόμου γ. τὰ παρόντα. ἦχος πλ. δ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πρόδρομε. ὥσπερ ἡλίου αὐγάς, ἀνατείλασα ἤστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ κάρα σου. καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν. ἣν ὡς περ θεῖον θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν ἀπαρρυόμεθα. ἁγιαζόμενοι. καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμούς. καὶ πανηγυρίζοντες σὲ μακαρίζομεν :~

Χάριν ἀέναον βρύουσα, ἡ ἱερὰ κεφαλή. σου μακάριε πρόδρομε. ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοοῦντι μηνύεται. ὃς ἐπισπεύσας πίστει καὶ χάριτι. σαφῶς ποιεῖσθαι ταύτης τὴν ἄφιξιν. ἁγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ βασιλεῖ. πίστιν τὴν ὀρθόδοξον θερμῶς κρατύνοντι :~ Ὅμοιον.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν. σοῦ τῆς σεπτῆς κεφαλῆς. ἣν τελαὶς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε. διὰ ζῆλον τὸν ἔνθεον. καὶ τῇ εὑρέσει ταύτης ἀγάλλονται. ἀγγέλων τάξεις μαρτύρων σύλλογος. θεῖοι ἀπόστολοι. καὶ προφῆται ἅπαντες, μεθ' ὧν ἡμῶν. ὑπέρ τοτε μνημόνευε κυρίου πρόδρομε.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Θησαυρὸς ἐν θείων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος κάρα σου πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε. πλουτοῦμεν διὰ σοῦ χριστοῦ βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν :~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἴσοδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου. ἦχος β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλήν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει. τοῦ βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς. ὑπερυμνοῦντες ἐν ᾄσμασι. τιμῶντες ἐκ πόθου. χάριτας προχέουσαν τῶν ἰαμάτων ἡμῖν. ἣν περ, ὁ ληρώδης ἡρώδης, πάλαι περιαπέτεμεν οἴστρῳ. τῆς ἡρωδιάδος συμπλεκόμενος :~

Στίχος. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός. οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ. στίλβουσα διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη φανῶς. τοῦ ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον. αἴγλη δὲ φωτίζουσα τὰς διανοίας ἡμῶν. ἣν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει. σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις. ὡς ὑπὲρ ἡμῶν θεῷ πρεσβεύουσαν :~

Στίχος. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρός. στίλβων κεκρυμμένη ἡ κάρα τοῦ βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ. σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται. ὥσπερ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων. νόσους θεραπεύουσα ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν, θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαβόντες ὑπέρ τε. τοῦ χριστοῦ τὸν πρόδρομον ὑμνήσωμεν :~ Δόξα. ἦχος, β.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη. καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, φανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον κάρα σου. ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη παμμάκαρ. καὶ

δίω

εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον. καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν. καὶ τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον ἦχος, δ'.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ. Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν. προφῆτα καὶ πρόδρομε. πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει. ᾄσμασι θεηγόροις, τὸν σωτῆρα ὑμνοῦμεν. τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου :~

καὶ τῆς ἑορτῆς. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ὡς ἐν τῇ τοῦ ἁγίου κωνσταντίνου μνήμῃ ἐτάχθη. εἰ δὲ οὖν μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν κάθισμα ἦχος, δ'. Τοῦ προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ προδρόμου κεφαλή. ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων. κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ θεῷ :~ Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων. ἡ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως. ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισεν Χριστοῦ βαπτιστά. πάντας τοὺς προστρέχοντας ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει. ὕμνοις μεγαλύνοντας τὸν σωτῆρα καὶ κτίστην. τὸν νέμοντα ἡμῖν διά σου τὸ μέγα ἔλεος :~

Δίς. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. κάθισμα ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ ἡρώδης πρόδρομε, παρανομήσας. τὴν τιμίαν κάραν σου ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς. παρανομήσας ὁ δείλαιος. ἣν ὑπὲρ ἐκ πόθου τιμῇ ἀσπαζόμεθα :~ Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διῆλθεν ὁ λόγος περὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ πεντηκοστός. δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ προδρόμου. καὶ νῦν. ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

ἦχος. β'. Ἰδιόμελον τῶν θείων ἐννοιῶν.

Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ κανόνες, τῆς ἑορτῆς. μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τοῦ προδρόμου εἰς ς'. ᾠδή, α'. ἦχος, πλάγιος δ'.

Ἁρματηλάτην φαραώ. Ταρασίου.

Φωνὴ τοῦ λόγου, γενόμενος διάλυσον τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς τοῦ πατρὸς πάλαι ἐν ἀγαλλιάσεως. φωνῇ ἀνευφημήσαι σε. τῇ παρούσῃ εὑρέσει, τῆς κεφαλῆς σου μακάριε. πρόδρομε ὁ ὑμνῶν :~

Τὴν κεφαλήν, χειροθετήσας πρόδρομε, τῆς ἐκκλησίας θεοῦ. σοῦ τὴν σεπτὴν κάραν, τὴν καταμονήσασαν, φαιδρῶς τὴν φανέρωσιν. φανδροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἁγιάζουσαν. τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα :~

Οὐκ ἐνεγκὼν, ἔστι πολὺ συγκρύπτεσθαι, κύριε πρόδρομε. οἰκονομεῖς πάλιν, φανεροῦσθαι σήμερον. οὐ στάμνῳ συγκλειόμενος. ἀργυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κείμενος. καὶ δι' ἱερουργοῦ μηνυόμενος :~ Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς γαστρός, ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας. ἑτοιμαζόμενος. τῷ ποιητῇ λόγῳ, τὰς ὁδοὺς πανεύφημε, ἐκ κόρης ἀνατείλαντι, παρθενίας ἀφθάρτως. ἣν θεοτόκον γινώσκουσι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν :~

Καταβασία τῆς ἑορτῆς.

ᾠδή, γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἡ ὀρμικῶν ὀρχισμάτων, ἡ ἱερὰ κάρα σου. ἔπαθλον γυναικῶν δοθεῖσα χερσὶν ἐφέρετο. νυνὶ δὲ σώφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις. ἱερῶς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται :~

Εὐσεβῶς ὑπὲρ πάντοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα. σὺν ἱερουργῷ βασιλεῖ τε ἔνδοξε πρόδρομε. ᾄδον χαρμόσυνα, καὶ προσηγεῖται σοῦ πόθῳ. κατασπαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ἱερῶν δὲ ἀδύτων, ὡς ἐκ φωταυγὴς ἥλιος. ἡ ἱερωτάτη σου κάρα ἐξανατείλασα. πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην προφῆτα. τοῦ Χριστοῦ καὶ πρόδρομε θείαις λαμπρότησι :~ Θεοτοκίον.

Στεφανώσης ἐν ἡδύος. φωτοφανὲς ἔλαμψας. ἄστρον τοῦ ἡλίου τῆς δόξης προπορευόμενον. τοῦ ἀνατείλαντος, παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. βαπτιστὰ καὶ λύσαντος νύκτα πολύθεον:~

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

εἶτα καί. ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ προδρόμου. κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς. ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσός. καὶ ἱκετεύει Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~ Δίς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι. ἡλίου προπορευόμενος. ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ πρόδρομε.

Τὴν ἀοίδιμον κάραν σου, μύρα ἰαμάτων ἀναπηγάζουσαν. τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας. τὰ δυσαλθῆ πάθη ἀπελαύνουσαν:~

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μὴ κενούμενα. ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα. τῆς τιμίας κάρας τοῦ προδρόμου Χριστοῦ:~ Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον. ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα. τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν πάναγνε:~

ᾨδὴ ε'. Ἱνατί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονὼς ἱδρῶτα τε μεσιτείαις θείαις, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον. καινισμὸν τελούντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης. κεφαλῆς σου μακάριε πρόδρομε:~

Ἐκ κομώντων κομῶσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν κάραν σου πρόδρομε. πρὸς τὴν βασιλίδα, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον. ἧς τῇ ἐπανόδῳ, ἐπικροτεῖ, πιστῶν τὰ πλήθη. φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα:~

Βασιλεῖς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ, τῆς κάρας σου γάννυνται. ἱερεῖς δὲ θεῖος, θεοφόρου ἐπώνυμος πρόδρομε. ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται. εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα:~ Θεοτοκίον.

Τὸν δεσπότην τεκοῦσα, ὤφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω δυνάμεων. καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας κόρη πανάμωμε. θεοτόκον ὅθεν, πανάληθεῖ, ψυχῇ καὶ γλώσσῃ. οἱ πιστοί σε παρθένε δοξάζομεν:~

ᾨδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ κεφαλὴ ἀνατείλασα. τοῦ βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν. αἱρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα. καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν:~

Ἀμπλήσατε φωτισμόν, καὶ χάριν θεοῦ καὶ ἔλεος. καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχάς, κεφαλῇ προσψαύοντες, προδρόμου τῆς χάριτος. τοῦ τῆς θείας κάρας, ἁψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι:~

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι. τοῦ βασιλέως ἡμῶν, ἱκέτευε πρόδρομε. πόθῳ τὴν τιμίαν σου. κεφαλὴν τιμῶντος. τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν:~ Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον. αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα ὑπερκείμενον, γενόμενον ἀμνόν. ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ πρόδρομε:~

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Ὁ φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν κόσμῳ στύλος. ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος λύχνος. κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θείαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν. ἁγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτὴν προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας. Χριστοῦ σοφὲ βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς:~

Ὁ οἶκος.

Ἀπὸ γῆς καθὼς πηγὴ τοῦ παραδείσου, κεφαλὴ θεοφιλὴς ἡ τοῦ προδρόμου, ῥεῖθρα βλύζει χάριτος. καὶ θαυμάτων τὰ νάματα, νέμει πᾶσι τοῖς χρῄζουσι. προσέλθωμεν οὖν πάντες, ἀντλήσωμεν προθύμως, ταύτης τῶν ἰαμάτων, τοὺς θείους κρουνούς. ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενάοις. καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον ἀθέτως αἴρει. ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα. σεμνῶς προσπτυσσόμενοι, καὶ ᾄσμασιν ὡς στέμμασιν, στέψωμεν ταύτην πιστοί. προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλῖδας νοητάς, καὶ ἐν θείοις ἀρεταῖς, κοσμήσωμεν ψυχάς, καὶ βοήσωμεν στερρῶς. Χριστοῦ σοφὲ βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κε΄. Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. Ἦχ.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῷ κεκρυμμένη,
ἧς γῆς ῥαγείσης πᾶσιν ἤχησεν ξένως.
Εἰκάδι δὲ προδρόμοιο κάρην ἄρον κατὰ πέμπτην.

Ἡ τῆς τιμία αὕτη κεφαλὴ καὶ ἁγία, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυβεῖσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων. οὐ στάμνῳ συγκλειομένη ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῷ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι᾽ ἱερουργοῦ μηνυθεῖσα. ταύτην ἐκκομισάμενοι κομισθεῖσαν, ἡ περιφανὴς τῶν πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ βασιλεῖ, καὶ τῷ ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενέστατα δέχεται. καὶ πιστῶς προσκυνηθεῖσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος παγχαρίου.

Οὗτος ἐγένετο τῆς ῥωμαίων πόλεως, πιστῶν γονέων βλαστός. τιμώμενος δὲ παρὰ πολὺ ταῖς πρώταις τιμαῖς, παρὰ τῶν ἀτίμων καὶ αἰσχίστων βασιλέων. καὶ οἰκεῖος ὤν, τῆς ἀληθείας ἐκτραπείς, καὶ τοῦ κρείττονος ἀπορραγείς, καὶ χαίρειν εἰπὼν τῇ καθαρᾷ πίστει τοῦ Χριστοῦ, τὰ βασιλέως θρησκεύειν εἵλετο, παρ᾽ αὐτῷ τὸ ἐπίσημον πορίζόμενος. καὶ τοῦ τοιούτου δράματος δήλου γενομένου, ἐπιστολαὶ μητρόθεν αὐτῷ ἐξεπέμποντο, ἀνακαλούμεναι αὐτὸν πρὸς τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας. καὶ ὑποδυσμηνύουσαι τὰ μέλλοντα διαδέχεσθαι, τοὺς ἀρνησαμένους τὸν Χριστὸν κολαστήρια. καὶ τὸ τῆς γεέννης ἄσβεστον πῦρ. ὑφ᾽ ὧν κατανυγείς, καὶ ἀναμνήσας μικρὸν ἐκ τοῦ ζόφου, καὶ τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ ἀχλύος, εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτίκα μετέστη πρὸς τὴν θεογνωσίαν, τὴν μετάνοιαν ἐνστερνισάμενος. ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεύς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, παρίστησιν αὐτὸν διὰ τῆς τάξεως. καὶ μαστίζει ξηροῖς βουνεύροις, σφοδρῶς τὰ νῶτα. καὶ πομπεύει δι᾽ ἀγορᾶς, περιαυχενίους δεσμοὺς αὐτῷ ἐπιθείς. καὶ ὑπερορίζει αὐτὸν κατὰ τὴν νικομήδειαν. ἐν ᾗ μυρίας θλίψεις ὑποστάς, καὶ τὴν κάραν ξίφει τμηθείς, εἰς χεῖρας θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, φαεινότατος λύχνος, γέγονας πρόδρομε. τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων. τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν πατέρων:~

Ἑορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία, καὶ ταύτην πρόδρομε. λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σου, τὴν κάραν σου τιμῶσα. καὶ συνήθως κραυγάζουσα. ὁ τῶν πατέρων, θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἑρμηνεύσας τοῦ λόγου, τὴν φρικτὴν παρουσίαν, θείοις κηρύγμασι. μηνύεις σου τῆς κάρας, τὴν εὕρεσιν προφῆτα. ἀψευδῶς διὰ στόματος. τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς ἱερουργῷ ποιμένι:~ Ἦχ.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον ἐν σοὶ συνέδραμον. θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράστως. θεοτόκε ὃν ψάλλομεν, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός:~

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ βαπτιστὴς καὶ πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος. τῆς παρανομίας ἀκριβὴς κατήγορος. τριάδος φανέρωσιν, ἐν ἰορδάνῃ πρὶν κατιδών. φέρον φανεροῖ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι. τοῖς πόθῳ μελῳδοῦσιν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Προσυπαντᾷ προθύμως σοι, βασιλεὺς ὁ πραότατος. ἅμα φιλοχρίστῳ τῷ λαῷ πανεύφημε. ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖρας σοι. καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἐνστερνισάμενος στήθει. σκιρτᾷ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὑπὲρ χρυσὸν ἡ κάρα σου, διαλάμπουσα πρόδρομε. τεθησαυρισμένη, ἀργυρέοις σκεύεσιν. ὡς ὄλβος πολύτιμος, τῇ βασιλίδι δέδοται. ταύτην δωρεαῖς καταπλουτίζων ἐν θείοις. προθύμως μελῳδοῦσαν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Ἦχ.

Ἐν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα

φέρον-

φέρονται. μάκαρ Ἰωάννη προσκυνοῦντες χαίρονται. ἡ δύϊ κρυπτόμενος, σειροτικῷ πανεύφημε. ὃν τὸν γεννηθέντα ἐξ ἁγίας παρθένου. ἀμνὸν θεοῦ κηρύττων, ἀσεβῶς ἀνεβόας. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ᾠδὴ θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς σείρας ὅσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικὸς ὁ ὑπέρτερος. τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας πρόδρομος. ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνόν. τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον. ἀνευφημείσθω ἱερεῖς μελωδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαψιλῶς, συγκαλεῖς μεθύ ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος. τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει τῆς κάρας πρόδρομε. δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τῶν πρωτῶν ὧν ἡτοίμασα. καὶ μεγαλύνατε. τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον:~

Ἄναξ σὲ ἄγγελε θεοῦ, ἀγγελώνυμος εἰς τούτου βασίλεια, χαίρων εἰσδέχεται. καθυπεργοῦντος πρὸς τὸ κάλλιστα. τοῦ ποιμενάρχου ἀσεβῶς. καὶ κλήσει καὶ χάριτι. σεμνυνομένου σαφῶς, θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος:~ Θεοτ.

Φεῖσαί μου σὲ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσαν σε ἄφθορον. μετὰ τὴν κύησιν. ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου. τὰς ἀνομίας παρορῶν. καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὁ εὐσυμπάθητος. ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν τῇ εὑρέσει πρόδρομε, τῆς τιμίας σου κάρας. βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἤπερ. τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι. ὃν ἀμοιβαῖς ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον. καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε. σοῖς ταῖς λιταῖς, βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη. φαιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή. εἰ τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς πεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν ἑορτῶν. ζήτει τὴν ἑρμηνείαν τῇ κα', τοῦ αὐτοῦ μηνός. εἰ δ' οὖν ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου. ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, καὶ φωτοφόρος, καὶ ἀγγέλοις αἰδέσιμος. ἡ ξίφει, τμηθεῖσα πάλαι. καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα. πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα. ἡ τοῦ σωτῆρος, τὴν σεπτὴν ἔλευσιν, καταγγείλασα. καὶ τὴν ἐπίστασιν τοῦ πνεύματος. πάλαι καταμηνύσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν. τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτι. Χριστὸν ἐκδυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἐκ τοῦ βαπτιστοῦ ἀργυρῷ, ἐγκεκρυμμένη κεφαλὴ πεφανέρωται. λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς. καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἀπέλουσε, τοῦ ὑπερῷα μὲν στεγάζοντος ὕδασι. καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον. καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν. Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκί, φανερούμενον. καὶ πᾶσι, τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδούς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα. ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα. καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος. καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν. ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος. μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ κυρίῳ προστίθεσθε. ψυχῆς κατανύξει. τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Δόξα ἦχος, πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον κάραν τοῦ βαπτιστοῦ σου κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἀρυσάμενοι πιστῶς. εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπαινοῦντες δοῦλοι σου προσάγομεν. αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ προδρόμου. ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. προκείμενον ἦχος, βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ. Στίχος.

Εἰσάκ-

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου.

Ὁ ἀπόστολος. πρὸς κορινθίους.

Ἀδελφοί ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν μιᾷ τῶν κυριακῶν τῆς πεντηκοστῆς, ἢ ἐν ἑορτῇ. ζήτει ἀκριβέστερον τὴν ἑρμηνείαν, ἐν τῇ κα'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ θεολόγου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κϛ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου κάρπου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἀποστόλου γ'. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Δεκτὸν ἐπλάμψεων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιούμενος. κατεφωτίσθης πανόλβιε. καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδαξας. τοῦ σέβεσθαι αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον. καὶ νῦν ἱκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Ἄστρον φαεινότατον δειχθεὶς, θείαις ἐπιλάμψεσι. τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε. διδαχαῖς παμμάκαρ, καὶ σκεδάζεις χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἑκάστοτε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Θυσίαν ἀναίμακτον θεῷ, θύων τελεώτατα. ὑπὲρ αὐτοῦ μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι. νοητῇ τραπέζῃ, θῦμα εὐωδέστατον. ἀπόστολε ὦ κάρπε θεόληπτε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τροπάριον ἀπόστολε ἅγιε.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν αἰνῶ κάρπον ἐν θεῷ πόθῳ. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.

Ἄσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντας σου τὴν φωσφόρον. καὶ ἱερὰν πανήγυριν, καὶ πάντιμον μνήμην σου. φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον. ἀπόστολε πρεσβείαις σου:~

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ δεσπότῃ, τούτου τοὺς νόμους τοὺς σεπτοὺς, ἀτρώτους ἐτήρησας. ἀνόμους ἀνομίαν δὲ, ἀπόστολε ἐδίδαξας:~

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας. ἐν θεωρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηγλαΐσθης, καὶ κόσμον κατεφώτισας. παμμάκαρ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Κύουσα παρθένος ἀνερμηνεύτως. καὶ τοὺς τῆς φύσεως θεσμοὺς. καινίζουσα πέφυκας μήτηρ ἀειπάρθενος. διό σε μακαρίζομεν:~

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Λύρα, κρουομένη πνεύματι. γέγονε παμμάκαρ, ἡ θεοκίνητος γλῶσσα σου. φθεγγομένη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ σωτῆρος καὶ θεοῦ ἡμῶν:~

Ἔχων, λόγον τὸν προάναρχον. σὲ κατᾴδοντα, καὶ προφανῶς ἀναχύοντα. τοῖς ἀθέοις τὰς σωτηρίους. τρίβους, κάρπε καθυπέδειξας:~

Ἵνα, κάρπε τὸ σεπτόν, κήρυγμα τῇ κτίσει, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος. καταγγείλῃς, πολλοὺς ὑπέστης διωγμοὺς καὶ θλίψεις ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Νέον, ὡς παιδίον τέτοκας. τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς ἀνατείλαντα. ἀπορρήτως θεογεννῆτορ. διὰ τοῦτο σε δοξάζομεν:~ Ὁ εἱρμός.

Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου:~

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Θείαν ἔλλαμψιν τοῦ παρακλήτου. κάρπε πάνσοφε εἰσδεδεγμένος. τοὺς σκοτισθέντας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας. καὶ μεταστὰς πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια. τῷ βασιλεῖ τῶν ἁπάντων παρέστασαι. ἐξαιτούμενος χριστὸν τὸν θεὸν ἑκάστοτε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Δι᾽ ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Οἰκοδόμησας ὡς λίθους πιστῶν τὸ πλῆθος. ἐν δυσσεβείας πέτρᾳ. καὶ ναοὺς ἀπειργάσω. τοῦ ἁγίου πνεύματος, θεόφρον ἀπόστολε:~

Νευρ-

Νεουργήσας τῷ βαπτίσματι θεοκήρυξ. παλαιωθέντας γνώμῃ τῇ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους. ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν :~

Ἀποφαίνων τὸ μυστήριον τοῦ καλύψαι. τῇ ἀρετῇ θεόφρον. οὕτως ἐφελκύσω. ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ σκότους ἀφέμενα. Θεοτοκίον.

Ὡραίως ὁ θεοφόρος θεογεννῆτορ, ὅρος σε βλέπει μέγα, κατάσκιον κόρη. ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ θεὸς ἡμῶν :~

ᾨδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φυτοκόμος ἄριστος. ὑπέδειξας λαοῖς. ζωῆς τὸ ξύλον. ἐξ οὗ ὁ μεταλαβὼν, ζήσεται λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα. χριστοκῆρυξ ἀπόστολε :~

Κῆρυξ ἐθνῶν ἀπόστολος. διδάσκαλος σεπτός. ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος. Κάρπε γεγονὼς ἐν ἀφροσύνῃ. τῷ δεσπότῃ παρίστασαι.

Ἀνατολῆς ἐξώρμησαι. ὡς ἄδυτος φωστήρ. τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων. καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων. ἱεράρχα ἀπόστολε :~ Θεοτοκίον.

Ῥύπου ψυχῆς καὶ σώματος. καθάρισόν με νῦν. ἀλογημένη ἀσπλάγχνῳ σου ῥοπῇ. ὅπως σε ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω. κατὰ χρέος πανύμνητε :~

ᾨδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀναβλύζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς χρήζουσιν. ἰαμάτων, ἱεράρχα Κάρπε θείᾳ χάριτι. καὶ καθαίρει πάθη. καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα :~

Ὁ λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπους ἐρρύσατο. καὶ θαυμάτων, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἔνδοξε. τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὡδήγησεν :~

Νευρούμενος, δυναστείᾳ τῇ θείᾳ τὸν δράκοντα. τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας. καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου. ὀλλυμένους ἀπόστολε ἔσωσας :~ Θεοτοκίον.

Ἐκύησας ἀνωδύνως τὸν πλάστην πανάμωμε. τὰς ὀδύνας. καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον. καὶ τῆς ἀνωδύνου. ἀξιοῦντα τρυφῆς τὸν ἄνθρωπον :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης. Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι. Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κϛ΄. τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Κάρπου. ἑνὸς τῶν ο΄ ἀποστόλων. Στίχ.

Κάρπος ἐνεγκὼν καρποὺς δεκτοὺς Κυρίῳ.

Φέρει καθορᾶν τὴν τελευτὴν ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἕκτῃ Κάρπος ἀπέπτατο ἐκ βιότοιο.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας ἀπόστολος, τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθεὶς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι. καὶ τὰς θείας αὐτοῦ ἐπιστολὰς τοῖς πρὸς οὓς ἀπέπεμπον τὸ διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. ὅθεν καὶ θείᾳ ἐλλάμψει τοῦ παρακλήτου καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὥσπερ ἄδυτος ἀστὴρ ἐξ ἀνατολῶν ὁρμήσας, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ταῖς θείαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε. θαυμάσια μέγιστα καθ' ἑκάστην τελῶν, καὶ ἀποσοβῶν πνεύματα πονηρότατα. πολλὰς δὲ πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος, τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις. τομῶς γὰρ χωρῶν, πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. ὅθεν ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ὑπ' αὐτοῦ ἐνδόξως δοξάζεται. ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις. πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀλφαίου. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀβδηκίου καὶ Ἐλένης. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. ᾨδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθοροποιούς, καὶ θεραπεύων πάθη. σφραγῖδι μόνῃ, τοῦ σεπτοῦ, διήγγειλας κήρυγμα. ἱερομύστα Κάρπε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων σοφὲ, μὴ δειλιάσας ὅλως. τομῶς ἐχώρεις πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα. ὁ τῶν πατέρων βοῶν θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~

Ἐπισκοπούμενός σε, ὑπὸ κυρίου Κάρπε. Βέρροια θεῖον ἐκληρώσατο. ἐπίσκοπον ἄριστον. ἐπισκοποῦντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις :~ Θεοτοκίον.

Ὡς πλατυτέρα οὖσα τῶν οὐρανῶν, ἐν μήτρᾳ ἐδέξω λόγον τὸν ἀχώρητον. παρθένε λυτρούμενον. στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ σαρκί.

Ἀΰλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι. διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις ἱεράρχα. ταῖς σωτηριώδεσι διδαχαῖς. διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ὄρθρος φαεινὸς ὑπεραυγάζων. τὴν οἰκουμένην τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδείχθης. καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθὺ ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος :~

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, πατρὸς καὶ υἱοῦ, σοφὲ καὶ λόγου σαρκωθέντος. ἔπεισας ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς. τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν :~ Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανὸς θεοκυῆτορ. ἐξανατέλλουσα ἡμῖν. τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον φωτίζοντα ἡμᾶς. φωτὶ ἐπιγνώσεως θεογεννῆτορ ἁγνή :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα. καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν. παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς σωτηρίαν ἡμῶν :~

Ὠδὴ θ΄. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἰδὼν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, τὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις. ἑβδομήκοντα Κάρπε. μαθηταῖς συναριθμούμενος ἐξῆλθες. ἅμα σὺν τούτοις. κῆρυξ ἔνθεος δεικνύμενος :~

Ὡς πρόβατον μέσον ἀπεστάλης. τῶν λύκων μεταγαγὼν αὐτοὺς Κάρπε. πρὸς ἐπίγνωσιν, λόγῳ ἀληθεῖ πρὸς σωτηρίαν. καὶ μεταπλάττων τούτων τὴν γνώμην. θεόρρημον πρὸς εὐσέβειαν :~

Ἐνόμιλος ὤφθης τῶν ἀγγέλων. ἀπόστολε Κάρπε θεόρρημον. ἀποστόλων καὶ μαρτύρων θαυμαστῶς ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων. οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο :~

Ἠγίασας Κάρπε βηματίζων. τὴν γῆν καὶ τὸ ἅγιον κηρύττων. εὐαγγέλιον πίστει. καὶ ψυχὰς τῷ ζωοδότῃ λόγῳ προσήξας. ὅθεν σειμέμψ. κληρουχίαν τὴν οὐράνιον :~ Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν παρθένε. τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες. χαῖρε κούφη νεφέλη. χαῖρε γῆ ἀγεωργήτως στάχυν ὡραῖον. καρποφοροῦσα. τὸν τροφέα τῆς κτίσεως :~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη. θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε. σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ θεοτόκε διὸ, πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κζ΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἐλλαδίου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου στιχηρὰ ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Θεόφρον Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος. ἱερωσύνης ἐλάμπρυνας, στολὴν τὴν ἔνθεον. μεθ᾽ ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασίλεια. τῷ θρόνῳ τοῦ δεσπότου παρίστασαι. ὃν νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καί. Ὅμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς, ἐποφθεὶς σοι ἅπαντας. τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι. δι᾽ αὐτὸν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κάκωσιν. περιείλω περιφανῶς κλειζόμενος. διὸ ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~ Ὅμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύσιν ἐχαλίνωσας. καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας. ἡ δρόσος γὰρ θεοῦ, σὲ περικαλύψασα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν. ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνουσα. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος, δ΄. Ἅρματα Φαραώ.

Ἄιτε θεοπρεπῶς. φιλομάρτυρες λαοὶ χορεύοντες ἄσωμεν. ᾄσμασι καὶ ὑμνῳδίαις.

τὸν

τὸν ἰσομάρτυρα τοῦ χριστοῦ. ἀνευφημοῦντες ἐλλάδιον:~

Ἄνθεσι ψαλμικῶς, κατατέψωμεν πιστοί. τὸν θεῖον ἐλλάδιον. ὡς νικήσαντα τὴν ἀσέβειαν, καὶ μάρτυρα στερρὸν τῆς τριφαοῦς ὁμοουσίου θεότητος:~

Ἥλιος διαυγής, ἐξ ἀδύτων ἰσρώων τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας. ἀπομειώσας τὴν πλάνην. ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς. ἰσομάρτυς ἐλλάδιε:~ Θεοτοκίον.

Ἄσπορον τοκετὸν, μόνη φέρεις γυναικῶν. καὶ μήτηρ ὑπάρχουσα. καὶ παρθενεύουσα κόρη. ἄκουσμα φρικτὸν ὢ φρικτῆς ἀγνή. ὅτι θεὸν ἀπεκύησας:~

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ὡς θαυμαστὸν λαοῖς τὸν μάρτυρα σου. ἀνέδειξας σῶτερ ἡμῶν. ὑπενεγκεῖν πᾶσαν προσβολήν. διὰ δὲ πικρῶν βασάνων. τῷ πόθῳ γλυκαινόμενον τῆς σῆς ἀγαπήσεως:~

Ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας μάκαρ. τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας. καὶ κατιδὼν δόξαν οὐρανῶν, τῷ θεῷ καθωμολόγεις. ὅτι τῷ πάθει, φάος σοι λαμπρὸν ἐξανέτειλεν:~ Θεοτοκίον.

Τὸ θαυμαστὸν ἀεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται. τὸ ξένον παράδοξον τε. ὅτι παρθένος οὖσα παιδοτοκεῖς. καὶ γνησία μήτηρ πέλεις. τοῦ ποιητοῦ τῆς κτίσεως ἀμφοῖν ἀληθεύουσα.

Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα. στερέωσον με κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλημα σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν:~

Τῶν ἁγίων ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Καθάρας ἑαυτὸν. ἀπὸ ῥύπου κακίας. ἐχρίσθης παρὰ θεοῦ, ἱεράτευσας πρίν. ἀθλήσας δὲ δι᾽αἵματος πλουσιωτέρως ἐξέλαμψας. καὶ κατήσχυνας, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας. τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτῖσιν. ἐλλάδιε ἔνδοξε:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ θεός.

Ἐν ἀυχήμασι ποικιλθεὶς. δικαιοσύνης ἐν κορυφῇ σου. ἀνατέθεικας διάδημα. λιθοχρυσοκόλλητον:~

Ἡδομένης σου τῆς ψυχῆς. ἐν ταῖς βασάνοις μάρτυς τὸ πρόσωπόν σου. ὡσεὶ ῥόδον τεθεώρητο. ὡραϊζομένῳ σοι. ἐν τοῖς χριστοῦ παθήμασιν μάκαρ σοφέ:~ Τριαδικόν.

Ἐν μιᾷ οὐσίᾳ ὑμνῶ. τρεῖς ὑποστάσεις τῆς θεαρχίας. τοῦ πατρὸς υἱοῦ καὶ πνεύματος. ὅτι μία ἔλαμψις. τῆς τρισηλίου φύσεως εἷς ὁ θεός:~ Θεοτοκίον.

Ἡ παρθένος πῶς γαλουχεῖς. πῶς τοῖς μητρώοις τοκάδεις νόμοις. ὅτι ὅνπερ ἀπεκύησας. σαρκωθεὶς θεός ἐστιν. καινοτομῶν τὴν φύσιν ὡς οἶδεν αὐτός:~

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι κύριε, τὸ φῶς.

Ἐξέλαμψας ὡς ἥλιος. οἴκων τοῦ δεσμωτηρίου. ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον χριστὸς σοι ἐπεφάνη. λόγους παρακλήσεως. ὡς τῷ παύλῳ φωνῶν σοι. καρτερόφρον ἀθλητά:~

Δεσμά σοι διερράγησαν. ὥσπερ ἱστὸς ἀράχνιος. ὅτι ἐν σοὶ ἰσχὺς ἡ ἄμαχος. συντρίψασα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν. καὶ σὲ μεγαλύνουσα, στρατιῶτα τοῦ χριστοῦ:~ Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα. καὶ μίαν τὴν θεότητα. ὅτι ἐν τρισὶ διῄρηται. προσώποις οὐ τῇ φύσει. εἷς γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ πατὴρ ὁ υἱός τε καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον:~ Θεοτοκίον.

Καὶ ἄρρητον λεγόμενον. καὶ ἄγνωστον νοούμενον. τὸ ἐν σοὶ ὀφθὲν μυστήριον. ὅτι σποράν οὐκ ἔγνως. καὶ υἱὸν ἀπέτεκες. ὅς ἐστι παρθένε. τῆς εἰρήνης βασιλεύς:~

ᾠδὴ ς'. Τῶν πταισμάτων.

Τῶν ᾀσμάτων τὴν λύραν προσάσω μέν. ἀγαλλομένη καρδία. ὅτι χριστὸς ἀνέδειξεν. ἐλλάδιον τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον. νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου:~

Τοῖς εἰδώλοις τοῦ θύειν ἀπαρνούμενος, θυσία ζῶσα τρισμάκαρ θεῷ γέγονας. εὐωδιάζων ἅπασι. τὰ ἄχραντα μύρα. τῶν παθημάτων τοῦ χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου:~

Τοῖς ἀρραγέσμοις ἀνάγκαις. διερχόμενος ὡς ἐν ἀδύτοις. ὑπῆρχες εὐφραινόμενος. ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν. πρὸ προσώπου σου μάρτυς. ὑπὲρ ἧς εἵλω πάντα παθεῖν:~ Θεοτοκίον.

Ὑπερφυής σου ὁ τόκος. ὅτι ἀσπόρως μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεις. νόμῳ φύσεως παράλληλα ἀμφότερα. φιμοῦθωσαν ἀγ-

γλωσ-

γλωσσαλγοῦς αἱρέσεις. τοῦ σοὶ ἁγνὴ θεο-
μῆτορ:~ Ὁ εἱρμός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς
ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς ὁ προ-
φήτης κράζω σοι. ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωήν μου, δέομαι καὶ ἐλέησόν με:~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κζ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυ-
ρος Ἑλλαδίου. Στ.

Ἔλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκταμε πυγμή.

Οὗτος ὁ ἅγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πά-
σης κηλῖδος, καὶ δοχεῖον γενόμενος τοῦ ἁγίου
πνεύματος, χειροτονεῖται ψήφῳ θεοῦ ἀρχιερεύς, καὶ τοὺς
οἴακας πιστευθεὶς τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας. ὡς
μὲν ποιμὴν τῆς αὐτοῦ ποίμνης, τοὺς λυκώ-
δεις τῶν αἱρέσεων ἀπεῖργεν. ὡς δὲ κυβερνή-
της ἐπιστήμων ταύτην ἐκυβέρνα, ἄβατον
καὶ ἀνεπηρέαστον, τῶν κακῶν ἁπάντων
διατηρῶν. ἐπεὶ οὖν οἱ τύραννοι δέσμιον αὐ-
τὸν παρεστήσαντο, τότε μᾶλλον ἔλαμψε,
καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας. τό-
μως γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ
παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, πλεί-
σταις βασάνοις καθυποβάλλεται. καὶ τὸ σῶ-
μα σφοδρῶς καταξανθεὶς, τὴν ἐκ τῶν μω-
λώπων ἅπασαν κάκωσιν, ὁ χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν
ἐπιφανείς, αὐτῷ ἐξιάσατο, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς,
προθυμότερον ἐποίησε. μετὰ ταῦτα ὀρ-
γῆς πλησθέντες οἱ τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν
ἅγιον ἐπιρρίπτουσιν. ὁ δὲ, ἄφλεκτος δια-
μείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ἐπε-
σπάσατο. ἔπειτα σφοδρότατα αἰκισθείς,
τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρατίθησιν. Ταῖς
αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ θεός.

ᾨδὴ ζ΄. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Θεῖός σε ἠδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον. πά-
τερ μακάριε ἐν τῷ κόσμῳ γενόμενος. ὑπὲρ
χριστοῦ ἐναθλήσας. καὶ τοῦτον ὑμνῶν τὸν τῶν
πατέρων θεόν:~

Ἐν πτέρναις σου ὑποίσας. πικρὰν διάρρη-
ξιν, ἔρρωσας τὸν δόλιον. καὶ ὑπορρίψας ἔρ-
ριψας, ὑπὸ τοῖς ποσί σου μάκαρ. δοξά-
ζων χριστὸν τὸν τῶν πατέρων θεόν:~ Θ.

Τρισήλιε θεότης ὁμοβασίλειε. ἄναρχε ἀΐ-
διε. πάτερ υἱὲ καὶ πνεῦμα. εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος
θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θκ.

Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου ὢ ξένου θεάματος. πῶς
καὶ μήτηρ πέφηνας, καὶ παρθένος ἔμει-
νας εὐλογημένη μόνη. τεκοῦσα ἡμῖν τὸν
τῶν πατέρων θεόν:~

ᾨδὴ η΄. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου μυροδεῖ. ἄνωθεν ὑμνεῖ σε
οὐρανός. λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὡ-
ραῖα ἆθλά σου μάκαρ. καὶ λαμπρῶς ἐκ-
βοῶμεν. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς. γέγονας ὁ πολί-
της τοῦ χριστοῦ. ἐν πανταχίᾳ μυστικῇ τὸν βε-
λίαρ σκυλεύσας μάκαρ. καὶ πιστῶς ἀνακρά-
ζων. ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θ.

Θεὸν δοξάζω τοῦ πατρός. σύμφωνα ὑμνῶ τοῦ
υἱοῦ. καὶ τοῦ πνεύματος ταυτόν. φύσιν κράτος
πλὴν τῶν προσώπων, εἷς θεὸς γὰρ τὰ τρία.
ὃν ὑμνοῦντες αἰνοῦμεν ὡς κύριον. καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ. γλῶσσα δὲ εἰπεῖν
ἐξαπορεῖ. ὅτι κύεις ἄνευ σπορᾶς ἡ παρθέ-
νος. καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς θεομήτωρ. ἣν
αἰνοῦντες ὑμνοῦμεν τὸν κύριον:~ Ὁ εἱρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. θάλασσαι καὶ
πᾶσαι αἱ πηγαί. οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
πῦρ καὶ καῦμα καὶ ψῦχος καὶ καύσων, υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

ᾨδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἀσπόρως τόκον σου θεοτόκε ἄχραντε, χριστὸν τὸν
θεὸν ἡμῶν. ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἡμέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἑορτάζον-
τες. τοῦ θείου Ἑλλαδίου. ἐν ὕμνοις τὸν σω-
τῆρα μεγαλύνομεν:~

Σκεῦος ἱερόχρυσον, ἱερᾶς ἀθλήσεως χριστοῦ τῇ
ἐκκλησίᾳ. τὸν μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγα-
λύνομεν:~ Θκ.

Χαίροις μυστικόχαρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε.
μαρία θεοτόκε. ὕμνοις σε ἀσιγήτοις μεγαλύ-
νομεν:~

Τὸν ἄσπορον τόκον σου Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κη΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐτυχοῦς τοῦ ἐν Μελιτινῇ. ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τῆς ἑορτῆς γ΄, καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στιχ. τοῦ ἁγίου. ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε ταῖς σαγήναις τῶν λογίων σου. ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας. τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα. ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον. διὸ ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην. καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Κόσμος ὡραιότατος δειχθεὶς, ἀθλητῶν ἐν χάριτι. μετεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια. βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίστασθαι. σὺν πάσαις ταῖς ἁγίαις δυνάμεσι. μεθ' ὧν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σὰ, λείψανα γηθόμενοι. περιφανῶς ἀσπαζόμεθα, καὶ ἀρυόμενοι. χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν. καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε. καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε. καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νῦν παριστάμενος. τοὺς τιμῶντάς σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. ἐνθέως καταύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου:~

Ὁσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα. παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς ἀποστόλοις Χριστοῦ. καὶ εἰς τελείαν, ἀνήχθης ἡλικίαν. ἀθλήσας λαμπρότατα, ἀξιοθαύμαστε:~

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος. καὶ θάνατον πρόξενον ζωῆς ἐπόθησας. καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθροῦ τὰς μυριάδας. θαλάσσῃ πνιγόμενος μάκαρ Εὐτύχιε:~ Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ φιλάνθρωπος. ἐκ σοῦ παναμώμητε, κόσμον διέσωσεν. ἀπολλύμενον, καὶ πλάνῃ ὑπαχθέντα. ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν:~

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐρῶν τοὺς τοῦ λόγου ὑπηρέτας. ἐργάτας θεόφρον τῶν καλῶν. ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου, τὸν σπόρον τὸν τοῦ πνεύματος. ὃ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἑκατοστεύοντα ἀστάχυν:~

Ὕλῃ τῆς θεότητος ἀΰλῳ, παμμάκαρ σαφῶς ἀναφλεχθεὶς. ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε. καὶ ἱδρῶσιν ἐνήθλησας, ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε:~

Ἁγίοις τοῦ λόγου ὑπηρέταις, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ κολληθείς. ἁγίως συνδιήνυσας, τὸν βίον καὶ ἐζήλωσας. περιφανῶς Εὐτύχιε, ταῖς τῶν ἁγίων λαμπρότησι:~ Θεοτοκίον.

Νόος μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθή. ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ μετανοίας τρόποις με. βελτιωθῆναι πρέσβευε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε:~ Ὁ εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε. Κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας μάρτυς σοφέ. βραβείων τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε. ὅθεν σε συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν. πίστει τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες. πλουσίως ἡμῖν ἀναπηγάζουσαν χάριν καὶ ἔλεος:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θεῖον ὡς βότρυν σε, τῆς νοητῆς, ἔνδοξε ἀμπέλου ὑπάρχοντα. ὑμνολογοῦμεν. κατανύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε. οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα:~

Μέγιστος ὡς ἥλιος, ἀνατολῇ. μάρτυς τῶν ἀγώνων σου ἅπασαν. τὴν οἰκουμένην, καταυγάζεις ἀληθῶς. τὸν σκοτασμὸν Εὐτύχιε, παύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι:~ Θεοτοκίον.

Τόμον σε προέγραψε, τῶν προφητῶν. ἄχραντε παρθένε ὁ σύλλογος. ἐν ᾧ δακτύλῳ, κατεγράφη τοῦ πατρὸς. ὁ λόγος θεονύμφευτε.

φάντε. βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστούς:~

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὑψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμάκαρ πτέρυξι. τοῦ ἱδρῶτα τοῦ μαρτυρίου. καὶ πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας. δήμοις ἀθλητῶν παμμακλεῶν, νῦν συναριθμούμενος. θεομάκαρ Εὐτύχιε:~

Ἐρῷ τοῦ ταμύσαντος, ἐθελουσίως ὅσιε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως. χερσὶν ἐδέθης κατακλειόμενος. καὶ παραδιδόμενος βυθῷ. καὶ τέλος δεχόμενος. ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον:~

Ἐχρώσθησαν ἔνδοξε, πορεῖαι σου ἐν ὕδασιν. ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως. τὸν ἀλαζόνα πανστρατὶ τύραννον. μάρτυς ἐναπέπνιξας σοφέ. ὅθεν μακαρίζομέν σε. εὐσεβῶς σε γεραίρομεν:~

Νεκρούμενος πάθεσι, καὶ λογισμοῖς παναμώμε. πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω. πρὸς τὴν θερμήν σου προστρέχω δέσποινα. σκέπην καὶ βοήθειαν ἡμῶν. μόνη θεοδόξαστε, ζωοποίησόν με σῶσόν με:~

ᾠδὴ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος. ἰᾶσαι τῶν ψυχῶν ἀρρωστήματα, μάρτυς Εὐτύχιε. καὶ θεραπεύεις νοσήματα. τῶν προστρεχόντων πίστει, ὑπὸ τὴν σκέπην σου:~

Ἐνθέου πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γενόμενος ἔνδοξε. λόγον σωτήριον. σὺν ἀποστόλοις ἐκήρυξας. τῆς δυσσεβείας λύων σκότος βαρύτατον:~

Ὁσίως λόγον τὸν ἄναρχον, κηρύττων ὡς ἐν θήκῃ ἐμβέβλησαι. δέρρει Εὐτύχιε. καὶ τῷ βυθῷ παραδίδοσαι. πρὸς σωτηρίας ὅρμον κατεπειγόμενος:~

Λιμὴν γενοῦ μοι πανάμωμε, πρὸς ὅρμον σωτηρίας ἰθύνουσα. τῷ θαλαττεύοντι. ἐν τοῖς τοῦ βίου νῦν κύμασι. καὶ τῶν σκανδάλων ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος:~

Ὁ εἱρμός. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κη΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς. ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ,
θείας τετυχηκὼς, Εὐτυχὴ κληρουχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἑλικωνίδος.

Ἑλικωνὶς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
οὐχ ἑλικῶνα ἀλλ' Ἐδὲμ φυτλὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν βασιλέων. ἐκ πόλεως Βυταλίας. συσχεθεῖσα δὲ, καὶ πρὸς τὸν Περίνιον δοῦκα Κορίνθου ἀχθεῖσα, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα. πρῶτον μὲν δεσμεῖται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ ἀποσφυρίζεται. εἶτα λυθέντος μολίβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσσης, ἐν αὐτοῖς βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξέρχεται. καὶ οὕτω ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ πῦρ φέρει καθ' ὅλου τοῦ σώματος. ἀφεθεῖσα δὲ καὶ τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον καὶ τοῦ Διὸς, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δι' εὐχῆς κατέρρηξεν εἰς γῆν. εἶτα πέμπεται τοὺς μαθούς. καὶ διαδεξαμένου τὸν τύραννον, Ἰουστίνου τοῦ ἀνθυπάτου, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐνεργεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται. τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἁψαμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας λυμηναμένης, ἐν κραββάτῳ πυρωθέντι ἁπλοῦται. ἐπιφανέντων δὲ τῶν ἀρχαγγέλων, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τὰς ἐκτακείσας αὐτῆς ἐν ταῖς βασάνοις σάρκας ὑγείωσαν. ἀλλὰ καὶ ἔτι ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται. ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἁψαμένου. ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀνδρῶν, ρκ΄, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. καὶ οὕτως ἐν οὐρανοῖς στεφηφόρος ἀνέρχεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου, Ἰωάννου καὶ Ἠλιοῦ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα. ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς, τὴν ψυχὴν προκαθαρθεὶς, καὶ παννύχοις στάσεσι,

τὸν θεὸν ἱλασκόμενος. καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων. τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βδελύγματα καταστρεψάμενος ἠρκέσασεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας. καὶ μόνων προϊστάμενος, καὶ πατρικῶν παραδόσεων, μόνων βασιλικῶν κατέπτυσεν. ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο. νοσούντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ θεοῦ δεξάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθηρὰν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, μάρτυς Εὐτύχιε. τοὺς τῶν ἑλλήνων σοφοὺς, ἀνδρείως κατήσχυνας μέλπων ἐν πνεύματι. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Τοὺς τοῦ λόγου μαθητὰς καταμυοῦντας σε. ἀνθρώπων Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν. τὸ οὖς σου ὑπέκλινας καὶ ἰάσεων ἀναπηγάζεις νάματα. τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν:~

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε. ὑποδεξάμενος τοῦ πνεύματος ἀληθῶς. πλάνης ἀπεξήρανας, θολώδη ῥεύματα. καὶ ἰάσεων ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν:~ Θεοτοκίον.

Ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πατρὸς ἀποδημόντος υἱὸς καθήμενος. ἐν κόλποις σου τῆς ἁγνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐπ' ἀνακλήσει ἡμῶν. ᾧ κραυγάζομεν, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κακολογοῦντες, οἱ πλάνοι θεομακάριστε ᾐσχύνθησαν. μώμους σοι προσάπτοντες. ἄμωμον φυλάξαντι τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλποντι, μάρτυς Εὐτύχιε. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ νοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος. Εὐτύχιε ἔνδοξε τοῦ πνεύματος. πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος. ταῖς πρὸς θεὸν ὑψούμενος, ἀπαύστοις νεύσεσι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ πάλαι διεστῶτα, παρθένε θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν. τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα:~ Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἰδεῖν ἡ σεπτή, πανήγυρις σήμερον, τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ. πάντες οὖν συνδράμωμεν. εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερὰ παλαίσματα ἀνυμνῆσαι πιστῶς. δι' ὧν ὤφθη, ἄγγελος ἐπίγειος. ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος:~

Ὡς ὑπὲρ προσφορὰν, παμμάκαρ προσενέγκας τὴν σὴν ψυχὴν τῷ θεῷ. μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος. πρὸς τῆς τρυφῆς χειμάρρουν δὲ, κατασκηνούμενος. καὶ μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος. καὶ φωτὸς ἀϊδίου πληρούμενος:~

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε. τῶν ἀσπαζομένων σου. θεόφρον μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα. καὶ ἐκτελούντων πάντοτε, τὴν θείαν μνήμην σου. ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον. τῶν ἀγγέλων ἁπάντων συνόμιλε:~

Ἤθροισται λαὸς, ὑμνῆσαι σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα. καὶ τὰ κατορθώματα. καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα. ὧν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε, μάρτυς Εὐτύχιε. ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως. καὶ ἀθέων βαρβάρων ἁλώσεως:~ Θεοτοκίον.

Φώτισον ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα παῦσον τὸν κλύδωνα. τὸν ἐπικείμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως. καὶ εἰς ὁδὸν κατάθυμον, τῶν θελημάτων Χριστοῦ. τοῦ νοός μου, πάναγνε τὴν στένωσιν. ὅπως πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε:~ Ὁ εἱρμός.

Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κθʹ. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδοσίας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, γʹ. καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια γʹ, ἦχος πλ. δʹ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνή. καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε. βεβαμμένην λαμπρότατα. περιθεμένη καὶ ὑπέρκοσμιον. Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν, ἀγγελικαῖς. οὕτως ἀκατάλυτον χορείαν ἔνδοξε. Ὅμοιον.

Μάρτυς παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστόν. ὁλοκλήρως ποθήσασα. τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα. αἰκιζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐν στάσεως, δι' ἧς πρὸς γῆν. οὕτως καταβέβληκας τὸν ὑπερήφανον. Ὅμοιον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς. τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι. τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι. Θεοδοσία μάρτυς πανένδοξε. καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα. οὕτως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σῇ κορυφῇ. νύμφη πανάμωμητος, φανεῖσα πάνσοφε.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἢ στιχ. τετραπάριον ἦχος, δʹ.

Τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς μάρτυς ἀσκήσασα. Χριστοῦ δοχεῖον γέγονας σεπτὸν τῷ θείῳ πνεύματι. ὅθεν ἤχμασας ἐχθρὸν πολεμοῦντα τὸ γένος τῶν βροτῶν, καλῶς ἀθλήσασα. καὶ κτείνασα σαφῶς τὸν κοσμοκράτορα, Θεοδοσία πίστεως τῷ ξίφει. καὶ πρὸς οὐρανὸν μετέβης χαίρουσα, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσιν ἀεὶ αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ στιχ. ἢ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοδοσίας τῆς μάρτυρος μέλπω κλέος.

ᾨδὴ αʹ. ἦχος δʹ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόσοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως. Χριστοῦ φρονοῦν ἑκούσιον ἐλθών. καθελὼν γὰρ τὸν τύραννον. ὡς στρουθίον παίζεσθαι, τὸ τῶν μαρτύρων ἀπηργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάνσεμνε, πρὸς γῆν κατέρραξας. τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς, ἐναθλοῦσα πανεύφημε. καὶ τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηφόρος μάρτυς εἴληφας.

Ὁ πάλαι μεγαλαυχίᾳ χρώμενος, νῦν καταβέβληται. σῇ καρτερίᾳ μάρτυς, περιβαλὼν. τοῦ σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦσα ἤχμασας. ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον. Θεοτ.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον. τοῦ θεωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς. διὰ σοῦ δὲ πανάχραντε. ἀνακληθεὶς τέθεωμαι. ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

ᾨδὴ γʹ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὁ πόθος ὁ θεῖκός, Θεοδοσία σε πιστὴν ἔδειξε. νύμφην Χριστοῦ μάρτυρα. τούτου τὸν σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιόν, καταλιποῦσα ὦ σεμνὴ προσόμοιαν. ζωοποιῷ πνεύματι ζῇς Θεοδοσία πανεύφημε.

Ἰάσω νῦν τὴν νόσον, Θεοδωρήτῳ σου σεπτῇ χάριτι. καὶ τὴν ψυχὴν πάθεσιν ἐκμεμαλακισμένην θεράπευσον. Θεοτ.

Ἀμέσως ὦ σεμνή, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα. τὸν ἀρχηγὸν δέσποινα. τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως. Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ἦχος, δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεοῦ δόσις πέφυκας, ἐκόντως μάρτυς σοφή. ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίᾳ φαιδρᾷ. ἀκτῖσι πυρσεύουσα. πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἀεί σε τιμώντων. πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην. τελούντων ἐπὶ γῆς ἑορτὴν θεομακάριστε.

ᾨδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σεσοβημένος ὁ τύραννος ταῖς αἰκίαις. κατὰ τὸ σὲ ἐν τὸ ἄτομον, τῆς σῆς καρτερίας, ὤετο ὁ δόλιος. ἀντὶ δὲ πανεύφημε, δόξα τῷ Θεῷ ἀνέκραυγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θείαν προσηγορίαν. προσ

γνωστικῶς ἐπλούτησας. μάρτυς ἀθλοφόρε.
δόσις γὰρ ἐγένου Θεοῦ. ἡμᾶς κατευφραίνου-
σα. πίστει σε καὶ πόθῳ γεραίροντας :~

Ηγλαϊσμένη θεόφρον Θεοδοσία. μαρτυρικοῦ
δι' αἵματος. σοῦ πεφοινιγμένην, περιβε-
βλημένη στολήν. δραμοῦμαι ὀπίσω σου. πό- Θκ.
θῳ τοῦ νυμφίου σου ἔκραζες :~

Σεσαρκωμένον τὸν λόγον ἁγνὴ παρθένε.
θεοπρεπῶς ἐγέννησας. καὶ μένεις παρθέ-
νος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι δὲ
προσοίσομεν. πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν :~

ᾠδὴ ε΄. Ἐν νυκτὶ μου φῶς.

Μῦρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι.
νεανίδες θεοφρόνως ἠκολούθησαν τοῦτον,
ἐν ᾄσμασι δοξάζουσαι :~

Αἰώνιον ζωὴν, χρονικῆς ἀπαλλάξασα. ἀνθ'
αἵματος βραχυτάτου. οὐρανῶν βασιλείαν,
ἡ μάρτυς ἐκληρώσατο :~

Ῥέουσιν αἱ πηγαὶ, τῶν μαρτύρων τὰ λείψα-
να, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι. καὶ ψυχῶν ἀρρω- Θκ.
στίας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν :~

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον.
θαυμάζομεν τὸν γὰρ κτίστην, μὴ χωρούμε-
νον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας :~

ᾠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὑπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἵλε-
το. Θεοδοσία ἡ μάρτυς. ἀπειλὰς τυράν-
νων μὴ πτοηθεῖσα. καὶ σὸν πάθος, μιμου-
μένη Χριστὲ τὸ ἑκούσιον.

Ῥαδίως, τῷ στερρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμεναι.
τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων. ὡς περ ἔ-
φησε, ὑπὲρ καταπατοῦσι. τῷ σῷ πόθῳ, τε-
τρωμέναι καὶ θείῳ σου ἔρωτι :~ Θκ.

Ὅλην σε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον.
καὶ τηλαυγέστατον κρίνον. καὶ κοιλάδων
ἄνθος ὦ θεομῆτορ. ὁ νυμφίος, ὁ μόνος πὲρ ἐν
σοὶ κατεσκήνωσεν :~

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι.
τοῖς αἵμασι δὲ, κοπρώνυμον ἀπέπνιξας.
τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον τῆς ἐκκλησίας
Χριστοῦ περιφανῶς ἄφθιμε. καὶ σὺν ταῖς ἄνω χαίρεις
στρατιαῖς. τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην
σου σκέπουσα :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κθ΄. τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεο-
δοσίας. τῆς παρθένου τῆς ἐν καισαρείᾳ.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀεὶ ψυχῆς ὕδωρ.
Εἰκάδι ἠδ' ἐνάτῃ Θεοδοσίην πόντος ἔμαρψε.

Αὕτη ἡ ἱερὰ καὶ ἁγία κόρη, τυρία ἦν τὸ γέ-
νος. ὀκτωκαιδέκατον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλι-
κίας ἔτος, πέμπτῳ ἔτει τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγ-
μοῦ, ἤθλησεν ἐν καισαρείᾳ καὶ δέσμιος
ὡμολογηκότας Θεοῦ, μέλλουσι δίκας διδόναι.
ἄρτι γὰρ προκαθεζομένων τῶν δικαστῶν,
ἤχθη Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι. ὁ δὲ θύειν τοῖς
εἰδώλοις αὐτῇ προσέταττε. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπεί-
θη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν, καὶ κατὰ
τῶν μαζῶν ἐπιθεὶς αὐτῇ βασάνους, μέχρις
ὀστέων αὐτῶν τε ἤδη καὶ τῶν ἔσω σπλάγ-
χνων, ὁ ἀνηλεὴς ἐχώρει. ἐπιμόνως οὖν
τὴν παῖδα ὁρῶν τιμωρουμένην, καὶ σιγῇ
τὰς βασάνους δεχομένην, ἔτι δὲ αὐτὴν
ἐμπνέουσαν, ἠρώτα θύειν παρακελευό-
μενος. ἡ δὲ διάρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἀτενίσασα, ἐπιμειδῶντι τῷ προσώ-
πῳ, τί δὴ πλανᾷ φησὶν ἄνθρωπε. οὐκ οἶδας
ὅτι τῆς τοῦ θεοῦ μαρτυρίας, κοινωνίας τυχεῖν
ἠξιώθην; ὁ δὲ, ἐπεὶ συνεῖδεν ἑαυτὸν γε-
λώμενον ὑπὸ τῆς κόρης, μείζοσιν ἢ πρώ-
τον αἰκίζει ταύτην βασάνοις. εἶθ' οὕτως
τοῖς θαλαττίοις, ἀκοντίζει ῥεύμασιν. ἐν οἷς
τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Θεο-
δοσίας τῆς κωνσταντινουπολιτίσσης.

Κέρας κριοῦ κτείναν σε Θεοδοσία,
Ὤφθη νέων σοι τῆς ἀμαλθίας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὀλβια-
νοῦ ἐπισκόπου πόλεως ἀνέων.

Ὅς ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ. ἐν
ὑπατείᾳ, Ἀλεξάνδρου καὶ Μαξίμου. καὶ ἤχ-
θη, ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰλιανοῦ. ὑπὸ τού-
των δὲ ἐρωτώμενος, καὶ μὴ πειθόμενος
θύσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβε-
λίσκοις πεπυρακτωμένοις, τὰ σπλάγ-
χνα διαπείρεται, καὶ κατακαίεται. εἶτα
φρουρεῖται καὶ εἰς δευτέραν ἐρώτησιν ἀχ-
θεὶς, καὶ μὴ ἐνδοὺς γυμνοῦται, καὶ ταῖς
σαρ-

σάρκας ξέεται σφοδρῶς. πυρᾶς τε δ᾽ ἐξαυθείσης μεγίστης, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐπὶ πολύ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται. καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρατίθεται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις :~

ᾠδ. ζ΄. Ὁ ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὲ θεοδότοις, κεκοσμημένην μάρτυς κάλλεσι. πίστει, θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς. τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε :~

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον. μάρτυς, νῦν παστάδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ. εἰσελήλυθας κραυγάζουσα. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ :~ Θκ.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος. θρόνον, ἐπὶ γῆς παρθένε θεοπρεπῆ, ἀρρήτως ἐπαναπαύσατο. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδ. η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκὸς θεοδοσία σεμνή. ἀνέπτης χαίρουσα. πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον. νυμφικῶς περιχορεύουσα. καὶ μαρτυρίου φοινικῷ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶσα. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

Παστάδα οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιώθης φαιδρῶς. θεοδοσία σεμνή. διαιωνίζουσαν εὔκλειαν. ἀραμένη πανάοιδιμε. καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν κύριον :~

Ὡραίας φερώνυμος σαφῶς, θεοδοσία σεμνή. θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν. ἀείσῃ δέδοσαι πάνσοφε. δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν. ἀναδιδοῦσα ποταμοὺς τοῖς πίστει μέλπουσιν, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~ Θκ.

Κυρίως γεννήσασα θεόν, κυρίως πάναγνε μήτηρ ἐδείχθης θεοῦ. ἐπαληθεύουσαν φέρουσα. καταλλήλως τῷ γεννήματι. θεωνυμίαν οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, θεοτόκον. σὲ θεοφρόνως πανάμωμε δέσποινα :~ Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾠδ. θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Λῦσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεόφρον. θεοδοσία μάρτυς πανάφημε. θεῷ τῷ παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε :~

Εὗρας τῆς προμήτορος πόθον, ἐπιτηδείως ἀνυμνήσω. νεύσει πρὸς θεὸν θεουμένη. καὶ γενομένη θεία μεθέξει θεός. διό σε παμμακάριστε, θεοδοσία μακαρίζομεν :~

Ὅλος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος ἀθλοφόρε. ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, θεοδοσία μάρτυς ὑπάρχει Χριστός. οὗπερ νῦν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο :~ Θκ.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντας λόγος. ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγνωτέραν πάντων ἀνθρώπων. καὶ θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ᾽ ἀληθείας μητροπάρθενε :~ Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, δ᾽ ἐξ ἀλοξεύτου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας. καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβον, βραβεῖα μακάριε. παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων. λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου :~ Ὅμοιον.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακάριστε. τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα. καὶ πόνων ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον. πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε. θείῳ πνεύματι, ὁδηγούμενος πάτερ. μοναζόντων, ὁδηγὸς καμνόντων καὶ τύπος. γέγονας πίστει περίδοξος :~ Ὅμοιον.

Τῶν χαρίτων τοῦ πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόπνευστε ἰσαάκιε. φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν. ὀδύνας κακώσεων.

σιων. καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου. καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων. καὶ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. κάθισμα τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου. τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παρρησίᾳ πολλῇ παριστάμενος :~

Αἴγλην ἄϋλον πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ δεξάμενος. ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας :~ Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον. τὸν σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην πανάμωμε :~

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς ὅσιε. τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀπελεύθερον :~

Νόμοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφὲ ὅσιε καλλιεργῶν. στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας :~ Θεοτοκίον.

Τόπον ἁγιάσματος, καὶ μόνην τὴν ἁγνὴν τράπεζαν. ἄρτον Χριστοῦ. τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε :~

Ὁ εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν λάμψει πνεύματος, τοῦ παναγίου. φωτισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλύν. θαυματουργὲ Ἰσαάκιε. ὅθεν σε πάντες συμφώνως γεραίρομεν :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἐπομβρίαις τῆς χάριτος, πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας. μολυσμὸν ἀποκαθαίροντας, τῶν ἐν πίστει μάκαρ προστρεχόντων σοι :~

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος. τῆς τριάδος οἶκον πάτερ ἔδειξας :~ Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε πανάμωμε. ὅθεν δὲ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν :~

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ναὸς τῆς τρισηλίου θεότητος, χρηματίσας. παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμέωσας :~

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας, σὺ διώκτης. ἁγίου γὰρ πνεύματος, καθαρὸν σκήνωμα γέγονας :~ Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, θεοτόκε. ὅλον φωταγώγησον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν :~

ᾠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες. ἐγκράτειαν προσάγων, ἀγάπην ἀθόλωτον. κραταιὰν ταπείνωσιν. καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν πάτερ κτησάμενος :~

Θεοῦ τὰ πρὸς αὐτὸν, κατὰ θυμὲ διαβήματα. ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄφεων. καὶ σκορπίων κάρας, Ἰσαάκιε μακάριε :~ Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον. καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρότητος. καὶ πλήρωσον χάριτος. καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου πανάμωμε :~

Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σωτὴρ πολλαὶ γάρ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου. ἡγουμένου δαλματῶν, τοῦ ὁμολογητοῦ. Στίχ.

Ψήφῳ θεοῦ πρὸς θεῖον ἤρθης χωρίον,
Γῆς Ἰσαάκιος ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.
Θεῖον Ἰσαάκιον μόρος εἷλεν ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὥρμητο μὲν ἐξ ἀνατολῶν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος τοῦ ἀρειανοῦ. ἐπεὶ κατὰ τῶν γότθων Οὐάλης ἐχώρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑπήντησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος. συμβουλεύων ἅμα καὶ παρακαλῶν, ἀνοῖξαι τὰς τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίας. τοῦ δὲ βασιλέως μὴ πεισθέντος, πάλιν προφθάσας τὰ αὐτὰ παρῄνει, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοθῆναι τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, εἰ μέλλει ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἐν πολέμῳ φυγὼν, μὴ ἀπολέσθαι. αὐτοῦ δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀπαρρησίαστον χαλεπήναντος.

τος, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι, καὶ ῥιφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. πάλιν δὲ προφθάσας ὁ ἅγιος ἐν τῷ λεγομένῳ τείτον, ἐπελάβετο αὐτοῦ τοῦ χαλινοῦ. διαῤῥήδην τὸν ὄλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ εἰ μὴ τὰς ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν ἀποδῷ. ὅθεν ὀργισθεὶς, παρέδωκε στρατηγικῷ τινὶ Βίκτορι, φυλάξαι τοῦτον παρακελευσάμενος, μέχρι τῆς ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελεύσεως. ἔνθα δὴ τὸν ἅγιον εἰπεῖν, εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποστρέψεις, ἐμοὶ οὐ λελάληκεν ὁ Θεός. σφάξῃ γὰρ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. ἐπεὶ δὲ συνέβαλε τῷ πολέμῳ, ἡττηθεὶς, ἐν ἀχυρῶνι καταφυγὼν, ἅμα τῷ πραιποσίτῳ. ὃς ταύτην τὴν κακοδοξίαν νοσῶν, ἀεὶ τὸν βασιλέα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἠρέθιζε. καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν γότθων, πυρὶ παρεδόθησαν. ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προῤῥήσει ὁ ἅγιος, καὶ τῇ παῤῥησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει, τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγαγὼν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας, ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι ἀγγέλους. ἀϊδίου φύσεως μέτοχος ἀνεδείχθης. ἀναβοῶν μακάριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Λάμπων ἀκτῖσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων ἐπισφρήσεις. καὶ τῆς τούτων πολλοὺς, κακώσεως ἐῤῥύσω. κραυγάζοντας ἰσάκιε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ὃν ἔφησε παρθένον. ἐν τῷ πυρὶ ὁ μέγας ἠσαΐας. ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει. ὃν μελῳδοῦμεν κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἄναρχον βασιλέα.

Ἀμύστακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα. ἐλαίῳ σου τῶν ἀγώνων τηρήσας. εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ μάκαρ. ὡραίαν τὴν στολὴν. τῆς θείας ἀπαθείας. χριστῷ συμβασιλεύων:~ Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον. ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα. ὑμνήσωμεν λαοὶ. τὴν μόνην μετὰ τόκον, παρθένον φυλαχθεῖσαν:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης. ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων. ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔδυς μὲν οἷα περ ἀστὴρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς χριστὸν δὲ ἀνέτειλας. τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης παμμάκαρ ἥλιον. καὶ ὡς ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας. φωτοειδεῖς ἀρετὰς. ἐλαύνουσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα:~

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος ἰσάκιε γέγονε. καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα. καὶ δικαιώματα σοφὲ, τηρήσας ἀλώβητα. ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον:~ Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προτοπλάστων θεόνυμφε. τὸν ἀπερίγραπτον. περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε. τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ συνήνωσας.

Ὁ εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λα΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἑρμείου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ ἀπερίμαχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντος σε. ἐν ἀσθενείᾳ μάρτυς. σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι τὴν δύναμιν δὴ κηρύει. διὸ καὶ θνητῷ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι. καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς. καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια:~ Ὅμοιον.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι, τὸ ἀθεΐας τὸ πῦρ, μεγαλομάρτυς σβέσας. τὴν χριστοῦ ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως. καὶ τῶν πιστῶν,

τὰς

τὰς καρδίας ἐφώτισας. τῶν ἀσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερὸν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον :~

Ὅμοιον.

Ὡς ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἐχθροῦ. οὐκ ἐσαλεύθης ὅλος. τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας ἑρμεία. καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου. ὡς ἀπερίφρακτον τεῖχος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀστὴρ διαλάμπων θείῳ φωτὶ, τῷ τῆς ἀληθείας, ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς. πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε ἑρμεία γεραίροντας :~

Διόλου τῇ νεύσει τῇ πρὸς θεὸν. πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ μάρτυς σοφέ. μαρτύρων ὑπέδυς τοὺς ἀγῶνας. καὶ τὸν ἐχθρὸν καταπράσσων ἐνίκησας :~

Ὡραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν. ὑπάρχων ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῷ βασιλεῖ. τῷ ἐπουρανίῳ, καὶ τοὺς τούτου, μάρτυς εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας :~

Θεοτοκίον.

Ἁγία παρθένε μῆτερ Χριστοῦ. μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ ἀγγέλων ἡ χαρμονή. σὺν τούτοις δυσώπει τὸν υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου :~

ᾠδὴ, γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν, σοφὲ χάριτι θεολαμπής. ὅθεν οἱ ἐν κόσμῳ. εὐσεβῶς σε γεραίρομεν :~

Ἄνομον τῷ θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας συνθλώμενος. μάρτυς σοφέ. τῷ σὲ δυναμοῦντι, ἀχαρίστως ἀνέμελπες :~

Ῥώμη θείου πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος πάνσοφε. τὸν δυνατὸν. χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δράκοντα :~

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττῃ σε, θεοῦ παρθένον τεκοῦσαν ὁμολογῶ. πάναγνε διό με, πάσης ῥῦσαι κολάσεως :~

Ὁ εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κανὼν ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον, τῇ οἰκουμένῃ. ὁ Χριστὸς σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς πιστούς. ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμψεσι. μάρτυς ἑρμεία. ἀγγέλων συνόμιλε :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας, τὸ πῦρ κατέσβεσαν. τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὤφθησαν, ἀθλοφόρε μάρτυς ἀξιάγαστε :~

Ὑπεισῆλθες ἀπτόητος, τὴν πυρακτωθεῖσαν, ἔνδοξε κάμινον. ὡς οἱ παῖδες δὲ διέμεινας, θεϊκῇ δυνάμει ἀκατάφλεκτος :~

Τῆς τριάδος τῇ χάριτι, μάρτυς δροσιζόμενος μένεις ἄφλεκτος. τῆς φλογὸς μέσον ἱστάμενος, ἐν τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας. διὰ τοῦτο ὕμνοις σε γεραίρομεν :~

ᾠδὴ, ε΄. Ἱνατί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶμα, μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς κολάσεσι. συντριβὴν εἰργάσω, ἀπωλείας ξοάνων ἐν χάριτι. διὰ τοῦτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θείᾳ. θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα :~

Πικροτάτων φαρμάκων, μάκαρ καταπόσεσι, μένεις ἀπήμαντος. εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τούτων τὸν πάροχον. μετακυλισθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ, θαυματουργίᾳ. μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον :~

Θεοτοκίον.

Νοερὰν σε λυχνίαν, πάλαι ὁ προφήτης κατεῖδεν ἐν πνεύματι. κεκτημένην κόρη, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν κύριον. τὸν φωτὶ ἀρρήτῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα. τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας πανάμωμε :~

ᾠδὴ, ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ὁλόκληρον πρὸς θεὸν, παμμάκαρ ἔχων τὴν ἔφεσιν. τοὺς πόνους καὶ σπαραγμούς, τοῦ θείου σου σώματος, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος. ἐκαρτέρεις χαίρων, τοὺς στεφάνους προορώμενος :~

Ὑπέμεινας καρτερῶς, τῶν μαζῶν σου τὴν ἀφαίρεσιν. ἑρμεία μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκμυκτηρίζων χάριτι. καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στο-

Ἐστομούμενος τῷ πνεύματι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως· ὡς δίστομος ἀληθῶς, γεγένησαι μάχαιρα. στρατεύματα ἄθεα. ὡς στερρὸς ὁπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα. Θκ.

Θηλάζεις θεοπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα. ἀγκάλαις περικρατεῖς, παναμώμε δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα. διὰ τοῦτο πιστοί, καταχρέως σε δοξάζομεν.

Θʹ εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λαʹ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἑρμείου. Στ.

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλῃ τῶν αἱμάτων.
Ἑρμεία τμηθεὶς ὢ βαφῆς ἀνεκπλύτου.
Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ κτεῖνεν ἐνὶ πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἐν τῇ πόλει κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον. τὴν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκώς, καὶ λακὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθείς, καὶ σεβαστιανῷ τῷ ἄρχοντι προσαχθείς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέρμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται. εἶτα καμίνου ἀναφθείσης, μέσον ἐμβάλλεται. καὶ ἀβλαβὴς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθών, δηλητηρίοις φαρμάκοις διαφθαρῆναι κελεύεται. ἃ καταφαγών, καὶ μείνας ἀβλαβής, τὸν ταῦτα κεράσαντα, πρὸς τὴν πίστιν ἐφέλκεται. ὅς, τὸν Χριστὸν θεὸν ὁμολογήσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ὁ δὲ ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθέντι λέβητι βάλλεται. εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις, κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς. καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς:~

ᾠδὴ ζʹ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰς θεὸν ἀτενίζων, τὸν διωκόμενον σώζειν νοὸς εὐθύτητι. ὑπήνεγκας τοὺς πόνους Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν καταβέσας τῆς ἀθεότητος. τὴν φλόγα ὑπεισῆλθες, ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως, ἀναμέλπων πανόλβιε· ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακαρίζει σε πᾶσα, ἐκκλησία ὁρῶσα τὰς ἀριστείας σου. τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα. ἃ παρέσχε σοι κύριος. Ἑρμεία μάρτυς σοφέ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ:~ Θκ.

Ὡραιώθης παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον Χριστὸν κυήσασα. ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα. ὅθεν πιστῶς σε ἀεί, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις:~

ᾠδὴ ηʹ. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας. ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας ἐν τοῖς ἀγῶσι. τοῖς μεγίστοις μάκαρ, κατορθῶν ἀπέλαβες τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας:~

Οὐ πτοοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν, προσηγμένην. οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ ὑπάρξασι θεοῖς παμμάκαρ. ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν Χριστὸν κύριον. τὸν ἐπὶ ποντίου, πιλάτου σταυρωθέντα:~

Θύεσθαι προείλω, ὡς ἀρνίον ἄμωμον μάρτυς Ἑρμεία. ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας. τὰς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος. ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν:~ Θκ.

Ὤφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα θεὸν ἐν μήτρᾳ. ὃν ἀεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἁμαρτίας. ῥύσασθαι παρθένε. ὅπως πλατυνόμενος. ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω:~

Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θʹ. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Ἰδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθείς, τῆς σαρκὸς ἀθλοφόρε πανεύφημε. τὰ ἀγαθά, ἅπερ προητοίμασέ σοι θεός. καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι. καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν. μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν κύριον δυσώπει. μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε:~

Ὡραῖον σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὄν, ὡραιότερον. ὤφθη σοφέ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστούς. ἀγγελικῇ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον τὸν ἐμφανῶς. διὸ καὶ πρὸς ὡραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας. νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος:~

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς. βασιλεῖ οὐρανίῳ ἐστρατεύσω. μάρτυς σοφέ, οὗ τῇ δυναστείᾳ τῇ κραταιᾷ, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς. καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, μονίμως ἀνεπλέξω. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε:~

Ἡ μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγής, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα. μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στεῤῥῶν. ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε, ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν. ἱκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως:~ Θε.

Φορέσας με προσῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα. τὸν πονηρόν, γνώμῃ γυμνωθέντα θείας στολῆς. Θεογεννῆτορ δέσποινα. πάντων τῶν ἁγίων καταφυγή. μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος. καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγαλλίαμα:~

Ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. ταξιαρχίαι μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τροπάριον τῆς ἑορτῆς. ἐκτενή, καὶ ἡ πρώτη ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ Μαΐου μηνός.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια.

Ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις, παρὰ Φραγγίσκῳ τῷ Γουλιανῷ.
,α φ ϟ γ΄.

